ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡϟΔ'

Τρίτη 23 Αυγούστου 2011 (Πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Δ. Κρεμαστινού, σελ. 15416

2. Ανακοινώνεται επιστολή του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Κ. Κιλτίδη, προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, με την οποία γνωστοποιεί ότι εντάσσεται στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, σελ. 15292-15293

3. Ανακοινώνεται επιστολή του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη, προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, με την οποία γνωστοποιεί ότι ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Κ. Κιλτίδης εντάσσεται στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, σελ. 15292, 15294-15295

4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 15348, 15349

5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 15348, 15359, 15360

6. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διεβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το νόμο περί "Ποινικής ευθύνης των Υπουργών" όπως ισχύει: 1. Δικογραφία κατά των πρώην Πρωθυπουργών κ.κ. Κωνσταντίνου Σημίτη και Κωνσταντίνου Καραμανλή, Υπουργών Οικονομικών κ.κ. Γιάννου Παπαντωνίου, Νίκου Χριστοδουλάκη και Γεωργίου Αλογοσκούφη και Υπουργών Μεταφορών κ.κ. Ευρυπίδη Στυλιανίδη, Μιχάλη Λιάπη και Κωστή Χατζηδάκη. 2. Δικογραφία που αφορά τους διατελέσαντες Υπουργούς Εθνικής Άμυνας κατά τα έτη 2001-2002, σελ. 15368

7. Ανακοινώνεται ότι τη Δευτέρα 8 Αυγούστου 2011 διαβιβάστηκε στη Βουλή το με αριθμό 1/5-8-2011 Βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86 παρ.4 του Συντάγματος, το οποίο συγκροτήθηκε κατόπιν κλήρωσης ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής στις 13-7-2011, με το οποίο: 1. Κηρύσσεται απαράδεκτη η ποινική δίωξη που ασκήθηκε κατά του πρώην Υπουργού Απόστολου-Αθανασίου Τσοχατζόπουλου για την πράξη της παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 του Π.Κ. με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του ν. 1608/1950. 2. Παραπέμπεται στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών η υπόθεση και η σχετική δικογραφία για την αξιόποινη πράξη της νομιμοποίησης εσόδων από την εγκληματική δραστηριότητα της παθητικής δωροδοκίας που αποδίδεται στον πρώην Υπουργό Απόστολο-Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο και το βούλευμα αποφαίνεται για όσα ειδικότερα ορίζονται σ' αυτό, σελ. 15368-15408

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 15261-15264

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 15264-15291

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: "Δομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και διεθνοποίηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων", σελ. 15296

2. Πρόταση Αντισυνταγματικότητας των Βουλευτών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σελ. 15348, 15349, 15350, 15351, 15352, 15353

3. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής.

Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών:

Α. "Κύρωση της Συμφωνίας Οικονομικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των κρατών Cariforum, αφ'ενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών-Μελών της, αφ'ετέρου με τις συνημμένες σε αυτήν Τελική Πράξη και Κοινές Δηλώσεις", σελ. 15364

Β. "Κύρωση της Ενδιάμεσης Συμφωνίας εν όψει Συμφωνίας Οικονομικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφενός και του μέρους "Κεντρική Αφρική" αφετέρου", σελ. 15364

Γ. "Κύρωση της Ενδιάμεσης Συμφωνίας Οικονομικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ της COTE D' IVOIRE, αφ'ενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών-Μελών της, αφ'ετέρου", σελ. 15364

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΛΕΥΡΑΣ Α. , σελ. 15349
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 15348
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 15349

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΒΟΥΓΙΑΣ Σ. , σελ. 15360
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 15360
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 15348
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 15348
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 15359

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 15365
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. σελ. 15356, 15357, 15358, 15359
ΓΙΑΝΝΑΚΑ Σ. , σελ. 15344
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 15296, 15297, 15356,15362, 15409, 15410, 15412,15413, 15418
ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 15366
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 15418, 15419
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π. , σελ. 15419
ΖΙΩΓΑΣ Ι. , σελ. 15353
ΚΑΖΑΚΟΣ Κ. , σελ. 15366
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (ΠΑ.ΣΟ.Κ), σελ. 15362
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 15360, 15362
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 15409
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ. , σελ. 15364
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 15416, 15417
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 15346
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. , σελ. 15413
ΤΖΙΜΑΣ Μ. , σελ. 15421
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 15356, 15415

Δ. Επί της πρότασης Αντισυνταγματικότητας στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων:

ΑΛΕΥΡΑΣ Α., σελ. 15349, 15350, 15353
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 15353
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 15348, 15353
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π., σελ. 15351, 15352
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 15352
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ., σελ. 15350, 15351
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ., σελ. 15351

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡϟΔ'

Τρίτη 23 Αυγούστου 2011 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 23 Αυγούστου 2011, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.19' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΙΩΤΗ.**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Μιχαήλ Μπεκίρη, Βουλευτή Αχαΐας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μίνωα Πεδιάδας Νομού Ηρακλείου Κρήτης αιτείται τη διατήρηση των γραφείων του ΟΤΕ που λειτουργούν στο Καστέλι και στο Αρκαλοχώρι του δήμου του.

2) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αξιωματικών Αστυνομίας εκφράζει τη διαμαρτυρία της στην άδικη εφαρμογή του παγώματος των ωριμάνσεων στους μισθούς των αστυνομικών και γενικότερα του ένστολου προσωπικού.

3) Η Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενες στις Δομές «Βοήθεια στο Σπίτι» στο Δήμο Αιγιαλείας Νομού Αχαΐας αιτούνται την καταβολή των δεδουλευμένων τους.

4) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Αττικής εκφράζει τη διαμαρτυρία της για την αναδρομική επιβολή κρατήσεων στους μισθούς των αστυνομικών με τη μορφή ειδικών κοινωνικών εισφορών.

5) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Αποστολίδου Ευμορφία αιτείται να ενημερωθεί σχετικά με την απόρριψη της αίτησής της στο Πρόγραμμα «Επιχειρηματικότητα Ανέργων Γυναικών ηλικίας 22-64 ετών, άξονας 8».

6) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Στύλας Σπυρίδων αιτείται να ενημερωθεί σε ποιο σημείο βρίσκεται η αίτησή του για σύνταξη γήρατος.

7) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπαλλήλων Αιρετών Περιφερειών Ελλάδας αιτείται να μην καταργηθεί η επιδότηση της πρώτης κατοικίας.

8) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη άμεσης εκτίμησης των ζημιών που υπέστησαν οι καλλιεργητές καλαμποκιού του Νομού Τρικάλων, καθώς και της δίκαιης αποζημίωσής τους.

9) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δήμαρχος Φαιστού αιτείται τη στελέχωση των υπηρεσιών του δήμου και εν γένει όλων των καλλικρα- τικών δήμων.

10) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δήμαρχος Φαιστού αιτείται να πληροφορηθεί το λόγο παράτασης, για τέταρτη φορά, της υλοποίησης του οδικού δικτύου Ηρακλείου - Μεσσαράς και ζητεί άμεσα, σαφείς απαντήσεις και χρονοδιαγράμματα.

11) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Φλωράς αιτείται την άμεση αποπεράτωση της καθαρογραφής των προσφυγών του καρτέλ ξενόγλωσσων βιβλίων στο διοικητικό εφετείο που δεν έγιναν δεκτές, ώστε να προχωρήσει η καταβολή του προστίμου που τους επεβλήθη από την Επιτροπή Ανταγωνισμού.

12) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Παραδοσιακών Αποσταγματοποιών Τσικουδιάς Νομού Ηρακλείου καταθέτει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος των αμπελουργών και ζητά την επίλυσή τους.

13) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μινώα Πεδιάδας Νομού Ηρακλείου εκφράζει την αντίθεσή του για τις επικείμενες καταργήσεις των γραφείων του ΟΤΕ Καστελλίου, Αρκαλοχωρίου και Θράψανου.

14) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Φορτοεκφορτωτών Ελλά-

δος καταθέτει προτάσεις σχετικά με την προσαρμογή των περί φορτοεκφορτώσεων νόμων Λιμένων και Ξηράς στις διατάξεις του ν.3919/11 και τη συνέχιση ισχύος ορισμένων διατάξεων.

15) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργατοϋπαλλήλων Οργανισμού Διεξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδος Α.Ε. ζητεί την επιχορήγηση του απαιτούμενου ποσού για την κάλυψη των εργαζομένων και την οικονομική στήριξη του οργανισμού.

16) Οι Βουλευτές, Β' Αθηνών κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ και Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Επισιτισμού-Τουρισμού-Ξενοδοχείων Αττικής εκφράζει την αντίθεσή του για την κατάργηση του θεσμού των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων και καταθέτει σειρά αιτημάτων.

17) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δήμαρχος Φαιστού αιτείται την αναγκαιότητα ένταξης του δήμου σε μια συνολικότερη αναπτυξιακή πολιτική.

18) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Παραδοσιακών Αποσταγματοποιών Τσικουδιάς Νομού Ηρακλείου αιτείται τη θεσμική ενίσχυση του κλάδου.

19) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαζομένων ΟΤΕ εκφράζει την αντίθεσή του για την κατάργηση του εμπορικού έργου του τμήματος τηλεφωνικής εξυπηρέτησης Ηρακλείου και αιτείται μια σειρά άλλων θεμάτων με στόχο την ανάπτυξη της Τηλεπικοινωνιακής Περιφέρειας Κρήτης και Νήσων του ΟΤΕ.

20) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Μουσικός και Δραματικός Σύλλογος Ωδείου Αθηνών αιτείται να πληροφορηθεί τις απόψεις του Υπουργείου για τα ζωτικής σημασίας προβλήματα που αντιμετωπίζει το Ωδείο Αθηνών.

21) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Οινοποιητικός Συνεταιρισμός Νεμέας διαμαρτύρεται για τη διακριτική μεταχείριση ορισμένων ειδών φυτικής παραγωγής ως προς τις απαιτούμενες ποσότητες κατανάλωσης πετρελαίου των κινητήρων.

22) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Συμβούλιο Πελοποννήσου Πανελλήνιας Ομοσπονδίας ΤΑΞΙ αιτείται άμεσης διαβούλευσης με το Υπουργείο για την επίλυση των θεμάτων που χρήζουν επίλυσης.

23) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τεχνική Υπηρεσία του Δήμου Κρωπίας αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά σε είσπραξη προστίμων σε ιδιοκτήτες αυθαιρέτων πρώτης κατοικίας του δήμου.

24) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αντιδήμαρχος Ευρώτα εκφράζει τη διαμαρτυρία του αναφορικά με τη μη καταβολή αποζημιώσεων στους πληγέντες παραγωγούς του Δήμου Ευρώτα.

25) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι υπάλληλοι πρακτικής άσκησης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων αιτούνται την επίλυση μισθολογικών τους θεμάτων.

26) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργατοϋπαλλήλων Επισιτισμού/Τουρισμού Νομού Πιερίας διαμαρτύρεται για την απένταξη των εργαζομένων στον επισιτισμό -τουρισμό από τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

27) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, Τμήμα Πελοποννήσου καταθέτει τις προτάσεις του σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις από την εγκατάσταση αιολικών πάρκων - ανεμογεννητριών στην περιοχή.

28) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συνεταιριστική ένωση «Συκική» εκφράζει τις θέσεις της επί του άρθρου 20 παράγραφος 8 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου που αφορά στις αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις.

29) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Φίλων Ελεύθερης Κατάδυσης και Υποβρύχιας Αλιείας Κατερίνης «Τριτώνες Κατερίνης» εκφράζει την αντίθεσή του στο π.δ. 68/2009 που αφορά στον κανονισμό αλιείας στους κόλπους Θεσσαλονίκης και το Θερμαϊκό.

30) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Εμπορικών Συλλόγων Πελοποννήσου και Νοτιοδυτικής Ελλάδος εκφράζει την αγωνία της και καταθέτει προτάσεις για τη στήριξη του εμπορίου από την Κυβέρνηση.

31) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Οδοντιατρικός Σύλλογος Νομού Πέλλας εκθέτει τους λόγους για τους οποίους θεωρείται επιβεβλημένη η άμεση εξαίρεση του οδοντιατρικού επαγγέλματος από τις ρυθμίσεις περί κατάργησης εμποδίων - περιορισμών.

32) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Υποστήριξης και Συνεργασίας Μελών Ενόπλων Δυνάμεων και ο κ. Γεώργιος Καραμπίνης αιτούνται την εξεύρεση λύσης σχετικά με το βαθμολογικό θέμα των εθελοντών μακράς θητείας.

33) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι γονείς παιδιών με αναπηρία αιτούνται να εξαιρεθούν από τις ρυθμίσεις του νέου φορολογικού νομοσχεδίου, καθώς και τη στήριξη της πολιτείας αναφορικά με τις μονάδες ειδικής αγωγής.

34) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Καταναλωτών Καβάλας αιτείται την απόσυρση των προϊόντων της γερμανικής αλυσίδας σούπερ μάρκετ LIDL τα οποία βρέθηκαν μολυσμένα με το παθογόνο βακτήριο E-COLI.

35) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι του Γενικού Νοσοκομείου Πατησίων εκφράζουν την έντονη αντίθεσή τους σχετικά με τις προτάσεις του Υπουργείου για την αναδιάταξη των υπηρεσιών υγείας και καταθέτουν τις προτάσεις τους.

36) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ημερησίων Περιφερειακών Εφημερίδων καταγγέλλει την αιφνίδια και αντιδεοντολογική εφαρμογή νέων δεδομένων στο χώρο του ημερήσιου περιφερειακού Τύπου.

37) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος αιτούνται την εξαίρεσή τους από τις ρυθμίσεις για τις περικοπές στο μισθό των δημοσίων υπαλλήλων.

38) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ κα-

τέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Καβάλας αιτείται την τροποποίηση του άρθρου 5 παράγραφος 8 του ν.3919/2011.

39) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρήστος Μπελόπουλος αιτείται να πληροφορηθεί το λόγο καθυστέρησης της μετακίνησής του, ως ψυχολόγος, στο Κέντρο Αποκατάστασης Αναπήρων Βούλας.

40) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος Νομών Δράμας-Καβάλας και Ξάνθης αιτείται την ανάγκη λειτουργίας της ΠΥ Καβάλας σε εικοσιτετράωρη υπηρεσία.

41) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Παναγιωτίδης Νίκος αιτείται την ύπαρξη ιδιαίτερης νομοθετικής ρύθμισης αυθαίρετων προσθηκών σε διαμερίσματα που αποτελούν την κύρια κατοικία των πολιτών και η οικοδομική τους άδεια εκδόθηκε πριν το 1990.

42) Οι Βουλευτές, Α' Θεσσαλονίκης κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ, Α' Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ και Β' Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Αγροτικού Δασικού Συνεταιρισμού Σταυρού Νομού Θεσσαλονίκης «Η Ένωση» αιτείται την επιστροφή των εισφορών του συνεταιρισμού προς το ΙΚΑ - που κατατέθηκαν εις διπλούν -για το ΔΤ Ασπροβάλτας.

43) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Παναγιώτα Θεολογίτου αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά μετάταξή της από τη θέση ΔΕ1 Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού της Ειδικής Αγωγής στο ΠΕ32 Θεατρολόγων (δευτεροβάθμια εκπαίδευση).

44) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η πρόεδρος της επιτροπής αγροτικών θεμάτων του Δήμου Ιεράπετρας αιτείται την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, ώστε να δοθούν δάνεια από τις τράπεζες στους παραγωγούς της περιοχής για την αγορά γεωργικών εφοδίων.

45) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κώστας Γιαννόπουλος αιτείται να πληροφορηθεί για ποιο λόγο η εταιρεία «ΤΡΑΜ Α.Ε.» αποφάσισε να κατοχυρώσει το έργο της επέκτασης του τραμ στον Πειραιά στην εταιρεία «ΤΕΡΝΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ – ΤΟΜΗ».

46) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Επαγγελματιών Κτηνοτρόφων Νομού Ηρακλείου «ΣΕΚΝΗ» εκφράζει την ανησυχία του για την επιχειρούμενη συγχώνευση του ΕΛΟΓΑΚ με άλλους φορείς διαφορετικού αντικειμένου.

47) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Δικαστικών Υπαλλήλων Νομού Ηρακλείου εκφράζει την αντίθεσή του στον τρόπο που το Υπουργείο Δικαιοσύνης προσπαθεί να στελεχώσει το υπό ίδρυση εφετείο ανατολικής Κρήτης και καταθέτει τις δικές του προτάσεις.

48) Η Βουλευτής Ρεθύμνου κ. 'ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Κέρκυρας αιτείται την αναστολή ισχύος της υπ' αρ.1417/120/25-11-2011 με την οποία κηρύσσεται υποχρεωτική η υπ' αριθμόν 55/2009 διαιτητική απόφαση.

49) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Παραδοσιακών Αποσταγματοποιών Τσικουδιάς Νομού Ηρακλείου Κρήτης αιτείται την επίλυση προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι αμπελουργοί της περιοχής.

50) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενώσεων Προσωπικού Λιμενικού Σώματος εκφράζει την αντίθεσή της στην περικοπή του 20% του επιδόματος ειδικής απασχόλησης που λαμβάνουν τα στελέχη των Ε.Δ. και Σ.Α. με αναδρομική κράτηση από 1/7/2011.

51) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη συνέντευξη του Προξένου Κορυτσάς.

52) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο γεγονός της κατάληψης από τους εργαζομένους του ΠΓΝΠ με αίτημα την ενίσχυση των παθολογικών κλινικών με νοσηλευτικό προσωπικό.

53) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Βιάννου Νομού Ηρακλείου εκφράζει την ανησυχία του για αδυναμία προκήρυξης του διαγωνισμού μεταφοράς των μαθητών από το Δήμο Βιάννου πριν την 31η Αυγούστου.

54) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο γεγονός ότι την ώρα που δύο αστυνομικοί ξεψυχούσαν κάποιοι άλλοι μελετούσαν τις επετηρίδες για τις κρίσεις.

55) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις δηλώσεις του Κυβερνητικού Εκπροσώπου ότι η Ελλάδα είναι η ασφαλέστερη χώρα της Ευρώπης.

56) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στην αξιοποίηση του Ελληνικού.

57) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα αιτήματα του προσωπικού στη Διεύθυνση Αστυνόμευσης Αερολιμένα Αθηνών.

58) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στο χαρακτηρισμό των περιοχών Χελμού και Βουραϊκού ως προστατευόμενων και τα προβλήματα που δημιουργεί αυτός ο χαρακτηρισμός στους αγρότες της περιοχής.

59) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη γεωπολιτική αναμέτρηση ΗΠΑ και Γερμανίας - Ρωσίας - Κίνας για τον έλεγχο της Ελλάδας.

60) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά προειδοποίηση της Ομοσπονδίας των Αστυνομικών Υπαλλήλων στην Ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας, ότι δεν θα δεχθεί καμμία καταστρατήγηση του Κώδικα Μεταθέσεων.

61) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο με βάση ένα περιστατικό αποτυπώνεται ο τρόπος απονομής της δικαιοσύνης στην Ελλάδα, όταν αυτή αφορά στους αδύναμους της κοινωνίας.

62) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο ναυά-

γιο του αιτήματος περί μείωσης των διοδίων.

63) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο κλείσιμο του δημοτικού σχολείου Λειβαρτζίου Καλαβρύτων.

64) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη μελέτη για το τμήμα του νέου σιδηροδρόμου μεταξύ Αγίου Διονυσίου και νέου λιμανιού.

65) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη ανωτατοποίησης της Σχολής Αστυφυλάκων.

66) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο γεγονός της καθυστερημένης προσέλευσης των εργαζομένων στα γραφεία της Υγειονομικής Περιφέρειας Αχαΐας.

67) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις δυσκολίες εφαρμογής του αναπτυξιακού νόμου.

68) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στην αδυναμία του κράτους να ελέγξει τη μαζική εξαπάτηση των καταναλωτών από κάποιους πρατηριούχους βενζίνης.

69) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο πάγωμα των συντάξεων του ΟΓΑ στους Βορειοηπειρώτες.

70) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο περιεχόμενο του βιβλίου Γεωγραφίας της Ε' δημοτικού.

71) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδος καταθέτει τις προτάσεις της αναφορικά με το νέο φορολογικό σύστημα και την επικείμενη αύξηση του ΦΠΑ.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 15568/02-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ανατολάκη Γεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./1269/26-07-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού η ακόλουθη απάντηση:

/27.7.011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/νση: Μπουμπουλίνας 20
Ταχ. Κώδ : 106 82
Τηλέφωνο : 2131322-362, 363, 368
Fax : 210-82.01.379

Αθήνα, 26.7.2011
Αρ. Πρωτ.: ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./1269

ΠΡΟΣ: **Βουλή των Ελλήνων**
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΚΟΙΝ: 1. Βουλευτή κ. Γεώργιο Ανατολάκη
2. Υπουργείο Οικονομικών

Θέμα: Απάντηση στη με αριθμό πρωτοκόλλου 15568/2.5.2011 Ερώτηση

Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 15568/2.5.2011 Ερώτησης του Βουλευτή κ. Γεωργίου Ανατολάκη και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για το κόστος κατασκευής των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων που περατώθηκαν από το Υπουργείο Πολιτισμού έχουμε απαντήσει με ακριβή οικονομικά στοιχεία στις με αριθμ. πρωτ. 15661/3.5.2011, 15662/3.5.2011, 15664/3.5.2011, 15666/3.5.2011, 15667/3.5.2011, 15669/3.5.2011, 15671/3.5.2011, 15672/3-5-2011 Ερωτήσεις σας. Για τις υπόλοιπες εγκαταστάσεις, αρμόδια να απαντήσει είναι η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων καθώς η κατασκευή τους περατώθηκε από την ΕΥΔΕ/ΟΕ 2004, Υπηρεσία του πρώην Υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ.

Αναφορικά με το κόστος της προετοιμασίας και διοργάνωσης των Αγώνων σας διαβιβάζουμε τον επίσημο απολογισμό εσόδων-εξόδων της Οργανωτικής Επιτροπής «ΑΘΗΝΑ 2004 Α.Ε.» (ΟΕΟΑ ΑΘΗΝΑ 2004) στην αρμοδιότητα της οποίας εμπίπτει, βάσει της σχετικής νομοθεσίας (Ν.2598/1998), του Φακέλου Διεκδίκησης και της Σύμβασης Διοργανώτριας πόλης, το συγκεκριμένο κομμάτι. Σύμφωνα με τον επίσημο ισολογισμό τα έσοδα των Αγώνων ανέρχονται σε 2.098,4 εκατ. Ευρώ και τα έξοδα σε 1.967,8 εκατ. Ευρώ. Η ΟΕΟΑ ΑΘΗΝΑ 2004 δηλαδή εκκαθαρίστηκε με πλεόνασμα 130,6 εκατ. Ευρώ εκ των οποίων τα 123,6 εκατ. Ευρώ διατέθηκαν για δράσεις που έγιναν από την ΟΕΟΑ ΑΘΗΝΑ 2004 κατ' εντολή και για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου με αποφάσεις της

«Διυπουργικής Επιτροπής Συντονισμού Ολυμπιακής Προετοιμασίας» (ΔΕΣΟΠ). Συνεπώς, το πλεόνασμα του Ολυμπιακού Προϋπολογισμού ανήλθε σε 7.021.116 Ευρώ.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ

Συνημμένος: Απολογισμός εσόδων-εξόδων ΟΕΟΑ ΑΘΗΝΑ 2004 Α.Ε.»

Εσωτερική Διανομή:
1. Γραφείο Υφυπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού
2. ΓΓΠΤΥ
3. ΓΓΑ
4. Ολυμπιακά Ακίνητα Α.Ε.
5. ΕΤΑ Α.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Από το πρωτότυπο
Αθήνα 26/7/11

Σημ. Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

2. Στην με αριθμό 17137/31-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κεδίκογλου Συμεών δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./1471/26-07-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού η ακόλουθη απάντηση:

✓ 27.7.011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Ταχ. Δ/νση: Μπουμπουλίνας 20
Ταχ. Κώδ : 106 82
Τηλέφωνο : 2131322-362, 363, 368
Fax : 210-82.01.379

Αθήνα, 26.7.2011
Αρ. Πρωτ.: ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./1471

ΠΡΟΣ: **Βουλή των Ελλήνων**
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΚΟΙΝ: 1. Βουλευτή κ. Συμεών Κεδίκογλου

Θέμα: Απάντηση στη με αριθμό πρωτοκόλλου 17137/31.5.2011 Ερώτηση

Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 17137/31.5.2011 Ερώτησης του Βουλευτή κ. Συμεών Κεδίκογλου και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η Κυβέρνηση και ειδικότερα το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού έχει δώσει ιδιαίτερη βαρύτητα στον ελληνικό τουρισμό, έναν κλάδο με δυναμικά αναπτυσσόμενες επιχειρήσεις. Στο πλαίσιο αυτό, έχουν τεθεί σε υψηλό βαθμό προτεραιότητας, τόσο οι προοπτικές περαιτέρω ανάπτυξής του, όσο και η προώθηση των συνεργειών μεταξύ των Τομέων Τουρισμού και Πολιτισμού. Στο εξειδικευμένο πλάνο του Υπουργείου για τον Τουρισμό εντάσσεται και ο σχεδιασμός για την ενίσχυση των Ειδικών Μορφών Τουρισμού που βασίζονται κατά κύριο λόγο στο φυσικό περιβάλλον, καθώς και στις εμπειρίες που δύναται να έχει ο ταξιδιώτης σε σχέση με αυτό.

Ο Θαλάσσιος Τουρισμός ανήκει στις ειδικές και εναλλακτικές μορφές τουρισμού, μέσω της ανάπτυξης των οποίων επιδιώκεται η προσέλκυση επισκεπτών υψηλής εισοδηματικής στάθμης, η άμβλυνση της εποχικότητας και η διάχυση των τουριστικών ροών στο σύνολο της ελληνικής επικράτειας. Παράλληλα, επιτυγχάνεται η αξιοποίηση του πολιτιστικού και φυσικού αποθέματος, καθώς και η ποιοτική αναβάθμιση των τουριστικών δραστηριοτήτων, μέσω του εμπλουτισμού του τουριστικού προϊόντος.

✓

Σχετικά με το προτεινόμενο έργο «Καταφύγιο τουριστικών σκαφών στις Ροβιές», θα θέλαμε να σημειώσουμε ότι το έργο συμπεριλήφθηκε στον αρχικό σχεδιασμό του Ε.Ο.Τ., οι αρμόδιες υπηρεσίες του οποίου συνεργάστηκαν στενά με τον οικείο Δήμο που είχε κάνει και τη σχετική πρόταση. Ο φάκελος του έργου μελετήθηκε και εντάχθηκε σε συγκεκριμένη διαδικασία ωρίμανσης, η οποία προβλέπει την τυχόν συμπλήρωση στοιχείων και εγκρίσεων, καθώς και τη γενικότερη προετοιμασία του έργου για υποβολή στο οικείο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα.

Η σχετική Πρόσκληση του Περιφερειακού Επιχειρησιακού Προγράμματος Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας – Ηπείρου 2007-2013 για έργα τουριστικής υποδομής ενεργοποιήθηκε τον Αύγουστο του 2010. Την περίοδο εκείνη, ωστόσο, δεν είχαν ολοκληρωθεί ουσιαστικές μελέτες για την υλοποίηση του έργου, όπως και ο ίδιος ο κ. Βουλευτής αναφέρει, ενώ έλειπε επίσης η Απόφαση Χωροθέτησης, χωρίς την οποία το έργο δε δύναται να υποβληθεί προς αξιολόγηση.

Συγκεκριμένα ο πρώην Δήμος Ελυμνίων υπέβαλε την 12.5.2010 αίτημα για χωροθέτηση και παραχώρηση καταφυγίου τουριστικών σκαφών, δυναμικότητας 42 θέσεων ελλιμενισμού στις Ροβιές Ευβοίας.

Μετά την εξέταση της υποβληθείσας μελέτης εστάλησαν παρατηρήσεις και διορθώσεις με το υπ. αριθ. 6458/31.5.2010 έγγραφο της Διεύθυνσης Τουριστικών Λιμένων. Η διορθωμένη μελέτη προσκομίσθηκε την 6.7.2010 και διαβιβάσθηκε άμεσα στα μέλη της Επιτροπής Τουριστικών Λιμένων. Η Επιτροπή κατά τη συνεδρίαση της 9.7.10 συμφώνησε κατ΄αρχήν για τη χωροθέτηση αλλά ζήτησε τη διενέργεια ακτομηχανικής διερεύνησης και επιφυλάχθηκε για την έγγραφη έκφραση θετικών απόψεων για το θέμα από τους συναρμόδιους φορείς. Ο εκπρόσωπος του Υ.Θ.Υ.Ν.ΑΛ. στην έγγραφη γνωμοδότησή του (αριθ. Πρωτ. 8221.Λ81/15/10/12.11.2010) διατύπωσε σειρά παρατηρήσεων επί του σχεδιασμού του λιμένα. Τα ανωτέρω γνωστοποιήθηκαν στο Δήμο, ο οποίος τελικά υπέβαλε την 5.4.2011 την ακτομηχανική μελέτη και την ανασχεδιασμένη πλέον μελέτη χωροθέτησης του καταφυγίου βάσει των αποτελεσμάτων της ακτομηχανικής μελέτης και των παρατηρήσεων.

Το θέμα επανεξετάσθηκε από την Επιτροπή Τουριστικών Λιμένων στη συνεδρίαση της 9.6.2011. Η Επιτροπή θεώρησε ότι η πρόταση δεν αιτιολογεί την σκοπιμότητα του έργου, καθώς αυτό είναι δυσανάλογα μεγάλο για το μέγεθος και τον αριθμό των σκαφών αναψυχής που εξυπηρετούνται, δεδομένων των μεγάλων εξωτερικών έργων προστασίας που

απαιτούνται. Επίσης, κρίθηκε ότι η προτεινόμενη διάταξη σκαφών στο εσωτερικό δεν είναι συμβατή με τις διεθνείς συστάσεις διαστασιολόγησης λιμενίσκων σκαφών αναψυχής.

Προτείνεται, επομένως, ο επανασχεδιασμός του έργου ώστε να έχει τη δυνατότητα το καταφύγιο να εξυπηρετήσει μεγαλύτερα, αλλά και περισσότερα σκάφη με μία πιο σωστή διάταξη.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ

Εσωτερική Διανομή:
1. Γραφείο Υφυπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού
2. Γραφείο Γενικής Γραμματέως Τουρισμού
3. ΕΥΠΟΤ
4. ΓΓΤ – Διεύθυνση Τουριστικής Πολιτικής
5. ΓΓΤ – Διεύθυνση Τουριστικών Λιμένων
6. ΕΟΤ – Γραφείο Γενικού Γραμματέα
7. ΕΟΤ – Γραφείο Πρόεδρου
8. ΕΟΤ – Διεύθυνση Μελετών και Επενδύσεων
9. ΕΟΤ – Διεύθυνση Τουριστικών Εγκαταστάσεων

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Από το πρωτότυπο
Αθήνα 26/7/11

3. Στην με αριθμό 18065/16-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μαρκάκη Παύλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./1543/26-07-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού η ακόλουθη απάντηση:

27.7.011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα, 26.7.2011
Αρ. Πρωτ.: ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./1543

Ταχ. Δ/νση: Μπουμπουλίνας 20
Ταχ. Κώδ : 106 82
Τηλέφωνο : 2131322-362, 363, 368
Fax : 210-82.01.379

ΠΡΟΣ: **Βουλή των Ελλήνων**
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΚΟΙΝ: 1. Βουλευτή κ. Παύλο Μαρκάκη

Θέμα: Απάντηση στη με αριθμό πρωτοκόλλου 18065/16.6.2011 Ερώτηση

Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 18065/16.6.2011 Ερώτησης του Βουλευτή κ. Παύλου Μαρκάκη, σας γνωρίζουμε ότι το θέμα της παραχώρησης αθλητικών χώρων και πόρων σε ΠΑΕ εντάσσεται στη γενικότερη πολιτική του ΥΠΠΟΤ για την εξυγίανση του ποδοσφαίρου. Με εντολή του Πρωθυπουργού ξεκίνησε μια μεγάλη προσπάθεια εξυγίανσης του ελληνικού ποδοσφαίρου. Από την πρώτη στιγμή είχαμε εντολή όλα τα όπλα που έχει η Ελληνική Πολιτεία στη διάθεσή της να χρησιμοποιηθούν για να ενδυναμώσουν αυτήν την προσπάθεια. Χρησιμοποιήσαμε αυτά τα εργαλεία και έχουν αρχίσει να φαίνονται τα πρώτα αποτελέσματα της δουλειάς που έγινε. Καταστήσαμε σαφές στην ΕΠΟ ότι αν δεν κάνει κι εκείνη αυτό που χρειάζεται για να εξυγιανθεί το ποδόσφαιρο, το επόμενο πρωτάθλημα θα γίνει χωρίς κρατικά χρήματα, χωρίς κρατικά γήπεδα, χωρίς κρατική τηλεόραση. Αυτό, μαζί με τις έρευνες που έγιναν από την πλευρά του ΣΔΟΕ, με τις έρευνες που έγιναν στις λέσχες των οπαδών, έχουν συμβάλει στο να υπάρξει μια πολύ μεγάλη πίεση προς το ποδόσφαιρο και έτσι βλέπουμε τα πρώτα αποτελέσματα. Στο πλαίσιο αυτό θα εξετασθεί κάθε αίτημα για συνδρομή της Πολιτείας στις δραστηριότητες των ΠΑΕ, και φυσικά της ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΒΟΛΟΥ.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της συντήρησης, σας γνωρίζουμε ότι οι συμβάσεις συντήρησης των ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων και του πρασίνου του Πανθεσσαλικού Σταδίου με τους αντίστοιχους αναδόχους λύθηκαν στις αρχές Μαΐου 2011, με γνώμονα την περιστολή των σχετικών δαπανών και την εξοικονόμηση πόρων. Από τις 20 Μαΐου 2011, την παροχή των παραπάνω υπηρεσιών έχουν αναλάβει νέοι ανάδοχοι που προέκυψαν από τη διαδικασία πρόχειρων μειοδοτικών διαγωνισμών, από την οποία επιτεύχθηκε η ζητούμενη μείωση του

κόστους συντήρησης του σταδίου. Ήδη, οι ανάδοχοι συντηρούν και λειτουργούν το στάδιο σύμφωνα με τις απαιτήσεις.

Η Ε.Τ.Α Α.Ε. ουδέποτε μετέφερε την ευθύνη συντήρησης του Σταδίου στην ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΒΟΛΟΥ. Μετά τη λήξη των συμβάσεων συντήρησης στις αρχές Μαΐου και προς αποφυγή προβλημάτων στο αγωνιστικό της πρόγραμμα, η ΠΑΕ ανέθεσε σε συνεργάτες της, με δικές της δαπάνες, την τεχνική υποστήριξη του σταδίου και τη συντήρηση του πρασίνου. Η παραπάνω κατάσταση διήρκησε για πολύ μικρό διάστημα, κατά το οποίο έλαβαν χώρα στο Πανθεσσαλικό δύο αγώνες της ΠΑΕ και έληξε την 22/5, με την ανάδειξη των νέων αναδόχων συντήρησης από την Ε.Τ.Α. Α.Ε.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ

Εσωτερική Διανομή:
1. Γραφείο Υφυπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού
2. Γραφείο Γενικού Γραμματέα Τουριστικής και Πολιτιστικής Υποδομής
3. ΕΤΑ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Από το Γραφείο.....
Αθήνα.....26/7/11.....

4. Στην με αριθμό 18593/29-06-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Σκοπελίτη Σταύρου, Νικολαΐδου Βαρβάρας (Βέρας) και Μανωλάκου Διαμάντως δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1472/26-07-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

27/7

- 1 -

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΑΧΑΡΝΩΝ 2, 101 76
Τηλ.: 210-2124331
Fax : 210-5243522

Αθήνα 26/7/ **2011**
Αριθμ. Πρωτ.:1472

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Στήριξη αγροτών Σαντορίνης».

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 18593/29-6-2011

Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσαν οι Βουλευτές **κ.κ. Σ. Σκοπελίτης, Β. Νικολαΐδου, Δ. Μανωλάκου,** σας πληροφορούμε τα εξής :

Αμπέλι

Το αγροτικό εισόδημα εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, όπως είναι, μεταξύ άλλων, ο όγκος και το κόστος παραγωγής, η ποιότητα του προϊόντος ενώ η τιμή παραγωγού διαμορφώνεται σύμφωνα με τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς και δεν επιτρέπεται καμία παρέμβαση ρύθμισης από κρατικές αρχές.

Οι κάτοχοι αμπελουργικών εκτάσεων οινοποιήσιμων ποικιλιών αμπέλου τα έτη 2010-13, σύμφωνα με την αριθ. 341021/15-12-2009 ΚΥΑ (Β' 2479), δύνανται να είναι δικαιούχοι ενιαίας ενίσχυσης, εφόσον πληρούν τα κριτήρια που αναγράφονται στην ανωτέρω απόφαση. Το ύψος της ενίσχυσης ανέρχεται περίπου στα 40 €/στρέμμα.

Επίσης, στην Περιφερειακή Ενότητα Ν. Αιγαίου εφαρμόζονται τα παρακάτω προγράμματα:

1) Με βάση τον Καν. (ΕΚ)1234/2007 (ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) εφαρμόζεται το Πρόγραμμα αναδιάρθρωσης και μετατροπής των αμπελώνων.

   Το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης και μετατροπής αμπελώνων έχει σαν στόχο την αύξηση της ανταγωνιστικότητας των αμπελουργών μέσω:

   - της ποιοτικής αναβάθμισης του αμπελουργικού δυναμικού,

- της εγκατάστασης ποικιλιών αμπέλου με αυξημένο εμπορικό ενδιαφέρον και
- της εισαγωγής σύγχρονων καλλιεργητικών τεχνικών.

Το πρόγραμμα καλύπτει ένα ή περισσότερα από τα μέτρα: εκρίζωση-επαναφύτευση, φύτευση, βελτίωση τεχνικών διαχείρισης (υποστήλωση, αναβαθμίδες-μόνο κατασκευή), και επανεμβολιασμό.

Η οικονομική ενίσχυση για κάποιον που κάνει όλες τις δράσεις (εκρίζωση-επαναφύτευση- βελτίωση τεχνικών διαχείρισης), ξεκινάει από 1.076 και φτάνει έως 1.670 €/στρ.

Η περίοδος εφαρμογής του εν λόγω προγράμματος άρχισε την αμπελουργική περίοδο 2008/2009 και λήγει την αμπελουργική περίοδο 2012-2013(το πρόγραμμα εφαρμόζεται από την αμπελοοινική περίοδο 2001-2002 με βάση τον Καν(ΕΚ) 1493/1999).

2) Με βάση τον Καν. (ΕΚ) 1405/2006 του Συμβουλίου, εφαρμόζεται το πρόγραμμα «Χορήγηση οικονομικών ενισχύσεων σε τοπικής σημασίας αγροτικά προϊόντα Φυτικής Παραγωγής στα μικρά νησιά του Αιγαίου Πελάγους», όπου όσον αφορά στα οινοποιήσιμα αμπέλια, που προορίζονται για την παραγωγή οίνων Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης (ΠΟΠ) και οίνων με προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη (ΠΓΕ) στις περιοχές παραδοσιακής καλλιέργειας των "μικρών νησιών" του Αιγαίου Πελάγους, χορηγείται (από την αμπελοοινική περίοδο 2010-2011) οικονομική ενίσχυση ύψους έως 70 € ανά στρέμμα αμπελώνων, με σκοπό τη διατήρηση της καλλιέργειας των αμπελώνων αυτών.

Δικαιούχοι της παραπάνω ενίσχυσης στη νήσο Σαντορίνη είναι τα μέλη της Ομάδας Παραγωγών «Ένωση Συνεταιρισμών Θηραϊκών Προϊόντων».

Τα στοιχεία της Ομάδας Παραγωγών, σύμφωνα με την έγκρισή της, είναι τα παρακάτω:

Αριθμός Παραγωγών	Αριθμός αμπελοτεμαχίων	Έκταση (στρ.)	Ετήσια μέση παραγωγή (κιλά)
885	2.415	11.505,10	3.451.530

Μέσος όρος αμπελοτεμαχίων / παραγωγό = 2,7 αμπελοτεμάχια / παραγωγό

Μέσος όρος ετήσιας παραγωγής / στρ. = 300 κιλά / στρ.

Την αμπελοοινική περίοδο 2009/2010, ενισχύθηκαν περί τα 10.340 στρ. της εν λόγω ομάδας παραγωγών με το ποσό των 645.656,28 €.

Επιπλέον, οι κάτοχοι αμπελουργικών εκτάσεων μπορούν να μετέχουν στις εξής δράσεις:

-Στο Μέτρο 2.1.4 του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης της Ελλάδας ΠΑΑ 2007-2013 «Αλέξανδρος Μπαλτατζής» εφαρμόζονται οι δράσεις:

1) Δράση 4.2 «Διατήρηση αμπελοκομικής πρακτικής στον αμπελώνα Νήσου Θήρας».

Το ύψος της ενίσχυσης για τους δικαιούχους φθάνει τα 90 € /στρέμμα.

2) Δράση 3.2 «Διατήρηση εκτατικών καλλιεργειών που κινδυνεύουν από γενετική διάβρωση».

Το ποσό της ενίσχυσης για τις ενταχθείσες εκτάσεις που καλλιεργούνται με ποικιλίες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο απειλούμενων με γενετική διάβρωση στο πρόγραμμα, ανέρχεται σε 87€/στρέμμα.

3) Δράση 1.1. Βιολογική γεωργία .

Το ποσό της ενίσχυσης για τις ενταχθείσες εκτάσεις που καλλιεργούνται με ποικιλίες αμπέλου, ανέρχεται σε 90€/στρέμμα.

- Στο Μέτρο 2.1.6. του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης της Ελλάδας (ΠΑΑ) 2007-2013 προβλέπεται η Αποκατάσταση αναβαθμίδων, δηλαδή η ανακατασκευή των παραδοσιακά λιθόκτιστων αναβαθμίδων, οι οποίες έχουν υποστεί ζημιές από φυσικές καταστροφές ή από ανθρώπινες παρεμβάσεις.

Επισημαίνεται ότι με τη συγκρότηση ισχυρών Οργανώσεων Παραγωγών και τη σωστή λειτουργία τους, μπορεί να βελτιωθεί σημαντικά η διαχείριση των προβλημάτων εμπορίας της παραγωγής και η διαπραγματευτική δύναμη των παραγωγών-μελών των ΟΠ.

Ντοματάκι Σαντορίνης

Οι εισαγωγές οπωροκηπευτικών προϊόντων από Τρίτες Χώρες διέπονται από συμφωνίες της Ε.Ε. με τις συγκεκριμένες Τρίτες Χώρες και δεν δύναται να απαγορευθούν. Στο πλαίσιο όμως των Κοινοτικών Κανονισμών, καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για συστηματικούς φυτοϋγειονομικούς και ποιοτικούς ελέγχους κατά την εισαγωγή για την προστασία του καταναλωτή. Επίσης, για ορισμένα 'ευπαθή' προϊόντα επιτρέπεται η εισαγωγή μόνον για ορισμένες χρονικές περιόδους και για περιορισμένες ποσότητες.

Επίσης, με την ένταξη των παραγωγών στα Σχέδια Βελτίωσης ή μέσω των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων των Οργανώσεων Παραγωγών, επιτυγχάνεται η βελτίωση της ποιότητας και της ανταγωνιστικότητας των προϊόντων τους.

Επισημαίνεται ότι στο πλαίσιο του Προγράμματος στήριξης τοπικών προϊόντων Φυτικής Παραγωγής για τα μικρά νησιά του Αιγαίου Πελάγους, προβλέπεται η χορήγηση στρεμματικής ενίσχυσης στους παραγωγούς τομάτας Σαντορίνης, το ύψος της οποίας καθορίζεται μέχρι τα 70 €/στρέμμα.

Έλεγχοι αγροτικών προϊόντων

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, έχοντας υπόψη την Κοινοτική και Εθνική Νομοθεσία, διενεργεί ελέγχους καταλληλότητας των νωπών οπωροκηπευτικών και της πατάτας σε όλη την εμπορική αλυσίδα. Οι

έλεγχοι διενεργούνται από τις Δ/νσεις Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής των Περιφερειακών Ενοτήτων των Περιφερειών και τα Περιφερειακά Κέντρα Προστασίας Φυτών και Ποιοτικού Ελέγχου (Π.Κ.Π.Φ. και Π.Ε), σύμφωνα με τις οδηγίες της Διεύθυνσης Μεταποίησης Τυποποίησης και Ποιοτικού Ελέγχου του ΥΠ.Α.Α.Τ. και αφορούν στην τυποποίηση, στον έλεγχο της ποιότητας, καθώς και στην αναγραφή στη σήμανση των συσκευασιών της προέλευσης των νωπών οπωροκηπευτικών και της πατάτας.

Ειδικότερα, το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σε εφαρμογή του Καν. (ΕΚ) 1580/2007 «για θέσπιση κανόνων εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2200/96, (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και (ΕΚ) αριθ. 1182/2007 του Συμβουλίου στον τομέα των οπωροκηπευτικών, όπως τροποποιήθηκε από τον Καν. 1221/2008» και της με αριθ. 257543/31-7-2003 (ΦΕΚ 1122/Β/8-8-2003) ΚΥΑ «συμπληρωματικά μέτρα εφαρμογής του Καν. (ΕΚ) 1148/2001 της Επιτροπής των Ε.Κ. σχετικά με τους ελέγχους τήρησης των προδιαγραφών εμπορίας που εφαρμόζονται στον τομέα των νωπών οπωροκηπευτικών» και της εγκυκλίου 310922/20-12-2010 (ΑΔΑ : 4ΙΙΒΒ-Ι4) για την πατάτα, εφαρμόζει την υποχρεωτική τυποποίηση των νωπών οπωροκηπευτικών και της πατάτας, σε όλα τα στάδια διακίνησής τους στην εμπορική αλυσίδα (εισαγωγές, εξαγωγές, παραλαβές και αποστολές από και προς τις χώρες της Ε.Ε. και στην εγχώρια αγορά). Η υποχρεωτική τυποποίηση εξασφαλίζει στην αγορά σύστημα αναγνωρισιμότητας για κάθε προϊόν (υποχρεωτική αναγραφή της χώρας προέλευσης, της ποιοτικής κατηγορίας, του μεγέθους, της ποικιλίας κ.τ.λ.).

Επιπλέον, με τη λειτουργία του προγράμματος «Βάση Δεδομένων των συναλλασσόμενων στον τομέα των νωπών οπωροκηπευτικών», καθίστανται υποχρεωτικές οι αναγγελίες για όλα τα φορτία των νωπών οπωροκηπευτικών, που εισάγονται, εξάγονται ή και διακινούνται από και προς τις χώρες της Ε.Ε., με σκοπό την οργάνωση και διενέργεια ελέγχων για τη διάθεση στην αγορά ποιοτικά κατάλληλων προϊόντων και την προστασία των καταναλωτών.
Σε περίπτωση που δεν τηρούνται οι όροι που προβλέπονται στους εν λόγω κανονισμούς, επιβάλλονται οι νόμιμες κυρώσεις από τις Πρωτοβάθμιες και Δευτεροβάθμιες επιτροπές επιβολής κυρώσεων που συγκροτούνται σε κάθε Περιφερειακή Ενότητα.
Οι Περιφερειακές Ενότητες διενεργούν όλους τους ανωτέρω ελέγχους, σύμφωνα με τις οδηγίες της Κεντρικής Αρμόδιας Διεύθυνσης Μεταποίησης Τυποποίησης και Ποιοτικού Ελέγχου του ΥΠ. Α. Α. Τ.

ΠΟΠ - ΠΓΕ

Με σκοπό τη στήριξη του εισοδήματος των Ελλήνων παραγωγών, την προώθηση στον καταναλωτή πιστοποιημένων ποιοτικών προϊόντων και την προστασία των ελληνικών παραδοσιακών προϊόντων σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, η χώρα μας έχει καταχωρήσει 90 ονομασίες στο Μητρώο Προστατευόμενων

Ονομασιών Προέλευσης (ΠΟΠ) και Προστατευόμενων Γεωγραφικών Ενδείξεων (ΠΓΕ) της ΕΕ και κατέχει υψηλή θέση ανάμεσα στα άλλα Κράτη-Μέλη.

Πρόσφατα καταχωρήθηκε η ονομασία «ΦΑΒΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ» ως Προστατευόμενη Ονομασία Προέλευσης με τον Καν. (ΕΕ) 901/2010 (L 266/09.10.2010). Σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία (ΚΥΑ 261611/07-03-2007) και προκειμένου να μπορεί να γίνεται χρήση της ονομασίας, του κοινοτικού συμβόλου ή της ένδειξης ΠΟΠ, θα πρέπει κάθε ενδιαφερόμενος χρήστης της ονομασίας να εντάσσεται στο σύστημα ελέγχου και πιστοποίησης του ΟΠΕΓΕΠ (AGROCERT). Σύμφωνα με τον ΟΠΕΓΕΠ, δεν έχει ακόμα υποβληθεί από κανέναν ενδιαφερόμενο παραγωγό αίτηση για χρήση της ονομασίας «ΦΑΒΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ ΠΟΠ».

Επίσης, μετά την έκδοση της αριθ. 173449/15-07-2011 Υπουργικής Απόφασης για αποδοχή σε εθνικό επίπεδο του αιτήματος καταχώρησης της ονομασίας «ΤΟΜΑΤΑΚΙ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ» ως ΠΟΠ και την ανάρτησή του στο διαδίκτυο (ΔΙΑΥΓΕΙΑ), θα διαβιβασθεί άμεσα στην Ευρ. Επιτροπή για περαιτέρω εξέταση.

Όσον αφορά στο θέμα των εισαγωγών, σύμφωνα με τις γενικότερες κοινοτικές διατάξεις, τα Κράτη-Μέλη δεν επιτρέπεται να θέτουν περιορισμούς ή τεχνικά εμπόδια ισοδύναμου αποτελέσματος στις εισαγωγές προϊόντων από Τρίτες Χώρες.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Α. Ραυτόπουλος

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1.Βουλευτή κ. Σ. Σκοπελίτη
2.Βουλευτή κα Β. Νικολαΐδου
3.Βουλευτή κα Δ. Μανωλάκου

5. Στην με αριθμό 18724/01-07-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αντωνακόπουλου Παναγιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1479/25-07-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΑΧΑΡΝΩΝ 2, 101 76
Τηλ.: 210-2124331
Fax : 210-5243522

Αθήνα 26/7/**2011**
Αριθμ. Πρωτ.: 1479

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Ρύθμιση εισφορών για παραγωγούς καρπουζιού στο Ν. Ηλείας»

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 18724/1-7-11

Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής **κ. Π. Αντωνακόπουλος,** σας πληροφορούμε τα εξής :

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/νσης Αγροτικής Ανάπτυξης Ηλείας, του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (ΥΠΑΑΤ), η καλλιεργούμενη έκταση και παραγωγή καρπουζιού εσοδείας 2011, ήταν 45.000 στρέμματα με 230.000 τόνους περίπου αντίστοιχα, έναντι των 40.000 στρεμμάτων με 250.000 τόνους του 2010. Η τρέχουσα τιμή παραγωγού είναι 0,10-0,12 €/ κιλό, τιμή που κυμαίνεται στα ίδια με τα περυσινά επίπεδα (0,12 €/ κιλό). Επίσης, σας ενημερώνουμε ότι, από τις αρχές Ιουνίου μέχρι σήμερα έχουν εξαχθεί περίπου 45.000 τόνοι καρπουζιού, έναντι των 84.200 τόνων την αντίστοιχη περυσινή περίοδο.
Για την αντιμετώπιση της κρίσης στην αγορά των φρούτων και λαχανικών, λόγω του βακτηρίου Escherichia coli (E. coli), εκδόθηκε ο Καν. (ΕΕ) 585/2011 της Επιτροπής, σχετικά με τη θέσπιση προσωρινών έκτακτων μέτρων στήριξης για τον τομέα των οπωροκηπευτικών, προκειμένου να δοθούν αποζημιώσεις σε προϊόντα που κατ' εξοχήν ζημιώθηκαν. Ειδικότερα, οι αποζημιώσεις αφορούν τα αγγούρια, μαρούλια, αντίδια, τομάτες, πιπεριές και κολοκυθάκια που προορίζονται για νωπή κατανάλωση, με σκοπό την ομαλοποίηση των γεωργικών αγορών.
Στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας (Λουξεμβούργο 07/05/2011) το ΥΠΑΑΤ, ζήτησε την ένταξη της φράουλας και του καρπουζιού στον ανωτέρω κανονισμό, όμως αυτό δεν έγινε αποδεκτό διότι θεώρησαν (Επιτροπή και

λοιποί Υπουργοί της Ε.Ε.) ότι τα προαναφερθέντα προϊόντα δεν υπέστησαν ζημιά από το βακτήριο E. Coli.
Η χώρα μας επανέφερε το θέμα στο Συμβούλιο Υπουργών της 19/7/2011 και η Επιτροπή Γεωργίας υποσχέθηκε ότι θα επανέλθει στο θέμα στα τέλος του καλοκαιριού και ότι θα αξιολογήσει την κατάσταση ώστε να ληφθούν τακατάλληλα μέτρα και για τα παραπάνω προϊόντα.

Σε ότι αφορά την ασφάλιση του προϊόντος, σημειώνεται ότι, η Δήλωση Καλλιέργειας/ εκτροφής είναι υποχρεωτική για όλους τους παραγωγούς έτσι ώστε σε περιπτώσεις ζημιών στις καλλιέργειες τους από τυχόν δυσμενή καιρικά φαινόμενα αυτές να είναι ασφαλισμένες με αποτέλεσμα την καταβολή αποζημιώσεων.

Όσον αφορά στο ύψος των εισφορών σε σύγκριση με αυτές που καταβάλλονταν με το παλιό σύστημα, δεν προκύπτει, κατά την εκτίμηση των υπηρεσιών του ΕΛ.Γ.Α., σημαντική μεταβολή.

Ειδικότερα, έπειτα και από την τροποποίηση της σχετικής ΚΥΑ, η ειδική ασφαλιστική εισφορά για τα πρώιμα καρπούζια ανέρχεται , σε 41,6 €/στρ. (αντί του αρχικού 60,8€/στρ). Επιπλέον, έχει προβλεφθεί αν κάποιος παραγωγός εκτιμά ότι η υφιστάμενη ασφαλιζόμενη αξία της παραγωγής του, διαφοροποιείται από την αντίστοιχη μέση του Νομού, μπορεί είτε να την αυξήσει κατά 20% είτε να την μειώσει επίσης κατά 20%, με συνέπεια την αντίστοιχη μεταβολή και της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς. Βάσει των παραπάνω, η ασφαλιστική εισφορά που θα πληρώσει ένας παραγωγός, πρώιμου καρπουζιού στο Νομό Ηλείας μπορεί να μειωθεί στα 33,28€/ στρέμμα.

Επιπλέον, για τα καρπούζια υπαίθρου, η ειδική ασφαλιστική εισφορά ανέρχεται στα 28,6 €/στρ, και εάν ο παραγωγός επιθυμεί την μείωση της ασφαλιζόμενης αξίας της παραγωγής του κατά 20%, τότε αντιστοίχως η ειδική ασφαλιστική εισφορά θα μειωθεί στα 22.9€/ στρέμμα, (καρπούζια υπαίθρου).

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Α. Ραυτόπουλος

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ
Βουλευτή κ. Π. Αντωνακόπουλο

6. Στην με αριθμό 18726/01/07-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κοντογιάννη Γεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 34735/26-07-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΝ.Δ/ΝΣΗ ΑΝ/ΚΩΝ ΠΡΟΓΡ/ΤΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΑΝ.ΠΡΟΓΡ/ΤΩΝ & Δ.Ο.
ΤΜΗΜΑ ΑΝ/ΚΩΝ ΠΡΟΓΡ/ΤΩΝ

Ταχ.Δ/νση: Σταδίου 27
Ταχ.Κώδικας: 101 83
ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες: Β.Λαμπρακάκης
Τηλέφωνο: 2131364723
Fax: 2131364713
e-mail: v.lamprakakis@ypes.gr

Αθήνα, 26 Ιουλίου 2011
Αριθμ. Πρωτ.: 34735

ΠΡΟΣ: τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ.: 1. Υπουργείο Οικονομικών
Γραφείο Υπουργού
2. Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγων.
Και Ναυτιλίας – Γραφείο Υπουργού
3. Βουλευτή κ. Γ. Κοντογιάννη

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ' αρίθμ. 18726/1-7-11 Ερώτηση του Βουλευτή κ. Γ. Κοντογιάννη σχετικά με την απόδοση κονδυλίων των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων των Δήμων έτους 2011.

Σε απάντηση της παραπάνω Ερώτησης , σας γνωρίζουμε ότι στο πλαίσιο εφαρμογής του προγράμματος "ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ" και βάσει του άρθρου 259, παρ.4 του ν3852/2010,κατανέμεται με Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας, Ναυτιλίας και Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης ποσοστό των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων στους Δήμους προκειμένου να υλοποιήσουν έργα και επενδύσεις αρμοδιότητάς τους.

Η εν λόγω Κοινή Υπουργική Απόφαση υπογράφηκε στο ύψος των 600 εκ. € (ΦΕΚ 723 Β΄/2-5-2011) και η πρώτη τακτική δόση, βάσει της οποίας κατανέμεται στους Δήμους συνολικό ποσό 77 εκ. €, εγκρίθηκε με την αρίθμ. 31926/7-7-2011 Υπουργική Απόφαση. Επιπλέον, από το παραπάνω ποσό των 600 εκ. € εγκρίθηκε και αποδόθηκε στους Δήμους και Συνδέσμους της Χώρας συνολικό ποσό 23 εκ. € για την κάλυψη δράσεων πυροπροστασίας.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Π.ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΥΡΙΜΗΣ

Εσωτερική διανομή
1.Γραφείο Υφυπουργού
2.Γραφείο Γενικού Γραμματέα
3.Γραφείο Κοιν/κού Ελέγχου
4.Γραφείο Γενικού Δ/ντή Αναπτ.Προγρ/των των Δ.Ο.
5. Δ/νση Αναπτ. Προγ/των & Δ.Ο.

7. Στην με αριθμό 18902/06-07-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Καράογλου Θεοδώρου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2/50548/26-07-2011 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

28 ΙΟΥΛ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣ/ΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : 20η ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ : Δ'
Ταχ. Δ/νση : Πανεπιστημίου 37
101 65 Αθήνα
Πληροφορίες: Κ. Τζιαμπαζίδης
Τηλέφωνο : 210-333 8483
Fax : 210-333 8206

Αθήνα, 26.07.2011
Αρ. Πρωτ.: 2/50548

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
α) Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
β) Βουλευτή κ. Θ. Καράογλου

Κοιν.: Υπουργείο Εσωτερικών
Γρ. Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Σταδίου 27
101 83 Αθήνα

Ε.Δ.: Υπ. Οικονομικών
α) Αυτοτελές Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (σχετ.αρ.ΓΚΕ1096588ΕΞ2011/4390/ 11.07.2011 υπηρεσιακό σημείωμα)
β) Δ20-Δ'

ΘΕΜΑ: «Ερώτηση με αριθμ. 18902/6.7.2011»

Επί της ανωτέρω Ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Θ. Καράογλου, σχετικά με τη στάση πληρωμών των δήμων προς τους προμηθευτές και εργολάβους, σας πληροφορούμε, κατά το μέρος που μας αφορά, ότι στον προϋπολογισμό τρέχοντος έτους έχουν προβλεφθεί πιστώσεις για την υλοποίηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Όσον αφορά τη Συλλογική Απόφαση Τοπικής Αυτοδιοίκησης που αφορά στη χρηματοδότηση επενδυτικών δραστηριοτήτων των Δήμων, αρμόδιο για τη διαχείριση των πιστώσεων της ΣΑΤΑ είναι το Υπουργείο Εσωτερικών.

Ο Αν. Υπουργός

Φ. Σαχινίδης

Ακριβές αντίγραφο
Ο προϊστάμενος διεκπεραίωσης α.α.

ΠΑΝΑΓ. ΨΑΡΡΟΥ

8. Στην με αριθμό 18957/07/07-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 615/26-07-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η ακόλουθη απάντηση:

274

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αθήνα, 26 - 07 - 2011
Αρ. Πρωτ.: 615

Προς:

Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:

Βουλευτή του ΛΑ.Ο.Σ.
κ. Κ. Αϊβαλιώτη
(δια της αρμόδιας Υπηρεσίας
της Βουλής των Ελλήνων)

Ερώτηση: 18957/07-07-2011

Σε απάντηση της υπ' αριθ. 18957/07-07-2011 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Κ. Αϊβαλιώτης, σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατά τα έτη 2010 και 2011 δεν συστάθηκε καμία επιτροπή αμειβόμενη που να διοικείται από Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) με ετήσια αποζημίωση.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ακριβές αντίγραφο
Για το Γραφείο Υπουργού

Χ. Παπαδημητρίου

Z:\ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ\ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ 2011\Σ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΣ 2011 - Μ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ\ΕΡΩΤΗΣΗ 615 2011 ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΜΕ Α.Σ.doc

9. Στην με αριθμό 19077/08-07-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21/462/ΑΣ 32899δις/26-07-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

29 ΙΟΥΛ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Αθήνα, 26 Ιουλίου 2011
Α.Π.: 21/462/ΑΣ 32899δις

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.: - Βουλευτή κ. Κυριάκο Βελόπουλο

Ε.Δ.:
- Διπλ. Γραφείο κ. Πρωθυπουργού
- Διπλ. Γραφείο κας Αναπληρώτριας Υπουργού
- Διπλ. Γραφείο κ. Υφυπουργού
- Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέως
- Γραφεία κ. Α΄ Γεν. Δ/ντού
- Α3, Α7 Δ/νσεις
- Υπηρεσία Ενημέρωσης και Δημόσιας Διπλωματίας

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ' αριθμ. **19077** από **8/7/2011** Ερώτηση Βουλευτή κ. Κυριάκου Βελόπουλου.

Η αλβανο-αμερικανική κοινότητα Ιλλινόις (Albanian American community of Illinois / Komuniteti Shqiptaro-Amerikan ne Illinois), η οποία αριθμεί περίπου 10.000 μέλη με βασικό σκοπό την διατήρηση της εθνικής ταυτότητας των Αλβανών που διαβιούν στις ΗΠΑ, έχει την έδρα της στο Σικάγο. Γενικότερα στην περιοχή εκτιμάται ότι ζουν περίπου 15.000 αλβανο-αμερικανοί και κυρίως στις Πολιτείες Illinois, Indiana και νότιο Wisconsin.

Εξ όσων γνωρίζουμε, ουδεμία δημοσιότητα έλαβε το γεγονός στο οποίο αναφέρεσθε. Ο δε Δημοκρατικός βουλευτής Eliot Lance Engel, ο οποίος εκλέγεται στη Ν.Υόρκη (D-NY), είναι παλαιός υποστηρικτής των αλβανικών θέσεων (αλβανικό caucus). Μοναδικό καταγεγραμμένο επεισόδιο, που σχετίζεται με το αλβανικό στοιχείο της περιοχής, είναι η διαμαρτυρία, χωρίς σαφές μήνυμα, τον Απρίλιο του 2010, όταν μία μικρή ομάδα ατόμων με αλβανική σημαία διαδήλωσε, χωρίς επεισόδια, έμπροσθεν του Γενικού μας Προξενείου στο Σικάγο, για διάστημα μισής ώρας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ακριβές φωτοαντίγραφο εκ του πρωτοτύπου
Αθήνα, 26 Ιουλίου 2011
Στέλλα Παπαδή
Γραμματέας Πρεσβείας Γ'

10. Στην με αριθμό 19354/12/07-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Τζίμα Μαργαρίτη και Δερμεντζόπουλου Αλέξανδρου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.900α/8695/12056/26-07-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

26 ΙΟΥΛ. 2011

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
HELLENIC REPUBLIC

ΚΟΙΝ.: –Βουλευτή κ. Μαργαρίτη Τζίμα
–Βουλευτή κ. Αλέξανδρο Δερμεντζόπουλο
–ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΕΘΑ
–ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΦΕΘΑ
–ΥΠΕΘΑ /Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τηλέφωνο 2106598285-282, Fax 2106552035
e-mail: nomgkbe@mod.mil.gr
Φ.900α/8695/12056
Αθήνα, 26 Ιουλίου 2011

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΣΧΕΤ.: Ερώτηση 19354/12-7-2011 της Βουλής των Ελλήνων

Σε απάντηση της σχετικής Ερώτησης, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Μαργαρίτης Τζίμας και Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος, με θέμα «Καθυστέρηση υλοποίησης Σύμβασης Μεταφορικών Αεροσκαφών C-27J της ΠΑ», σας γνωρίζω τα ακόλουθα σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν υπ' όψη μου:

Σε εκτέλεση της ΕΠ Φ.095.131/550336/Σ.65/17 Ιαν 2003/ΥΠΕΘΑ/ΓΓΟΣΑΕ/ΓΔΑΕ/ΔΙΚΕ Κατακυρωτικής Απόφασης του κ. ΥΕΘΑ, στις 29 Ιαν 2003, υπεγράφη μεταξύ του ΥΠΕΘΑ/ΓΓΟΣΑΕ και της εταιρείας Lockheed Martin Alenia Tactical Transport Systems (LMATTS) η σύμβαση 004Γ/03 συνολικού ύψους 272.720.603 USD, το οποίο, με την υπ' αριθμ 1 τροποποίησή της σύμβασης, διαμορφώθηκε στα 273.150.791 USD. Η σύμβαση αφορά την προμήθεια δώδεκα (12) μεταφορικών Α/Φ C-27J, εκ των οποίων τέσσερα (4) (από το 9° έως το 12°) θα έχουν δυνατότητα ανεφοδιασμού εν πτήσει και της συναφούς ολοκληρωμένης υποστήριξης, για κάλυψη αναγκών Π.Α.

Μέχρι σήμερα έχουν παραληφθεί με σημαντικές καθυστερήσεις, τα οκτώ (8) πρώτα Α/Φ και το μεγαλύτερο μέρος του εξοπλισμού - ανταλλακτικών - υπηρεσιών υποστήριξης και έχουν εκτελεστεί συνολικά πληρωμές ύψους 198.594.721 USD. Το ποσό των πληρωμών προκύπτει συνυπολογίζοντας την καταβολή προκαταβολής 40% του συνολικού συμβατικού τιμήματος, την παρακράτηση ποσού λόγω αποκλίσεων - ελαττωμάτων που διαπιστώθηκαν από την Επιτροπή Ελέγχου και Παραλαβών κατά την παραλαβή, που από τα περί 36.000.000 USD που ήταν αρχικά, έχει απομειωθεί σταδιακά σε 10.210.489 USD με την αποκατάσταση παρατηρήσεων από τον Προμηθευτή και την επιβολή κυρώσεων λόγω καθυστερημένων παραδόσεων, ύψους 11.796.568 USD.

Από την παραλαβή και την εν συνεχεία εκμετάλλευση των 8 πρώτων Α/Φ βασικής διαμόρφωσης μέχρι σήμερα, η διαθεσιμότητά τους παραμένει σε χαμηλά επίπεδα, κυρίως λόγω έλλειψης ανταλλακτικών και της εμφάνισης συστηματικών ελαττωμάτων και βλαβών. Τα Α/Φ τηρούνται σε ετοιμότητα για εκτέλεση αποστολών αεροδιακομιδών, αερομεταφορών και ανθρωπιστικών αποστολών.

Λόγω αδυναμίας του Προμηθευτή να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της σύμβασης που αφορούν στα τέσσερα (4) τελευταία Α/Φ [παράδοση εντός του έτους 2006, με πιστοποιημένο σύστημα ανεφοδιασμού εν πτήσει (IFRS)], ο Προμηθευτής, πριν την ημερομηνία παράδοσης των Α/Φ 9-12, υπέβαλε αίτημα νέας τροποποίησης της σύμβασης για σειρά θεμάτων, τα οποία στη συνέχεια εμπλουτίζονταν με νέα. Μεταξύ των θεμάτων της προτεινόμενης τροποποίησης, περιλαμβάνονται:

(1) Η εξέταση των αλλαγών της αντισυμβαλλόμενης εταιρείας (μεταβολές επωνυμίας, εταιρικής σύνθεσης και έδρας) ή/και της εκχώρησης της σύμβασης στον κύριο υποπρομηθευτή Alenia Aeronautica S.p.A.

(2) Ο προσδιορισμός επικαιροποιημένου χρονοδιαγράμματος παραδόσεων με σαφώς καθορισμένους χρόνους :

- Πιστοποίησης του Συστήματος Εναέριου Ανεφοδιασμού.

- Παράδοσης των τεσσάρων (4) τελευταίων Α/Φ.

- Παράδοσης υπολειπόμενων υλικών και υπηρεσιών.

(3) Η αντιμετώπιση της χαμηλής διαθεσιμότητας των παραληφθέντων Α/Φ μέσω:

- Του επαναπροσδιορισμού των παραμέτρων υπολογισμού ανταλλακτικών - εξοπλισμού αρχικής υποστήριξης.

-Της επικαιροποίησης των καταλόγων απαιτούμενων ανταλλακτικών αρχικής υποστήριξης.

- Της αποκατάστασης των διαπιστωμένων τεχνικών προβλημάτων και συστημικών ελαττωμάτων.

-Της μείωσης χρόνου κύκλου επισκευής υλικών.

Η διαδικασία αξιολόγησης όλων των θεμάτων της προτεινόμενης τροποποίησης της σύμβασης τελεί σε εξέλιξη. Κατ' επέκταση, σε εξέλιξη είναι οι διαπραγματεύσεις που αφορούν τον καθορισμό του χρονοδιαγράμματος παράδοσης των τεσσάρων τελευταίων Α/Φ στο πλαίσιο τροποποίησης της σύμβασης. Σύμφωνα με τον Προμηθευτή, η πιστοποίηση του Συστήματος Εναέριου Ανεφοδιασμού των Α/Φ αυτών είχε αρχικά προβλεφθεί να γίνει με Α/Φ Β-707 της Ιταλικής Πολεμικής Αεροπορίας, η οποία αργότερα αποφάσισε την αντικατάσταση αυτών με Β-767. Το πρόγραμμα πρόσκτησης τους καθυστέρησε και η εταιρεία LMATTS LLC, παρότι ενημέρωσε ότι στις εν εξελίξει διαπραγματεύσεις για την τροποποίηση της σύμβασης (Μάιος-Ιούλιος 2011), η Ιταλική Πολεμική Αεροπορία προσφάτως παρέλαβε το πρώτο Α/Φ Β-767, δεν έχει προσδιορίσει ακόμη το χρόνο ολοκλήρωσης της πιστοποίησης.

Με μέριμνα της ΠΑ, βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία για τη σύναψη σύμβασης εν συνεχεία υποστήριξης των Α/Φ (Follow On Support), σύμφωνα με τα καθοριζόμενα στην ισχύουσα νομοθεσία περί προμηθειών αμυντικού υλικού (Ν. 3978/2011).

Το ΥΠΕΘΑ, παρακολουθώντας στενά την εξέλιξη του προγράμματος σε όλο το φάσμα του και αξιοποιώντας τις πληροφορίες που έρχονται στην κατοχή του, τις προβλέψεις της νομοθεσίας που διέπει τη σύμβαση, τις σχετικές εισηγήσεις του ΓΕΑ αλλά και τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση, προβαίνει σε όλες τις δέουσες ενέργειες, με γνώμονα την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος, προκειμένου να επιτευχθεί η βέλτιστη εφικτή λύση για το Ελληνικό Δημόσιο.

Η Σύμβαση ΑΩ (ΣΑΩ) 04/03 απορρέει από την προμήθεια Α/Φ τύπου C-27J Spartan μεταξύ του ΥΠΕΘΑ και της εταιρείας «Lockheed Martin Alenia Tactical Transport Systems («LMATTS»), συνεπεία της Σύμβασης Κύριας Προμήθειας (ΣΚΠ) 004Γ/03. Η ΣΑΩ 04/03 υπογράφηκε στις 29 Ιαν 03 και ενεργοποιήθηκε στις 8 Αυγ 03, ενώ η διάρκειά της ορίστηκε σε δώδεκα έτη από την ημερομηνία ενεργοποίησής της και κατά συνέπεια λήγει στις 8 Αυγ 15. Σύμφωνα με το Άρθρο 3 της ΣΑΩ, η ονομαστική της αξία ανέρχεται σε $ 232.481.949 και η πιστωτική της αξία σε $ 1.225.569.564.

Η ΣΑΩ 04/03 περιλαμβάνει εννέα προγράμματα, εκ των οποίων τα έξι αφορούν σε Ανάπτυξη Προϊόντος και Υποκατασκευαστικού έργου στην εταιρεία «ΕΑΒ ΑΕ», δύο σε Παροχή Κεφαλαιουχικού Εξοπλισμού στην «ΕΑΒ ΑΕ» και ένα σε παροχή υλικών στην ΠΑ.

Η ευθύνη υλοποίησης των έξι προγραμμάτων της ΣΑΩ ανήκει στην εταιρεία «Alenia», των δύο προγραμμάτων στην εταιρεία «LM AERO» και ενός στις εταιρείες «Alenia» και «LM AERO» από κοινού. Επί του παρόντος, το ποσοστό υλοποίησης της ΣΑΩ βρίσκεται στο 12,9%, με αποτέλεσμα η εναπομένουσα ονομαστική αξία της ΣΑΩ να ανέρχεται σε $212.731.949 και η πιστωτική της αξία να έχει διαμορφωθεί σε $1.067.569.564.

Από τα προγράμματα της ΣΑΩ, τρία έχουν υλοποιηθεί μερικώς και βρίσκεται σε εξέλιξη η περαιτέρω υλοποίησή τους, ενώ τα υπόλοιπα έξι έχουν κριθεί από τις εταιρείες «ΕΑΒ ΑΕ» και «Alenia», οικονομοτεχνικά, ως μη συμφέροντα. Έχει ήδη δρομολογηθεί η 1η τροποποίηση της ΣΑΩ 04/03, προκειμένου

να αντιμετωπισθούν οι εκκρεμότητες και τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί. Η ευθύνη για τυχόν καθυστερήσεις στην υλοποίηση των προγραμμάτων της ΣΑΩ ανήκει στην αντισυμβαλλόμενη εταιρεία «EMATTS» και στην περίπτωση αυτή ενεργοποιούνται οι προβλέψεις του Άρθρου 19 «Ποινικές Ρήτρες» της ΣΑΩ 04/03.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Νομικό Γραφείο
Διεύθυνση Οικονομικού Ελέγχου
Ακριβές Αντίγραφο
Υπολοχαγός (ΣΣΝΣ)
Βασιλική Κούρτη

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

11. Στην με αριθμό 19529/14/07-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2832/26-07-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων η ακόλουθη απάντηση:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Χαριλάου Τρικούπη 182
101 78 Αθήνα , τηλ. 64 67 912

Αθήνα **26/7/2011**
Αρ. Πρωτ **2832/2854**

Προς τη
Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα **Ερωτήσεων**

ΘΕΜΑ: Αυτοκίνητα που αγοράστηκαν το 2010 και αυτοκίνητα των Γεν. Γραμματέων

ΣΧΕΤ.: Οι Ερωτήσεις 19132/08.07.2011 και 19529/14.07.2011 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Κωστής Αϊβαλιώτης

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κ. Κωστή Αϊβαλιώτη

Σε απάντηση των παραπάνω σχετικών Ερωτήσεων, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

Τομέας Υποδομών:

1) Τα έτη 2008, 2009, 2010 οι Γενικές Γραμματείες Δημοσίων Έργων και Συγχρηματοδοτούμενων Δημοσίων Έργων δεν αγόρασαν κανένα αυτοκίνητο.
2) Οι Γενικοί Γραμματείς των δύο ανωτέρω Γενικών Γραμματειών δεν κάνουν χρήση κρατικών (ΚΥ) αυτοκινήτων.

Τομέας Μεταφορών:

1) Το τ.Υπουργείο Μεταφορών αγόρασε το 2008 ένα αυτοκίνητο Citroen τύπου VAN αξίας 18.033 ευρώ.
2) Το αυτοκίνητο που καλύπτει τις υπηρεσιακές ανάγκες μετακίνησης του Γενικού Γραμματέα, διατέθηκε στο Υπ.Υ.ΜΕ.ΔΙ στις 13.11.2009 από την ΤΡΑΙΝΟΣΕ Α.Ε και είναι εργοστασίου κατασκευής VW, τύπου PASSAT 1598 cc.
   Το αυτοκίνητο που καλύπτει τις υπηρεσιακές ανάγκες μετακίνησης του Γενικού Γραμματέα Επικοινωνιών, διατέθηκε στο Υπ.Υ.ΜΕ.ΔΙ στις 9.12.2009 από τα ΕΛΤΑ ΑΕ και είναι εργοστασίου κατασκευής SKODA, τύπου OCTAVIA 1781 cc.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

Εσωτ. Διανομή
Γρ. Κοιν. Ελέγχου

Ακριβές αντίγραφο
Σταμοπούλου

12. Στην με αριθμό 19558/14/07-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μπεκίρη Μιχαήλ δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.900α/8703/12064/26-07-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

287.011

ΠΡΟΣ: **ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ.: –Βουλευτή κ. Μιχάλη Β. Μπεκίρη
–ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΕΘΑ
–ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΦΕΘΑ
–ΥΠΕΘΑ /Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΣΧΕΤ.: Ερώτηση 19558/14-7-2011 της Βουλής των Ελλήνων

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
HELLENIC REPUBLIC
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
MINISTRY OF NATIONAL DEFENCE

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τηλέφωνο 2106598285-282, Fax 2106552035
e-mail: nomgkbe@mod.mil.gr
Φ.900α/8703/12064
Αθήνα, 26 Ιουλίου 2011

Σε απάντηση της σχετικής Ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Β. Μπεκίρης, με θέμα την καταβολή του μερίσματος Γ΄ τριμήνου 2011 στους δικαιούχους του ΜΤΣ, σας γνωρίζω τα ακόλουθα σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν υπ' όψη μου:

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας κλήθηκε να διαχειριστεί μία κατάσταση στον τομέα των Μετοχικών Ταμείων των Ενόπλων Δυνάμεων, με δομικά, διαρθρωτικά και κυρίως διαχειριστικά προβλήματα, που επιβάρυναν τη λειτουργία τους για πάρα πολλά χρόνια με ελλείμματα και παροχές χωρίς την ύπαρξη των ανάλογων πόρων.

Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας αναζήτησε την πιο αποτελεσματική λύση για τον εξορθολογισμό της λειτουργίας του ΜΤΣ, ώστε να αποφευχθεί η πλήρης κατάρρευσή του και η ρευστοποίηση της περιουσίας του και επεξεργάσθηκε ένα συνολικό σχέδιο σταθεροποίησης, εξυγίανσης και ανάκαμψής του. Το σχέδιο αυτό αφορά και τα άλλα δύο μετοχικά ταμεία των Ενόπλων Δυνάμεων, το ΜΤΑ και το ΜΤΝ.

Η πληρωμή του μερίσματος στους δικαιούχους του ΜΤΣ ενεργείται κάθε τρίμηνο προκαταβολικά, με προγραμματισμένη ημερομηνία καταβολής του την 5η ημέρα των μηνών Ιανουαρίου, Απριλίου, Ιουλίου και Οκτωβρίου.

Οι κατά καιρούς προκύπτουσες καθυστερήσεις στην καταβολή του, οφείλονται αποκλειστικά στην αδυναμία του ΜΤΣ να καλύψει την εν λόγω δαπάνη από δικά του έσοδα και στις κατόπιν τούτου προβαίνουσες ενέργειες του, προκειμένου να εξασφαλισθεί το σχετικό ποσό από το Υπουργείο Οικονομικών, διαδικασία που ακολουθήθηκε και για την καταβολή του μερίσματος Γ΄ τριμήνου τρέχοντος έτους. Έχει ήδη εξασφαλισθεί το απαραίτητο ποσό για το μέρισμα του Γ΄ τριμήνου και η καταβολή του θα γίνει στις 26 Ιουλίου 2011.

Επισημαίνεται ότι το ΜΤΣ θα περιέλθει σε αδυναμία πληρωμής του μερίσματος στους δικαιούχους του (περίπου 62.000 στρατιωτικοί συνταξιούχοι) στην περίπτωση που το Υπουργείο Οικονομικών παύσει να καλύπτει την σχετική δαπάνη, με το δεδομένο της παρακράτησης, από 1-1-2010, των ασφαλιστικών

εισφορών των μετόχων του Ταμείου (Σ.Ξ.-ΕΛ.ΑΣ), συμψηφιστικά με μέρος της οφειλής του ΜΤΣ προς αυτό, καθόσον οι εν λόγω εισφορές αποτελούν κατά κύριο λόγο τα έσοδά του. Το υπόλοιπο της οφειλής του ΜΤΣ προς το Υπουργείο Οικονομικών ανέρχονταν την 31 Μαΐου 2011 σε 134.272.427,54 Ευρώ.

Βασική προτεραιότητα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας είναι ο εξορθολογισμός και η σταθεροποίηση του ΜΤΣ με τη ρύθμιση εξόφλησης των χρεών του, ακολούθως ο εκσυγχρονισμός όλων των ταμείων για τη μη δημιουργία νέων χρεών και τελικά η απόκτηση ισχυρής βιωσιμότητας, έτσι ώστε να προχωρήσει σταδιακά η μετατροπή τους σε ισχυρά επικουρικά ταμεία προς όφελος των ασφαλισμένων.

ΥΠΕΘΑ /Νομικό Γραφείο
Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Ακριβές Αντίγραφο
Υπολοχαγός (ΣΣΝΣ)
Βασιλική Κούρτη

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

13. Στην με αριθμό 19925/18-07-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κοντογιάννη Γεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2867/26-07-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων η ακόλουθη απάντηση:

27 ΙΟΥΛ. 2011

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Χαριλάου Τρικούπη 182
101 78 Αθήνα , τηλ. 64 67 912

Αθήνα **26/7/2011**
Αρ. Πρωτ **2867**

Προς τη
Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα **Ερωτήσεων**

ΘΕΜΑ: Επενδύσεις και έργα υποδομών στην Ηλεία

ΣΧΕΤ.: Η Ερώτηση 19925/18.7.2011 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Γιώργος Κοντογιάννης

ΚΟΙΝ.:
1. Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας – Γρ. Υπουργού
2. Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού – Γρ. Υπουργού
3. Υπ. Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής – Γρ. Υπουργού (με αντίγραφο της Ερώτησης)
4. Βουλευτή κ. Γιώργο Κοντογιάννη

Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής Ερώτησης, και σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμοδίων Υπηρεσιών του Υπουργείου, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

Όσον αφορά το Αεροδρόμιο Ανδραβίδας υπάρχει διασφαλισμένη χρηματοδότηση στο ΠΕΠ Δυτικής Ελλάδας 20 εκατ. ευρώ που αφορά στην αναβάθμιση του κτιρίου του αεροσταθμού. Για τη λειτουργία του αεροσταθμού ως πολιτικού, απαιτούνται και άλλες εργασίες όπως αναβάθμιση του υφιστάμενου διαδρόμου προσαπογειώσεων, πίστα στάθμευσης πολιτικών αεροσκαφών κλπ, για τα οποία βρίσκεται σε εξέλιξη διαβούλευση του Υπουργείου με την ΥΠΑ και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, προκειμένου να προσδιοριστεί η χρηματοδότησή τους και ο φορέας υλοποίησης.

Όσον αφορά την Ολύμπια Οδό, η οποία κατασκευάζεται στα πλαίσια Σύμβασης Παραχώρησης, η οποία κυρώθηκε με Νόμο από τη Βουλή το 2007, είναι γνωστό ότι δημοπρατήθηκε ανώριμα, χωρίς να έχουν εξασφαλιστεί οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την απρόσκοπτη εξέλιξή της.

Το Υπουργείο όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα επέλυσε πολλά προβλήματα τα οποία ήταν αποτέλεσμα των λανθασμένων επιλογών και αποφάσεων της προηγούμενης Κυβέρνησης και αδυναμιών της ιδιωτικής πλευράς.

Επιπλέον, όταν οι δανείστριες τράπεζες ανέστειλαν τη συμμετοχή χρηματοδότησής τους, στους αυτοκινητόδρομους που κατασκευάζονται με Συμβάσεις Παραχώρησης, επικαλούμενες την κρίση και τη μείωση των εσόδων, το Υπουργείο, με γνώμονα το συμφέρον της ελληνικής οικονομίας, αλλά και των πολιτών, ανέλαβε πρωτοβουλία και κατέθεσε από τον Απρίλη του 2011 συγκεκριμένες προτάσεις, πάντοτε στο πνεύμα και το γράμμα των αρχικών συμβάσεων, για την επίλυση όλων των προβλημάτων.

Μετά από ουσιαστικές συζητήσεις, οι προτάσεις που κατέθεσε το Υπουργείο [illegible] δεκτές από την πλευρά των Παραχωρησιούχων με την υπογραφή Μνημονίου Συναντίληψης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ

Ωστόσο, όπως είναι γνωστό ο αποφασιστικός παράγοντας της ιδιωτικής πλευράς είναι οι τράπεζες, των οποίων η δανειοδότηση καλύπτει περίπου το 40% του συνολικού κόστους κατασκευής των έργων.

Οι τράπεζες, παρότι έχουν αποδεχθεί το Πλαίσιο Συναντίληψης Δημοσίου-Παραχωρησιούχων, δεν αρχίζουν την χρηματοδότηση των έργων, γιατί κατά την εκτίμησή τους τα έργα δεν είναι βιώσιμα.

Το Δημόσιο διαφωνεί πλήρως με την εκτίμηση αυτή και έχει ζητήσει και ζητά από τις τράπεζες να συνεχίσουν τη χρηματοδότηση των έργων.

Το Υπουργείο επιμένει στις θέσεις του, θα υπερασπιστεί το Δημόσιο Συμφέρον, τα αναπτυξιακά έργα, και φυσικά τους χρήστες των αυτοκινητοδρόμων, γιατί τα έργα είναι βιώσιμα.

Τέλος, τα έργα στους λιμένες Κατακόλου και Κυλλήνης δεν εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Υποδομών, αλλά των Υπηρεσιών της οικείας Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας.

Για τα υπόλοιπα θέματα που θίγονται στη σχετική Ερώτηση αρμόδια να απαντήσουν είναι τα συνερωτώμενα Υπουργεία καθώς και το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, προς το οποίο διαβιβάζεται αντίγραφο της σχετικής Ερώτησης.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

Εσωτ. Διανομή
Γρ. Κοιν. Ελέγχου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΔΙΚΤΥΩΝ
ΕΝΙΑΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΙΟΙΚ. ΕΓΚΡΙΣΕΩΝ
ΝΟΣΙΑΝΟΝ

Ακριβές αντίγραφο

Ε. Σταμόπουλου

14. Στην με αριθμό 20019/20-07-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Λαφαζάνη Παναγιώτη και Μουλόπουλου Βασίλειου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2873/26-07-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων η ακόλουθη απάντηση:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

27 ΙΟΥΛ. 2011

Χαριλάου Τρικούπη 182
101 78 Αθήνα , τηλ. 64 67 912

Αθήνα **26/7/2011**
Αρ. Πρωτ **2873**

Προς τη
Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα **Ερωτήσεων**

ΘΕΜΑ: Συνδετήρια Οδός Μεγαλόπολης με Ν.Ε.Ο. Τρίπολης - Καλαμάτας

ΣΧΕΤ.: Η Ερώτηση 20019/20.7.2011 που κατέθεσαν στη Βουλή, οι Βουλευτές κ.κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης και Βασίλης Μουλόπουλος

ΚΟΙΝ.:
1. Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας – Γρ. Υπουργού
2. Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης – Γρ.Υπουργού
3. Βουλευτή κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη
4. Βουλευτή κ. Βασίλη Μουλόπουλο

Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής Ερώτησης, για τα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου και σύμφωνα με τα στοιχεία της αρμόδιας Υπηρεσίας, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κ.κ. Βουλευτές τα εξής:

Το έργο κατασκευής της συνδετήριας οδού Μεγαλόπολης με τον αυτοκινητόδρομο Τρίπολη - Καλαμάτα εκτελείται στα πλαίσια της Σύμβασης Παραχώρησης «Κόρινθος – Τρίπολη – Καλαμάτα και κλάδος Λεύκτρο – Σπάρτη».

Κατά την εξέλιξη των εργασιών κατασκευής της υπόψη συνδετήριας οδού ανευρέθησαν σημαντικά Αρχαιολογικά ευρήματα στην θέση 'Περιβόλια' (Αρχαίες Αιμονιές). Κατόπιν σχετικής απόφασης του ΚΑΣ εκπονήθηκε από την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου τροποποιητική μελέτη με την οποία προβλέπεται υπερύψωση της ερυθράς της συνδετήριας οδού και η κατάχωση των Αρχαίων ευρημάτων, αφού προηγουμένως γίνει Φωτογραμμετρική αποτύπωση των Αρχαιοτήτων.

Όπως μας ενημέρωσε η αρμόδια Υπηρεσία, έχει ήδη ολοκληρωθεί η Φωτογραμμετρική αποτύπωση και προχωρούν οι εργασίες κατάχωσης, όπου αυτό είναι εφικτό, καθώς λόγω υπερύψωσης της ερυθράς της συνδετήριας οδού, απαιτούνται πρόσθετες απαλλοτριώσεις για τις οποίες έχει ζητηθεί από την ΕΥΠΕ του ΥΠΕΚΑ η περιβαλλοντική αδειοδότησή τους. Μετά την συντέλεση της εν λόγω απολλοτρίωσης, οι εργασίες κατασκευής της συνδετήριας οδού, εκτιμάται ότι θα ολοκληρωθούν σε χρονικό διάστημα 4 μηνών περίπου.

Για τα υπόλοιπα θέματα που θίγονται στη σχετική Ερώτηση, αρμόδια να απαντήσουν είναι τα συνερωτώμενα Υπουργεία.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

Εσωτ. Διανομή
Γρ. Κοιν. Ελέγχου

Ακριβές αντίγραφο
Π. Σταμοπουλου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Δομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και διεθνοποίηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Εξωτερικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου για την Τροποποίηση του Πρωτοκόλλου σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά την απογευματινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Τεχνικής Διευθέτησης μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Ιταλικής Δημοκρατίας σχετικά με την εφαρμογή του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ιταλικής Δημοκρατίας που αφορά στη συνεργασία του Υπουργείου Άμυνας της Ιταλικής Δημοκρατίας με το Πολυεθνικό Συντονιστικό Κέντρο Στρατηγικών Θαλασσίων Μεταφορών της Αθήνας ΠΟΣΚΕΣΘΑΜ-AMSCC)».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά την απογευματινή συνεδρίαση.

Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Τεχνικής Διευθέτησης στη Διευθέτηση Συνεργασίας European Research Grouping Arrangement No 1 (ERG No 1) στο Μνημόνιο Κατανόησης EUROPA μεταξύ του Υπουργού Άμυνας της Γαλλικής Δημοκρατίας, του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Fursvarets Materielverk (FMV) με εξουσιοδότηση της Κυβέρνησης του Βασιλείου της Σουηδίας, σχετικά με τις Προπαρασκευαστικές Μελέτες για τον καθορισμό και την υλοποίηση ενός Πολυεθνικού Διαστημικού Συστήματος SIGINT (CERES) για τη Συλλογή Στρατιωτικών Πληροφοριών από το Ηλεκτρομαγνητικό Φάσμα».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά την απογευματινή συνεδρίαση.

Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Άμυνας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και του Υπουργού Άμυνας του Βασιλείου του Βελγίου και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας του Καναδά και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Τσεχίας και του Υπουργείου Άμυνας του Βασιλείου της Δανίας και του Υπουργού Άμυνας της Γαλλικής Δημοκρατίας και του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Άμυνας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και του Υπουργείου Άμυνας της Ιταλικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Λετονίας και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Δημοκρατίας της Λιθουανίας και του Υπουργού Άμυνας του Βασιλείου της Ολλανδίας και του Υπουργείου Άμυνας του Βασιλείου της Νορβηγίας και του Υπουργού Εθνικής Άμυνας της Δημοκρατίας της Πολωνίας και του Υπουργού Άμυνας της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και του Ρουμανικού Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και του Υπουργού Άμυνας της Σλοβακικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και του Υπουργείου Άμυνας του Βασιλείου της Ισπανίας και του Γενικού Επιτελείου της Δημοκρατίας της Τουρκίας και του Υπουργείου Άμυνας του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και του Ανώτατου Στρατηγείου Συμμαχικών Δυνάμεων της Ευρώπης (SHAPE) σχετικά με την Ίδρυση, Οργάνωση, Διοίκηση, Ασφάλεια, Χρηματοδότηση και Επάνδρωση του Συντονιστικού Κέντρου Ειδικών Επιχειρήσεων του ΝΑΤΟ (NSCC)».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά την απογευματινή συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ενημερώσω ότι υπάρχει επιστολή του συναδέλφου, Ανεξάρτητου Βουλευτή Νομού Κιλκίς, κ. Κωνσταντίνου Κιλτίδη, προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, η οποία λέει τα εξής:

«Σας γνωρίζω ότι από σήμερα εντάσσομαι στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού». Υπογράφει ο κ. Κιλτίδης.

Επίσης, με επιστολή του ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης, απευθυνόμενος προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ενημερώνει ως εξής:

«Κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι από σήμερα ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Κιλκίς κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης εντάσσεται στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού». Και στη συνέχεια επισυνάπτει την επιστολή που ήδη ανέγνωσα.

Οι επιστολές του κ. Κιλτίδη και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρη κατατίθενται στα Πρακτικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΚΙΛΤΙΔΗΣ
Ανεξάρτητος Βουλευτής
Ν. Κιλκίς

Αθήνα 19/8/2011

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2009
Ημερομ. 19/8/11

Προς Πρόεδρο
Ελληνικής Βουλής

Σας γνωρίζω ότι από σήμερα εντάσσομαι στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Μετιμή

ΛΑΪΚΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Ο Πρόεδρος

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2008
Ημερομ. 19/08/2011

Προς:

Αξιότιμο Πρόεδρο της
Βουλής των Ελλήνων
κ. Φ. Πετσάλνικο

Αθήνα, 19 Αυγούστου 2011

Κύριε Πρόεδρε,
Σας γνωρίζω ότι από σήμερα, ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Κιλκίς κ. Κ. Κιλτίδης, εντάσσεται στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού.
Σας επισυνάπτω επιστολή του Βουλευτή και παρακαλώ δια τα καθ' υμάς.

Με την προσήκουσα τιμή,

Γιώργος Καρατζαφέρης

Πρόεδρος ΛΑ.Ο.Σ

ΚΩΣΤΑΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ
ΑΝΕΞ. ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ
ΝΟΜΟΥ ΚΙΛΚΙΣ

Αθήνα, 19 Αυγούστου 2011

Κύριε Πρόεδρε,

Σας παρακαλώ όπως από σήμερα με εντάξετε στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού.

Με τιμή,

Κώστας Κιλτίδης

>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Δομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και διεθνοποίηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 4/8/2011, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε τρεις συνεδριάσεις.

Στη σημερινή πρωινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τασούλας γνωρίζει ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο Βουλευτής Καρδίτσας, κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος.

Επίσης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σπύρος Χαλβατζής με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ενημερώνει ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Ζιώγας Ιωάννης.

Προσθέτως, ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ενημερώνει ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων-Άδωνις Γεωργιάδης.

Τέλος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας, απευθυνόμενος με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, γνωρίζει ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Αναστάσιο Κουράκη.

Πριν δώσουμε το λόγο στην εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Σοφία Γιαννακά, θα λάβει το λόγο η Υπουργός Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Άννα Διαμαντοπούλου, για ορισμένες αναδιατυπώσεις και βελτιώσεις νομοτεχνικού χαρακτήρα.

Παρακαλώ, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων στη Βουλή έγινε σε εξαιρετικά ενδιαφέρον και δημιουργικό κλίμα, πάρα πολλές ώρες, με πολλούς συναδέλφους, οι οποίοι πήραν το λόγο και έγιναν παρεμβάσεις σε περισσότερα από ογδόντα ζητήματα και θέματα, που αφορούσαν το νομοσχέδιο.

Από τους συνεργάτες μου και εμένα έγινε μια πολύ μεγάλη προσπάθεια να υπάρξει ενσωμάτωση των παρατηρήσεων και των προτάσεων των κυρίων και κυριών συναδέλφων και γι' αυτό είναι αρκετές, είναι σαράντα σελίδες. Δεν είναι όμως κάτι που βλέπετε τώρα. Τα έστειλα άτυπα σε όλους τους Βουλευτές μέσω των εισηγητών των κομμάτων, από την Παρασκευή το μεσημέρι ώστε να έχετε τη δυνατότητα να τα δείτε όλοι. Παρακάλεσα δε γραπτά τους εισηγητές των κομμάτων, να τα στείλουν στα μέλη των Κοινοβουλευτικών τους Ομάδων, ώστε να μην είναι κείμενα, που έρχονται ξαφνικά σήμερα μπροστά σας και χρειάζεται να τα μελετήσετε.

Πρέπει να πω ότι στο κείμενο το οποίο είχατε στα χέρια σας από την Παρασκευή, υπήρχαν πάρα πολλά ζητήματα. Πολλά από αυτά ετέθησαν από τους συναδέλφους. Το διάστημα που μεσολάβησε, επειδή ήταν δύσκολο και για τη διοίκηση και για τη συνεργασία πολλών, δεν υπήρχε η δυνατότητα να έχουμε τελικές απόψεις σε συνταγματικά θέματα ή σε θέματα που έχουν να κάνουν με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Γι' αυτό και σήμερα καταθέτω το τελικό κείμενο, το δεσμευτικό κείμενο, το οποίο έχετε και στη διάθεσή σας.

Δεν θα αναφερθώ σε όλα. Αν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε, θα κάνω μια πολύ σύντομη αναφορά στα πλέον σημαντικά από τα ζητήματα αυτά, τα οποία θα σας μοιραστούν, αλλά αν έχετε το κείμενο που σας ήρθε την Παρασκευή, το έχετε μπροστά σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εμείς δεν έχουμε κανένα τέτοιο κείμενο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Το έστειλα στον εισηγητή σας και του ζήτησα να...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εγώ σας λέω ότι δεν έχει κανένας τίποτα.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ποιος έχει ευθύνη γι' αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν το γνωρίζω. Να ξέρετε ότι αυτό δεν υπάρχει.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Εγώ, πάντως, το έχω στείλει στους εισηγητές και είπα: «Παρακαλώ να διανεμηθεί στα μέλη της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας». Από εκεί και πέρα, κύριε Ιωαννίδη, ζητήστε από την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, να σας εξηγήσει το γιατί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Οι Βουλευτές το ΠΑΣΟΚ το έχουν.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Οι Βουλευτές το ΠΑΣΟΚ φυσικά το έχουν, αφού εστάλη από την κ. Γιαννακά σε όλους τους Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εν πάση περιπτώσει θα κατατεθεί και θα διανεμηθεί, κύριοι.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, συνεχίστε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να σας πω ότι πήρα αυτό το διάστημα, από την Παρασκευή μέχρι σήμερα και πολλές παρατηρήσεις συναδέλφων, δηλαδή έχουν έρθει πάρα πολλά e-mail συναδέλφων και φορέων με αυτές τις παρατηρήσεις.

Στο άρθρο 4, λοιπόν, που αφορά τον ορισμό για το θέμα των ΤΕΙ η φράση «με βάση τις απαιτήσεις συγκεκριμένων επαγγελμάτων ή ομάδων επαγγελμάτων», αντικαθίσταται με τη φράση «στα αντίστοιχα επαγγελματικά πεδία» όπως είχε συζητηθεί.

Παραμένει η δυνατότητα εισαγωγής και γίνεται με σαφήνεια η εισαγωγή των φοιτητών στις σχολές. Όμως, έχουμε εξηγήσει τη δυνατότητα της κινητικότητας.

Επαναπροσδιορίζεται ο όρος του «τμήματος» μετά από τη συζήτηση που έγινε στη Βουλή. Όσον αφορά το θέμα του δεκαπενταμελούς συμβουλίου, η σύνθεση «επτά εσωτερικοί, ένας φοιτητής, επτά εξωτερικοί» γίνεται «οκτώ εσωτερικοί, ένας φοιτητής και έξι εξωτερικοί».

Τίθεται ο περιορισμός να μην είναι περισσότερα από δύο άτομα ανά σχολή στο συμβούλιο και αυτό αφορά τα μεγάλα πανεπιστήμια. Το συμβούλιο του ιδρύματος οφείλει κάθε δύο χρόνια να παρουσιάσει έκθεση με τα πεπραγμένα του, την οποία δημοσιοποιεί με κάθε πρόσφορο τρόπο, ώστε να μπορεί να υπάρχει έλεγχος του έργου και του συμβουλίου.

Τίθεται, εκτός από την ελληνική ιθαγένεια, η άριστη γνώση της ελληνικής γλώσσας για το θέμα του πρύτανη. Η επιτροπή που διερευνά το θέμα του πρύτανη αποτελείται από τους εκλεγμένους προέδρους των τμημάτων, οι οποίοι λέγονται «Διευθυντές», μετά από κλήρωση πέντε εξ αυτών. Αυτοί δηλαδή είναι που ψάχνουν, βρίσκουν, έρχονται σε επαφή και οργανώνουν τη διαδικασία των δημοσίων ακροάσεων του πρύτανη.

Έχουν αναπροσδιοριστεί οι αρμοδιότητες του συμβουλίου της συγκλήτου, στην οποία έρχονται όλα τα ακαδημαϊκά θέματα, δηλαδή ο ακαδημαϊκός ηγέτης του πανεπιστημίου είναι ο πρύτανης και την ευθύνη όλων των ακαδημαϊκών θεμάτων την έχει η σύγκλητος. Τις λεπτομέρειες δεν τις διαβάζω, θα τα δείτε, σας τα έχω στείλει αναλυτικά.

Ο κοσμήτορας συντάσσει ετήσια έκθεση απολογισμού του έργου του, την οποία υποβάλλει προς έγκριση στη γενική συνέλευση της σχολής. Ως προς το θέμα του εκλεκτορικού, ο κοσμήτορας το συγκροτεί μετά από σύμφωνη γνώμη της κοσμητείας και σύμφωνα με το νόμο.

Στην παράγραφο 4, ύστερα από τη φράση «ο διαδικτυακός τόπος» προστίθεται η φράση «τηρείται υποχρεωτικά στην ελληνική γλώσσα και σε άλλη γλώσσα αν θέλει το πανεπιστήμιο».

Επανέρχεται η δυνατότητα μετάκλησης των καθηγητών από πανεπιστήμια του εσωτερικού.

Επαναδιατυπώνεται το άρθρο για την πενταετή αξιολόγηση των καθηγητών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δηλαδή;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Θέλετε να σας το διαβάσω;

«Για την υποβοήθηση της αξιολόγησης των υποψηφίων η επιτροπή επιλογής ή εξέλιξης υποχρεούται να ζητήσει γραπτή αξιολόγηση για κάθε υποψήφιο από δύο καθηγητές ή ερευνητές της αλλοδαπής που ανήκουν στο μητρώο των εξωτερικών μελών ή σε εξαιρετικές περιπτώσεις –και στο μέτρο που δεν είναι εφικτό- από καθηγητές ή ερευνητές που ανήκουν στο μητρώο των εσωτερικών μελών και από δύο καθηγητές ή ερευνητές που υποδεικνύονται από τον υποψήφιο και που δεν ανήκουν υποχρεωτικά στα μητρώα του ιδρύματος». Εδώ πρέπει να σας πω ότι έχουμε λάβει υπ' όψιν σε μεγάλο βαθμό και τις προτάσεις για την αξιολόγηση που έκανε η ΠΟΣΔΕΠ.

Επίσης, στην αξιολόγηση προσθέτουμε το ότι η αξιολόγηση στηρίζεται ιδίως σε έκθεση δραστηριοτήτων για την παρελθούσα πενταετία και έκθεση προγραμματισμού για την επόμενη πενταετία, βάσει της οποίας γίνεται η επόμενη αξιολόγηση του καθηγητή. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο συντάσσονται από τον υπό αξιολόγηση καθηγητή.

Άρα διευκρινίζεται με πιο σαφή τρόπο ότι ο ίδιος ο καθηγητής κάνει την έκθεση των πεπραγμένων του, αλλά κάνει και την έκθεση προγραμματισμού του με βάση το ερευνητικό και διδακτικό του έργο.

Όπου προβλέπεται αναστολή άσκησης καθηκόντων των καθηγητών, απαιτείται διαπιστωτική απόφαση του Υπουργού Παιδείας για την ενεργοποίηση της αναστολής.

Όσον αφορά τις εκπαιδευτικές άδειες, αυτό συνοδεύεται από το προτεινόμενο πρόγραμμα επιστημονικής δραστηριότητας, ώστε καθένας που παίρνει εκπαιδευτική άδεια να εξηγεί και τη θετική σημασία που θα έχει για το ίδιο το ίδρυμα.

Βάζουμε αποκλειστικά το θέμα των τριών εξεταστικών περιόδων. Η ειδική μέριμνα λαμβάνεται για την προφορική εξέταση των φοιτητών με αποδεδειγμένη, πριν από την εισαγωγή τους στο ίδρυμα, δυσλεξία. Έχουμε μια σειρά από αλλαγές οι οποίες έχουν ενσωματωθεί και αφορούν τα άτομα με προβλήματα.

Επαναφέρουμε και ορίζουμε το σύμβουλο σπουδών που καθοδηγεί και υποστηρίζει τους φοιτητές στα προγράμματα σπουδών, υποχρεωτικό σε κάθε τμήμα. Προστίθεται εδάφιο όσον αφορά τα συγγράμματα που αφορά τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η σύνταξη των εισηγήσεων για τα διδακτικά συγγράμματα. Ορίζεται πλέον ως διδακτικό σύγγραμμα το έντυπο, το ηλεκτρονικό βιβλίο αλλά και οι ηλεκτρονικές σημειώσεις.

Όσον αφορά το άρθρο 42, στη συνεργασία πανεπιστημίων με ερευνητικά κέντρα, αναφερόμαστε σε συνεργασία ΑΕΙ με ερευνητικά ινστιτούτα και προγράμματα. Επαναδιατυπώνεται σε όλους τους κύκλους σπουδών ποιοι είναι οι φοιτητές που έχουν δυνατότητα να λαμβάνουν μέρος στις εκλογικές διαδικασίες, που έχει να κάνει με το επίπεδο σπουδών τους, το πού βρίσκονται, εάν είναι στο δεύτερο, στο τρίτο ή στο τέταρτο έτος ή αν έχουν τελειώσει.

Θέλω να πω στο σημείο αυτό ότι η πρόταση που σας είχαμε στείλει για το θέμα των πενταετών σπουδών, τελικά δεν κατατίθεται γιατί υπάρχουν προβλήματα και με το Λογιστήριο του Κράτους αλλά και κάποια προβλήματα που έχουν σχέση με τη συνταγματικότητα.

Αναφέρουμε και επαναπροσδιορίζουμε το θέμα του γραφείου καινοτομίας και διασύνδεσης για τη σύνδεση των φοιτητών με την αγορά εργασίας. Περιγράφουμε και ορίζουμε ακόμα πιο αναλυτικά το θέμα της πιστοποίησης ώστε να γίνει απολύτως κατανοητό. Υπήρχαν ζητήματα στη συζήτηση που έγινε.

Πριν από τις καταργούμενες διατάξεις, θέτουμε ότι μέχρι την ανάληψη των καθηκόντων από τους πρυτάνεις ή τους προέδρους των ΤΕΙ οι οποίοι θα εκλεγούν σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, οι εν ενεργεία πρυτάνεις, αντιπρυτάνεις ή πρόεδροι και αντιπρόεδροι, καθώς και το πρυτανικό συμβούλιο ή το συμβούλιο ΤΕΙ εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους, σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου εξουσιοδοτήσεις.

Υπάρχουν κάποιες βελτιώσεις και διευκρινίσεις για τα μέλη ΕΕΔΙΠ, έτσι όπως είχαν συζητηθεί. Γίνεται διευκρίνιση για το ΕΑΠ και το διεθνές πανεπιστήμιο που έχουν ειδικό πλαίσιο. Διευκρινίζονται ορισμένα θέματα που έχουν να κάνουν με την αξιολόγηση και την πιστοποίηση και το ρόλο της ΑΔΙΠ.

Με συγχωρείτε που διατρέχω τις βελτιώσεις, αλλά δεν κρίνω σκόπιμο ότι πρέπει να τα πω όλα αυτήν τη στιγμή. Θα τα δείτε και είμαι στη διάθεσή σας για διευκρινίσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρία Υπουργέ, να κατατεθούν και παρακαλώ να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Πάντως, κύριε Πρόεδρε, επειδή είναι αρκετά θα ήθελα να επαναλάβω στη Βουλή ότι έχουν αποσταλεί εδώ και τέσσερις ημέρες σε όλους τους συναδέλφους.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Άννα Διαμαντοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες-αναδιατυπώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ – ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«ΔΟΜΗ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ»

(με βάση τις παρατηρήσεις της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής και των Βουλευτών κατά τη συζήτηση ενώπιον της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων)

Άρθρο 2

1. Στο τέλος της περίπτωσης α΄ προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Προπτυχιακοί φοιτητές είναι οι φοιτητές που παρακολουθούν τον πρώτο κύκλο σπουδών, μεταπτυχιακοί φοιτητές εκείνοι που παρακολουθούν το δεύτερο κύκλο σπουδών και υποψήφιοι διδάκτορες εκείνοι που παρακολουθούν τον τρίτο κύκλο σπουδών.»**

2. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης γ΄, η λέξη **«πτυχίου»** αντικαθίσταται με τις λέξεις **«τίτλου σπουδών»**.

Στο τέλος της ίδιας περίπτωσης προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ως ενεργοί φοιτητές του δεύτερου κύκλου σπουδών νοούνται οι φοιτητές των οποίων η διάρκεια φοίτησης δεν έχει υπερβεί τη διάρκεια του ενδεικτικού προγράμματος σπουδών, ενώ ως ενεργοί φοιτητές του τρίτου κύκλου σπουδών νοούνται οι φοιτητές που διανύουν τα τέσσερα πρώτα έτη στο αντίστοιχο πρόγραμμα.»

3. Στην περίπτωση ε΄, μετά τις λέξεις **«γενικό πρόγραμμα»** προστίθεται η λέξη **«σπουδών»**.

4. Προστίθεται περίπτωση ια΄ ως εξής:

«ια) «Τίτλος σπουδών»: το πτυχίο ή δίπλωμα που απονέμεται ύστερα από την επιτυχή ολοκλήρωση οποιουδήποτε από τους τρεις κύκλους σπουδών.»

Άρθρο 3

Η παράγραφος 2 διαγράφεται και η παράγραφος 3 αναριθμείται σε παράγραφο 2.

Άρθρο 4

1. Στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 1, ύστερα από τη φράση «ανώτατη εκπαίδευση και» προστίθεται η φράση **«να συμβάλλουν στη»**.

2. Στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 2, η λέξη «πανεπιστήμια» τίθεται με κεφαλαίο το αρχικό γράμμα («**Π**ανεπιστήμια»).

3. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 2 η φράση «, με βάση τις απαιτήσεις συγκεκριμένων επαγγελμάτων ή ομάδων επαγγελμάτων» αντικαθίσταται από τη φράση **«στα αντίστοιχα επαγγελματικά πεδία»**. Στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας περίπτωσης, η λέξη «υπόβαθρου» αντικαθίσταται με τη λέξη «υποβ**ά**θρου» (διόρθωση τονισμού).

Άρθρο 5

1. Στην παράγραφο 1, η φράση «ύστερα από πρόταση του Συμβουλίου του, η οποία διατυπώνεται μετά από εισήγηση του πρύτανη και γνώμη της Συγκλήτου» αναδιατυπώνεται ως εξής: «ύστερα από πρόταση του **πρύτανη**, η οποία διατυπώνεται μετά από **γνώμη της Συγκλήτου και εγκρίνεται από το Συμβούλιο**».

2. Στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 οι λέξεις **«και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης»** διαγράφονται.

3. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2, μετά τις λέξεις «η διαδικασία ίδρυσης, μετονομασίας» προστίθενται τα εξής: **«, συγχώνευσης»**.

4. Στην παράγραφο 2, στην αρχή της περίπτωσης που ακολουθεί την περίπτωση ιβ΄ τίθεται ο αριθμός «ιγ» («**ιγ**) τα καθήκοντα, δικαιώματα και υποχρεώσεις των φοιτητών του ιδρύματος,»)

5. Η περίπτωση ιδ΄ της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται ως εξής:

«οι κανόνες δεοντολογίας όλων των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας, καθώς και τα όργανα ελέγχου της τήρησης των κανόνων αυτών και οι αρμοδιότητές τους,»

6. Στην περίπτωση ιστ΄ της παραγράφου 2 διαγράφονται τα ακόλουθα: **«ο τρόπος επιλογής των φοιτητών που κατατάσσονται στα ειδικά προγράμματα σπουδών, όπου προβλέπονται,»** και **«ή συμπλήρωση»**.

7. Η περίπτωση λ΄ της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται ως εξής:

«λ) η δυνατότητα, οι όροι και η διαδικασία κατάταξης **πτυχιούχων Α.Ε.Ι. και ανώτερων σχολών διετούς και υπερδιετούς κύκλου σπουδών** σε προγράμματα σπουδών του ιδρύματος, και, προκειμένου για την κατάταξη πτυχιούχων Α.Ε.Ι., **η διαδικασία** αναγνώρισ**ης** πιστωτικών μονάδων,».

8. Στην παράγραφο 2, η περίπτωση λα΄ αναριθμείται σε περίπτωση **λβ΄** και μεταξύ της περίπτωσης αυτής και της περίπτωσης λ΄ προστίθεται νέα περίπτωση λα΄ ως εξής: **«λα) οι προϋποθέσεις, οι όροι και η διαδικασία εισαγωγής στα προγράμματα σπουδών σύντομου κύκλου, όπου υπάρχουν,».**

9. Στην παράγραφο 2, ύστερα από την περίπτωση λα΄, όπως αυτή αναριθμήθηκε σε περίπτωση λβ΄ σύμφωνα με τα ανωτέρω, προστίθεται νέα περίπτωση λγ΄ ως εξής: **«λγ) θέματα που σχετίζονται με την υποστήριξη των φοιτητών και όλου του προσωπικού του ιδρύματος με αναπηρία,»**. Οι λοιπές περιπτώσεις της παραγράφου 2 αναριθμούνται αναλόγως.

Άρθρο 6

1. Το περιεχόμενο του άρθρου τίθεται σε παράγραφο με αριθμό **1**.

2. Στην περίπτωση α΄ της κατά τα ανωτέρω παραγράφου 1 διαγράφεται η φράση **«πτυχίων ή»**.

3. **Η περίπτωση η΄ της παραγράφου 1 διαγράφεται και οι επόμενες περιπτώσεις της ίδιας παραγράφου αναριθμούνται αναλόγως.**

4. Μετά την κατά τα ανωτέρω παράγραφο 1 προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής**: «2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, ύστερα από γνώμη του Ε.ΣΥ.Π., μπορεί να εγκριθεί πρότυπος Εσωτερικός Κανονισμός των Α.Ε.Ι., ο οποίος ρυθμίζει θέματα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Ο πρότυπος Εσωτερικός**

Κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα Α.Ε.Ι. έως την έκδοση του Εσωτερικού Κανονισμού τους κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου.»

Άρθρο 7

1. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1, μετά τη φράση «κατά τα οριζόμενα στον Οργανισμό» προστίθεται η φράση **«και τον Εσωτερικό Κανονισμό»**.

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 διαγράφεται.

Στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, μετά τη φράση «Το τμήμα αποτελεί τη βασική ακαδημαϊκή μονάδα,» προστίθενται οι φράσεις **«του ιδρύματος, προάγει την επιστήμη, την τεχνολογία ή τις τέχνες στο αντίστοιχο επιστημονικό πεδίο,».** Στο τέλος της ίδιας παραγράφου προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Το τμήμα αποτελείται από το σύνολο των καθηγητών της σχολής που διδάσκουν σε ένα πρόγραμμα σπουδών.»**

3. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4, η φράση **«και ακαδημαϊκή»** διαγράφεται. Στο τέλος του ίδιου εδαφίου προστίθεται η φράση **«ή ομάδες διδασκόντων»**.

4. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 διαγράφεται η φράση **«και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης»** (αναφέρεται δύο φορές) καθώς και η φράση **«και ακαδημαϊκή»**.

5. Στην παράγραφο 6, η φράση «Με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5» αντικαθίσταται από τη φράση «Με την επιφύλαξη των **οριζομένων στις παραγράφους** 4 και 5».

6. Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 7 αναδιατυπώνεται ως εξής: «**α) Η συγχώνευση, κατάτμηση ή κατάργηση Α.Ε.Ι., καθώς και η ίδρυση, συγχώνευση, κατάτμηση ή κατάργηση σχολών, σύμφωνα με τα ανωτέρω, πρέπει να είναι σύμφωνες με τις ανάγκες και δυνατότητες της εθνικής οικονομίας.»**

7. Στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 7, η φράση «μελέτη σκοπιμότητας και βιωσιμότητας, καθώς και από οικονομοτεχνική μελέτη» αντικαθίσταται από τη λέξη **«τεκμηρίωση».**

8. Η παράγραφος 8 διαγράφεται και οι λοιπές παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

9. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 10, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 9 σύμφωνα με τα ανωτέρω, η φράση «από την έναρξη λειτουργίας τους» αντικαθίσταται ως εξής: **«από το χρόνο που ορίζεται στο οικείο προεδρικό διάταγμα»**.

10. Στην παράγραφο 10, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 11 σύμφωνα με τα ανωτέρω, ύστερα από τη φράση «για την ίδρυση» προστίθεται η φράση **«αντίστοιχης ακαδημαϊκής δομής»**.

Κεφάλαιο Δ΄

Στον τίτλο του άρθρου, η λέξη «τους» τίθεται με κεφαλαία γράμματα **(«ΤΟΥΣ»)**

Άρθρο 8

1. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται ως εξής: «β) Τα **εννέα** ή **επτά** μέλη του δεκαπενταμελούς ή του ενδεκαμελούς Συμβουλίου, αντίστοιχα, είναι εσωτερικά μέλη του ιδρύματος και, ειδικότερα, **οκτώ** ή **έξι** μέλη, αντίστοιχα, είναι καθηγητές πρώτης βαθμίδας **ή αναπληρωτές καθηγητές** και ένα μέλος είναι εκπρόσωπος των φοιτητών του ιδρύματος. Τα υπόλοιπα **έξι** ή **τέσσερα** μέλη, αντίστοιχα, είναι εξωτερικά.»

2. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3, ο αριθμός «Δύο» αντικαθίσταται από τον αριθμό **«Τρεις»**.

3. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 4 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Υποψήφια εσωτερικά μέλη του Συμβουλίου μπορούν να είναι όλοι οι **πλήρους απασχόλησης** καθηγητές πρώτης βαθμίδας **και αναπληρωτές καθηγητές** του ιδρύματος.»

4. Ύστερα από το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 4 προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Τα εσωτερικά μέλη ανά σχολή δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα δύο, εκτός αν το πηλίκο του αριθμού των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου, πλην του φοιτητή, δια του αριθμού των σχολών του ιδρύματος είναι μεγαλύτερο του δύο.»** Στο επόμενο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, η λέξη «εφάπαξ» αντικαθίσταται από τη λέξη **«άπαξ».**

5. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 5, ύστερα από τη φράση «κοινωνική, οικονομική,» προστίθεται η λέξη **«πολιτική»**. Στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, η φράση «οικονομική σχέση» αντικαθίσταται από τη φράση «οικονομική **συναλλαγή με σκοπό το κέρδος**» και διαγράφεται η φράση «**του ίδιου ή άλλου»**.

6. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 5, ύστερα από τη λέξη «εκλέγονται» προστίθεται η φράση **«χωριστά το καθένα»**. Από το τελευταίο εδάφιο της ίδιας περίπτωσης διαγράφεται η λέξη **«εσωτερικών»**.

7. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6, η φράση «σύμφωνα με την περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 49» αναδιατυπώνεται ως εξής: «σύμφωνα με **τη διαδικασία που προβλέπεται στην** περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 49». Στο τελευταίο εδάφιο της ίδιας παραγράφου διαγράφεται η φράση **«καθώς και»** και ύστερα από τη φράση, «οι μεταπτυχιακοί φοιτητές» προστίθεται η φράση **«κατά το πρώτο έτος φοίτησής τους»**.

8. Στην παράγραφο 7, η φράση «τριών τετάρτων» αντικαθίσταται από τη φράση **«δύο τρίτων»**.

9. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 9 προστίθεται η φράση **«, όταν συζητούνται θέματα που αφορούν την οικεία κατηγορία προσωπικού»**. Από το τελευταίο εδάφιο της ίδιας παραγράφου διαγράφεται η φράση **«και μετέχουν στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου, όταν συζητούνται θέματα που αφορούν την οικεία κατηγορία προσωπικού»**.

10. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 10, η φράση «πρόταση για την έκδοση» αντικαθίσταται από τη φράση **«έγκριση της πρότασης για την έκδοση και αναθεώρηση»**.

11. Ύστερα από την παράγραφο 10 προστίθεται νέα παράγραφος 11 ως εξής: «**11. Το Συμβούλιο συντάσσει κάθε δύο χρόνια έκθεση για τα πεπραγμένα του, την οποία δημοσιοποιεί με κάθε πρόσφορο μέσο.»** Οι λοιπές παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

12. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 12, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 13 σύμφωνα με τα ανωτέρω, η λέξη «αν» αντικαθίσταται από τη λέξη **«όταν»**. Στο τέλος της ίδιας παραγράφου προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η διοικητική και γραμματειακή υποστήριξη του Συμβουλίου παρέχεται από μονάδα των διοικητικών υπηρεσιών του ιδρύματος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Οργανισμό του.»

13. Η παράγραφος 14, η οποία αναριθμείται σε 15 σύμφωνα με τα ανωτέρω, αναδιατυπώνεται ως εξής: «**15.** Ως πρύτανης εκλέγεται καθηγητής πρώτης βαθμίδας **Α. Ε.Ι. της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, με ελληνική ιθαγένεια και άριστη γνώση της ελληνικής γλώσσας, αναγνωρισμένο κύρος** και **σημαντική** διοικητική εμπειρία.»

14. Η παράγραφος 15, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 16 σύμφωνα με τα ανωτέρω, αναδιατυπώνεται ως εξής: «β) Την ευθύνη της οργάνωσης της διαδικασίας ανάδειξης του πρύτανη έχει πενταμελής επιτροπή, η οποία αποτελείται από **καθηγητές του** οικείου ιδρύματος. Η συμμετοχή στην εν λόγω επιτροπή αποτελεί καθήκον στο πλαίσιο του διοικητικού έργου του **καθηγητή**.

Η επιτροπή συγκροτείται ύστερα από δημόσια κλήρωση, που διενεργείται με ευθύνη του υπηρετούντος πρύτανη, μεταξύ των διευθυντών των τμημάτων και, αν δεν επαρκούν, και των αναπληρωτών τους. Με πράξη του πρύτανη συγκροτείται σε σώμα η επιτροπή το αργότερο μέσα σε πέντε ημέρες.

Η επιτροπή προβαίνει στις αναγκαίες ενέργειες για την προσέλκυση υποψηφιοτήτων, συγκεντρώνει τις υποψηφιότητες, προσκαλεί τους υποψηφίους σε ακρόαση ανοικτή στην κοινότητα του ιδρύματος και **εκθέτει** στο Συμβούλιο τα ακαδημαϊκά και διοικητικά προσόντα των υποψηφίων **κατ' αλφαβητική σειρά**.»

14. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 16, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 17 σύμφωνα με τα ανωτέρω, η λέξη «εισήγησης» αντικαθίσταται από τη λέξη **«έκθεσης»** και στο τέλος του εδαφίου προστίθενται τα εξής: **«, με την προϋπόθεση ο αριθμός των υποψηφιοτήτων που απομένουν να μην υπολείπεται των τριών»**.

15. Στην παράγραφο 17, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 18 σύμφωνα με τα ανωτέρω, πριν από τη λέξη «απόφαση» προστίθεται η λέξη

«αιτιολογημένη» και η φάση «τεσσάρων πέμπτων» αντικαθίσταται από τη φράση **«τριών τετάρτων»**.

16. Στην παράγραφο 19, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 20 σύμφωνα με τα ανωτέρω, ύστερα από την περίπτωση ιγ΄ προστίθεται περίπτωση ιδ΄ ως εξής: **«ιδ) Είναι υπεύθυνος για τη λήψη μέτρων για την προστασία και ασφάλεια του προσωπικού και της περιουσίας του ιδρύματος,»** και οι λοιπές περιπτώσεις αναριθμούνται αναλόγως.

17. Στην παράγραφο 19, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 20 σύμφωνα με τα ανωτέρω, από την περίπτωση ιδ΄, η οποία αναριθμείται σε περίπτωση ιε΄, διαγράφεται η φράση **«, με απόφασή του που εγκρίνεται από το Συμβούλιο».**

18. Στην παράγραφο 19, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 20 σύμφωνα με τα ανωτέρω, η τελευταία περίπτωση αναριθμείται εκ νέου σε περίπτωση ιη΄ και πριν από αυτή προστίθεται νέα περίπτωση ιζ΄ ως εξής: **«ιζ) Οργανώνει και καταργεί τα προγράμματα σπουδών με απόφασή του, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη της Συγκλήτου και εγκρίνεται από το Συμβούλιο.»**

19. Στην παράγραφο 20, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 21 σύμφωνα με τα ανωτέρω, ύστερα από τη φράση «δεν μπορεί να υπερβαίνει τα είκοσι» προστίθενται τα εξής: **«ένα ή τα τριάντα ένα αν ο αριθμός των σχολών του ιδρύματος υπερβαίνει τις οκτώ».**

20. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 20, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 21 σύμφωνα με ανωτέρω, η λέξη «ανάλογος» αντικαθίσταται από τη λέξη **«ίσος»**.

18. Η παράγραφος 21, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 22 σύμφωνα με τα ανωτέρω, αναδιατυπώνεται ως εξής: «**22.** Στη Σύγκλητο ανήκουν οι ακόλουθες αρμοδιότητες, καθώς και όσες άλλες προβλέπονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού, του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού:

α) Η χάραξη της εκπαιδευτικής και ερευνητικής πολιτικής του ιδρύματος.

β) Η χάραξη πολιτικής για τη διασφάλιση της ποιότητας στην εκπαιδευτική και ερευνητική διαδικασία.

γ) Η έγκριση για την εκτέλεση των χρηματοδοτούμενων ερευνητικών, εκπαιδευτικών, επιμορφωτικών και αναπτυξιακών έργων, αν η διαχείριση των σχετικών κονδυλίων έχει ανατεθεί στο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (ν.π.ι.δ.) που προβλέπεται στο άρθρο 58. Κατά την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, στις συνεδριάσεις της Συγκλήτου δε μετέχουν οι εκπρόσωποι των προπτυχιακών φοιτητών.

δ) Η έγκριση για την εκτέλεση έργων συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, κατάρτισης και δια βίου μάθησης.

ε) Η έγκριση των ειδικών μητρώων εσωτερικών και εξωτερικών μελών των επιτροπών επιλογής ή εξέλιξης καθηγητών, που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 19.

στ) Η έγκριση των κανονισμών σπουδών πρώτου, δεύτερου και τρίτου κύκλου.

ζ) Η έγκριση των κανονισμών σπουδών προγραμμάτων σύντομου κύκλου και δια βίου μάθησης.

η) Η έγκριση του περιεχομένου όλων των προγραμμάτων σπουδών του ιδρύματος.

θ) Η λήψη απόφασης για την οργάνωση προγραμμάτων σπουδών σε συνεργασία με άλλα Α.Ε.Ι. και ερευνητικά κέντρα της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.

ι) Η λήψη απόφασης για την έναρξη και τη λήξη των εκπαιδευτικών εξαμήνων.

ια) Η διατύπωση γνώμης προς τον πρύτανη του ιδρύματος για τον Οργανισμό, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 5.

ιβ) Η διατύπωση σύμφωνης γνώμης προς το Συμβούλιο του ιδρύματος για τον Εσωτερικό Κανονισμό, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 6.

ιγ) Η διατύπωση γνώμης προς το Συμβούλιο του ιδρύματος για ίδρυση ή κατάργηση, συγχώνευση, κατάτμηση, μετονομασία ή αλλαγή έδρας σχολών.

ιδ) Η διατύπωση γνώμης προς τον πρύτανη για την οργάνωση ή την κατάργηση προγραμμάτων σπουδών.

ιε) Η διατύπωση γνώμης προς τον πρύτανη για τον προγραμματικό σχεδιασμό.

ιστ) Η διατύπωση γνώμης προς τον πρύτανη για την κατανομή του συνόλου των πιστώσεων στις εκπαιδευτικές, ερευνητικές και λοιπές δραστηριότητες του ιδρύματος κατά την αντίστοιχη συμφωνία προγραμματικού σχεδιασμού.»

Άρθρο 9

1. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 2 προστίθεται η φράση **«, εκ των οποίων οι δύο ανήκουν στην οικεία σχολή»**. Στο τελευταίο εδάφιο της ίδιας περίπτωσης, η φράση «εισηγείται στο Συμβούλιο με βάση τα ακαδημαϊκά και διοικητικά προσόντα των υποψηφίων» αναδιατυπώνεται ως εξής: «**εκθέτει** στο Συμβούλιο **τα** ακαδημαϊκά και διοικητικά προσόντα των υποψηφίων **κατ' αλφαβητική σειρά**».

2. Στο τρίτο εδάφιο της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 2 διαγράφεται το **«και»** και η φράση «τεσσάρων πέμπτων» αντικαθίσταται από τη φράση **«δύο τρίτων»**. Ομοίως, στο τελευταίο εδάφιο της ίδιας περίπτωσης η φράση «τεσσάρων πέμπτων» αντικαθίσταται από τη φράση **«δύο τρίτων»**.

3. Στην περίπτωση δ΄ της παραγράφου 2, η λέξη «συνεχόμενη» αντικαθίσταται από τη λέξη **«συνεχή»**.

4. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3, η λέξη «εισήγησης» αντικαθίσταται από τη λέξη **«έκθεσης»**.

5. Στην παράγραφο 4, πριν από τη λέξη «απόφαση» προστίθεται η λέξη **«αιτιολογημένη»** κα ι η φράση «τεσσάρων πέμπτων» αντικαθίσταται από τη φράση **«τριών τετάρτων»**.

6. Στην περίπτωση ε΄ της παραγράφου 5, μετά από τη λέξη «συγκροτεί» προστίθεται η φράση **«, μετά από γνώμη της κοσμητείας,»** και μετά από τη φράση «καθώς και αξιολόγησης των καθηγητών» προστίθεται η φράση **«,που προβλέπονται στα άρθρα 19 και 21, αντίστοιχα,»**.

7. Ύστερα από την παράγραφο 5 προστίθεται νέα παράγραφος 6 ως εξής: **«6. Ο κοσμήτορας συντάσσει ετήσια έκθεση απολογισμού του έργου του την οποία υποβάλλει προς έγκριση στη γενική συνέλευση της σχολής.»** Οι λοιπές παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

8. Στην παράγραφο 6, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 7 σύμφωνα με τα ανωτέρω, η φράση « τον πρόεδρο» αντικαθίσταται από τη φράση **«το διευθυντή»**.

9. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 8, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 9 σύμφωνα με τα ανωτέρω, η φράση «, ο οποίος εκτελεί και χρέη προέδρου τμήματος» αντικαθίσταται ως εξής: «ο οποίος εκτελεί και χρέη **διευθυντή** τμήματος**,**».

10. Στην παράγραφο 9, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 10 σύμφωνα με τα ανωτέρω, η περίπτωση ε' αναριθμείται σε περίπτωση στ' και μεταξύ της περίπτωσης αυτής και της περίπτωσης δ' προστίθεται νέα περίπτωση ε' ως εξής: «ε) Τη διατύπωση γνώμης προς τον κοσμήτορα για τη σύνθεση των επταμελών επιτροπών εκλογής ή εξέλιξης των καθηγητών της σχολής.» Οι λοιπές περιπτώσεις της παραγράφου αναριθμούνται αναλόγως.

11. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης στ΄, όπως αυτή αναριθμείται σε περίπτωση ζ' σύμφωνα με τα ανωτέρω, τ ης παραγράφου 9, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 10, η φράση «Την έγκριση του περιεχομένου των προγραμμάτων σπουδών» αντικαθίσταται ως εξής: «**Τη διατύπωση σύμφωνης γνώμης προς τον πρύτανη και τη Σύγκλητο για** την έγκριση του περιεχομένου των προγραμμάτων σπουδών». Στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας περίπτωσης, η φράση «τον πρόεδρο» αντικαθίσταται από τη φράση **«το διευθυντή»**. Στο τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης αυτής, η φράση «Η ίδια επιτροπή καταρτίζει το πρόγραμμα σπουδών» αναδιατυπώνεται ως εξής: «Η ίδια επιτροπή καταρτίζει **το περιεχόμενο του προγράμματος** σπουδών».

12. Από το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης ζ΄, όπως αυτή αναριθμείται σε περίπτωση η΄ της παραγράφου 9, η οποία επίσης αναριθμείται σε παράγραφο 10 σύμφωνα με τα ανωτέρω, διαγράφεται η φράση **«, οι επιδόσεις των φοιτητών στο γενικό πρόγραμμα σπουδών»**.

13. Στο τέλος της περίπτωσης η΄, όπως αυτή αναριθμείται σε περίπτωση θ΄, της παραγράφου 9, η οποία επίσης αναριθμείται σε παράγραφο 10 σύμφωνα με τα ανωτέρω, προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Για την αλλαγή αυτή λαμβάνονται υπόψη η βαθμολογία των εισαγωγικών εξετάσεων, οι προτιμήσεις των φοιτητών και η διατήρηση του συνολικού αριθμού φοιτητών ανά πρόγραμμα σπουδών.»**

14. Στην περίπτωση θ΄, όπως αυτή αναριθμείται σε περίπτωση σε ι' της παραγράφου 9, η οποία επίσης αναριθμείται σε παράγραφο 10 σύμφωνα με τα ανωτέρω, η λέξη «πτυχίων» αντικαθίσταται ως εξής: **«τίτλων σπουδών των προγραμμάτων σπουδών που οργανώνει η σχολή.»**

15. Στο τέλος της περίπτωσης ιβ΄, όπως αυτή αναριθμείται σε περίπτωση ιγ΄ της παραγράφου 9, η οποία επίσης αναριθμείται σε παράγραφο 10 σύμφωνα με τα ανωτέρω, προστίθενται τα εξής: **«, σύμφωνα με την περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 62.»**

16. Στο τέλος της παραγράφου 9, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 10 σύμφωνα με τα ανωτέρω, προστίθεται περίπτωση ιστ΄ ως εξής**: «ιστ) Τη διασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης και συμμετοχής στα προγράμματα σπουδών όλων των φοιτητών, χωρίς διακρίσεις και ανεξάρτητα από το φύλο, την αναπηρία ή άλλα χαρακτηριστικά.»**

Άρθρο 10

1. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2, ύστερα από τη λέξη «εκλέγεται» προστίθεται η φράση **«μεταξύ των καθηγητών πρώτης βαθμίδας και των αναπληρωτών καθηγητών».**

2. Στην παράγραφο 4, η φράση «αναπληρώνεται από καθηγητή, κατά προτίμηση πρώτης βαθμίδας,» αντικαθίσταται ως εξής: «αναπληρώνεται από καθηγητή **πρώτης βαθμίδας ή αναπληρωτή καθηγητή**,».

3. Στην παράγραφο 5 διαγράφεται η φράση **«όλων των βαθμίδων»**.

4. Στο τέλος της περίπτωσης στ΄ της παραγράφου 6, το «και» αντικαθίσταται από κόμμα (,). Στο τέλος της περίπτωσης ζ΄ της παραγράφου 6 η τελεία (.) αντικαθίσταται από το **«και»** και ύστερα από την περίπτωση αυτή προστίθεται περίπτωση η΄ ως εξής: **«η) την εισήγηση προς την κοσμητεία της σχολής για την ίδρυση προγραμμάτων σπουδών δεύτερου και τρίτου κύκλου.»**

Άρθρο 11

1. Οι περιπτώσεις γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 αναδιατυπώνονται ως εξής:

«γ) ο διευθυντής μεταπτυχιακού **και ο διευθυντής** διδακτορικού προγράμματος σπουδών και

δ) **η ομάδα διδασκόντων μεταπτυχιακού και η ομάδα διδασκόντων διδακτορικού προγράμματος σπουδών, οι οποίες αποτελούνται από καθηγητές των σχολών προπτυχιακών σπουδών**».

2. Στο τέλος της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 2 προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Στην περίπτωση αυτή, η αρμοδιότητα που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 9 ασκείται από την κοσμητεία της σχολής μεταπτυχιακών σπουδών.»**

3. Στην παράγραφο 3, ύστερα από τη φράση «προπτυχιακών σπουδών» προστίθεται η φράση **«, πλην της αρμοδιότητας που προβλέπεται στην περίπτωση ε΄ της παραγράφου 5 του άρθρου 9,»**.

4. Στην παράγραφο 4, η φράση «ο ορισμός» αντικαθίσταται από τη φράση **«η εκλογή»**.

5. Στην παράγραφο 6, ο αριθμός «δέκα τρία» αντικαθίσταται από τον αριθμό **«δέκα»**.

6. Στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 7, ύστερα από τη φράση «εισήγηση προς τον πρύτανη» προστίθεται η φράση **«για τη διαμόρφωση»**.

7. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 7, η φράση «εισήγηση προς» αντικαθίσταται ως εξής: **«διατύπωση σύμφωνης γνώμης για την έγκριση από».** Στην ίδια περίπτωση, η φράση «ύστερα από πρόταση που διατυπώνεται από ειδικές επιτροπές» αντικαθίσταται ως εξής: «ύστερα από **εισήγηση** που διατυπώνεται **από τις κοσμητείες των σχολών προπτυχιακών σπουδών ή από** ειδικές επιτροπές».

8. Στο τέλος της περίπτωσης θ΄ της παραγράφου 7 προστίθεται η φράση **«που οργανώνει η σχολή»**.

9. Η περίπτωση ια΄ της παραγράφου 7 αναδιατυπώνεται ως εξής: «ια) διατύπωση γνώμης προς το Συμβούλιο του ιδρύματος για τον ορισμό ή μη διδάκτρων **για τα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών,** καθώς και για το ύψος **και την κατανομή τους**.»

10. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 8, ύστερα από τη λέξη «προγράμματος» προστίθεται η λέξη **«σπουδών»**. Ομοίως, η λέξη

«σπουδών» προστίθεται ύστερα από τη λέξη «προγράμματος» στην περίπτωση α΄ της ίδιας παραγράφου.

11. Στις παραγράφους 9 και 10, ύστερα από τη φράση «ή διδακτορικού προγράμματος» προστίθεται η λέξη **«σπουδών»**.

Άρθρο 12

Η φράση **«και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης»** διαγράφεται από τον τίτλο και το κείμενο του άρθρου (αναφέρεται τρεις φορές συνολικά).

Άρθρο 14

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Η ΜΟ.ΔΙ.Π. συγκροτείται με απόφαση του Συμβουλίου του ιδρύματος και αποτελείται από τον πρύτανη ή έναν από τους αναπληρωτές του, **ως πρόεδρο, πέντε** καθηγητές του Α.Ε.Ι., **έναν εκπρόσωπο κάθε κατηγορίας** προσωπικού **που προβλέπεται στα άρθρα 28 και 29 με δικαίωμα ψήφου όταν συζητούνται θέματα που αφορούν ζητήματα της αντίστοιχης κατηγορίας προσωπικού**, έναν εκπρόσωπο των προπτυχιακών φοιτητών και έναν εκπρόσωπο των μεταπτυχιακών φοιτητών **και υποψηφίων διδακτόρων**, εφόσον υπάρχουν, ως μέλη, όπως ειδικότερα καθορίζεται στον Οργανισμό.»

Άρθρο 15

1. Στην παράγραφο 1, ύστερα από τη φράση «τον αριθμό των εγγεγραμμένων φοιτητών,» προστίθεται η φράση **«το διοικητικό και άλλο προσωπικό με την ιδιότητά του, περιγραφή της θέσης του και τρόπους επικοινωνίας, καθώς και τη φωτογραφία του, εκτός αν το μέλος του προσωπικού δεν το επιθυμεί»**.

2. Στην παράγραφο 2, η λέξη «στον» αντικαθίσταται από τη λέξη **«στο»**. Στην ίδια παράγραφο, ύστερα από τη φράση «και τις διοικητικές πράξεις που αφορούν τα μέλη τους,» προστίθεται η φράση **«όπως ιδίως το καθεστώς απασχόλησής τους, τη χορήγηση αδειών σε αυτά και τη συμμετοχή τους σε επιτροπές και ομάδες εργασίας, το διοικητικό και**

άλλο προσωπικό με την ιδιότητά του, περιγραφή της θέσης του και τρόπους επικοινωνίας, καθώς και τη φωτογραφία του, εκτός αν το μέλος του προσωπικού δεν το επιθυμεί,».

3. Στην παράγραφο 4, ύστερα από τη φράση «Ο διαδικτυακός τόπος» προστίθεται η φράση **«τηρείται υποχρεωτικά στην ελληνική γλώσσα και»**.

Κεφάλαιο ΣΤ'

Μέρος Α΄

Προστίθεται ο τίτλος του Μέρους ως εξής: **«Καθηγητές των Α.Ε.Ι.»**

Άρθρο 16

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Ως διδακτικό έργο νοείται αυτό που ορίζεται στο άρθρο 31 ενώ το ερευνητικό έργο περιλαμβάνει ιδίως τη βασική ή εφαρμοσμένη έρευνα, την καθοδήγηση διπλωματικών εργασιών, μεταπτυχιακών διπλωμάτων και διδακτορικών διατριβών και συμμετοχή σε συνέδρια και ερευνητικά σεμινάρια.»**

2. Από το τέλος της παραγράφου 3 διαγράφεται η φράση **«και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης»**.

3. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 4 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Η διδασκαλία μαθημάτων στα Α.Ε.Ι., καθώς και η άσκηση των λοιπών διδακτικών **και ερευνητικών** δραστηριοτήτων, **συμπεριλαμβανομένου του κλινικού έργου στην περίπτωση προγραμμάτων σπουδών ιατρικής,** μπορεί να ανατίθενται, με ατομικές συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, διάρκειας ενός έως τριών ακαδημαϊκών ετών, πλήρους **ή μερικής** απασχόλησης, σε εντεταλμένους διδασκαλίας, οι οποίοι είναι επιστήμονες, κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος, καθώς και σε προσωπικότητες με αναγνωρισμένο επαγγελματικό έργο.» Στο τελευταίο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, ύστερα από τη φράση «στον Οργανισμό του» προστίθεται η λέξη **«οικείου»**.

4. Ύστερα από την παράγραφο 4 προστίθεται νέα παράγραφος 5 ως εξής: **«5. α) Είναι δυνατή η μετάκληση καθηγητών σε κενές θέσεις**

καθηγητή πρώτης βαθμίδας. Η μετάκληση πραγματοποιείται με απόφαση της κοσμητείας, ύστερα από πρόταση του ¼ τουλάχιστον των καθηγητών της σχολής και εισήγηση του κοσμήτορα. Απαραίτητη προϋπόθεση για τη μετάκληση είναι να υπάρχει είτε εγκεκριμένη διαθέσιμη πίστωση στη σχολή υποδοχής, είτε σχετική απόφαση της κοσμητείας της σχολής προέλευσης, με την οποία συνηγορεί στη μεταφορά της πίστωσης της θέσης του καθηγητή που μετακαλείται στη σχολή υποδοχής.

β) Δεν επιτρέπεται η μετάκληση καθηγητή από Α.Ε.Ι. της περιφέρειας σε Α.Ε.Ι. των νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης αν ο μετακαλούμενος δεν έχει συμπληρώσει τρία έτη υπηρεσίας ως καθηγητής α΄ βαθμίδας στο Α.Ε.Ι. της περιφέρειας κατά το χρόνο της μετάκλησης.

γ) Αν η μετάκληση ανακληθεί ή ακυρωθεί για οποιονδήποτε λόγο, ο μετακληθείς επανέρχεται αυτοδίκαια στο Α.Ε.Ι. από το οποίο προέρχεται και καταλαμβάνει, εφόσον παραμένει κενή, τη θέση την οποία κατείχε προ της μετάκλησης. Αν η θέση που κατείχε έχει ήδη πληρωθεί ή για οποιονδήποτε λόγο καταργηθεί, καταλαμβάνει αυτοδικαίως ομοιόβαθμη προσωποπαγή θέση που συνιστάται για το σκοπό αυτό.» Οι λοιπές παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

5. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 6 σύμφωνα με τα ανωτέρω, αναδιατυπώνεται ως εξής: «Με τον Οργανισμό του ιδρύματος καθορίζονται **οι προϋποθέσεις και** η διαδικασία πρόσκλησης**, καθώς και οι όροι απασχόλησης και** κάθε σχετικό θέμα.»

6. Η παράγραφος 7, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 8 σύμφωνα με τα ανωτέρω, αναδιατυπώνεται ως εξής: «**8.** Με τον Οργανισμό του ιδρύματος μπορεί να **προβλέπονται οι όροι και οι προϋποθέσεις** συμμετοχής **συνταξιούχων καθηγητών** του **αποκλειστικά** σε προγράμματα μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών. Οι **συνταξιούχοι καθηγητές** που απασχολούνται στα προγράμματα του προηγούμενου εδαφίου αμείβονται **μόνο** από ίδιους πόρους του ιδρύματος.»

7. Στο τέλος του άρθρου προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής: **«9. Οι καθηγητές που χρησιμοποιούν τον καθηγητικό τους τίτλο υποχρεούνται σε ακριβή και πλήρη χρησιμοποίησή του. Η ανακριβής ή μη πλήρης χρήση του αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα.»**

Άρθρο 17

1. Στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Στις περιπτώσεις αυτές ο Οργανισμός του ιδρύματος προβλέπει τους ειδικότερους τρόπους αναγνώρισης των υποψηφίων, όπως ιδίως βραβεύσεις σε εθνικούς και διεθνείς διαγωνισμούς, συμμετοχή σε διεθνείς εκθέσεις και διεθνή αναγνώριση καλλιτεχνικού έργου.»**

2. Στην παράγραφο 3, ύστερα από τη φράση «για την κατάληψη θέσης καθηγητή» προστίθεται η φράση **«, συμπεριλαμβανομένης και της διδακτικής ικανότητας,»**

Άρθρο 18

1. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3, ύστερα από τη φράση «και το γνωστικό αντικείμενο του» προστίθεται η φράση «υποψηφίου που ζητά την εξέλιξη». Στο τέλος της ίδιας παραγράφου προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Αν οι επίκουροι και οι αναπληρωτές καθηγητές δεν εξελιχθούν στην επόμενη βαθμίδα, έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν εκ νέου την προκήρυξη της θέσης μετά από παρέλευση τριών τουλάχιστον ετών από τη λήψη της απόφασης για τη μη εξέλιξή τους.»**

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 η λέξη **«υπηρετήσει»** αντικαθίσταται με τις λέξεις **«αποδεδειγμένα εργαστεί»** και διαγράφεται η φράση **«ή έχει ισόχρονη επαγγελματική δραστηριότητα εκτός του Α.Ε.Ι.»**.

Άρθρο 19

1. Η παράγραφος 1 αναδιατυπώνεται ως εξής: «**1.** Η επιλογή και η εξέλιξη των καθηγητών όλων των βαθμίδων γίνεται από ειδικές **επταμελείς** επιτροπές, οι οποίες απαρτίζονται **από καθηγητές ή ερευνητές πρώτης βαθμίδας** ή, σε περίπτωση κρίσης για τις βαθμίδες του επίκουρου ή αναπληρωτή καθηγητή, και από αναπληρωτές καθηγητές **ή ερευνητές αντίστοιχης βαθμίδας**, με επιστημονικό έργο στο ίδιο ή, αν δεν υπάρχει, συναφές γνωστικό αντικείμενο με εκείνο της υπό πλήρωση θέσης ή του υπό εξέλιξη καθηγητή αντίστοιχα.»

2. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 3, οι λέξεις **«συντάσσονται ετησίως»** αντικαθίστανται με τις λέξεις **«καταρτίζονται και επικαιροποιούνται κάθε δύο έτη»**. Στο τρίτο εδάφιο της ίδιας περίπτωσης η λέξη «άλλου» αντικαθίσταται από τη λέξη **«άλλων»** και στο τελευταίο εδάφιο της ίδιας περίπτωσης η φράση «Ο αριθμός των καθηγητών» αντικαθίσταται ως εξής: **«Ο ελάχιστος αριθμός των καθηγητών και ερευνητών»**.

3. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 3 αναδιατυπώνεται ως εξής: **«β) Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη της επιτροπής ορίζονται και δημοσιοποιούνται μαζί με τα βιογραφικά τους σημειώματα με αιτιολογημένη απόφαση του κοσμήτορα, ύστερα από γνώμη της κοσμητείας, με βάση το επιστημονικό έργο που προβλέπεται στην παράγραφο 1 και ιδίως με βάση το πρόσφατο επιστημονικό και ερευνητικό έργο των υποψηφίων.»**

4. Η παράγραφος 4 αναδιατυπώνεται ως εξής:

«4. Για την υποβοήθηση της αξιολόγησης των υποψηφίων, η επιτροπή επιλογής ή εξέλιξης υποχρεούται να ζητήσει γραπτή αξιολόγηση για κάθε υποψήφιο από δύο καθηγητές ή ερευνητές της αλλοδαπής που ανήκουν στο μητρώο των εξωτερικών μελών ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις και στο μέτρο που δεν είναι εφικτό, από καθηγητές ή ερευνητές που ανήκουν στο μητρώο των εσωτερικών μελών και από δύο καθηγητές ή ερευνητές που υποδεικνύονται από τον

υποψήφιο και που δεν ανήκουν υποχρεωτικά στα μητρώα του ιδρύματος.»

5. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5, μετά τη λέξη **«μέλη»** τίθεται η φράση **«, εκ των οποίων ένα τουλάχιστον μέλος της που δεν ανήκει στο ίδρυμα».**

6. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6, μετά τις λέξεις **«διορισμό του»** τίθεται η φράση **«ή ανακληθεί η πράξη διορισμού του».**

7. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 9 η λέξη **«κριτών»** αντικαθίσταται με τη λέξη **«μελών».**

Άρθρο 20

1. Το περιεχόμενο της παραγράφου 1 τίθεται ως περίπτωση α΄ της παραγράφου 1, το περιεχόμενο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 2 τίθεται ως περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 και η περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 τίθεται ως παράγραφος 2.

2. Στο τέλος της κατά τα ανωτέρω περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 προστίθενται εδάφια ως εξής: **«Όσοι διορίζονται ή εξελίσσονται οφείλουν μέσα σε τρεις μήνες από την κοινοποίηση της σχετικής πράξης του πρύτανη να αναλάβουν τα καθήκοντά τους. Παράταση της προθεσμίας ανάληψης καθηκόντων για έξι ακόμα μήνες είναι δυνατή με απόφαση του πρύτανη και μόνο όταν ο συγκεκριμένος καθηγητής κατοικεί μόνιμα στην αλλοδαπή κατά την ημερομηνία διορισμού του. Μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής θεωρείται ότι οι παραπάνω δεν έχουν αποδεχθεί το διορισμό τους, οπότε και ανακαλείται η σχετική πράξη.»**

3. Στο τέλος της κατά τα ανωτέρω περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1, η λέξη «Ιδρύματος» τίθεται με μικρό το αρχικό γράμμα («ιδρύματος»).

4. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της κατά τα ανωτέρω παραγράφου 2 προστίθενται τα εξής: **«που υποβάλλεται είτε από**

συνυποψήφιο του εκλεγέντος είτε από οποιοδήποτε μέλος της ακαδημαϊκής κοινότητας του ιδρύματος.»

Άρθρο 21

1. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1, η φράση «Οι καθηγητές και οι αναπληρωτές καθηγητές των Α.Ε.Ι.» αναδιατυπώνεται ως εξής: «Οι καθηγητές **πρώτης βαθμίδας** και οι αναπληρωτές καθηγητές**, εφόσον δεν έχουν υποβάλει αίτηση για εξέλιξη,** των Α.Ε.Ι.» Το τελευταίο εδάφιο της ίδιας παραγράφου αναδιατυπώνεται ως εξής: «Για τη συμπλήρωση της πενταετίας δεν λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος που διανύθηκε σε θέση πρύτανη, αναπληρωτή πρύτανη **ή** κοσμήτορα**, ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων, καθώς και ο χρόνος αναστολής καθηκόντων**.»

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2, η φράση «από πέντε καθηγητές πρώτης βαθμίδας» αναδιατυπώνεται ως εξής: «από **τρεις ερευνητές ή** καθηγητές πρώτης βαθμίδας» και διαγράφεται η λέξη **«κριτών»**. Ύστερα από το εδάφιο αυτό προστίθενται εδάφια ως εξής: **«Η αξιολόγηση στηρίζεται ιδίως σε έκθεση δραστηριοτήτων για την παρελθούσα πενταετία και έκθεση προγραμματισμού για την επόμενη πενταετία, βάσει της οποίας γίνεται η επόμενη αξιολόγηση του καθηγητή. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο συντάσσονται από τον υπό αξιολόγηση καθηγητή.»** Στο τελευταίο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, ύστερα από τη φράση «από τους φοιτητές,» προστίθεται η φράση **«όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 72,»**.

3. Στην παράγραφο 6, ύστερα από τη φράση «και η διαδικασία αξιολόγησης,» προστίθεται η φράση **«η σύνθεση των επιτροπών αξιολόγησης και»**.

Άρθρο 23

1. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1, η λέξη «στη» αντικαθίσταται με τις λέξεις: **«σε κάθε»**.

2. Οι παράγραφοι 2 και 3 αναδιατυπώνονται ως εξής:

«**2.** Οι καθηγητές πλήρους απασχόλησης **υποχρεούνται να διαμένουν και να εγκαθίστανται στο νομό όπου εδρεύει η Σχολή του Α.Ε.Ι. στο οποίο υπηρετούν και** μπορούν:

α) Να αμείβονται από χρηματοδοτούμενα έργα που διαχειρίζεται το ν.π.ι.δ. οποιουδήποτε Α.Ε.Ι., το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 58, ή οποιοδήποτε ερευνητικό ινστιτούτο ή κέντρο που εποπτεύεται από οποιοδήποτε Υπουργείο.

β) Να αμείβονται από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας.

γ) Να ασκούν με ή χωρίς αμοιβή, καθώς και με αποζημίωση κατ' αποκοπήν, κάθε είδους έργο ή δραστηριότητα, πλην εκείνων που προσδίδουν την εμπορική ιδιότητα, καθώς και να ασκούν τα καθήκοντα του διευθύνοντος συμβούλου του ν.π.ι.δ. του ιδρύματός τους, που προβλέπεται στο άρθρο 58. Σε κάθε περίπτωση μπορούν να μετέχουν με οποιαδήποτε ιδιότητα σε εταιρείες τεχνολογικής βάσης - έντασης γνώσης που προβλέπονται από το άρθρο 23 του ν. 2741/1999 (Α΄ 199).

δ) Να αμείβονται από εκτέλεση κλινικού έργου και εφημεριών σε πανεπιστημιακές κλινικές.

ε) Να συμμετέχουν με αμοιβή στις διαδικασίες επιλογής προσωπικού του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.), καθώς και της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

στ) Να συμμετέχουν ως έμμισθα μέλη σε δύο κατ' ανώτατο όριο επιτροπές και επιστημονικά ή διοικητικά συμβούλια του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, στις οποίες προβλέπεται υποχρεωτικώς η συμμετοχή καθηγητών, καθώς και σε Διοικούσες Επιτροπές Α.Ε.Ι. και ως μέλη της Ακαδημίας Αθηνών, ως μέλη ή επιστημονικοί συνεργάτες του Επιστημονικού Συμβουλίου, της Επιστημονικής Υπηρεσίας και Επιτροπών της Βουλής, καθώς και ως μέλη των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών με εξαίρεση τη θέση του προέδρου τους, πλην του προέδρου της ΑΔΙΠ, ή να κατέχουν τις προβλεπόμενες από τις κείμενες

διατάξεις θέσεις Ειδικού Συμβούλου ή Ειδικού Συνεργάτη του Υπουργού, των Υφυπουργών ή των Γενικών Γραμματέων των Υπουργείων Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων ή του Ειδικού Συμβούλου του Υπουργού Εξωτερικών.

ζ) Να διδάσκουν σε οποιοδήποτε άλλο Α.Ε.Ι., σε δημόσιες σχολές, σε δημόσια Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.) και Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης (Κ.Ε.Κ.) ή να παρέχουν διοικητικό έργο στο Ι.Ε.Π.

η) Να αμείβονται για τη συμμετοχή τους στα όργανα διοίκησης του ιδρύματος ή της ΑΔΙΠ ή κάθε άλλου φορέα που εποπτεύεται από το Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

θ) Να ασκούν ελευθέριο επάγγελμα, **ύστερα από έγκριση του Κοσμήτορα της σχολής στην οποία ανήκουν.**

3. Οι **αμοιβές των καθηγητών** πλήρους απασχόλησης **υπό τα στοιχεία α΄, β΄, δ΄ και θ΄ της προηγούμενης παραγράφου εισπράττονται υποχρεωτικώς μέσω του ν.π.ι.δ. του ιδρύματός τους, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 58.**»

3. Στην παράγραφο 4 διαγράφεται η φράση **«,καθώς και όσοι δεν μπορούν να ενταχθούν στην κατηγορία της πλήρους απασχόλησης».**

4. Στο τέλος του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 5 προστίθεται η φράση **«, καθώς και στο Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων»**.

Άρθρο 24

1. Στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 διαγράφεται η φράση **«ή από τα εποπτευόμενα από το ίδιο ή άλλο Α.Ε.Ι. ν.π.ι.δ.»**.

2. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 1, η φράση «στον ευρύτερο δημόσιο τομέα» αντικαθίσταται ως εξής: «στο δημόσιο τομέα, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 1Β του ν. 2362/1995 (Α΄ 247). Στο

τέλος της ίδιας περίπτωσης, προστίθεται η φράση **«, με την επιφύλαξη όσων προβλέπονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 23.»**

3. Ύστερα από την παράγραφο 1 προστίθεται νέες παράγραφοι 2 και 3 ως εξής: **«2. Η ιδιότητα του πρύτανη, αναπληρωτή πρύτανη και κοσμήτορα είναι ασυμβίβαστη με κάθε επαγγελματική απασχόληση εκτός του ιδρύματος, καθώς και με την κατοχή έμμισθης θέσης στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα.**

3. Η παραβίαση του ασυμβιβάστου συνεπάγεται την υποχρεωτική παραπομπή μέσω του πρύτανη ή του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων στο πειθαρχικό συμβούλιο και επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης.» Οι λοιπές παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

4. Στο τέλος της περίπτωσης ε΄ της παραγράφου 2, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 4 σύμφωνα με τα ανωτέρω, προστίθεται η φράση «**, με εξαίρεση τα ερευνητικά κέντρα και τα ινστιτούτα τους που υπάγονται στο Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, καθώς και τα μη κερδοσκοπικά και κοινωφελή ιδρύματα»**.

5. Στο τέλος της παραγράφου 2, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 4 σύμφωνα με τα ανωτέρω, προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Οι ειδικοί γραμματείς υπουργείων εντάσσονται στο καθεστώς μερικής απασχόλησης, εκτός αν επιθυμούν την αναστολή της ιδιότητας του καθηγητή.»**

6. Στην αρχή της παραγράφου 3, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 5 σύμφωνα με τα ανωτέρω, προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Όπου προβλέπεται αναστολή άσκησης καθηκόντων των καθηγητών, απαιτείται διαπιστωτική απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων για την ενεργοποίηση της αναστολής.»**

7. Στην παράγραφο 5, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 7 σύμφωνα με τα ανωτέρω, η φράση «της άδειας που προβλέπονται στο προηγούμενο άρθρο» αναδιατυπώνεται ως εξής: **«των αδειών** που

προβλέπονται στο **άρθρο 27»**. Στην ίδια παράγραφο, ύστερα από τη φράση «για πρόσκληση επισκεπτών καθηγητών» προστίθεται η φράση **«ή ερευνητών»**.

Άρθρο 25

1. Το κείμενο του άρθρου τίθεται σε παράγραφο με αριθμό **1** και η λέξη «τρόπου» αντικαθίσταται από τη λέξη **«είδους»**.

2. Ύστερα από την κατά τα ανωτέρω παράγραφο 1 προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής: **«2. Οι αποδοχές του πρύτανη, των αναπληρωτών πρύτανη και κοσμητόρων καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»**

Άρθρο 26

1. Στις παραγράφους 1 και 2 διαγράφεται η φράση «πρώτης βαθμίδας» (αναφέρεται συνολικά τρεις φορές).

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1, ύστερα από τη φράση «ομοταγή Α.Ε.Ι. του εξωτερικού,» προστίθεται η φράση **«όπως αυτά αναγνωρίζονται από το Διεπιστημονικό Οργανισμό Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης (Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π.),».** Στο τέλος της παραγράφου αυτής προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία εφαρμογής των προηγούμενων εδαφίων καθορίζονται στον Οργανισμό του ιδρύματος.»**

Άρθρο 27

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 προστίθενται εδάφια ως εξής: **«Η αίτηση για εκπαιδευτική άδεια συνοδεύεται από το προτεινόμενο πρόγραμμα επιστημονικής δραστηριότητας. Ο καθηγητής μετά τη λήξη της άδειάς του υποβάλλει στον πρύτανη ή τον αρμόδιο αναπληρωτή**

πρύτανη έκθεση σχετική με την υλοποίηση του προγράμματος που είχε προτείνει.»

2. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2, η λέξη «τέσσερα» αντικαθίσταται από τη λέξη «**τρία»**.

3. Από το τέλος της παραγράφου 4 διαγράφεται η φράση **«, με εξαίρεση την περίπτωση αποχώρησης λόγω συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας»**.

Άρθρο 28

1. Στην παράγραφο 1 η φράση «Του διοικητικού προσωπικού προΐσταται» αναδιατυπώνεται ως εξής: **«Προϊστάμενος του διοικητικού προσωπικού είναι».**

2. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, ύστερα από τη φράση «γίνεται από τον πρύτανη» προστίθεται η φράση **«δύο μήνες πριν από τη λήξη της θητείας του υπηρετούντος γραμματέα»**.

Άρθρο 29

1. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1, ύστερα από τη φράση «Τα μέλη» προστίθεται η φράση **«της κατηγορίας».** Στο ίδιο εδάφιο, ύστερα από το αρκτικόλεξο (Ε.Ε.Π.) διαγράφεται η φράση **«του προσωπικού»**.

2. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 1, το αρκτικόλεξο «ΤΕΙ» αντικαθίσταται ως εξής: «Τ.Ε.Ι.»

3. Στο τέλος της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 2 προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Στους κατόχους διδακτορικού διπλώματος μπορεί να ανατίθεται διδακτικό έργο, διδασκαλία μαθημάτων εμβάθυνσης σε μικρές ομάδες φοιτητών και επίβλεψη εργασιών ή διπλωματικών εργασιών, υπό την εποπτεία των καθηγητών της σχολής.»**

4. Στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 3, ύστερα από τη φράση «Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού» προστίθεται το αρκτικόλεξο **«(Ε.Τ.Ε.Π.)»**.

5. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4, η λέξη «αποτελούμενη» αντικαθίσταται ως εξής: **«που συγκροτείται από τον κοσμήτορα και αποτελείται»**.

Άρθρο 30

1. Στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 η λέξη «μαθήματα» αντικαθίσταται από τη φράση **«εκπαιδευτικές δραστηριότητες»** και διαγράφεται η λέξη **«τουλάχιστον»**.

2. Η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται ως εξής: «γ) Κάθε ίδρυμα μπορεί να οργανώνει προγράμματα σύντομου κύκλου σπουδών, τα οποία περιλαμβάνουν μαθήματα που αντιστοιχούν κατά μέγιστο σε 120 πιστωτικές μονάδες και ολοκληρώνεται με την απονομή **πιστοποιητικού κατάρτισης** σύντομου κύκλου, κατά τα οριζόμενα στον Οργανισμό του ιδρύματος. **Το πιστοποιητικό αυτό** δεν είναι **ισότιμο** με τίτλο σπουδών πρώτου κύκλου.»

3. Στην παράγραφο 3 διαγράφεται η φράση **«και κατά μέγιστο σε 120»**.

4. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 ο αριθμός «60» αντικαθίσταται από τον αριθμό **«30»** και διαγράφεται η φράση **«και κατά μέγιστο σε 120»**. Στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, ύστερα από τη λέξη «Ολοκληρώνεται» προστίθεται η φράση **«σε κατ' ελάχιστο τρία έτη»**.

5. Στο τέλος της παραγράφου 5 προστίθενται τα εξής: **«, καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις εφαρμογής μεθόδων εξ αποστάσεως εκπαίδευσης σε αυτούς.»**

Άρθρο 32

1. Στο τέλος της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Αρμόδια όργανα για την απόδοση πιστωτικών μονάδων σε κάθε εκπαιδευτική δραστηριότητα του προγράμματος σπουδών είναι η κοσμητεία της οικείας σχολής, ύστερα από εισήγηση**

της συνέλευσης του οικείου τμήματος σε περίπτωση προγράμματος προπτυχιακών σπουδών, και η κοσμητεία της σχολής μεταπτυχιακών σπουδών, ύστερα από εισήγηση της οικείας ομάδας διδασκόντων σε περίπτωση προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών.»

2. Τα πρώτα δύο εδάφια της παραγράφου 2 αναδιατυπώνονται ως εξής: «Το κατά την παράγραφο 1 περιεχόμενο του προγράμματος σπουδών καταρτίζεται από ειδική επιτροπή, η οποία αποτελείται από **τουλάχιστον πέντε** καθηγητές **της σχολής** του οικείου γνωστικού πεδίου και συγκροτείται από **τον κοσμήτορα και, εφόσον δεν πρόκειται για νέο πρόγραμμα σπουδών, το διευθυντή του τμήματος** ή, σε περίπτωση συνεργασίας σχολών του ίδιου Α.Ε.Ι., από **τους οικείους κοσμήτορες**. Το περιεχόμενο του προγράμματος σπουδών εγκρίνεται από τον πρύτανη, ύστερα από **εισήγηση** της ή των κοσμητειών **και σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου**.»

3. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 ύστερα από τη φράση «σχολές άλλων ιδρυμάτων» προστίθεται η φράση **«της ημεδαπής»** και ύστερα από τη φράση «όπως ορίζεται στους Οργανισμούς των ιδρυμάτων αυτών» προστίθεται η φράση **«, ή της αλλοδαπής»**.

4. Στην παράγραφο 5, η φράση «στη συνέλευση του τμήματος» αντικαθίσταται ως εξής: **«στο τμήμα»**.

Άρθρο 33

1. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 προστίθενται τα εξής: **«, καθώς και τις ειδικότερες προϋποθέσεις και τη διαδικασία διευκόλυνσης της φοίτησης των φοιτητών με αναπηρία».**

2. Στην παράγραφο 6, η λέξη «τρεις» αντικαθίσταται από τη λέξη **«δύο»** και διαγράφονται οι λέξεις **«το πολύ»**.

3. Η παράγραφος 7 αναδιατυπώνεται ως εξής: «**7.** Αν για οποιονδήποτε λόγο ο αριθμός των **εβδομάδων** διδασκαλίας που πραγματοποιήθηκαν σε ένα μάθημα είναι μικρότερος από **τις δέκα τρεις**, το μάθημα θεωρείται ότι δεν διδάχθηκε και δεν εξετάζεται, τυχόν **δε** εξέτασή του είναι άκυρη και ο βαθμός δεν υπολογίζεται για την απονομή του τίτλου σπουδών.»

4. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 8, ύστερα από τη λέξη «διενεργούνται» προστίθεται η λέξη **«αποκλειστικά»**. Στο τέλος της ίδιας παραγράφου προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Ειδική μέριμνα λαμβάνεται για την προφορική εξέταση φοιτητών με αποδεδειγμένη πριν από την εισαγωγή τους στο ίδρυμα δυσλεξία, σύμφωνα με διαδικασία που ορίζεται στον Εσωτερικό Κανονισμό του ιδρύματος.»**

5. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 9 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Σε περίπτωση αποτυχίας, ο φοιτητής **συνεχίζει ή όχι τη φοίτησή του** σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον Οργανισμό του ιδρύματος**, στους οποίους περιλαμβάνεται και ο μέγιστος αριθμός επαναλήψεων της εξέτασης σε ένα μάθημα.**»

6. Στην περίπτωση γ΄, της παραγράφου 11 , ύστερα από τη φράση «εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν» προστίθεται η λέξη **«έχουν».**

Άρθρο 34

Στην παράγραφο 2, η φράση «τη δυνατότητα πρόβλεψης υποχρεωτικής παρακολούθησης μαθημάτων» αντικαθίσταται ως εξής: «**την πρόβλεψη** υποχρεωτικής παρακολούθησης **συγκεκριμένων** μαθημάτων». Στην ίδια παράγραφο, ύστερα από τη φράση «τον χαρακτηρισμό των μαθημάτων και τα» προστίθεται η λέξη **«τυχόν»** και ύστερα από τη φράση «και των διδασκόντων από τους φοιτητές» προστίθεται η φράση **«τους τρόπους διασφάλισης του αδιάβλητου των εξετάσεων,»**.

Άρθρο 35

Στην αρχή του άρθρου τίθενται ως πρώτο εδάφιο τα εξής: **«Ο σύμβουλος σπουδών καθοδηγεί και υποστηρίζει τους φοιτητές στα προγράμματα σπουδών τους.»**

Άρθρο 36

1. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 36 προστίθενται τα εξής: **«, συμπεριλαμβανομένης και ειδικής μέριμνας για τη διευκόλυνση**

φοιτητών με αναπηρία προκειμένου να πραγματοποιούν πρακτική άσκηση κατά ισότιμο τρόπο με κάθε άλλο φοιτητή».

2. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2, η φράση «ακαδημαϊκού τίτλου» αντικαθίσταται από τη φράση «τίτλου **σπουδών**».

Άρθρο 37

1. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1, μετά τη φράση «ύστερα από την» προστίθεται η φράση **«κατ' έτος»** και η φράση «τα οποία ανταποκρίνονται κατά τρόπο ολοκληρωμένο στο γνωστικό αντικείμενο ενός μαθήματος και καλύπτουν» αναδιατυπώνεται ως εξής: «**το οποίο ανταποκρίνεται** κατά τρόπο ολοκληρωμένο στο γνωστικό αντικείμενο ενός μαθήματος και **καλύπτει**». Ύστερα από το εδάφιο αυτό προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Ο κατάλογος των διδακτικών συγγραμμάτων περιλαμβάνει τουλάχιστον ένα προτεινόμενο διδακτικό σύγγραμμα ανά υποχρεωτικό ή επιλεγόμενο μάθημα, το οποίο προέρχεται από τα δηλωθέντα συγγράμματα στο Κεντρικό Πληροφοριακό Σύστημα (Κ.Π.Σ.) ΕΥΔΟΞΟΣ και συντάσσεται ύστερα από εισηγήσεις των οικείων διδασκόντων ή υπευθύνων για κάθε ένα από αυτά, καθώς και των λοιπών καθηγητών που κατέχουν θέση του ιδίου ή συναφούς γνωστικού αντικειμένου με το γνωστικό αντικείμενο του μαθήματος.»** Στο τελευταίο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, ύστερα από τη φράση «τα θέματα που αφορούν τη» προστίθεται η λέξη **«δωρεάν»** και η φράση «ηλεκτρονικών σημειώσεων και των ηλεκτρονικών βιβλίων» αντικαθίσταται από τη φράση **«διδακτικών συγγραμμάτων»**.

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3, η φράση «ο έλεγχος της διάθεσής τους» αντικαθίσταται από τη φράση **«η διενέργεια δειγματοληπτικού ελέγχου»**.

Άρθρο 38

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Το περιεχόμενο του προγράμματος σπουδών εγκρίνεται από τον πρύτανη,

ύστερα από **εισήγηση** της κοσμητείας της σχολής μεταπτυχιακών σπουδών **και σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου**.»

Άρθρο 39

1. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5, η φράση «σύμφωνη γνώμη» αντικαθίσταται από τη λέξη **«συναίνεση»**. Στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου η λέξη «Πανεπιστημίου» αντικαθίσταται από το αρκτικόλεξο **«Α.Ε.Ι.»** και στο τέλος της ίδιας παραγράφου προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Στην περίπτωση συνεργασίας Α.Ε.Ι. και ερευνητικού κέντρου σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 42, δύναται ο επιβλέπων να είναι ερευνητής εφόσον αυτό προβλέπεται στο πρωτόκολλο συνεργασίας και ύστερα από απόφαση της κοσμητείας της σχολής μεταπτυχιακών σπουδών.»**

2. Στο πρώτο και στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 6, ύστερα από τη φράση «ή των επιβλεπόντων καθηγητών» προστίθεται η φράση **«ή ερευνητών»**. Στο πέμπτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, ύστερα από τη φράση «Οι επιβλέποντες καθηγητές» προστίθεται η φράση **«ή ερευνητές»**.

Άρθρο 40

Στην παράγραφο 2, ύστερα από τη φράση «ο τύπος του χορηγούμενου τίτλου,» προστίθεται η φράση **«η συγκρότηση επιτροπών για την κατάρτιση του περιεχομένου του προγράμματος σπουδών,»**

Άρθρο 41

1. Στην παράγραφο 1, ύστερα από τη φράση «και να προσφέρουν» προστίθεται η φράση **«από κοινού ή σε συνεργασία»** και διαγράφεται η λέξη **«συνεργασίας»**.

2. Στην παράγραφο 2, ύστερα από τη φράση «ο τύπος του χορηγούμενου τίτλου,» προστίθεται η φράση **«η συγκρότηση επιτροπών για την κατάρτιση του περιεχομένου του προγράμματος σπουδών,»**

Άρθρο 42

1. Στον τίτλο του άρθρου, η λέξη «Πανεπιστημίων» αντικαθίσταται από το αρκτικόλεξο **«Α.Ε.Ι.»**.

2. Στην παράγραφο 1, ύστερα από τη φράση «δεύτερου και τρίτου κύκλου» προστίθεται η φράση **«και τα Τ.Ε.Ι. προγράμματα σπουδών δεύτερου κύκλου»**. Στην ίδια παράγραφο, ύστερα από τη φράση «τα οποία» διαγράφεται η λέξη **«προγράμματα»**.

3. Στην παράγραφο 2, η λέξη «Πανεπιστήμιο» αντικαθίσταται από το αρκτικόλεξο **«Α.Ε.Ι.».** Στην ίδια παράγραφο, ύστερα από τη φράση «ο τύπος του χορηγούμενου τίτλου σπουδών,» προστίθεται η φράση **«η συγκρότηση επιτροπών για την κατάρτιση του περιεχομένου του προγράμματος σπουδών,»**.

Άρθρο 43

1. Στον τίτλο του άρθρου και στην παράγραφο 1 διαγράφεται η φράση **«και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης»**.

2. Στην παράγραφο 1, ύστερα από τη λέξη «προγράμματα» προστίθεται η λέξη **«σπουδών»** και οι λέξεις «τίτλων σπουδών» αντικαθίστανται από τη λέξη **«πιστοποιητικών»**.

3. Στην παράγραφο 2 ύστερα από τη λέξη «προγραμμάτων» προστίθεται η λέξη **«σπουδών»**.

4. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 αναδιατυπώνεται ως εξής: «**Με απόφαση της Συγκλήτου, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της κοσμητείας της σχολής δια βίου μάθησης** και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζεται κάθε θέμα που αφορά την οργάνωση, τη λειτουργία και τη διοίκηση του προγράμματος δια βίου μάθησης. **Ο ορισμός** ή μη διδάκτρων **και ο καθορισμός του ύψους και του τρόπου** καταβολής τους **γίνεται με απόφαση του Συμβουλίου του ιδρύματος, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της κοσμητείας της σχολής και γνώμη της Συγκλήτου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.**»

5. Η παράγραφος 4 αναδιατυπώνεται ως εξής: «**4.** Τα Α.Ε.Ι. μπορούν να οργανώνουν **τα** προγράμματα **δια βίου μάθησης και με μεθόδους εξ αποστάσεως εκπαίδευσης**.»

Άρθρο 48

Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2, ύστερα από τη φράση «Ο Σύνδεσμος Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών (Σ.Ε.Α.Β.)» προστίθεται η φράση **«που συστάθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 3404/2005 (Α΄ 260)»**.

Άρθρο 49

1. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Όπου στον παρόντα νόμο προβλέπεται εκπροσώπηση **των φοιτητών οποιουδήποτε κύκλου σπουδών** σε συλλογικά όργανα του ιδρύματος, οι εκπρόσωποι των φοιτητών εκλέγονται **από το σύνολο των αντίστοιχων ενεργών φοιτητών, με ενιαίο ψηφοδέλτιο και άμεση, καθολική και μυστική ψηφοφορία. Υποψήφιοι μπορούν να είναι οι προπτυχιακοί φοιτητές που έχουν διανύσει το πρώτο έτος σπουδών και βρίσκονται εντός του ενδεικτικού προγράμματος σπουδών, καθώς και οι μεταπτυχιακοί φοιτητές κατά το πρώτο έτος φοίτησής τους και οι υποψήφιοι διδάκτορες που διανύουν τα τρία πρώτα έτη από την εγγραφή τους ως υποψήφιοι διδάκτορες.** Η ψηφοφορία μπορεί να διεξάγεται και ηλεκτρονικά.»

2. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2, η λέξη «φοιτητές» αντικαθίσταται από τη φράση **«εκπροσώπους των φοιτητών»**.

Άρθρο 50

1. Στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 1, η λέξη «συγκροτείται» αντικαθίσταται από τη λέξη **«συνιστάται»** και ύστερα από τη φράση «ή αναπληρωτή του» προστίθεται η φράση **«και με μέλη του καθηγητές και φοιτητές, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην επόμενη περίπτωση,»**. Στην ίδια περίπτωση, η φράση «τη σωστή» αντικαθίσταται από τη φράση **«την ορθή»**.

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2, η φράση «τον πρόεδρο» αντικαθίσταται από τη φράση **«το διευθυντή»**.

Άρθρο 52

Το περιεχόμενο του άρθρου τίθεται σε παράγραφο με αριθμό **1** και προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής: **«Σε κάθε ίδρυμα, στο πλαίσιο του Γραφείου Καινοτομίας και Διασύνδεσης που προβλέπεται στο άρθρο 60, παρέχονται υπηρεσίες πληροφόρησης για ζητήματα σταδιοδρομίας καθώς και υπηρεσίες συμβουλευτικής σταδιοδρομίας, για την υποστήριξη των φοιτητών τόσο στη διάγνωση κλίσεων και δεξιοτήτων όσο σε ζητήματα επιλογής σταδιοδρομίας ή/και περαιτέρω σπουδών αλλά και στην εξεύρεση εργασίας.»**

Άρθρο 53

1. Στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1, η φράση «Οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διάταξης αυτής» αντικαθίστανται ως εξής: **«Οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία παροχής της περίθαλψης»**.

2. Στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 1, η φράση «ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν» αντικαθίσταται από τη φράση **«καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για»** ύστερα από τη φράση «τη δωρεάν σίτιση» προστίθεται η φράση **«και στέγαση»**.

3. Στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 1, η φράση «Οι λεπτομέρειες και οι προϋποθέσεις» αντικαθίσταται ως εξής: **«Οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα»**.

Άρθρο 55

1. Από την περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο.

2. Στο τρίτο εδάφιο της περίπτωσης γ΄, η φράση «τον αναφέροντα φοιτητή» αντικαθίσταται ως εξής: **«το φοιτητή που υπέβαλε την αναφορά»**. Στο τέταρτο εδάφιο της ίδιας περίπτωσης, η λέξη «προφανώς» αντικαθίσταται από τη λέξη «προδήλως». Τέλος, στο τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης

αυτής, από τη φράση «με την επιφύλαξη των διατάξεων του τον ν. 2472/1997» διαγράφεται η λέξη **«τον»**.

Άρθρο 57

1. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2, η φράση «των αναπληρωτών πρύτανη» αντικαθίσταται ως εξής: **«κάθε αναπληρωτή πρύτανη».**

2. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2, ύστερα από τη φράση «το 20% του» προστίθεται η λέξη **«αντίστοιχου».**

Άρθρο 58

1. Στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 4 διαγράφεται η φράση **«έναντι αμοιβής ή συμμετοχής»**.

2. Στην περίπτωση ια΄ της παραγράφου 5 η φράση «πνευματικής ή βιομηχανικής» αντικαθίσταται από τη λέξη **«διανοητικής».**

3. Στην περίπτωση στ΄ της παραγράφου 6 ύστερα από τη φράση «και η διαδικασία» διαγράφεται η φράση **«για την διαδικασία».**

4. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 8, η φράση «τρία εκ των οποίων είναι υποχρεωτικά καθηγητές πρώτης βαθμίδας» αναδιατυπώνεται ως εξής: «τρία εκ των οποίων είναι καθηγητές **πρώτης βαθμίδας ή αναπληρωτές καθηγητές**».

5. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης ε΄ της παραγράφου 8 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Ο διευθύνων σύμβουλος είναι προϊστάμενος των υπηρεσιών του ν.π.ι.δ., **εισηγείται στο διοικητικό συμβούλιο τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, επιμελείται της εκτέλεσης των αποφάσεών του** και εποπτεύει την ομαλή λειτουργία **του ν.π.ι.δ.**»

6. Στην παράγραφο 11, ύστερα από το αρκτικόλεξο «(ΑΔΙΠ),» προστίθεται η φράση **«τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων (Ε.Ο.Π.Π.),»**.

Άρθρο 59

1. Στην περίπτωση β΄, ύστερα από τη φράση «για εκτέλεση επιστημονικού» προστίθεται τα εξής: **«, εκπαιδευτικού».**

2. Στην περίπτωση γ΄, η φράση «της γενικής συνέλευσης του ν.π.ι.δ.» αντικαθίσταται ως εξής: **«του Συμβουλίου του ιδρύματος.»**

3. Στην περίπτωση στ΄ το ποσοστό «15%» αντικαθίσταται ως εξής: **«10%».**

Άρθρο 60

1. Από το τέλος της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 1 διαγράφεται το **«και»**.

2. Στο τέλος της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 προστίθεται το **«και»**.

3. Ύστερα από την περίπτωση ε΄ της παραγράφου 1 προστίθεται περίπτωση στ΄ ως εξής: **«στ) να οργανώνει κάθε είδους δραστηριότητες προώθησης της καινοτομίας και επιχειρηματικότητας μεταξύ των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας, όπως ιδίως διαγωνισμούς καινοτομίας.»**

4. Στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθενται τα εξής: **«, όπως Μονάδα Διασύνδεσης, Μονάδα Καινοτομίας και Επιχειρηματικότητας, Μονάδα Πρακτικής Άσκησης και Μονάδα Διαμεσολάβησης.»**

Άρθρο 62

1. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 προστίθεται η φράση «**και της Συγκλήτου»**.

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 μετά τη φράση «στο πλαίσιο του στρατηγικού σχεδιασμού» προστίθεται η φράση «και της εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση».

3. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5, η φράση «στο Υπουργείο» αντικαθίσταται από τη φράση **«στον Υπουργό»**. Ομοίως, στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, η φράση «το Υπουργείο» αντικαθίσταται από τη φράση **«τον Υπουργό»**.

Άρθρο 63

Στην υποπερίπτωση αα΄ της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 2, ύστερα από τη φράση «όπως η αριθμητική σχέση αποφοίτων προς εισερχόμενους φοιτητές,» προστίθενται τα εξής: **«η αξιολόγηση του διδακτικού έργου από**

τους φοιτητές και ο βαθμός της εν γένει ικανοποίησης των φοιτητών,». Στην ίδια υποπερίπτωση, η φράση «ο αριθμός φοιτητών σε προγράμματα δια βίου μάθησης» αναδιατυπώνεται ως εξής: «ο αριθμός **εγγεγραμμένων** σε προγράμματα δια βίου μάθησης».

Άρθρο 70

Στην παράγραφο 2 προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής: **«Στην περίπτωση πιστοποίησης της ποιότητας προγράμματος σπουδών που οδηγεί στην άσκηση νομοθετικώς ρυθμιζόμενων επαγγελμάτων σύμφωνα με την περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του π.δ. 38/2010 (Α΄ 78), ένα μέλος της επιτροπής πιστοποίησης προέρχεται υποχρεωτικά από την αντίστοιχη επαγγελματική ένωση ή επιμελητήριο, το οποίο και ορίζει το μέλος αυτό.»**

Άρθρο 72

1. Στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 1, η λέξη «προστέθηκε» αντικαθίσταται από τη λέξη **«προστίθεται»**.

2. Στο τέλος της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 1 προστίθενται τα εξής: **«, όπως τεκμηριώνεται ιδίως από την αξιολόγηση από τους φοιτητές,»**.

Άρθρο 74

Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2, η λέξη «από» αντικαθίσταται από τη λέξη **«υπό».**

Άρθρο 76

1. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1, ύστερα από τη φράση «τους δύο προηγούμενους» προστίθεται η φράση **«του υπηρετούντος»** και ύστερα από τη φράση «συμπληρώνεται από τους προηγούμενους» προστίθεται η φράση **«των υπηρετούντων».** Στην ίδια περίπτωση, πριν από τη φράση «κατά τη σειρά της πλέον πρόσφατης υπηρεσίας τους στην πρυτανεία ή την προεδρία» τίθεται κόμμα (,). Στο τρίτο

εδάφιο της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1, η λέξη «οποιοδήποτε» διορθώνεται σε «οποιο**ν**δήποτε».

2. Στο τέλος της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 1 προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Η διοικητική και γραμματειακή υποστήριξη της επιτροπής παρέχεται από τη μονάδα των διοικητικών υπηρεσιών του ιδρύματος που είναι αρμόδια για θέματα προσωπικού.»**

3. Στο τέλος της παραγράφου 3 προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Μέσα στην ίδια προθεσμία εκλέγονται από τα αντίστοιχα σώματα οι εκπρόσωποι του διοικητικού προσωπικού, των μελών του Ε.Ε.ΔΙ.Π. Ι , Ε.Ε.ΔΙ.Π. ΙΙ και Ε.Τ.Ε.Π. για τα Πανεπιστήμια και του ΕΔΙ.Π., ΕΡ.ΔΙ.Π. και Ε.Τ.Π. για τα Τ.Ε.Ι.»**

4. Στην παράγραφο 5, ο αριθμός «13» αντικαθίσταται από τον αριθμό **«14».**

5. Στην παράγραφο 6, ύστερα από τη φράση «Ο προϋπολογισμός» προστίθεται η φράση **«του ιδρύματος».**

6. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 7, ύστερα από τη φράση «σε προγράμματα σπουδών των νέων σχολών» προστίθεται η φράση **«με εξαίρεση τα Γενικά Τμήματα, όπου υπάρχουν, τα οποία καταργούνται,»**. Στο ίδιο εδάφιο, ύστερα από τη φράση «την κατανομή του πάσης φύσεως προσωπικού,» προστίθεται η φράση **«συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού των Γενικών Τμημάτων,»** και ύστερα από τη φράση «κλινικών και μουσείων και των φοιτητών στις σχολές» προστίθεται η φράση **«ο τρόπος συγκρότησης των πρώτων γενικών συνελεύσεων των σχολών και των συνελεύσεων των τμημάτων,»**.

7. Στην παράγραφο 7, ύστερα από το δεύτερο εδάφιο προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής: **«Από τη συγκρότηση των σχολών και των τμημάτων σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, οι πρόεδροι των τμημάτων που έχουν εκλεγεί σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου διατάξεις ασκούν τα καθήκοντα των διευθυντών τμημάτων έως τη λήξη της θητείας τους.»**

8. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 8, η φράση «στην παράγραφο 2» αντικαθίσταται από τη φράση **«στις παραγράφους 2 και 3»**. Ύστερα από το ίδιο εδάφιο προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Για την εφαρμογή**

της παραγράφου 3 του άρθρου 9, η γενική συνέλευση της σχολής απαρτίζεται από τους διευθυντές των τμημάτων.» Τέλος, πριν από τα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 8 προστίθενται εδάφια ως εξής: **«Έως την έκδοση του προεδρικού διατάγματος που προβλέπεται στην παράγραφο 6 του άρθρου 29, οι εκπρόσωποι των κατηγοριών προσωπικού που προβλέπονται στο άρθρο αυτό εκλέγονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου. Οι εκπρόσωποι των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών ή σπουδαστών και των υποψήφιων διδακτόρων, όπου υπάρχουν, εκλέγονται ταυτόχρονα με τον εκπρόσωπό τους στο Συμβούλιο, σύμφωνα με την παράγραφο 3.»**

9. Η παράγραφος 11 αναριθμείται σε παράγραφο 12 και πριν από αυτή προστίθεται νέα παράγραφος 11 ως εξής: **«11. Μέχρι την ανάληψη καθηκόντων από τους πρυτάνεις ή τους προέδρους Τ.Ε.Ι. οι οποίοι θα εκλεγούν σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, οι εν ενεργεία πρυτάνεις, αντιπρυτάνεις ή πρόεδροι και αντιπρόεδροι Τ.Ε.Ι., καθώς και το πρυτανικό συμβούλιο ή το συμβούλιο Τ.Ε.Ι. εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου διατάξεις.»**

Άρθρο 77

1. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 διαγράφεται η φράση «**ή έχει υποβληθεί αίτηση από το ενδιαφερόμενο για εξέλιξη μέλος Δ.Ε.Π, αντίστοιχα,»**.

2. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 προστίθεται η φράση **«, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως»**, ενώ στο τελευταίο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, ύστερα από τη φράση «των επιτροπών επιλογής» προστίθεται η φράση **«ή εξέλιξης»**.

3. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 4 αναδιατυπώνεται ως εξής: «**Οι μόνιμοι επίκουροι καθηγητές πανεπιστημίων, που υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, μπορούν κατ' εξαίρεση να υποβάλουν οποτεδήποτε αίτηση για την εξέλιξή τους στη βαθμίδα του αναπληρωτή καθηγητή. Κατά τα**

λοιπά, για την εξέλιξη των μόνιμων επίκουρων καθηγητών που υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3.» Στο τέλος της ίδιας περίπτωσης προστίθενται τα εξής: **«Οι μόνιμοι επίκουροι καθηγητές, εφόσον δεν έχουν υποβάλει αίτηση για εξέλιξη, αξιολογούνται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21.»**

4. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 4 διαγράφεται η φράση **«ή έχουν εκλεγεί χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία διορισμού τους»**. Στο τέλος του ιδίου εδαφίου, η φράση «με τις προϋποθέσεις και τις προθεσμίες που ισχύουν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου» αντικαθίσταται από τη φράση «ύστερα από τη συμπλήρωση τριετίας από τη δημοσίευση της πράξης διορισμού τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

5. Στην παράγραφο 4 προστίθεται περίπτωση γ΄ ως εξής: **«γ) Επίκουροι με θητεία καθηγητές που έχουν εκλεγεί χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία διορισμού τους κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου διορίζονται για τετραετή θητεία και μετά το πέρας της υποβάλλουν αίτηση για ανανέωση της θητείας τους ή, κατ' εξαίρεση, εξέλιξη στην ανώτερη βαθμίδα με τις προϋποθέσεις και τις προθεσμίες που ισχύουν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3. Σε περίπτωση αρνητικής κρίσης για την ανανέωση ή την εξέλιξή τους αποχωρούν από το ίδρυμα.»**

6. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 5, η λέξη «δύο» αντικαθίσταται από τη λέξη «**τρία**».

7. Στην παράγραφο 9, η φράση «τις 31-8-2013» αντικαθίσταται από τη φράση **«έως την έκδοση του Οργανισμού κάθε ιδρύματος»** και ο αριθμός του προεδρικού διατάγματος «187/1995» διορθώνεται σε «187/199**6**».

Άρθρο 78

1. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 διαγράφεται η φράση **«ή έχει υποβληθεί αίτηση από το ενδιαφερόμενο μέλος Ε.Π., αντίστοιχα,».**

2. Η παράγραφος 4 αναριθμείται σε παράγραφο 5 και πριν από αυτή προστίθεται νέα παράγραφος 4 ως εξής: «**4. Για τους αναπληρωτές καθηγητές που κατέχουν προσωποπαγή θέση κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφαρμόζονται οι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ισχύουσες διατάξεις. Μετά την έκδοση του Οργανισμού του ιδρύματος ή του πρότυπου Οργανισμού, οι καθηγητές αυτοί συμμετέχουν στα όργανα διοίκησης, ψηφίζουν για την ανάδειξή τους και αξιολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18, του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού του ιδρύματος.»**

3. Το περιεχόμενο της παραγράφου 4, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 5 σύμφωνα με τα ανωτέρω, τίθεται σε περίπτωση α΄ η οποία αναδιατυπώνεται ως εξής: «**α) Οι μόνιμοι επίκουροι καθηγητές των Τ.Ε.Ι., που υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, μπορούν κατ' εξαίρεση να υποβάλουν οποτεδήποτε αίτηση για την εξέλιξή τους στη βαθμίδα του αναπληρωτή καθηγητή. Κατά τα λοιπά για** τους μόνιμους επίκουρους καθηγητές που κατέχουν τακτική θέση και τους επίκουρους με θητεία καθηγητές που υπηρετούν ή έχουν εκλεγεί χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία διορισμού τους κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφαρμόζονται οι διατάξεις των περιπτώσεων α΄, **β΄ και γ΄** της παραγράφου 4 του προηγούμενου άρθρου, αντίστοιχα. **Οι μόνιμοι επίκουροι καθηγητές, εφόσον δεν έχουν υποβάλει αίτηση για εξέλιξη, αξιολογούνται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21.»** Στην ίδια παράγραφο προστίθεται περίπτωση β΄ ως εξής: **«β) Για τους επίκουρους καθηγητές που κατέχουν προσωποπαγή θέση κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, έχουν εφαρμογή οι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ισχύουσες διατάξεις. Αν μέχρι την 31-12-2016 οι καθηγητές αυτοί αποκτήσουν τα απαιτούμενα προσόντα μπορούν να εξελιχθούν σε θέση τακτικού επίκουρου ή αναπληρωτή**

καθηγητή. Σε διαφορετική περίπτωση παραμένουν στην προσωποπαγή θέση που κατέχουν.»

4. Η παράγραφος 5 αναριθμείται σε παράγραφο 6 και στο τέλος του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης α΄ και στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της περίπτωσης β΄ προστίθεται η φράση **«, διατηρώντας τη μονιμότητά τους στη βαθμίδα αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.»** Στο τέλος του τρίτου εδαφίου της περίπτωσης γ΄ της ίδιας παραγράφου, η φράση «έως την εξέλιξή τους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου» αντικαθίσταται ως εξής: **«έως την εξέλιξή τους στη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή διατηρώντας τη μονιμότητά τους στη βαθμίδα αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου»**. Τέλος, στην ίδια παράγραφο προστίθεται περίπτωση δ΄ ως εξής: **«δ) Οι υπηρετούντες καθηγητές εφαρμογών μετά τη μονιμοποίησή τους, διατηρούν τη μονιμότητα και στη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή, εφόσον εξελιχθούν.»**

5. Ύστερα από την παράγραφο 5, η οποία αναριθμείται σε παράγραφο 6 σύμφωνα με τα ανωτέρω, προστίθεται νέα παράγραφος 7 ως εξής: **«7. Οι διατάξεις της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 5 εφαρμόζονται και για τους Καθηγητές Ξένων Γλωσσών και Φυσικής Αγωγής που κατέχουν προσωποπαγείς θέσεις Επίκουρου Καθηγητή ή Καθηγητή Εφαρμογών κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, οι οποίοι διατηρούν τη θέση τους έως τη για οποιονδήποτε λόγο αποχώρησή τους από την υπηρεσία.»** Οι λοιπές παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

Άρθρο 79

1. Στην παράγραφο 1, ύστερα από τη φράση «διατηρούν τις θέσεις τους» προστίθεται η φράση **«και ασκούν τα ίδια καθήκοντα»**.

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2, ύστερα από τη φράση «η διαδικασία διορισμού τους,» προστίθεται η φράση **«ή των οποίων εκκρεμεί**

η διαδικασία επιλογής τους» και η φράση «έχουν εκλεγεί» αντικαθίσταται από τη λέξη **«εκλέγονται»**.

3. Τα δύο τελευταία εδάφια της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 3 διαγράφονται.

4. Στο τέλος της παραγράφου 3 προστίθεται περίπτωση δ΄ ως εξής: **«Μέσα σε τρεις μήνες από τη δημοσίευση του Οργανισμού του ιδρύματος, οι υπηρετούντες στο ίδρυμα με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου έχουν δικαίωμα να ζητήσουν την ένταξή τους στην κατηγορία Ε.ΔΙ.Π. που προβλέπεται στο άρθρο 29, εφόσον είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος με γνωστικό αντικείμενο ίδιο ή συναφές με τα γνωστικά αντικείμενα που θεραπεύει το ίδρυμα. Η ένταξη πραγματοποιείται με απόφαση της κοσμητείας, ύστερα από εισήγηση τριμελούς επιτροπής, η οποία αποτελείται από δύο καθηγητές και ένα μέλος Ε.ΔΙ.Π. που ορίζονται από τον κοσμήτορα, και σχετική πράξη που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»**

5. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 η φράση «από δύο καθηγητές και ένα μέλος Ε.ΔΙ.Π.» αντικαθίσταται ως εξής: **«από τρεις καθηγητές»**.

Άρθρο 80

1. Στην παράγραφο 1 η λέξη «εισήγηση» αντικαθίσταται με τη λέξη **«γνώμη»**.

2. Στην παράγραφο 2 η φράση «τέσσερα ή δύο» αναδιατυπώνεται ως εξής: «τέσσερα ή **τρία**» και στην ίδια παράγραφο η λέξη «εννεαμελών» αντικαθίσταται από τη λέξη **«ενδεκαμελών»**.

3. Στην παράγραφο 3, η φράση «τη διοίκηση» αντικαθίσταται από τη φράση **«τα όργανα της διοίκησης»**.

4. Η παράγραφος 4 αναδιατυπώνεται ως εξής: **«4. α) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3391/2005 (Α΄ 240) που δεν καταργούνται με τις διατάξεις του άρθρου 81 και οι οποίες ρυθμίζουν ιδίως την αποστολή, τη διαδικασία επιλογής φοιτητών, τη γλώσσα διδασκαλίας και την οικονομική συμμετοχή των φοιτητών για την παρακολούθηση των προγραμμάτων σπουδών, οι διατάξεις του**

παρόντος νόμου ισχύουν και για το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος (ΔΙ.ΠΑ.Ε.).

β) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 2552/1997 (Α΄ 266) που δεν καταργούνται με τις διατάξεις του άρθρου 81 και ρυθμίζουν ιδίως την έδρα, την αποστολή, τη λειτουργική διάρθρωση, την παροχή εξ αποστάσεως διδασκαλίας, το θεσμό και τα προσόντα του συνεργαζόμενου εκπαιδευτικού προσωπικού και τον τρόπο επιλογής του, τους απονεμόμενους τίτλους σπουδών, καθώς και τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία εγγραφής φοιτητών σε προγράμματα σπουδών και την οικονομική συμμετοχή τους για την παρακολούθηση των προγραμμάτων αυτών, οι διατάξεις του παρόντος νόμου ισχύουν και για το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο (Ε.Α.Π.) Όπου στις διατάξεις του ν. 2552/1997 αναφέρεται ο ακαδημαϊκός υπεύθυνος, από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου νοείται ο διευθυντής προγράμματος σπουδών.»

5. Στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 5, η φράση «που παραμένουν σε ισχύ» αντικαθίσταται ως εξής: **«που δεν καταργούνται».**

6. Στην παράγραφο 10 διαγράφονται οι περιπτώσεις α΄, β΄ και γ΄. Το περιεχόμενο της περίπτωσης δ΄ τίθεται χωρίς αρίθμηση και η φράση «τη δημοσίευση του παρόντος νόμου» αντικαθίσταται ως εξής: **«από το ακαδημαϊκό έτος 2012-2013»**.

7. Το περιεχόμενο της παραγράφου 11 τίθεται σε περίπτωση α΄ και στο τέλος της περίπτωσης αυτής προστίθεται η φράση **«, όπως ισχύει»**. Στην ίδια παράγραφο προστίθεται περίπτωση β΄ ως εξής:

«β) Στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου μόνου της 75548/Β7/2010 απόφασης του Υφυπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων (Β΄ 1032) υπάγονται και όλα τα Π.Μ.Σ. που λειτουργούν στα Τ.Ε.Ι.»

8. Στο τέλος της πρώτης περίπτωσης της παραγράφου 12 προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος νόμου, για τον ορισμό των μελών των επιτροπών αξιολόγησης των**

υποψήφιων μελών του Συμβουλίου δεν απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου.»

9. Ύστερα από το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 12 προστίθεται εδάφιο ως εξής: **«Με την ολοκλήρωση των αξιολογήσεων όλων των ακαδημαϊκών μονάδων παύει η διαδικασία αξιολόγησης με βάση τις διατάξεις του ν. 3374/2005.»**

10. Στην παράγραφο 17 προστίθεται περίπτωση γ΄ ως εξής: **«γ) Έως την ίδρυση του ν.π.ι.δ. που προβλέπεται στο άρθρο 58, οι αμοιβές που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 23 εισπράττονται μέσω του Ε.Λ.Κ.Ε.»**

11. Στην παράγραφο 18 διαγράφεται η φράση «και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης» (αναφέρεται δύο φορές).

12. Η παράγραφος 19 αναριθμείται σε παράγραφο 22 και πριν από την παράγραφο αυτή τίθενται νέες παράγραφοι 19, 20 και 21 ως εξής:

«19. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και μέχρι την έκδοση του Οργανισμού κάθε ιδρύματος, ο συνολικός χρόνος απασχόλησης των Επιστημονικών Συνεργατών και Εργαστηριακών Συνεργατών των Τ.Ε.Ι. που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 19 του ν. 1404/1983 (Α΄ 173) δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 14 και 18 ώρες εβδομαδιαίως, αντίστοιχα. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου καταργείται.

20. Τέσσερα έτη μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ανατίθεται στην ΑΔΙΠ η συγκρότηση ομάδας εμπειρογνωμόνων με διεθνή σύνθεση για την αξιολόγηση των αλλαγών του παρόντος νόμου και τη σύσταση προτάσεων για τυχόν αναθεώρηση διατάξεων. Η ομάδα εμπειρογνωμόνων συντάσσει έκθεση μέσα σε 6 μήνες από τη συγκρότησή της και την υποβάλλει στον Υπουργό. Για την υποστήριξη της ομάδας η ΑΔΙΠ συλλέγει τα απαραίτητα στοιχεία από την πορεία εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου.

21. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 4 του π.δ. 160/2008 έως την έκδοση των Οργανισμών ή του πρότυπου Οργανισμού των Α.Ε.Ι., όπου στις διατάξεις αυτές αναφέρεται ο Αντιπρύτανης ή Αντιπρόεδρος Τ.Ε.Ι. νοείται ο Πρύτανης ή ο Πρόεδρος Τ.Ε.Ι., αντίστοιχα.»

Άρθρο 81

1. Ύστερα από την περίπτωση 13 προστίθεται νέα περίπτωση 14 ως εξής: **«14. η παράγραφος 2 του άρθρου 1, με την εξαίρεση του πρώτου εδαφίου, το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ της παραγράφου 1, καθώς και το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης α και οι περιπτώσεις γ και δ της παραγράφου 2 του άρθρου 2, τα άρθρα 3 και 4, με την εξαίρεση της παραγράφου 1 της περίπτωσης β της παραγράφου 3 και των παραγράφων 10 και 11, οι παράγραφοι 4, 5 και 7 έως και 18 του άρθρου 5, οι παράγραφοι 1, 3 και 4 του άρθρου 6, τα άρθρα 7 και 8, καθώς και το άρθρο 9, με την εξαίρεση της περίπτωσης γ της παραγράφου 1, του ν. 2552/1997 (Α' 266),». Οι λοιπές περιπτώσεις αναριθμούνται αναλόγως.**

2. Η περίπτωση 17, η οποία σύμφωνα με τα ανωτέρω αναριθμείται σε περίπτωση 18, αντικαθίσταται ως εξής: **«18. τα άρθρα 1 και 2 του ν. 2752/1999 (Α' 248),».**

3. Ύστερα από την κατά τα ανωτέρω περίπτωση 18 τίθεται νέα περίπτωση 19 ως εξής: **«19. η παράγραφος 7 του άρθρου 11, το άρθρο 13, το οποίο καταργείται από τη δημοσίευση του π.δ. της παρ. 6 του άρθρου 29 του παρόντος νόμου, η περίπτωση α της παραγράφου 5, οι παράγραφοι 20, 25 και 41 του άρθρου 14, η παράγραφος 1, με την εξαίρεση του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης δ', του άρθρου 15, η οποία καταργείται από την δημοσίευση της υπουργικής απόφασης της περίπτωσης στ' του άρθρου 59 του παρόντος νόμου, καθώς και οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 16 του ν. 2817/2000 (Α' 78),».** Οι λοιπές περιπτώσεις αναριθμούνται αναλόγως.

4. Στην περίπτωση 20, η οποία σύμφωνα με τα ανωτέρω αναριθμείται σε περίπτωση 22, οι λέξεις «Ίδρυμα» και «Σχολή» τίθενται με μικρά το αρχικά γράμματα («**ί**δρυμα» και «**σ**χολή», αντίστοιχα) και διαγράφεται η φράση **«και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης»**.

5. Στο τέλος της περίπτωσης 21, η οποία σύμφωνα με τα ανωτέρω αναριθμείται σε περίπτωση 23, προστίθενται τα εξής: **«οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 2, το άρθρο 3, με την εξαίρεση των παραγράφων 2 και 3, οι παράγραφοι 5 και 6 του άρθρου 4, οι παράγραφοι 2, 3 και 7, με την εξαίρεση του τρίτου εδαφίου, του άρθρου 5, οι παράγραφοι 1 έως 3, 7 και 8 του άρθρου 6, η παράγραφος 2 του άρθρου 7 και το άρθρο 8 του ν. 3391/2005 (Α΄ 240),».**

6. Η περίπτωση 45, η οποία σύμφωνα με τα ανωτέρω αναριθμείται σε περίπτωση 47, διαγράφεται και οι λοιπές περιπτώσεις αναριθμούνται αναλόγως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, την κυρία Υπουργό.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας και Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας, κ. Σοφία Γιαννακά, για δεκαπέντε λεπτά με σχετική ανοχή.

ΣΟΦΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι το ιδιαίτερο βάρος του να εισηγούμαι μια μεγάλη μεταρρύθμιση για την ανώτατη εκπαίδευση της χώρας σε μια εξαιρετικά κρίσιμη στιγμή, ένα ειδικό βάρος μετά απ' όλα όσα ειπώθηκαν, γράφτηκαν, μετά από πολλές συγκρούσεις, μετά από πολλά μέτωπα που άνοιξαν, αλλά και επιχειρήματα που κατατέθηκαν.

Σε ένα δεδομένο, ωστόσο, υπήρξε εξ αρχής συμφωνία, ότι αν η χώρα μας πρέπει γρήγορα να οργανώσει σε συνθήκες ύφεσης το δύσκολο εγχείρημα της επανεκκίνησης της αναπτυξιακής διαδικασίας, τότε μόνο η γνώση μπορεί να είναι το κλειδί για την ανάπτυξη, μόνο η γνώση μπορεί να είναι το επίκεντρο της αλλαγής του αναπτυξιακού μοντέλου στην Ελλάδα. Όλοι συμφωνήσαμε ότι αν αυτός είναι ο ρόλος που οφείλει να αποκτήσει το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, τότε επείγει να το αναβαθμίσουμε, ώστε να εξελιχθεί σε ένα φορέα αλλαγής προς την οικονομία και την κοινωνία της γνώσης, να μην παραμείνει, δηλαδή, ένας απλός μηχανισμός πιστοποίησης τίτλων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε ολόκληρη την Ευρώπη το πανεπιστημιακό σύστημα βρίσκεται στο επίκεντρο σημαντικών μετασχηματισμών. Είκοσι πέντε από τις είκοσι επτά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν μεταρρυθμίσει συνολικά τα πανεπιστήμιά τους. Έχουν μεταρρυθμίσει τα πάντα, από την αποστολή, το χαρακτήρα, τον τρόπο διοίκησης ως τη σχέση των πανεπιστημίων με την οικονομία και την κοινωνία. Ήρθε η ώρα και για εμάς.

Στην Ελλάδα το πρώτο θεσμικό πλαίσιο ήταν το βαυαρικό μοντέλο το 1932. Στην πορεία, το βαυαρικό μοντέλο πήρε στοιχεία από το γαλλικό σύστημα. Η πρώτη βαθιά αλλαγή, όμως, έγινε το 1982 με το λεγόμενο «νόμο-πλαίσιο» από την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που άνοιξε την τριτοβάθμια εκπαίδευση σε όλα τα κοινωνικά στρώματα κι όχι μόνο στην ελίτ, τόσο σε επίπεδο διδασκόντων, όσο και σε επίπεδο φοιτητών.

Αυτό το πρότυπο του 1982 έχει πλέον εξαντλήσει τη δυναμική του και χρειάζεται ριζική μεταρρύθμιση. Σήμερα, με το παρόν σχέδιο νόμου ερχόμαστε να απαντήσουμε για μια ακόμη φορά ως Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ σε εξαιρετικές προκλήσεις. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε την κρίση αξιών από την οποία υποφέρει το ελληνικό σύστημα των ΑΕΙ και να αντιμετωπίσουμε παρωχημένες δομές μετά από τριάντα χρόνια λειτουργίας ενός συστήματος.

Το ζητάει κυρίως η ελληνική κοινωνία, αγαπητοί συνάδελφοι, που έχει κατανοήσει εδώ και πολύ καιρό την επείγουσα ανάγκη για βαθιές αλλαγές στο ελληνικό πανεπιστήμιο. Η μεταρρύθμιση επείγει και εκκρεμεί εδώ και πολλά χρόνια και η κρίση που βιώνουμε δεν επιτρέπει άλλες αναστολές και αναβολές.

Δυστυχώς, σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι σε πολλά πανεπιστήμια η εξίσωση τείνει προς τα κάτω. Αντί να επιδιώκεται η αριστεία, επικρατεί η εσωστρέφεια και η έλλειψη διαλόγου με τη διεθνή κοινότητα, με αποτέλεσμα η συνολική λειτουργία να καταλήγει σε αδυναμία λήψης αποφάσεων στρατηγικού χαρακτήρα.

Δεν λείπουν, βέβαια, από τα ελληνικά πανεπιστήμια οι νησίδες αριστείας ή τα λαμπρά παραδείγματα ιδρυμάτων και εκπαιδευτικών σε ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι αντιλαμβανόμαστε πόσο δύσκολο εγχείρημα είναι ένα νομοσχέδιο που επιχειρεί να λύσει προβλήματα που χρονίζουν και παθογένειες βαριές.

Το Υπουργείο Παιδείας ξεκίνησε τον επίπονο διάλογο πριν από ένα ακριβώς χρόνο. Πέρυσι, στις 28 Ιουλίου, η Άννα Διαμαντοπούλου παρουσίασε στη Σύνοδο των Πρυτάνεων στο Δίον το γενικό πλαίσιο, δηλαδή τις κομβικές αλλαγές, το συμβούλιο, την εκλογή του πρύτανη, τις σχολές, τα τμήματα κ.λπ.. Το Σεπτέμβριο του 2010 έγινε η συνάντηση του Πρωθυπουργού στους Δελφούς με όλους τους κοινωνικούς φορείς. Το Νοέμβριο του ίδιου έτους, η κ. Διαμαντοπούλου συμμετείχε στη Σύνοδο των Πρυτάνεων στο Ρέθυμνο και στη συνέχεια, κατέθεσε ένα κείμενο διαβούλευσης. Συστήθηκε διακομματική επιτροπή. Ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ δεν δέχθηκαν να συμμετάσχουν. Η Νέα Δημοκρατία, ο ΛΑΟΣ, η Δημοκρατική Αριστερά, η Δημοκρατική Συμμαχία και οι Οικολόγοι Πράσινοι συμμετείχαν και κατέθεσαν προτάσεις και διαφωνίες.

Είχα την τιμή να συμμετέχω εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ σ' αυτήν τη διακομματική επιτροπή, στην οποία έγινε ενδελεχής, επίπονη συζήτηση. Ακολούθησε η ηλεκτρονική διαβούλευση με λεπτομέρειες για όλα τα θέματα επί τρεις μήνες. Υπήρξαν εκατοντάδες επιμέρους προτάσεις. Υπήρξαν τετρακόσιες προτάσεις συνολικής τοποθέτησης. Το σχέδιο της κυρίας Υπουργού πήγε στη συνέχεια στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, όπου συμμετέχουν όλα τα κόμματα κι όλοι οι φορείς. Έγιναν εκεί τέσσερις κύκλοι συναντήσεων και βγήκαν τα πρακτικά ομόφωνα στο διαδίκτυο.

Συστήθηκε επιτροπή από το Υπουργείο Παιδείας που αποτελείτο από προσωπικότητες από τις πέντε ηπείρους, πρυτάνεις στα μεγαλύτερα πανεπιστήμια στον κόσμο. Κάποιοι από αυτούς ήταν και οι ίδιοι Υπουργοί, όπως της Νορβηγίας και της Δανίας.

Έκλεισε ένας χρόνος ακριβώς διαλόγου και ήταν εντυπωσιακό το θάρρος με το οποίο όλα τα κόμματα, όλοι οι φορείς, αλλά και οι ίδιοι οι πανεπιστημιακοί συζήτησαν τις ελλείψεις, τις παθογένειες, το δράμα του ελληνικού πανεπιστημίου, αλλά και τα πολύ θετικά.

Κύριοι συνάδελφοι, στο παρόν σχέδιο νόμου υπάρχει και η οικονομική διάσταση. Στη σημερινή συγκυρία δεν μπορούμε να συνεχίσουμε την αναποτελεσματική οργάνωση σπουδών που στοιχίζει σε όλους. Στοιχίζει στην πολιτεία, στα ιδρύματα, στις οικογένειες και στους φοιτητές. Μέχρι σήμερα έχουμε δαπάνες χωρίς ορατό αποτέλεσμα.

Η χώρα μας είναι πέμπτη σε δαπάνες για τα ΑΕΙ ως ποσοστό του ΑΕΠ και είναι εικοστή τέταρτη όσον αφορά στην απόδοση αυτών των δαπανών, δαπανών μέχρι σήμερα που γίνονται χωρίς κριτήρια, χωρίς δείκτες και χωρίς αντικειμενικά δεδομένα.

Στο παρόν σχέδιο νόμου αυτό αλλάζει με μια βαθιά τομή. Η δημόσια χρηματοδότηση θα γίνεται με εισήγηση ανεξάρτητης αρχής και ένα μέρος της θα εξαρτάται από την επίτευξη των στόχων που τίθεται.

Επίσης, έξι, επτά, ή οκτώ έτη για την ολοκλήρωση των σπουδών των φοιτητών -σπουδές που απαιτούν τέσσερα έτη- είναι και αυτό μια παθογένεια.

Παράλληλα, υπάρχουν πεντακόσιες εβδομήντα οκτώ χιλιάδες εγγεγραμμένοι φοιτητές στα ΑΕΙ, από τους οποίους μόνο οι τριακόσιες εξήντα χιλιάδες είναι ενεργοί και από αυτούς μόνο διακόσιες σαράντα τέσσερις περίπου χιλιάδες είναι αυτοί που γράφτηκαν στο Πρόγραμμα «ΕΥΔΟΞΟΣ» που καθιέρωσε το Υπουργείο Παιδείας για τη διανομή των βιβλίων. Αυτή η τεράστια απόκλιση μεταξύ εγγεγραμμένων και ενεργών φοιτητών είναι επίσης μια παθογένεια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, 2 δισεκατομμύρια ευρώ δόθηκαν πέρυσι για συγγράμματα, χωρίς κανένα δημόσιο έλεγχο στο σύστημα διανομής και χωρίς κανείς να ξέρει αν πιάνουν τόπο αυτά τα χρήματα.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θέλει όλα αυτά να αλλάξουν. Έχουμε αίσθηση της δυσκολίας του εγχειρήματος, αλλά οι στόχοι μας είναι συγκεκριμένοι. Θέλουμε να βελτιώσουμε την ποιότητα των πανεπιστημίων, να συνδέσουμε τα πανεπιστήμια με την ανάπτυξη και την αγορά εργασίας.

Είναι σημαντικό, αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό όχι απλά να το ψηφίσει η Πλειοψηφία και να τελειώνουμε, αλλά έχει σημασία να ψηφιστεί και να μπορέσει να εφαρμοστεί, να μπορέσει να έχει το βάθος που έχουν οι μεταρρυθμίσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Επί της αρχής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ στα σημαντικά σημεία αυτού του νομοσχεδίου:

Πρώτον, αυτό το νομοσχέδιο εξασφαλίζει την ουσιαστική αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ και ΤΕΙ, την πραγματική αυτοδιοίκηση μέσα από πολλούς νέους φορείς, μέσα από πολλές νέες διαδικασίες και από πολλά νέα όργανα. Δίνουμε στα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ τη δυνατότητα να αποφασίζουν τα ίδια για το μέλλον τους, την τύχη τους και τη διοίκησή τους.

Καθιερώνουμε τον οργανισμό για κάθε ίδρυμα που ρυθμίζει την οργάνωση και τη λειτουργία του. Ο οργανισμός είναι η κε-

ντρική ιδέα αλλαγής στα ΑΕΙ, γιατί καθένα θα βρει τη δική του ταυτότητα. Δεν υπάρχει μια ενιαία ταυτότητα στα ιδρύματα. Άλλες είναι οι ανάγκες του ΤΕΙ Μεσολογγίου, άλλες είναι οι ανάγκες του ΤΕΙ Αθηνών. Σήμερα όλα λειτουργούν με την ίδια ρύθμιση, μικρά και μεγάλα πανεπιστήμια, σχολές κάθε είδους και γνωστικού αντικειμένου στην ίδια ρύθμιση. Η ομοιομορφία σκότωσε τη δημιουργία. Η μανία του νομοθέτη να έχει μια ενιαία οργανωτική, διοικητική και ακαδημαϊκή αντιμετώπιση των πανεπιστημίων έβλαψε τις σπουδές και την έρευνα.

Δεύτερον, θεσμοθετούμε το συμβούλιο του ιδρύματος, ένα όργανο για το οποίο έγινε πολλή συζήτηση, άνοιξαν πολλά μέτωπα, έγιναν πολλές συγκρούσεις. Είναι ένα όργανο, όμως, που υπάρχει παντού στην Ευρώπη, ένα όργανο που έχει επιλεγεί παντού ως διοικητική μονάδα και μέχρι σήμερα έχει παράξει θετικά αποτελέσματα όπου έχει εφαρμοστεί. Το συμβούλιο του ιδρύματος, το οποίο για πρώτη φορά θα έχει εσωτερικά και εξωτερικά μέλη, είναι αναγκαία προϋπόθεση για να ενισχύσουμε τη διαφάνεια, τη λογοδοσία και την αυτοδιοίκηση στα πανεπιστήμια. Σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όλα τα μέλη του συμβουλίου είναι εξωτερικά.

Εμείς θα εμπιστευτούμε τους Έλληνες πανεπιστημιακούς που θα συμμετέχουν στο συμβούλιο ότι για εξωτερικά μέλη θα επιλέξουν σημαντικές προσωπικότητες που θα έχουν να προσθέσουν εμπειρία και κύρος στα ελληνικά πανεπιστήμια. Θα μπορούν να επιλέξουν διανοούμενους, καλλιτέχνες, σημαντικούς επιχειρηματίες. Γιατί ένας εφοπλιστής να μην είναι μέλος στο Συμβούλιο του Πανεπιστημίου Πειραιώς που είναι ναυτικό πανεπιστήμιο;

Υπήρξαν σοβαρές ενστάσεις για το συμβούλιο ως προς το γιατί να υπάρχει λογοδοσία εκτός πανεπιστημίου ή ως προς το γιατί δεν αφήνουμε τους καθηγητές να κανονίζουν μόνοι τα του οίκου τους. Αγαπητοί συνάδελφοι, το πανεπιστήμιο δεν είναι μία κλειστή εξωστρεφής κοινότητα που δεν λογοδοτεί πουθενά. Το ελληνικό πανεπιστήμιο δεν είναι οίκος κάποιων, αλλά ανήκει στην ελληνική κοινωνία, στο ελληνικό έθνος, στη νέα γενιά.

Τρίτον, ένα πολύ σημαντικό στοιχείο είναι ο πρύτανης. Σήμερα έχουμε ένα μοναδικό φαινόμενο –συμβαίνει μόνο στην Ελλάδα- να ψηφίζεται ο πρύτανης απ' αυτούς που καλείται να διοικήσει, δηλαδή καθηγητές, διοικητικούς και φοιτητές. Καλείται, δηλαδή, να διοικεί τους διοικούμενους οι οποίοι τον εκλέγουν. Αυτό είναι μία κομβική παθογένεια και πρέπει να αλλάξει. Στο εξής, ο πρύτανης θα εκλέγεται από το συμβούλιο ύστερα από διεθνή πρόσκληση και τις λεπτομέρειες θα τις δούμε στη συζήτηση επί των άρθρων.

Τέταρτον, η σύγκλητος είναι το κατ' εξοχήν όργανο που θα έχει την ακαδημαϊκή ευθύνη. Επίσης, η σχολή θα είναι η διοικητική μονάδα και το τμήμα θα παραμείνει η βασική εκπαιδευτική μονάδα. Και γι' αυτό το θέμα υπήρξαν πολλές αντιδράσεις. Θα ακούσουμε και την Υπουργό Παιδείας.

Πέμπτον, ως προς την αξιολόγηση, η Υπουργός έχει αναφερθεί στην πολύ ουσιαστική προσπάθεια της κ. Μαριέττας Γιαννάκου ως προς το θέμα της αξιολόγησης. Έγιναν και τότε μετωπικές συγκρούσεις και κάηκε το σύμπαν. Όμως, τι αποτέλεσμα είχαμε; Από τα πεντακόσια ενενήντα εννιά τμήματα, μέχρι σήμερα έχουν αξιολογηθεί μόνο τα ογδόντα! Αυτό πρέπει να αλλάξει. Σήμερα όλοι συμφωνούμε με την αξιολόγηση και εισάγουμε με το σχέδιο νόμου την αξιολόγηση του καθηγητή, την αξιολόγηση του τμήματος, της σχολής και του πανεπιστημίου, την αξιολόγηση του φοιτητή με νέο πλαίσιο που θέτει όρους και προϋποθέσεις για την παρακολούθηση, τη συμμετοχή και τις εξετάσεις. Βεβαίως, συνδέουμε και την αξιολόγηση με τη χρηματοδότηση. Δεν μπορούν τα χρήματα του ελληνικού λαού να πέφτουν σε ένα βαρέλι χωρίς πάτο.

Έκτον, ως προς τη διεθνοποίηση, το σχέδιο νόμου κάνει για πρώτη φορά συστηματική προσπάθεια να ανοίξει το ελληνικό πανεπιστήμιο στον κόσμο, ώστε να έρχονται ξένοι καθηγητές να διδάσκουν στην Ελλάδα, οι δικοί μας καθηγητές να μπορούν να διδάξουν στο εξωτερικό, να υπάρχει δυνατότητα να γίνονται μαθήματα σε ξένη γλώσσα ή να γίνονται κοινά μεταπτυχιακά. Και αυτό γιατί η γνώση είναι παγκόσμια και δεν μπορούμε να την κλείσουμε στα σύνορα μίας χώρας ή ενός ιδρύματος.

Έβδομον, ως προς τους φοιτητές έχουν ακουστεί πολλά, αλλά οι φοιτητές θα εξακολουθούν να συμμετέχουν στη διοίκηση του πανεπιστημίου. Αυτό θα γίνεται λιγότερο βεβαίως, αλλά θα εξακολουθούν να είναι παρόντες σε όλα τα θέματα που τους αφορούν. Θα εκπροσωπούνται στα όργανα, αλλά πλέον θα εκλέγονται από ενιαίο ψηφοδέλτιο, με άμεση και καθολική ψηφοφορία από το σύνολο των ενεργών φοιτητών, η οποία μπορεί να γίνει και ηλεκτρονικά.

Επίσης, αλλάζει η έννοια του αιώνιου φοιτητή. Το θέμα του αιώνιου φοιτητή δεν είναι οικονομικό, αλλά είναι θέμα οργάνωσης. Είναι θέμα κανόνων, είναι θέμα ηθικής σχετικά με το πώς λειτουργεί ένα πανεπιστήμιο.

Ως προς το άσυλο, θα έλεγα τα εξής: Η τραγική ιστορία του ασύλου τα τελευταία δέκα, είκοσι χρόνια αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα πολιτικού εκφυλισμού. Δεν πρέπει να λύσουμε αυτό το πρόβλημα με ευθύνη των ΑΕΙ, με ευθύνη της Βουλής; Αγαπητοί συνάδελφοι, το άσυλο από σύμβολο ελευθερίας της παιδείας κατέληξε να γίνεται άσυλο βιαιοπραγίας και πολιτικών αντιπαραθέσεων, ένα πεδίο μάχης και επίδειξης δύναμης των κομμάτων και των παρατάξεων. Πανεπιστήμια, εισαγγελείς και αστυνομικές αρχές δεν τόλμησαν. Ήρθε η στιγμή να καταργήσουμε το άσυλο, όπως το γνωρίζαμε.

Επίσης, θεσμοθετούμε τρεις κύκλους σπουδών, όπως αντιστοιχεί σε όλη την Ευρώπη. Είναι ο Πρώτος Κύκλος, ο Δεύτερος Κύκλος –το μεταπτυχιακό- και ο Τρίτος Κύκλος που είναι το «Doctorat», κάτι το οποίο μέχρι σήμερα δεν είχαμε αναγνωρίσει.

Απλοποιούνται οι βαθμίδες σε τρεις, δηλαδή καθηγητές, αναπληρωτές, επίκουρους. Θεσμοθετούνται οι επώνυμες έδρες που δίνουν τη δυνατότητα σε ανθρώπους που θέλουν να προσφέρουν στο ελληνικό πανεπιστήμιο και στην ελληνική οικονομία.

Έτσι παρέχεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα η δυνατότητα ίδρυσης ακαδημαϊκών εδρών με χορηγία, καθώς είναι παγκόσμια πρωτοτυπία Έλληνες να χρηματοδοτούν έδρες και κέντρα σπουδών σε όλον τον κόσμο και αυτό να απαγορεύεται στην Ελλάδα. Βέβαια στην Ελλάδα υπήρχε πάντα αρνητική προδιάθεση και απαγόρευση σε παρόμοιες δραστηριότητες. Τώρα ανοίγει ένα παράθυρο αλλαγής νοοτροπίας και θεσμικού πλαισίου.

Να μην παραλείψω εν τάχει σημαντικές καινοτομίες, επιτρέψτε μου κύριε Πρόεδρε, όπως η Σχολή Διά Βίου Μάθησης, ο Συνήγορος του Φοιτητή, τα άτοκα φοιτητικά δάνεια, ειδικά μέτρα για τη διευκόλυνση των εργαζόμενων φοιτητών, η ενίσχυση με ηλεκτρονικά συγγράμματα, η κινητικότητα του φοιτητή από ένα ΑΕΙ σε άλλο. Για πρώτη φορά οι φοιτητές εκτός από το πτυχίο του τμήματος μπορούν να πάρουν μαθήματα από άλλα τμήματα, σχολές, πανεπιστήμια, μονάδες και πράγματα τα οποία αναφέρονται ρητά στο πτυχίο τους.

Να σημειώσω τέλος και κάτι πολύ βασικό. Σε αντίθεση με όλους τους νόμους των τελευταίων δεκαετιών οι οποίοι ρύθμιζαν τα προβλήματα των ΑΕΙ και ΤΕΙ μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια, το παρόν νομοσχέδιο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ επιχειρεί μία τομή. Διαγράφει μόνο τις βασικές κατευθύνσεις στις οποίες οφείλουν να κινηθούν τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Περνάμε από εννιακόσιες ογδόντα σελίδες νομικής ευθύνης που είχε ο προηγούμενος νόμος σε ένα νόμο εκατόν πενήντα σελίδων, αφού όλα παραχωρούνται πλέον στους οργανισμούς των πανεπιστημίων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όπως πολλοί μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, σπούδασα κι εγώ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Είχα εδώ λαμπρούς καθηγητές, το Δημήτρη Μαρωνίτη, το Γεράσιμο Βώκο μεταξύ άλλων που δεν είχαν να ζηλέψουν τίποτα από τον Βιντάλ Νακέ ή τον Σιρινελί που είχα καθηγητές αργότερα. Άθελα μου όμως σπουδάζοντας, συνέκρινα την οργάνωση και την ποιότητα σπουδών στο εξωτερικό, τις άρτιες βιβλιοθήκες, την επιμέλεια των σπουδών, την αξιολόγηση, τα εργαστήρια, το μόχθο των καθηγητών, την τάξη, την πειθαρχία στα ιδρύματα, τα πανέμορφα κτήρια και τα campus. Σκεφτόμουν γιατί η Ελλάδα δεν μπορεί να προσελκύει χιλιάδες φοιτητές να σπουδάσουν κι εδώ αρχαία ελληνικά, ιατρική, φιλοσοφία, μουσική και γιατί συμβαίνει μόνο το αντίθετο.

Δεν είναι στη λογική μου η άκριτη αγάπη του ξένου ή η πάση θυσία μεταφορά του ξένου προτύπου εδώ. Είναι όμως θετικό, πιστεύω, για την ελληνική Βουλή, να αναγνωρίσουμε τι δεν κά-

νουμε σωστά, τι μας λείπει και να το προσαρμόσουμε στα ελληνικά δεδομένα. Και αγαπητοί συνάδελφοι, θα πρέπει να είναι κοινή αυτή η προσπάθεια απ' όλα τα κόμματα της Βουλής, να ανταποκριθούμε στην απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας, να αναβαθμίσουμε επιτέλους τα ελληνικά πανεπιστήμια με τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση.

Σας καλώ να υπερψηφίσετε το σημερινό νομοσχέδιο, γιατί πραγματικά απαντάει σε προκλήσεις και προβλήματα. Δεν είναι μία σειρά άρθρων, είναι ένα μεγάλο εγχείρημα κι έχει πίσω του ιδεολογική βάση, έχει πολιτική βάση, έχει εθνική ευθύνη, έχει σεβασμό στο δημόσιο συμφέρον, έχει όραμα και πίστη ότι κάτι θα αλλάξει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Σοφία Γιαννακά, εισηγήτρια της Πλειοψηφίας.

Παρακαλείται ο κ. Άρης Σπηλιωτόπουλος, εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Βουλευτής Β' Αθηνών, να πάρει το λόγο για δεκαπέντε λεπτά, επίσης με ανοχή.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω λέγοντας το αυτονόητο, ότι για εμάς στη Νέα Δημοκρατία -και πιστεύω για όλες τις σοβαρές πολιτικές δυνάμεις- στο χώρο της παιδείας αυτά που μας ενώνουν θα πρέπει πάντοτε να είναι περισσότερα από αυτά που μας διαφοροποιούν ή εν πάση περιπτώσει στο χώρο της παιδείας δεν επιτρέπεται ποτέ να αναζητούμε τις κομματικές αφετηρίες και να βλέπουμε την παιδεία σαν ένα χώρο κομματικής αντιπαράθεσης.

Γι' αυτό και καθ' όλη τη διάρκεια της δικής μας διακυβέρνησης επιχειρούσαμε πάντοτε να στηρίξουμε μετά μανίας τον εθνικό διάλογο προκειμένου να υπάρχει στον τομέα της παιδείας μακροπρόθεσμη στρατηγική η οποία να μην αλλάζει από Υπουργό σε Υπουργό ή από κυβέρνηση σε κυβέρνηση, έχοντας πλήρη επίγνωση ότι αν ακόμη και σήμερα μιλάμε για την κακοδαιμονία στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας, αυτή απορρέει κυρίως από το γεγονός ότι πάντα δεν λειτουργούσαμε με συνέχεια και συνέπεια αλλά πολλές φορές κάθε κυβέρνηση η οποία άλλαζε, ερχόταν και γκρέμιζε τα όσα κληρονομούσε από την προηγούμενη.

Κορυφαίο παράδειγμα είναι όσα έκανε το ΠΑΣΟΚ στο ν.2083/93 του Σουφλιά. Πράγματι εάν είχε αφεθεί αυτός ο νόμος και εάν είχε λειτουργήσει στην πράξη, πολλά ζητήματα που σήμερα προσπαθεί να ακουμπήσει το υφιστάμενο σχέδιο νόμου θα είχαν από μόνα τους επιλυθεί. Το ίδιο έγινε και με τις διατάξεις Γιαννάκου, αλλά και με τις μετέπειτα δικές μας διατάξεις, Στυλιανίδη και εμού.

Σε κάθε περίπτωση θα πω ότι και σε επίπεδο Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων εμείς προσπαθήσαμε με τις επισημάνσεις μας να κάνουμε μια όσο το δυνατόν καλοπροαίρετη συζήτηση. Δεν μας ενδιαφέρει να διατυπώνουμε την εύκολη κριτική, αλλά κυρίως να συνεισφέρουμε ουσιαστικά και δημιουργικά, προκειμένου το υφιστάμενο σχέδιο νόμου να μπορέσει να λειτουργήσει στην πράξη, να έχει δηλαδή βιωσιμότητα, αποτελεσματικότητα και να διασφαλίζει την εύρυθμη λειτουργία των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας, πολλώ δεν μάλλον σε συνθήκες κρίσης, όπως αυτές που αντιμετωπίζει η χώρα μας, όπου η επένδυση στην παιδεία είναι η μοναδική λύση για τα οικονομικά και μεγάλα αδιέξοδα που αντιμετωπίζουμε, κυρίως για να λειτουργήσουμε ανταγωνιστικά στο μέλλον.

Όμως, δυστυχώς κατά τη δική μου εκτίμηση έως και σήμερα αυτή η διάθεση διαλόγου, συνεννόησης, η εξάντλησή μας στο να αναζητήσουμε διαρκώς περιθώρια με τα οποία μπορούμε να συμφωνήσουμε, να καταθέτουμε διαρκώς προτάσεις, για να βελτιώσουμε το υφιστάμενο σχέδιο νόμου ίσως ερμηνεύθηκε από την Κυβέρνηση ως αδυναμία.

Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί, πράγματι, από τις πολλές διατάξεις που περιλαμβάνει το υφιστάμενο σχέδιο νόμου δεν είδαμε ποιες είναι εκείνες οι οποίες μπορούν στην πράξη να θωρακίσουν αυτόν το νόμο από μελλοντικά προβλήματα, που έχουν να κάνουν ακόμη και με τη συνταγματικά κατοχυρωμένη διάταξη περί του αυτοδιοίκητου των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας τρίτου βαθμού.

Αυτή η συνταγματική κατοχύρωση, που δεν στέκομαι κυρίως στο γράμμα του νόμου, αλλά στο πνεύμα του συντακτικού νομοθέτη, δυστυχώς, καταστρατηγείται μέσα από διατάξεις, όπως αυτή που επιμένει ο πρύτανης να είναι στην ουσία διοριζόμενος και όχι αιρετός, όχι να εκλέγεται από το φυσικό χώρο από τον οποίο προέρχεται.

Πράγματι, καταθέσαμε μία σειρά συγκεκριμένων προτάσεων –δώδεκα τον αριθμό- και πιστεύαμε ότι μέχρι και αυτήν την ύστατη ώρα θα μπορούσαμε, πράγματι, να αναζητήσουμε μεταξύ μας εκείνα τα περιθώρια συνεννόησης, έτσι ώστε τουλάχιστον να μπορέσουμε να πούμε ότι στα μεταπολιτευτικά πολιτικά χρόνια για πρώτη φορά υπάρχει ένα σχέδιο νόμου, όπου μπορεί να έχουμε πολλές και δομικές διαφορές, αλλά εντούτοις αναζητήσαμε κάθε περιθώριο μέγιστης δυνατής συναίνεσης.

Όμως, ακόμη και αυτήν τη στιγμή όποιες οριακές αλλαγές έγιναν τις είδαμε σε διάφορα sites –κυρίως στο esos.gr- την προηγούμενη εβδομάδα. Μάλιστα αυτές οι διαρροές ήταν με λάθος έκδοση κειμένου, με διάφορες υποσημειώσεις και μάλιστα με υποσημειώσεις, όπου εμφανίζονταν και τα ονόματα και τα επίθετα αυτών που έκαμαν τις υποσημειώσεις. Αυτό δείχνει σύγχυση, βιασύνη, προχειρότητα και μία –αν μη τι άλλο- όχι θεσμική και σοβαρή αντιμετώπιση αυτού του σχεδίου νόμου, που ούτως ή άλλως μας είχε προβληματίσει όσον αφορά το χρόνο που εισήλθε για συζήτηση μεσούσης του θέρους και κυρίως προσπαθώντας να αιφνιδιάσει την ευρύτερη ανεπιστημιακή κοινότητα.

Όμως, παρ' όλα αυτά εμείς πιστεύουμε ότι αυτό το σχέδιο νόμου παρουσιάζει συγκεκριμένα δομικά ελλείμματα, που εύλογα γεννούν αντιδράσεις και ερωτήματα τα οποία, προκειμένου να μπούμε σε μια συζήτηση για το αν είναι συνταγματικά ή όχι, αν είναι εύρυθμα ή όχι, αν η κυρία Υπουργός μπορέσει να αποδεχθεί την ουσία των προτάσεων που κάναμε θα έχουμε a priori αντιμετωπίσει τα προβλήματα τα οποία θα απορρέουν απ' αυτό το σχέδιο νόμου, που ενδεχομένως να κάνει το νόμο, ακόμη και αν ψηφιστεί, μη εφαρμόσιμο και μη αποτελεσματικό.

Πρόκειται για ένα σχέδιο νόμου το οποίο θα γίνει νόμος, ο οποίος στην πράξη θα είναι απ' αυτούς τους νόμους που στην πραγματικότητα δεν θα έχουν να κάνουν σε τίποτα με την εύρυθμη λειτουργία των ιδρυμάτων, γιατί δεν θα μπορέσει να εφαρμοσθεί.

Έτσι, λοιπόν, τι να κάνουμε αυτόν το νόμο, όσο και καλές προθέσεις να έχει το Υπουργείο Παιδείας, εάν οι διατάξεις του δεν μπορούν να εφαρμοστούν; Τι να κάνουμε αυτόν το νόμο εάν, πράγματι, επιμένουμε σε σημεία τα οποία έχουν πάρα πολλά ερωτηματικά και γεννούν πάρα πολλά προβλήματα;

Συγκεκριμένα, θα αναφερθώ στην αυτοδιοίκηση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Η αυτοδιοίκηση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως σας είπα, είναι κατοχυρωμένη στο άρθρο 16 παράγραφος 5 του Συντάγματος. Είναι σαφές ότι με την επιμονή που έχει η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας σε ένα συμβούλιο το οποίο εκτός από τον εποπτικό του ρόλο θα έχει κατ' ουσίαν ως κύριο αντικείμενο τη διοίκηση των ελληνικών πανεπιστημίων και των τεχνολογικών ιδρυμάτων, ευθέως αμφισβητείται η συνταγματική κατοχυρωμένη διάταξη περί αυτοδιοίκησης των πανεπιστημίων.

Και λέω ότι προκειμένου αυτό εκ των υστέρων να το αντιμετωπίσουμε με προσφυγές, που ενδεχομένως να κάνουν το νόμο αυτό ανενεργό, τουλάχιστον ακόμη και σήμερα μπορούμε να το βελτιώσουμε και να λειτουργήσουμε ως προμηθείς και όχι ως επιμηθείς. Πώς; Έχοντας το συμβούλιο -αφού τόσο πολύ το θέλει η κυρία Υπουργός- να έχει εποπτικό ρόλο, να έχει ρόλο όσον αφορά τη διαφάνεια των οικονομικών των πανεπιστημίων, να έχει ρόλο όσον αφορά την ποιότητα, την αξιολόγηση, αλλά όχι ρόλο όσον αφορά την ουσιαστική διοίκηση των τριτοβάθμιων ιδρυμάτων. Η ουσιαστική διοίκηση τριτοβάθμιων ιδρυμάτων καλό θα ήταν, εάν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε προβλήματα που θα γεννηθούν στο μέλλον, να αφεθεί στη σύγκλητο, στα αρμόδια όργανα των πανεπιστημίων.

Επίσης, είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι δεν μπορούμε να λειτουργήσουμε δημιουργώντας μία μόνιμη σύγκρουση, μία μόνιμη διαρχία, μεταξύ του συμβουλίου από τη μία πλευρά και της συγκλήτου από την άλλη, πολύ περισσότερο όταν καταστρατηγείται μία βασικά δημοκρατικά εκλεγμένη αρχή, όπως είναι η

πρυτανική αρχή, η οποία βασίζεται σε μία παράδοση δύο αιώνων, σε ένα κύρος του θεσμού δύο αιώνων και θα έλεγα –και ας μου επιτραπεί η έκφραση- τι ποιο φυσικό και αναμενόμενο σε μία πρυτανική αρχή που στηρίζεται στη δημοκρατική παράδοση, ότι τα μονοπρόσωπα όργανα διοικήσεων προφανώς να εκλέγονται από το φυσικό τους χώρο;

Θα επαναλάβω εδώ στη Βουλή για μία ακόμα φορά αυτό που λέω και ξέρω, ότι η κυρία Υπουργός ενοχλείται, αλλά εγώ θα το πω για να το καταλάβουν και οι συνάδελφοι. Φανταστείτε εμάς τους Βουλευτές να εκπροσωπούμεθα είτε στο εσωτερικό είτε στο εξωτερικό, από κάποιον διορισμένο Πρόεδρο της Βουλής. Φανταστείτε τους ηθοποιούς –βλέπω εδώ τον αγαπητό φίλο, τον κ. Καζάκο- να εκπροσωπούνται από έναν ο οποίος είναι διορισμένος στο σωματείο τους ως πρόεδρος ή τους δημοσιογράφους να εκπροσωπούνται –και αναφέρομαι στην κ. Γιαννακά με την προγενεστέρα ιδιότητα την οποία είχε- από κάποιον Πρόεδρο ΕΣΗΕΑ ο οποίος είναι διορισμένος. Τι πιο λογικό και αναμενόμενο –και επιμένουμε σε αυτό- να μπορέσουμε να δώσουμε τη δυνατότητα στην πανεπιστημιακή κοινότητα να εκλέγει το φυσικό της εκπρόσωπο;

Επιμένουμε στο συμβούλιο; Θέλουμε το συμβούλιο αυτό να έχει ρόλο στην αξιολόγηση, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τις παθογένειες του παρελθόντος; Να δεχθώ τη λογική σας. Σας πρότεινα κάτι, το οποίο δεν το έχω προτείνει μόνο εγώ, αλλά το έχει προτείνει ο καθηγητής ο κ. Κρεμαστινός, το έχει πει ο κ. Βούγιας, το έχουν πει πολλοί εκλεκτοί συνάδελφοι από το χώρο του ΠΑΣΟΚ και λέω το εξής: Δεν θέλετε να ακούσετε εμάς, την Αξιωματική Αντιπολίτευση; Ακούστε το εσωτερικό του κόμματός σας, ακούστε τι λένε οι συνάδελφοι που προέρχονται από το δικό σας χώρο. Γιατί να μη δώσουμε τη δυνατότητα στο συμβούλιο, αφού επιμένετε, να αξιολογήσει όλες τις υποψηφιότητες των υποψηφίων πρυτάνεων, να καταλήξει σε μία σύντομη λίστα δύο, τριών υποψηφίων πρυτάνεων και μετά ο φυσικός τους χώρος, δηλαδή η πανεπιστημιακή κοινότητα στο σύνολό της, να εκλέξει αυτόν που πράγματι θέλει να τους εκπροσωπεί;

Τι πιο αυτονόητο, τι πιο λογικό, τι περισσότερο από αυτό που θωρακίζει την ουσία και το περιεχόμενο της συνταγματικά κατοχυρωμένης διάταξης περί αυτοδιοίκητου των τριτοβάθμιων ιδρυμάτων;

Τα ίδια σας λέμε και για τους κοσμήτορες. Ο κοσμήτορας είναι επίσης σημαντικός όπως είναι και ο πρύτανης διότι, πράγματι, ασχολείται με τη διοίκηση στην καθημερινότητά του. Εσείς προβλέπετε στο σχέδιο νόμου να εκλέγεται από ένα ολιγάριθμο εκλεκτορικό σώμα. Εμείς λέμε ότι αυτό πέρα από το ότι παραβιάζει το πνεύμα του νομοθέτη, παραβιάζει τη δημοκρατική παράδοση και την παράδοση της ευρύτερης πανεπιστημιακής κοινότητας.

Σας είπαμε συγκεκριμένες παρατηρήσεις και προτάσεις που έχουν να κάνουν με την κατοχύρωση του τμήματος. Κάνατε κάποιες βελτιώσεις, όχι όμως στο βαθμό που θα έπρεπε. Θα πρέπει το τμήμα να είναι μια ολοκληρωμένη ακαδημαϊκή κοινότητα, να μην είναι δηλαδή μόνο κατοχυρωμένο το γνωστικό αντικείμενο, αλλά να αντιμετωπίζεται ως βασικό, αυτόνομο κύτταρο όπως συμβαίνει σε όλα τα πανεπιστήμια του εξωτερικού, το λεγόμενο department.

Όσον αφορά τις σχολές, έχετε το περιθώριο στα μεγάλα πανεπιστήμια να δώσετε τη δυνατότητα να έχουν σχολές. Επίσης και στα μικρότερα πανεπιστήμια μπορούν κατά βούληση –εάν και εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις- να υπάρχουν σχολές.

Σας είπαμε επίσης για το ζήτημα των λεκτόρων. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να αποκεφαλίσετε εν μία νυκτί τους λέκτορες που είναι ένα μεγάλο κομμάτι της πανεπιστημιακής κοινότητας και που προσφέρουν σημαντικότατο έργο.

Πρέπει να υπάρχει συγκεκριμένη μεταβατικότητα στις διατάξεις. Δεν μπορεί ξαφνικά να κοιμηθούν επίκουροι και λέκτορες με τη μονιμότητα και να ξυπνήσουν σε ένα καθεστώς αβεβαιότητας και ασάφειας όπου θα αμφισβητηθούν ακόμη και τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα, γιατί δεν υπάρχει δική μας πρόβλεψη που να κατοχυρώνει το εφεξής για τις διατάξεις του σχεδίου νόμου και τουλάχιστον να μπορεί να θωρακίσει τα πράγματα ως έχουν μέχρι σήμερα. Δεν μπορεί δηλαδή διαρκώς να αιφνιδιάζουμε τους πάντες και τα πάντα και να λειτουργούμε με την λογική ότι πράγματι επειδή υπάρχει κακοδαιμονία στα τριτοβάθμια ιδρύματα της χώρας, θα πρέπει ισοπεδωτικά να τη διορθώσουμε, δημιουργώντας όσο το δυνατόν ως ολετήρες καταστρατήγηση όλων όσων βρήκαμε και γκρέμισμα όλων όσων βρήκαμε για να μπορέσουν εκ των πραγμάτων να αναγεννηθούν ως άλλος Φοίνικας. Δεν γίνεται έτσι.

Κάθε κυβέρνηση πρέπει να βάζει το δικό της λιθαράκι. Πρέπει να λειτουργούμε προσθετικά, πολλαπλασιαστικά. Δεν πρέπει να λειτουργούμε διαρκώς με αφαίρεση και με διαίρεση.

Σας είπαμε για το θέμα του ασύλου. Και αυτό ακόμη τολμήστε το. Κάντε ένα βήμα πιο μπροστά από αυτό. Δεν χρειάζεται καμία πρόβλεψη. Έχουμε καταθέσει συγκεκριμένη πρόταση νόμου γι' αυτό.

Αναφερθήκαμε επίσης σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις διεθνείς τάσεις που υπάρχουν. Ποια είναι η διεθνής τάση της χώρας; Η διεθνής τάση της χώρας σήμερα με αυτό το σχέδιο νόμου είναι να πάμε σε πτυχία από τρία έτη σπουδών. Αν με ρωτούσατε τη δεκαετία του '80, θα σας έλεγα ότι αυτό είναι πάρα πολύ σωστό, γιατί πράγματι τότε σε επίπεδο Ευρώπης, αλλά και παγκοσμίως, ήταν η τάση να πάμε στα τρία έτη σπουδών. Όμως, σήμερα που γυρίζει προς τα πίσω η τάση αυτή, που υπάρχει δηλαδή ανάδρομη πορεία και ακόμη και στην Ευρώπη επιχειρούν να επαναπροσδιορίσουν τους κύκλους σπουδών στα τέσσερα χρόνια, εμείς ερχόμαστε, επειδή χάσαμε το τρένο της δεκαετίας του '80 και λέμε εκ των υστέρων «ας πάμε στα τρία έτη σπουδών». Όχι, αυτό δεν είναι πρόοδος. Αυτό είναι υπαναχώρηση, είναι οπισθοδρόμηση.

Δεν σημαίνει ότι επειδή χάσαμε μία περίοδο, πάντα καθυστερημένα θα τρέχουμε να υιοθετήσουμε τις στάσεις που υπήρχαν κάποτε. Πρέπει να κοιτάμε πιο μπροστά. Πρέπει να έχουμε το βλέμμα μας διαρκώς στραμμένο στο αύριο.

Θα σας έλεγα ότι ακόμη και σήμερα –και θα έχουμε την άνεση του χρόνου στη συζήτηση των άρθρων να τοποθετηθούμε- την ύστατη αυτή στιγμή, έχουμε τη διάθεση να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε, να επιδιώξουμε μεταξύ μας εθνική συνεννόηση στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας. Θα πρέπει, όμως, να συνεννοηθούμε τουλάχιστον στο θέμα της εκλογής και στον τρόπο της εκλογής για να υπάρχουν όσο το δυνατόν διατάξεις στο σχέδιο νόμου που θα είναι κοντά σε αυτό που ονομάζουμε αυτοδιοίκητο -και είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο- των ελληνικών πανεπιστημίων και των ελληνικών τεχνολογικών ιδρυμάτων.

Εάν δεν το κάνουμε αυτό, θα μας είναι πάρα πολύ δύσκολο να συμφωνήσουμε –παρ' ότι θα το επιθυμούσαμε- σ' ένα σχέδιο νόμου που έχει πάρα πολλές διατάξεις ως αντιγραφή δικών μας νόμων μόνο και μόνο γιατί αυτός ο νόμος δεν θα εφαρμοστεί ποτέ. Προφανώς η Νέα Δημοκρατία δεν θα ήθελε επ' ουδενί υποκριτικά να εμφανιστεί ότι συμφωνεί μ' ένα νόμο ο οποίος θα είναι ανεφάρμοστος, μ' ένα νόμο ο οποίος μπορεί στο μέλλον να κριθεί ως αντισυνταγματικός. Δεν μπορεί να συμφωνήσει σ' ένα νόμο ο οποίος εκ των πραγμάτων θα δημιουργήσει πάρα πολλές δυσλειτουργίες.

Εμείς λέμε «ακούστε μας» και αν δεν θέλετε να ακούσετε εμάς, ακούστε τους Βουλευτές σας, ακούστε τους ανθρώπους που έχουν αρθρογραφήσει όπως ο κ. Καρτάλης, ακούστε τον κ. Βούγια που έκανε τις συγκεκριμένες προτάσεις, ακούστε τον κ. Κρεμαστινό, ακούστε τη φωνή της λογικής, ακούστε τι λέει η πανεπιστημιακή κοινότητα, ακούστε τι λέει η ελληνική κοινωνία. Πράγματι υπάρχει κακοδαιμονία, πράγματι υπάρχει παθογένεια, πράγματι πρέπει να λύσουμε τα προβλήματα αυτά, όμως αυτά δεν μπορούν να λυθούν από τη μία στιγμή στην άλλη. Χρειάζεται συνταγματική Αναθεώρηση. Χάσαμε την ευκαιρία, διότι δυστυχώς τα εσωτερικά σας προβλήματα δεν σας άφησαν να μπείτε στην αναθεώρηση του άρθρου 16 ώστε σήμερα να είχαμε απελευθερωμένα πανεπιστημιακά και τεχνολογικά ιδρύματα για να λειτουργήσει η άμιλλα. Χάσατε αυτήν την ιστορική ευκαιρία. Δυστυχώς χάσατε την ευκαιρία να συμφωνήσετε στο νόμο Γιαννάκου βάζοντας τότε ζητήματα αντισυνταγματικότητας που εμείς ευθέως δεν τα βάζουμε παρ' ότι σας είπα ότι οι προτάσεις που κάνουμε είναι προκειμένου να σας βοηθήσουμε να τα αντιμετωπίσετε αυτά στο μέλλον, ενδεχομένως και στην Αίθουσα εάν και

εφόσον προκύψουν τέτοια ζητήματα.

Εμείς ερχόμαστε εδώ και σας λέμε «ελάτε να φτιάξουμε από κοινού ένα νόμο ο οποίος θα έχει μακροπρόθεσμη στρατηγική για τα επόμενα δέκα χρόνια και θα αντιμετωπίζει δυσλειτουργίες στα ελληνικά πανεπιστήμια». Πώς; Με τις προτάσεις Βούγια, Καρτάλη, Κρεμαστινού, με τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας. Όποιες απ' αυτές τις προτάσεις και να πάρετε, έχουν έναν κοινό παρονομαστή και ο κοινός αυτός παρονομαστής είναι ο νόμος αυτός να είναι εύρυθμος, λειτουργικός, να μη λειτουργεί ως ολετήρας, να μη λειτουργεί συγκρουσιακά, να μη διχάσει την ελληνική κοινωνία, να μην «κάψει» τα πανεπιστήμια, να δημιουργηθεί πάνω στη συνισταμένη της πρόσθεσης και του πολλαπλασιασμού και κυρίως να είναι ένας νόμος ο οποίος θα σέβεται το Σύνταγμα και τους νόμους αυτής της χώρας.

Δεν σας λέω τι θα κάνουμε διότι θέλω να ελπίζω ότι έστω και την ύστατη αυτή στιγμή αυτές οι οριακές βελτιώσεις που σας προτείνω θα γίνουν αποδεκτές, προκειμένου απ' αυτήν εδώ την Αίθουσα να βγούμε για πρώτη φορά στη μεταπολιτευτική πολιτική ιστορία έχοντας συναινέσει Αξιωματική Αντιπολίτευση και Κυβέρνηση για να προχωρήσουμε από κοινού σ' ένα νόμο ο οποίος θα μπορεί να βάλει τα θεμέλια για τα επόμενα χρόνια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Σπηλιωτόπουλο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θέλετε να κάνετε μία παρέμβαση; Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Δεν θα κάνω παρέμβαση. Θα μιλήσω μόνο επί της διαδικασίας επειδή θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό να είμαστε ειλικρινείς και ακριβείς μεταξύ μας. Θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής το e-mail με την ημερομηνία -το οποίο είναι αδιαμφισβήτητο στοιχείο- το οποίο έχω στείλει σε όλους τους εισηγητές των κομμάτων και στον κ. Άρη Σπηλιωτόπουλο και όλο το τεύχος με τις αλλαγές τις οποίες βεβαίως πριν από λίγο ο κ. Ιωαννίδης είπε ότι δεν τις πήρε. Κατάλαβα πολύ καλά από την τοποθέτηση του κ. Σπηλιωτόπουλου ότι δεν τις έχει διαβάσει ούτε ο ίδιος γιατί εάν τις είχε διαβάσει, θα είχε δει το σύνολο των θεμάτων, τα θέματα των τμημάτων, της σχολής, των ακαδημαϊκών μονάδων, όλα όσα αφορούν στους επίκουρους, τους λέκτορες, όλα τα ζητήματα τα οποία ετέθησαν. Έχω εννέα θέματα αριθμημένα στην τοποθέτησή του. Όχι βεβαίως ότι μας έστειλαν προτάσεις, όμως από την τοποθέτησή του τα πήρα ένα-ένα και είναι εννιά. Στα έξι απ' αυτά έχω απαντήσει. Είναι στα χαρτιά που έχετε μπροστά σας. Έχω στείλει στο e-mail του κ. Σπηλιωτόπουλου λεπτομερώς τις νέες αρμοδιότητες, συμβούλιο, σχολή, την ακαδημαϊκότητα της σχολής, όλα αυτά τα ζητήματα που ετέθησαν και μένει βεβαίως ένα ζήτημα, το ζήτημα της εκλογής του πρύτανη.

Για το ζήτημα της εκλογής του πρύτανη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρθηκε μία πρόταση. Δεν θέλω να μιλήσω εκ μέρους του κ. Κρεμαστινού, αλλά ο κ. Κρεμαστινός δεν έκανε αυτήν την πρόταση, έκανε μία πρόταση που αφορά το συμβούλιο και την οποία συζητήσαμε πάρα πολύ σοβαρά στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Υπήρξε ένα πρόβλημα συνταγματικότητας, γι' αυτό και δεν την πρότεινα. Ήταν πραγματικά μια έξυπνη πρόταση για επιλογή των εξωτερικών μελών με εκλογή.

Θέλω, λοιπόν, να κάνω κάτι σαφές στην Αίθουσα για να ξέρουμε για τι μιλάμε: Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας είναι ο πρύτανης να εκλέγεται από τους φοιτητές, από τους καθηγητές, από τους διοικητικούς. Αυτό γίνεται και σήμερα. Εάν υπάρχει κάποια άλλη πρόταση, παρακαλώ να την καταθέσετε.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μάλιστα, κύριε Σπηλιωτόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα να επισημάνω στην κυρία Υπουργό, ότι προφανώς τα όσα είπα προέρχονται από τη συγκεκριμένη μελέτη των διαρροών που έκανε το γραφείο Τύπου στο esos.gr...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Σας το έστειλα.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: ...και πολλές διαρροές εξ αυτών...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, να απαντήσει εάν το πήρε ή όχι.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: ...ήταν με ονοματεπώνυμο διαφόρων συνεργατών που δεν έδωσα σημασία. Ακόμη και σήμερα, επισήμως, βελτιώσεις δεν έχουμε πάρει.

Εν πάση περιπτώσει δεν έχει σημασία εάν εγώ διάβασα ή ενημερώθηκα. Εγώ λέω το εξής: Μπορεί η κυρία Υπουργός να λέει ότι δεν είμαι καλά ενημερωμένος. Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι δεν είμαι τόσο καλά ενημερωμένος. Μπορεί η ίδια, που είναι ενημερωμένη να ενημερώσει την Αίθουσα;

Αποδέχεται ή όχι την εκλογή των πρυτανικών αρχών από το φυσικό τους χώρο; Αποδέχεται ή όχι τις προτάσεις που είχε πει στην επιτροπή ότι θα αποδεχτεί, Κρεμαστινού, Βούγια, Σπηλιωτόπουλου και λοιπών άλλων; Ναι ή όχι; Αποδέχεται ή όχι να βελτιώσει τις συγκεκριμένες διατάξεις, οι οποίες ενδεχομένως να δημιουργήσουν ζητήματα συνταγματικότητας όσον αφορά το αυτοδιοίκητο των τριτοβάθμιων ιδρυμάτων. Ναι ή όχι;

Τα υπόλοιπα αφορούν συζητήσεις καλοπροαίρετες, τις οποίες έχουμε κάνει μεταξύ μας. Το γεγονός, όμως, ότι αυτές οι συζητήσεις διαστρεβλώνονται σ' αυτήν την Αίθουσα δείχνει ότι η κυρία Υπουργός εδώ ήρθε με στόχο να πολώσει, να φανατίσει και να διχάσει. Δεν ήρθε εδώ για να αγκαλιάσει, να συμφιλιωθεί, να δει το χώρο μέσα από τον οποίο μπορούμε να συνεννοηθούμε. Διότι αν ήθελε να συνεννοηθούμε, θα απέφευγε αυτές τις προσωπικές μομφές και αιχμές και θα έλεγε επί της ουσίας αν αποδέχεται τις συγκεκριμένες προτάσεις τις δικές μας, αλλά και των Βουλευτών του κόμματος που σήμερα ως Υπουργός εκπροσωπεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Θεόδωρος Δρίτσας, Βουλευτής Α' Πειραιώς έχει ζητήσει το λόγο. Επί ποίου θέματος θέλετε το λόγο, κύριε Δρίτσα;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, στο σημείο αυτό εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ θα ήθελα να κάνω χρήση του άρθρου 100 του Κανονισμού της Βουλής και να εκθέσω τις αντιρρήσεις για τη συνταγματικότητα συγκεκριμένων άρθρων του σχεδίου νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, προβάλλεται επομένως αντιρρήσεις συνταγματικότητας και ζητάτε να αποφανθεί η Βουλή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ακριβώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα εφαρμόσουμε, λοιπόν, αμέσως την παράγραφο 2 του άρθρου 100 του Κανονισμού της Βουλής. Θα είστε εσείς ο λέγων;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εγώ θα είμαι ο λέγων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχετε πέντε λεπτά. Από τη Συμπολίτευση θα μιλήσει ο κ. Αλευράς και ακολούθως οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και η Υπουργός.

Ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, έχει το λόγο επί πέντε λεπτά για να αναπτύξει τις αντιρρήσεις επί της αντισυνταγματικότητας που θέτει ο ίδιος και το κόμμα του.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το ελληνικό Σύνταγμα και ειδικά με την Αναθεώρηση του '74 ορίζει με απόλυτη σαφήνεια στο άρθρο 16 - όπως είχαν οριστεί και στις προηγούμενες Αναθεωρήσεις- την απόλυτη ελευθερία στην ανάπτυξη και προαγωγή των τεχνών, των επιστημών, της έρευνας και της διδασκαλίας. Αυτά δεν τα ορίζει ως ευχή, αλλά τα προσδιορίζει ως υποχρέωση του κράτους. Το κράτος, λοιπόν, σύμφωνα με το Σύνταγμα οφείλει να κατοχυρώνει αυτές τις αρχές και όχι απλώς να τις ρυθμίζει, να είναι ο εγγυητής της

ελεύθερης λειτουργίας όλων αυτών των δραστηριοτήτων στην τέχνη, στην επιστήμη, στην έρευνα και στη διδασκαλία.

Από εκεί και πέρα, το άρθρο 16 ορίζει στην παράγραφο 5 ότι η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση. Αυτό το «πλήρη αυτοδιοίκηση» δεν ήταν πάντα όρος σε όλες τις προηγούμενες συνταγματικές ρυθμίσεις, αλλά είναι όρος σε αυτήν την τελευταία ρύθμιση. Και έχει ξεχωριστή σημασία αυτή η λέξη.

Έχει έρθει έγκαιρα και εύστοχα ο Αριστόβουλος Μάνεσης το Νοέμβριο του '76 στο περιοδικό «Πολίτης», το νούμερο έξι, να μιλήσει για τη συνταγματική προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας και να πει ότι πλήρης αυτοδιοίκηση –ακριβώς ο Μάνεσης αναφέρεται σε αυτήν την προσθήκη στο Σύνταγμα- δεν μπορεί να νοηθεί στοιχειωδώς, παρά με την ανάδειξη των οργάνων που διοικούν τα ΑΕΙ μόνο από όσους τα απαρτίζουν και ολοκληρώνεται με τη συμμετοχή όλων των παραγόντων της πανεπιστημιακής κοινότητας στην άμεση άσκηση της διοίκησης, δηλαδή, στη λήψη των αποφάσεων.

Κύριε Πρόεδρε, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει λεγκαλιστική προσέγγιση στις πολιτικές του τοποθετήσεις. Το άρθρο 16, όμως, του Συντάγματος είναι μια κατάκτηση μιας μεγάλης ιστορικής περιόδου και αποτυπώνει τη βούληση, διά της Βουλής που ενέκρινε το Σύνταγμα αυτό, του ελληνικού λαού να κατοχυρώσει κατ' αρχάς την πολιτική και δημοκρατική διαδικασία ως κυρίαρχη και σε αυτήν να υποτάσσονται όλοι οι κανόνες των άλλων δραστηριοτήτων της κοινωνίας, οικονομικές, της αγοράς και οποιονδήποτε άλλων πρωτοβουλιών που αναπτύσσουν οι κοινωνικές ομάδες, η κοινωνία ολόκληρη.

Η πολιτική, λοιπόν, κυριαρχεί διά των δημοκρατικών αυτών συντεταγμένων και συνταγματικώς κατοχυρωμένων επιλογών και όλα τα άλλα υποτάσσονται εκεί. Βέβαια, οι συνθήκες έχουν αλλάξει παγκοσμίως. Και στη χώρα μας, οι δυνάμεις των αγορών θέλουν να κυβερνούν σε όλα τα επίπεδα και να καθορίζουν όλες τις θεσμικές λειτουργίες και πρωτίστως τη θεσμική λειτουργία της παιδείας. Αυτό είναι γνωστό. Για το λόγο αυτό, χρειάζεται στοιχειωδώς και απαραιτήτως συνταγματική μεταρρύθμιση. Εμείς και ο ελληνικός λαός μπορεί να εναντιωθούμε σε αυτό. Χωρίς, όμως, συνταγματική αλλαγή δεν μπορεί διά νόμων να αλλάζει αυτό το πλαίσιο. Αυτό είναι αδιανόητο.

Από αυτήν την άποψη, η αντίρρησή μας η συνταγματική ως προς τη συνταγματικότητα πολλών και βασικών ρυθμίσεων αυτού του σχεδίου νόμου –αλλά εγώ θα μείνω κυρίως σε μια- δεν έχει ένα χαρακτήρα λεγκαλιστικό, όπως είπα. Έχει ένα χαρακτήρα ευρύτατα πολιτικό, ευρύτατης δημοκρατικής τάξης και αφορά το μέλλον αυτής της κοινωνίας και αυτής της χώρας.

Το άρθρο 8 παράγραφος 1 αυτού του σχεδίου νόμου, κύριε Πρόεδρε, προβλέπει τη συγκρότηση συμβουλίου του ιδρύματος με αποδοχή να συμμετέχουν τρίτοι -και μάλιστα αναγκαστικά- σε σοβαρές αποφάσεις και να μη συμμετέχουν όλοι οι διδάσκοντες στην εκλογή, μειώνεται δραματικά η συμμετοχή των φοιτητών και δεν συμμετέχει το διοικητικό και τεχνικό προσωπικό που με την κρατούσα λειτουργία και άποψη μέχρι τώρα συναποτελούν αυτό που λέμε «εκπαιδευτική κοινότητα». Η αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης παραβιάζεται και από τον τρόπο εκλογής του πρύτανη, στην οποία δεν συμμετέχουν εκπρόσωποι όλων των ομάδων της πανεπιστημιακής κοινότητας, όπως προείπα.

Όλα αυτά είναι βασικά ζητήματα για τη νέα τάξη πραγμάτων που αν αυτός ο νόμος ψηφιστεί και ισχύσει θα εγκαθιδρυθεί στα ανώτατα πνευματικά ιδρύματα, στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Προς αυτήν την κατεύθυνση είναι απολύτως αντίθετα προς το πνεύμα και το γράμμα του άρθρου 16 του Συντάγματος και της παραγράφου 1 και της παραγράφου 5.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Υπάρχουν πάμπολλα άλλα ζητήματα συνταγματικότητας. Πιστεύω ότι αυτός ο νόμος εάν ψηφιστεί, θα γεννήσει μακρούς δικαστικούς αγώνες. Δεν μπορώ να μην επισημάνω, όμως, την κατάργηση με τις μεταβατικές διατάξεις των εκλεγμένων μόλις πρότινος πρυτανικών αρχών. Αν δεν είναι αυτό απόλυτη παραβίαση της πλήρους αυτοδιοίκησης των πανεπιστημίων, τι άλλο μπορεί να είναι;

Επίσης να πω ότι και με το άρθρο 18, ρυθμίζονται ζητήματα που παραβιάζουν το άρθρο 16.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με ένα επίσης χαρακτηριστικό, αναφορικά με το άρθρο 5 του σχεδίου νόμου, την παράγραφο 1, που αναθέτει, εξουσιοδοτεί, κατά παράβαση του άρθρου 43 του Συντάγματος, για αποφάσεις, για γενικότερα θέματα χωρίς την ειδική εξουσιοδότηση που απαιτείται σε αυτού του είδους τις διαδικασίες.

Αυτά τα αναφέρω εντελώς ενδεικτικά. Εμείς μένουμε κυρίως στο βασικό ζήτημα της παραβίασης της παραγράφου 1 και 5, συνδυαστικά του άρθρου 16 του Συντάγματος από το βασικό άρθρο 8 και κυρίως την παράγραφο 1 του άρθρου 8 του σχεδίου νόμου που συζητούμε σήμερα.

Ζητώ από την Ολομέλεια της Βουλής να καταθέσει τη σταθερή αποδοκιμασία αναφορικά με τη συνταγματικότητα των ρυθμίσεων αυτών.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Αθανάσιος Αλευράς, ως αντιλέγων, εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, διαδικαστικά και για τη οικονομία της συζητήσεως, θα ήθελα να ερωτηθεί το Σώμα εάν υπάρχει άλλος συνάδελφος ο οποίος θα θέλει να προσθέσει ενδεχομένως ζήτημα αντισυνταγματικότητας κάποιας διατάξεως, για να έχω τη δυνατότητα και την ευχέρεια να απαντήσω συνολικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν προβλέπεται αυτό, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Το είπα για την οικονομία της συζητήσεως, κύριε Πρόεδρε. Γνωρίζω ότι δεν προβλέπεται ρητώς, αλλά νομίζω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εφόσον δεν προβλέπεται, δεν μπορεί να τεθεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Επιτρέψτε μου. Άκουσα τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως ο οποίος άφησε υπαινιγμούς περί ενδεχόμενης αντισυνταγματικότητας. Δεν θα ήταν, νομίζω, σκόπιμο για τη συζήτηση, για την ομαλή πρόοδό της και για την οικονομία της, να μιλήσω τώρα, απαντώντας στα όσα είπε ο εκλεκτός συνάδελφος κ. Δρίτσας και εκ των υστέρων να έρθει κάποιος συνάδελφος από τα υπόλοιπα κόμματα και να θέσει πρόσθετα θέματα αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα απαντήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματός σας και η Υπουργός. Άρα, η διαδικασία κατοχυρώνει αυτό που λέτε και δεν μπορούμε να αλλάξουμε τη διαδικασία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μιλώ περί του αντιλόγου, δηλαδή του δικαιώματος της δευτερολογίας. Ομιλώ ότι σύμφωνα με τον Κανονισμό και το Σύνταγμα, τα ζητήματα αντισυνταγματικότητας πρέπει να είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, χάνουμε χρόνο έτσι, γιατί και να θελήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας να ζητήσει το λόγο, δεν μπορώ να τον δώσω, γιατί ο Κανονισμός προβλέπει λέγων-αντιλέγων. Είναι αλήθεια ότι δεν το διευκρίνισε κατά την αγόρευσή του, έχετε δίκιο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι πρέπει να μιλήσουμε με σαφήνεια. Το λέω αυτό, διότι άκουσα και τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, ο οποίος στο ζήτημα της συνταγματικότητας, προσπάθησε να συγκεράσει δύο διαφορετικά πράγματα, όχι με ιδιαίτερη επιτυχία.

Το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε ασφαλώς εισάγει μία μεγάλη μεταρρύθμιση στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης και ενθυμούμενος την ιστορία του Σώματος από το 1981 και δώθε, πρέπει να πω ότι κάθε μεγάλη νομοθετική μεταρρύθμιση που εισήχθη στο Κοινοβούλιο τα τελευταία τριάντα χρόνια, έχει αντιμετωπιστεί από την εκάστοτε Αντιπολίτευση με σοβαρές ενστάσεις συνταγματικότητας διατάξεων των νομοθετημάτων αυτών.

Όμως, όλες οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις προχώρησαν και αυτό

είναι κάτι που πρέπει να αναγνωριστεί προς έπαινο και του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο στάθηκε πρωτοπόρο και προοδευτικό στην ερμηνεία και εφαρμογή του Συντάγματος, επιτρέποντας έτσι την πρόοδο των μεγάλων μεταρρυθμίσεων που είχε και έχει πάντοτε ανάγκη μια χώρα για να προοδεύει.

Ο συνάδελφος κ. Δρίτσας έθεσε ζήτημα αντισυνταγματικότητας σε σχέση με το άρθρο 16 του Συντάγματος και ιδιαίτερα την παράγραφο 5, η οποία κατοχυρώνει την πλήρη αυτοδιοίκηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Θα μου επιτρέψετε να κάνω την πρώτη ερμηνευτική παρατήρηση, η οποία είναι η εξής: Το άρθρο 16, παράγραφος 5 του Συντάγματος και η κατοχύρωση της πλήρους αυτοδιοίκησης δεν μπορεί να διαβάζεται ανεξαρτήτως από την παράγραφο 1 του άρθρου 16, η οποία κατοχυρώνει την ακαδημαϊκή ελευθερία, δηλαδή την ελευθερία της έρευνας και της διδασκαλίας.

Επομένως, το Σύνταγμα με την παράγραφο 5 δεν κατοχυρώνει συνταγματικά ένα οργανωτικό μοντέλο λειτουργίας των πανεπιστημίων. Κατοχυρώνει την αυτοδιοίκησή τους με κάθε πρόσφορο οργανωτικό τρόπο. Ο νόμος τον οποίο συζητάμε δεν παραβιάζει σε τίποτα την πλήρη αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων. Αντίθετα επιτρέπει στα πανεπιστήμια με τρόπο σύγχρονο και αποτελεσματικό να συνδεθούν με τις εξελίξεις σε όλη την ακαδημαϊκή κοινότητα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, να αντλήσουν θετικά οφέλη και εμπειρίες από τη σύνδεσή τους αυτή και να προχωρήσουν προς το σκοπό της εξυπηρέτησης του δημόσιου συμφέροντος, που στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να εξειδικευτεί ως η παροχή υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης στα μέλη των πανεπιστημίων. Αυτός είναι ο σκοπός.

Το Σύνταγμα δεν προστατεύει κεκτημένα συμφέροντα ή συμφέροντα συγκεκριμένων ομάδων στο πανεπιστήμιο. Προστατεύει την ποιότητα των σπουδών και το δικαιολογημένο συμφέρον των Ελλήνων πολιτών να λαμβάνουν από τα πανεπιστήμιά τους υψηλού επιπέδου εκπαίδευση.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω την πρώτη και απλή παρατήρηση, γιατί δεν θα πρέπει η ερμηνεία του Συντάγματος να γίνεται αφηρημένα. Το έχουν πει διακεκριμένοι επιστήμονες, το έχουν γράψει και νομίζω ότι είναι η καλύτερη μέθοδος να ερμηνεύουμε το Σύνταγμα, σε συνάρτηση με την ιστορική εποχή στην οποία αναφερόμαστε.

Θα είναι λάθος να πάρουμε την ερμηνεία του Αριστόβουλου Μάνεση, του διακεκριμένου συνταγματολόγου και αειμνήστου καθηγητού, ο οποίος μιλούσε για τα ζητήματα της αυτοδιοίκησης το 1976, το 1980 και το 1982, υπό το πρίσμα των μεγάλων αμφισβητήσεων συνταγματικότητας που είχε γεννήσει ο ν.1268, όταν επέτρεψε τη συμμετοχή των φοιτητών και των υπολοίπων ομάδων του διδακτικού προσωπικού στην εκλογή των οργάνων διοίκησης του πανεπιστημίου. Και τότε η παράταξης της Νέας Δημοκρατίας εκείνης της εποχής είχε επικαλεστεί αντισυνταγματικότητα της συμμετοχής των φοιτητών και των υπολοίπων μελών του ΔΕΠ και ήρθε το Συμβούλιο της Επικρατείας και εδέχθη ότι η μεταβολή είναι νόμιμη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, και αυτό είναι ένα πολύ ισχυρό επιχείρημα που δεν πρέπει να ξεχνάμε. Και εκείνο το οργανωτικό μοντέλο κατά το οποίο η διοίκηση των πανεπιστημίων ήταν διοίκηση μονάχα των τακτικών καθηγητών, δηλαδή των καθηγητών της έδρας εκείνης της εποχής, είχε κριθεί συνταγματικό και νόμιμο.

Δεν μπορεί, λοιπόν, σήμερα η στάθμιση, υπό το πρίσμα μιας τριακονταετούς εξέλιξης της ψήφου την οποία επιφέρει ο νέος νόμος ως απόλυτα δικαιολογημένη μεταβολή να κρίνεται αντισυνταγματική μες το επιχείρημα ότι στερεί από ομάδες μελών του εκπαιδευτικού προσωπικού ή των φοιτητών τη συμμετοχή τους στη διαδικασία εκλογής των οργάνων. Δεν είναι σωστό, διότι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι από το 1975 ως το 1982 το σύστημα διοίκησης ήταν τελείως διαφορετικό, ήταν τελείως περιορισμένο σε μια μόνο ομάδα του διδακτικού προσωπικού.

Το δεύτερο ζήτημα το οποίο ετέθη είναι το εξής: Είναι επιτρεπτή η συμμετοχή εξωτερικών μελών στα όργανα διοίκησης, όπως ρυθμίζεται με το νέο νόμο; Ασφαλώς και είναι συνταγματικό. Πρώτα από όλα έχουμε ήδη συγκεκριμένες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας για τη συνταγματικά ανεκτή συμμετοχή εξωτερικών πανεπιστημιακών στις διαδικασίες αξιολόγησης των μελών του ΔΕΠ.

Είναι η νομολογία, η οποία δημιουργήθηκε μετά το νόμο της Νέας Δημοκρατίας, το νόμο Γιαννάκου, για τη συμμετοχή εξωτερικών μελών ΔΕΠ στα εκλεκτορικά σώματα. Και εκεί το Συμβούλιο της Επικρατείας, με συγκεκριμένες διατυπώσεις, απεδέχθη τη συμμετοχή πανεπιστημιακών, υπό την προϋπόθεση ότι είναι μειοψηφία στα εκλεκτορικά σώματα. Αυτή η προϋπόθεση γίνεται σεβαστή με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Όσον αφορά το επιχείρημα που ακούγεται ή γράφεται, ότι δηλαδή με τη συγκεκριμένη διάταξη προστατεύεται μία οιονεί σωματειακού χαρακτήρα ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μία μικρή ανοχή, γιατί είναι σοβαρά τα θέματα.

...αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων, θα μου επιτρέψετε να πω ότι κι εδώ δεν θα πρέπει να ξεχνάμε –το αναφέρει και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής- ότι υπάρχουν δύο πρόσφατες αποφάσεις του 2010 του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Η μία είναι από το Γ' Τμήμα, η 2746/2010 και η άλλη είναι από το Τμήμα Αναστολών, η 949/2010. Και στις δύο αυτές αποφάσεις με έμμεσο, αλλά σαφή τρόπο, το Συμβούλιο της Επικρατείας μιλά όχι για τη θεωρία του σωματειακού χαρακτήρα των ανωτάτων ιδρυμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, κύριε Αλευρά, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: ...αλλά για τη θεωρία του ιδρυματικού χαρακτήρα. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι σε κάθε περίπτωση η θεωρία περί του ιδρυματικού χαρακτήρα ή του μικτού χαρακτήρα έστω, δεν εμποδίζει τη συμμετοχή εξωτερικών μελών από την πανεπιστημιακή κοινότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσον αφορά το επιχείρημα δε ότι διακόπτεται βιαίως η λήξη της θητείας, θεωρώ ότι θα πρέπει να απορριφθεί πλήρως, διότι η διακοπή της θητείας ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ, κύριε Αλευρά, έχετε φτάσει στα δέκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, με λίγη ανοχή.

Είναι πολύ σοβαρά τα ζητήματα. Νομίζω ότι θα ήταν άδικο να μείνει η οποιαδήποτε υπόνοια συνταγματικής τάξης.

Ολοκληρώνω, λοιπόν, για τη διακοπή της θητείας, λέγοντας ότι είναι απολύτως σαφές –το λέει και ο Μάνεσης εμμέσως το 1980 στη «Συνταγματική Θεωρία και Πράξη»- ότι όταν οι αλλαγές είναι με γενικούς και αφηρημένους κανόνες, όχι συγκεκριμένες και προσωπικές και όταν έχουμε μεγάλες οργανωτικές αλλαγές, όπως η συγκεκριμένη που εισάγεται με το νόμο, τότε θα πρέπει να γίνεται απολύτως δεκτό το δικαίωμα του Κοινοβουλίου να νομοθετεί χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν διαμορφωμένες καταστάσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε Αλευρά.

Το λόγο έχει ο κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πολλές από τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, εκτός του ότι προκαλούν σοβαρά προβλήματα στην εύρυθμη λειτουργία των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, όπως ανέφερε στην εισήγησή του ο Εισηγητής μας κ. Σπηλιωτόπουλος, εγείρουν και ζητήματα συνταγματικότητας, όπως επισημαίνονται στη σελίδα 13 της Έκθεσης της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, τα οποία οφείλουμε να λάβουμε υπ' όψιν μας.

Σοβαρό ζήτημα αντισυνταγματικότητας εγείρει η διάταξη για το ρόλο και τις αρμοδιότητες του συμβουλίου με την οποία ανατίθενται καθοριστικές διοικητικές αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων είναι και η επιλογή του πρύτανη, που δεν είναι -σύμφωνα με το σχέδιο νόμου- απαραίτητο να προέρχεται από τις τάξεις

του συγκεκριμένου ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος. Σύμφωνα με τη θεωρία, ο πΠρύτανης πρέπει να είναι μέλος της πανεπιστημιακής κοινότητας του συγκεκριμένου ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος.

Σε ό,τι αφορά τις αρμοδιότητες του συμβουλίου δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι είναι εποπτικές και ελεγκτικές, αρμοδιότητες όπως είναι η χάραξη στρατηγικής για την ανάπτυξη του ιδρύματος, ανάληψη πρωτοβουλιών για τη σύνδεση του ιδρύματος με την κοινωνία, συνεργασία με άλλα εκπαιδευτικά ή μορφωτικά ιδρύματα.

Θεωρία και νομολογία αναγνωρίζουν και προσδίδουν ιδιαίτερα πυκνό κανονιστικό περιεχόμενο στο άρθρο 16 παράγραφος 5 του Συντάγματος που ομιλεί για πλήρη αυτοδιοίκηση. Η διάταξη αυτή διέπει την οργάνωση και τη λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης.

Το Σύνταγμα χωρίς να αναγνωρίζει την αυτονομία των πανεπιστημίων, θεσπίζει αυτό που είπα πριν, την πλήρη αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ ως ένα ενδιάμεσο καθεστώς μεταξύ της απλής αυτοδιοίκησης και της αυτονομίας, όπως είχε επισημάνει ο καθηγητής Μάνεσης.

«Σύμφωνα όμως και με την πάγια θέση της νομολογίας» –διαβάζω την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας- «με τις διατάξεις του άρθρου 16 του Συντάγματος καθορίζονται οι βασικές προϋποθέσεις και οι αρχές που πρέπει να διέπουν την παροχή της ανώτατης εκπαίδευσης, για την οποία θεσπίζονται συγκεκριμένα οργανωτικά και λειτουργικά πλαίσια, που οριοθετούν τη δράση όχι μόνο της διοίκησης αλλά και του κοινού νομοθέτη κατά τη ρύθμιση απ’ αυτόν, των σχετικών θεμάτων». Και άλλες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας επαναλαμβάνουν την ίδια θέση.

Βεβαίως έχει υποστηριχθεί από έγκριτους συνταγματολόγους και η άποψη ότι επειδή τα πανεπιστήμια είναι νομικά πρόσωπα ιδρυματικού και όχι σωματειακού χαρακτήρα, οι πανεπιστημιακοί δεν έχουν το ατομικό δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι στα όργανα του ιδρύματος.

Συνεπώς, με βάση αυτήν την άποψη, πρέπει να θεωρηθεί συνταγματικώς ανεκτή η αναγνώριση του δικαιώματος σε μέλη έξωθεν της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Όμως η κρατούσα άποψη της θεωρίας και της νομολογίας είναι η αντίθετη, η οποία δίνει προσέγγιση με έμφαση στο σωματειακό και όχι στον ιδρυματικό χαρακτήρα του πανεπιστημίου και, όπως επισημαίνει ο καθηγητής Μάνεσης, τα ΑΕΙ δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται ως απλά ιδρύματα αλλά και ως ενώσεις προσώπων. Πλήρης αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να νοηθεί στοιχειωδώς παρά με την ανάδειξη των οργάνων που διοικούν τα ΑΕΙ μόνο απ’ όσους τα απαρτίζουν.

Η σωματειακού χαρακτήρα, λοιπόν, υπόσταση των ΑΕΙ, που είναι η κρατούσα στη θεωρία και στη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθορίζει και όλη την υφή της αυτοδιοίκησής τους, την οποία το άρθρο 16 παράγραφος 5 εγγυάται.

Εν όψει αυτών είχαμε επισημάνει και στην επιτροπή αλλά και σήμερα και έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις για τις βελτιώσεις των συγκεκριμένων σημείων που μπορούν αύριο ή στο μέλλον να δημιουργήσουν με προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας αναστάτωση και χάος στα πανεπιστήμια και η οποιαδήποτε μεταρρύθμιση να τιναχθεί στον αέρα, να ακυρωθούν πράξεις εκλογής καθηγητών, πράξεις διοικητικές, και να τιναχθούν τα πανεπιστήμια στον αέρα, εφόσον το Συμβούλιο της Επικρατείας ακολουθήσει την πάγια θέση και την κρατούσα άποψη της θεωρίας και της νομολογίας.

Καλούμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση, κυρία Υπουργέ, να υιοθετήσει τις δικές μας θέσεις και να τροποποιήσει ουσιωδώς τον τρόπο εκλογής του πρύτανη και τις αρμοδιότητες του συμβουλίου, για να μην τεθεί εις το μέλλον οποιοδήποτε ζήτημα συνταγματικότητος, το οποίο θα ανατρέψει την ομαλή λειτουργία του πανεπιστημίου. Στο χέρι σας είναι, κυρία Υπουργέ, να λύσετε αυτό το πρόβλημα αποδεχόμενη τις προτάσεις μας για εκλογή πρύτανη μέσα από την ακαδημαϊκή κοινότητα, ενώ και οι αρμοδιότητες του συμβουλίου πρέπει να είναι καθαρά, αποκλειστικά ελεγκτικές, εποπτικές και όχι διοικητικές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Ταλιαδούρο, δεν έγινε σαφές πώς τοποθετείστε επί της ενστάσεως.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Τοποθετούμαστε λέγοντας ότι είναι αντισυνταγματικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μάλιστα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ας προηγηθεί ο κ. Χαλβατζής και εγώ θα μιλήσω στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Στο τέλος θα μιλήσει η κυρία Υπουργός. Θέλετε να πάρετε το λόγο μετά τον κ. Χαλβατζή; Ευχαρίστως.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο σε ό,τι αφορά θέματα εκλογής έχει στοιχεία αντισυνταγματικότητας.

Το κύριο όμως, κατά την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, είναι η ουσία, η συνολική αντισυνταγματικότητά του, ειδικά σε ό,τι αφορά τους νέους φραγμούς που θέτει αυτό το νομοσχέδιο στα παιδιά της εργατικής τάξης ως προς το να μπουν στα πανεπιστήμια και να λάβουν τη γνώση, τη μόρφωση, την παιδεία που μπορούν σήμερα να λάβουν.

Σήμερα περισσότερο από ποτέ υπάρχουν τεράστιες δυνατότητες και προϋποθέσεις για τη μόρφωση των παιδιών της εργατικής τάξης. Με αυτό το νομοσχέδιο όμως μπαίνουν νέοι φραγμοί, νέες ταξικές διαφοροποιήσεις και διαχωρισμοί και στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, έτσι ώστε τα παιδιά της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων να συναντούν συνεχώς νέα εμπόδια και νέες δυσκολίες.

Συνολικά με το νομοσχέδιο αυτό προωθείται παραπέρα η εμπορευματοποίηση, η ιδιωτικοποίηση της παιδείας, της μόρφωσης και της γνώσης. Κατά συνέπεια, αυτά τα στοιχεία αντισυνταγματικότητας είναι δευτερεύοντα. Η ουσία κατά την άποψή μας της αντισυνταγματικότητας είναι το σύνολο του νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Πέτρος Ευθυμίου, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, υποθέτω ότι ένα από τα διδακτορικά που θα κατευθύνει το νέο νομοσχέδιο θα πρέπει να είναι η σύγκριση της λειτουργίας του ελληνικού Κοινοβουλίου σε σχέση με τα άλλα είκοσι επτά Κοινοβούλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εξ όσων γνωρίζω ποτέ και πουθενά σε καμμία ευρωπαϊκή χώρα δεν υπάρχει τέτοια χρήση του Συντάγματος, όπως γίνεται στην πατρίδα μας, στο ελληνικό Κοινοβούλιο, έτσι ώστε στην πορεία της κοινοβουλευτικής ιστορίας, όλοι, όλες οι πλευρές, να έχουν υποστηρίξει τα ίδια πράγματα με ανάποδο τρόπο κάθε φορά ανάλογα με τη συγκυρία, καθώς το Σύνταγμα αποδεικνύεται ένα είδος ακορντεόν, ένα είδος ελαστικού, που ανάλογα με τη χρήση τη πολιτική που του προσδιορίζουμε, του αποδίδουμε εσωτερικές ιδιότητες και εξωτερικά γνωρίσματα διαφορετικά.

Θα αναφερθώ σε δύο στοιχεία για την προσοχή που πρέπει να έχουμε στην έγερση θεμάτων συνταγματικότητας.

Εδώ σε αυτήν την Αίθουσα, η Νέα Δημοκρατία το 2001 ζήτησε και ονομαστική ψηφοφορία και έθεσε θέμα αντισυνταγματικότητας στην ένταξη των ΤΕΙ στην ανώτατη εκπαίδευση προεξοφλώντας ότι η ένταξη των ΤΕΙ στην ανώτατη εκπαίδευση θα καταρριφθεί γιατί είναι αντισυνταγματική. Αποτέλεσμα; Ήταν συνταγματικότατη, όπως έκρινε συντριπτικά το Συμβούλιο της Επικρατείας και εναρμονίστηκε και η χώρα με τα ευρωπαϊκά κεκτημένα.

Δεύτερον, θα ήθελα να θυμίσω στη Νέα Δημοκρατία ειδικότερα: Το 2000 κατατέθηκαν οι πρώτες προτάσεις για την αξιολόγηση των ανώτατων ιδρυμάτων. Κατατέθηκαν το καλοκαίρι του 2000 ότι έπρεπε να υπάρχει αξιολόγηση και μάλιστα αξιολόγηση εξωτερική. Τι συνέβη μεταξύ 2000-2004; Η Νέα Δημοκρατία κράδαινε σε κάθε σύσκεψη, σε κάθε συζήτηση, όπως ακριβώς κυνηγούσαν οι διώκτες τους βρικόλακες με το σταυρό και έβγαζαν το σκόρδο της «γνωμάτευσης Κλαμαρή». Ο κ. Κλαμαρής ήταν Πρόεδρος τότε στη Νομική Σχολή και έβγαλε μία γνωμάτευση,

όπως το ακούσαμε από τον κ. Δρίτσα, που προσδιορίζει το πλήρως αυτοδιοίκητο των ιδρυμάτων ότι «Λόγω του Συντάγματος μόνο οι σχολές, τα τμήματα και τα ίδια τα ιδρύματα επιτρέπεται να αυτοαξιολογούνται. Αν υπάρξει οποιοσδήποτε εξωτερικός αξιολογητής, τότε αυτό συνιστά ευθεία παραβίαση της αυτοδιοίκητης πλευράς των ανώτατων ιδρυμάτων». Αυτό σύμφωνα με τον κ. Κλαμαρή. Κάθε φορά επί τέσσερα χρόνια από το 200 έως το 2004 έβγαινε η γνωμάτευση Κλαμαρή, όπως ο σταυρός ή το σκόρδο στο Δράκουλα.

Αποτέλεσμα; Το 2005 η κ. Γιαννάκου υιοθέτησε αυτές τις προτάσεις, τις νομοθέτησε και ο κ. Κλαμαρής ήταν νομικός σύμβουλος του τότε Πρωθυπουργού.

Θέλει τεράστια προσοχή αυτή η ελαστική χρήση της έννοιας της συνταγματικότητας. Εγώ συμφωνώ απολύτως με τον κ. Χαλβατζή. Το νομοσχέδιο θέτει θέματα ουσίας της κατεύθυνσης ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά το Σύνταγμα έχει μία και μόνη σαφή κατεύθυνση για την ανώτατη εκπαίδευση, ότι είναι δημόσια και υπηρετεί τον ελληνικό λαό. Σ' αυτό το θέμα αξίζει πολιτική συζήτηση, είναι θέμα ουσίας. Αλλά είναι δυνατόν την πολιτική, δηλαδή την ουσία, ο λόγος που μας έστειλε ο λαός σε αυτήν την Αίθουσα, να την υποκαθιστούμε με συνταγματικά επιχειρήματα, όταν είναι σαφές ότι αυτή η χρήση του Συντάγματος πτωχαίνει και την έννοια της συνταγματικής τάξης και την έννοια της πολιτικής διαπραγμάτευσης μέσα στην Αίθουσα, άρα και στον ελληνικό λαό;

Το ζήτημα είναι, πού θέλουμε να πάμε τα πανεπιστήμιά μας, πού θέλουμε να πάμε τη χώρα μας μέσα από τα πανεπιστήμιά μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω, κύριε Πρόεδρε, αξιοποιώντας το ένα λεπτό του Κανονισμού, να πω ότι τυχαίνει να έχω μια γενικότερη εμπειρία όχι μόνο ως πρώην Υπουργός Παιδείας και όχι μόνο λόγω της ενασχόλησής μου με την παιδεία.

Πριν λίγους μήνες έκανα μια περιοδεία με διαλέξεις σε τέσσερα κορυφαία αμερικάνικα πανεπιστήμια, καθώς επίσης και στο Cambridge στην Αγγλία. Τυχαίνει επίσης για θέματα παιδείας να έχω μιλήσει από τον Πρόεδρο του Καζακστάν έως, πρόσφατα, με τον Πρόεδρο του Αζερμπαϊτζάν.

Δεν υπάρχουν στη διεθνή ατζέντα τα θέματα που μας απασχολούν. Δεν ασχολείται κανείς με τα συγγράμματα. Υπάρχει ενδεικτική βιβλιογραφία και υπάρχει πρωτογενής σχέση του σπουδαστή με τη γνώση, ώστε να μάθει να μαθαίνει. Απασχολούμαστε στη χώρα μας με μια μεταφυσική, μόνοι μες στο σύμπαν! Αυτό δεν υπάρχει πουθενά αλλού. Να μην κατανοούμε δηλαδή ότι ορίζοντας πια των παιδιών της Ελλάδας είναι ο κόσμος.

Δεν μπορεί στο Καζακστάν να νομοθετούν τις διεθνείς σπουδές, στο Αζερμπαϊτζάν να θέλουν να μπουν στην Μπολόνια και εμείς να συζητάμε πόσοι άγγελοι χορεύουν στην κορυφή μιας καρφίτσας και να θεωρούμε ότι αυτό το δίλημμα θα είναι το δίλημμα των παιδιών μας!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιοι ήταν οι πρωτεργάτες όλων αυτών αναρωτηθήκατε;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Γιαννόπουλε, στην Αίθουσα αυτήν είμαστε για να συζητάμε για το συμφέρον του τόπου, το συμφέρον του ελληνικού λαού και το μέλλον αυτής της χώρας.

Όταν, λοιπόν, νιώθουμε και ξέρουμε όλοι ότι δεν υπάρχει συνταγματικό θέμα επί της ουσίας –γιατί το συνταγματικό θέμα είναι τα θεμελιώδη ζητήματα έννομης τάξης της χώρας- καλό είναι να μη χρησιμοποιούμε το Σύνταγμα και καλό είναι να κάνουμε ανοικτή πολιτική κουβέντα αν συμφωνούμε ή όχι με αυτές τις κατευθύνσεις. Το Σύνταγμα το τραυματίζουμε όταν το επικαλούμαστε με έναν τρόπο ελαστικό και με έναν τρόπο που δεν ταιριάζει στη φύση των διακυβευμάτων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Αστέριος Ροντούλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ, έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ κύριε Δρίτσα, να συμφωνήσω μαζί σας ότι δεν πρέπει να έχουμε μια νομικιστική προσέγγιση του ζητήματος. Όμως, θα έλεγα ότι δεν θα έπρεπε να έχουμε και μια πολιτική προσέγγιση του ζητήματος, γιατί ελλοχεύει ο κίνδυνος και των κομματικών παραμορφωτικών φακών.

Νομίζω, λοιπόν –και εσείς θα συμφωνήσετε μαζί μου- ότι το ορθόν είναι να έχουμε μια λογική προσέγγιση του ζητήματος που θέσατε πριν από λίγο. Για να δούμε, λοιπόν, πώς έχουν τα πράγματα στη λογική τους διάσταση.

Ας θέσουμε ένα αρχικό ερώτημα. Ποια είναι η χρεία του αυτοδιοικήτου; Η απάντηση είναι πάρα πολύ εύκολη. Το αυτοδιοίκητο χρειάζεται διότι είναι μια θεσμική εγγύηση της ακαδημαϊκής ελευθερίας που πρωτίστως μάλιστα στρέφεται κατά της εκτελεστικής εξουσίας.

Δεύτερο ερώτημα. Πότε παραβιάζεται το αυτοδιοίκητο; Το αυτοδιοίκητο παραβιάζεται όταν η κυβέρνηση, η εκτελεστική εξουσία, αυθαιρέτως επεμβαίνει στα διοικητικά ζητήματα των Ιδρυμάτων. Συμβαίνει κάτι τέτοιο με το νομοσχέδιο και θέτετε ζήτημα αντισυνταγματικότητας; Όχι.

Επικαλεστήκατε, κύριε Δρίτσα, το άρθρο 16 παράγραφος 5 του Συντάγματος. Δεν είπατε όμως κάτι πάρα πολύ σημαντικό –και πρέπει να ακουστεί στην Αίθουσα- ότι το άρθρο αυτό με τη συγκεκριμένη παράγραφο επιτάσσει, εκ του Συντάγματος, τη λειτουργία των ΑΕΙ με βάση τους νόμους που αφορούν στους οργανισμούς –το τονίζω, στους οργανισμούς!- των ιδρυμάτων αυτών.

Είναι μια πάρα πολύ σημαντική λέξη και συνταγματική πρόνοια που τη σέβεται απολύτως το παρόν νομοσχέδιο, γιατί στο παρόν νομοσχέδιο υπάρχει πρόβλεψη για την έκδοση των οργανισμών των ιδρυμάτων με κανονιστικά διατάγματα.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι εδώ γίνεται παραποίηση της πραγματικότητας. Όχι μόνο δεν πλήττεται το αυτοδιοίκητο, αλλά το νομοσχέδιο οδηγεί τα πράγματα κατ' ουσίαν στην αυτονομία των ιδρυμάτων!

Ένα πάγιο αίτημα της ακαδημαϊκής κοινότητας έρχεται να πραγματωθεί, να υλοποιηθεί με το παρόν νομοσχέδιο και εμείς το μόνο που κάνουμε είναι να μεμψιμοιρούμε.

Είναι κατανοητή η μεμψιμοιρία. Κάποιοι πολιτικοί σχηματισμοί, ο νοών νοείτω, θεωρούν προνομιακό χώρο το πανεπιστήμιο για την κομματική τους ισχύ. Θεωρούν προνομιακό χώρο τα ΑΕΙ ή τα ΤΕΙ της χώρας για να έλκουν τους κομματικούς τους στρατούς. Θεωρούν, λοιπόν, πως οτιδήποτε κλυδωνίσει αυτό το σάπιο, σαθρό κατεστημένο θα απομειώσει και την κομματική τους δύναμη. Αυτή είναι η ουσία και εξ αυτού του λόγου τίθενται τέτοιου είδους ζητήματα αντισυνταγματικότητας.

Εν κατακλείδι, αγαπητοί συνάδελφοι, το Σύνταγμα δεν επιτάσσει κάποιο συγκεκριμένο μοντέλο, κάποιο συγκεκριμένο πρότυπο αυτοδιοίκησης των πανεπιστημίων. Θα ήταν έξαλλου παράλογο να το πράξει. Τότε θα έπληττε την ακαδημαϊκή ελευθερία. Δεν το κάνει λοιπόν.

Τι κάνει ο συνταγματικός νομοθέτης; Δίνει μια ευρεία διαπλαστική εξουσία στον κοινό νομοθέτη να συνθέσει, να οργανώσει, να δομήσει το αυτοδιοίκητο κατά τέτοιο τρόπο, που θα προάγει την ελευθερία, την παραγωγή της επιστήμης, την ελευθερία του λόγου, την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και βεβαίως να δομήσει ένα τέτοιο σύστημα αυτοδιοίκησης που θα επιτρέψει στα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας να επιτελέσουν το δημόσιο ρόλο, που εκ του Συντάγματος βεβαίως πρέπει να επιτελέσουν. Άρα, λοιπόν, για το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό δεν υφίσταται κανένα ζήτημα αντισυνταγματικότητας.

Τελειώνοντας θα πω μόνο τούτο. Πρέπει να είμαστε ιδιαιτέρως προσεκτικοί όταν θέτουμε ζητήματα αντισυνταγματικότητας, κύριε Πρόεδρε, διότι κινδυνεύουμε να πέσουμε στην παγίδα της επιλεκτικής συμπεριφοράς.

Πρέπει εδώ να τονίσω την επιλεκτική στάση του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και την υποκριτική στάση κάποιων άλλων όταν ένα παρελθόν νομοσχέδιο, το νομοσχέδιο του κ. Ραγκούση που αφορούσε την ιθαγένεια και την μετανάστευση, έβριθε αντισυνταγματικών ρυθμίσεων και τότε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα μόνο ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ύψωσε το ανάστημα για τέτοιου είδους ζητήματα αντισυνταγματικότητας που είχαν να κάνουν όμως με την εθνική μας υπόσταση, με την υπόστασή μας ως έθνος-κράτος, για σημαντικότατο ζήτημα δηλαδή. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος

Συναγερμός όταν θέτει τέτοια ζητήματα είναι ιδιαιτέρως σημαντικό, διότι δεν θέτει μπροστά -όπως κάνουν κάποιοι άλλοι- το κομματικό συμφέρον αλλά το εθνικό και μόνο συμφέρον.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας διαβάσω κάτι: «Τα όργανα του νέου νόμου θα λειτουργήσουν ως μηχανισμοί επιτηρήσεως και παρεμβάσεως στα ΑΕΙ. Μέσα από πολυδαίδαλες διαδικασίες επιφέρουν υποβάθμιση των ΑΕΙ σε κατώτερες βαθμίδες διδασκαλίας. Ο νόμος δεν είναι εφαρμόσιμος και εφαρμοστέος γιατί είναι αντισυνταγματικός». Ανακοίνωση των πρυτάνεων στις 15 Ιουνίου του 1982 για το ν.1268.

Η ιστορία επαναλαμβάνεται ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, ως να μην έχει περάσει μια μέρα. Σταματώ στο «εφαρμόσιμος και εφαρμοστέος». Εάν κανείς ανατρέξει –και σας παρακαλώ κάντε το γιατί έχει ενδιαφέρον- στις εφημερίδες και από το αρχείο της Βουλής, θα δει ότι όλα τα επιχειρήματα της εποχής είναι ότι ο νόμος δεν θα εφαρμοστεί είτε με μορφή απειλής είτε μέσα από μια λογική συνταγματικής αμφισβήτησης.

Χθες, σε μια συνέντευξη Τύπου που έδωσε μια από τις πρωτοβουλίες πανεπιστημιακών με προέτρεψαν να ασχοληθώ με το να χτίζω πολυκατοικίες και να αφήσω ήσυχα τα πανεπιστήμια. Είμαι μηχανικός και πάρα πολλά χρόνια στην πολιτική. Ο κ. Αλευράς ως διακεκριμένος νομικός ο ίδιος έδωσε όλα τα νομικά επιχειρήματα. Ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος έδωσε όλη την πολιτική διάσταση.

Μέσα από τα πολλά χρόνια που έχω και εγώ στην πολιτική και μέσα από λάθη, κύριε Λυκουρέντζο, που κάναμε όλοι και δεν πρέπει πια να επαναλαμβάνουμε γιατί φτάσαμε στο τέλος αυτής της εποχής...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Από το ν.1268 εδώ είναι η ιστορία σας, η ιστορία του ΠΑΣΟΚ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μη διακόπτετε, κύριε Λυκουρέντζο. Σας παρακαλώ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Πολύ σωστά. Είναι η ιστορία της χώρας και σας θυμίζω τη στάση της Νέας Δημοκρατίας στο ν.1268. Μπορείτε να τη δείτε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Μιλάμε για την κατάργηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ, κύριε Μπούρα, μην ενοχλείτε την αγορεύουσα Υπουργό. Σας παρακαλώ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Νομίζω ότι αξίζει να σας παραπέμψω στην τοποθέτηση του κ. Ευθυμίου, ότι στην όλη διαδρομή της χώρας, όλοι μας -και ο καθένας μπορεί να κάνει την αυτοκριτική του γι' αυτό- χρησιμοποιήσαμε το Σύνταγμα ως ένα στοιχείο του πολιτικού λόγου. Γι' αυτό είπε ότι πρέπει να συγκρίνουμε το ελληνικό Κοινοβούλιο με τα άλλα. Μήπως όμως η χώρα είναι στη στιγμή μηδέν πλέον; Μήπως όλοι πρέπει να αλλάξουμε τρόπο και συμπεριφορά για το πώς χρησιμοποιούμε το Σύνταγμα, για το πώς θέλουμε να το παρεμβάλουμε στην πολιτική μας ζωή;

Θα κάνω ένα σχόλιο μέσα από τη δική μου πορεία όλα αυτά τα χρόνια. Όσον αφορά τις ενστάσεις, οι οποίες έχουν ανακοινωθεί, νομίζω ότι υπάρχει μια «αχίλλειος πτέρνα», που έχει να κάνει με την ερμηνεία του Συντάγματος. Το Σύνταγμα ή η νομολογία δεν είναι στατικά μεγέθη. Οι έννοιες «ίδρυμα», «αυτοδιοίκηση», «κρατική εποπτεία», «δημόσιος λειτουργός», «ακαδημαϊκό άσυλο», που έρχονται και επανέρχονται στη συζήτηση επί δεκαετίες, δεν είναι όροι οι οποίοι είναι καθηλωμένοι στο 1980, στο 1982, στο 1976. Είναι σαφές ότι το Σύνταγμα, ο νομοθέτης, το Συμβούλιο της Επικρατείας, λαμβάνει υπ' όψιν και τις εξελίξεις και, βέβαια, πάνω απ' όλα αυτό, στο οποίο αναφέρθηκε ο κ. Αλευράς, το δημόσιο συμφέρον και την εξυπηρέτησή του. Το Σύνταγμα δεν ερμηνεύεται προς όφελος συγκεκριμένων ομάδων, αλλά ερμηνεύεται προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος και αυτού που εν τέλει θέλουμε να επιτύχει. Βεβαίως, χρειάζεται το αυτονόητο. Η αδράνεια, η ατολμία είναι βέβαιο ότι μας οδηγούν σε καταστροφή και οι δικαστές και το Συμβούλιο της Επικρατείας έχουν αποδείξει ότι η ερμηνεία κάθε φορά του νόμου λαμβάνει πάνω απ' όλα υπ' όψιν αυτό, δηλαδή το δημόσιο συμφέρον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν προβλέπεται, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, έχετε το λόγο, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω μόνο να επισημάνω ότι οι προβληματισμοί που εκτέθηκαν ήδη και αντικρούστηκαν δεν είναι απλώς και μόνο προβληματισμοί του ΣΥΡΙΖΑ ή δικοί μου, αλλά έχουν τεθεί ήδη με πολύ σοβαρό τρόπο ενώπιον της Ολομέλειας του Σώματος από τη Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της Ελληνικής Βουλής. Όλοι έχετε στα χέρια σας την έκθεση που θέτει τέτοιου είδους ζητήματα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Χάνουμε το χρόνο μας, κύριε Πρόεδρε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν θέτει ευθέως θέμα αντισυνταγματικότητας, κύριε Πρόεδρε, αλλά θέτει τέτοιου είδους σοβαρότατα ζητήματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Καλώς. Ευχαριστώ.

Θέλετε, κύριε Αλευρά, επ' αυτού το λόγο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Αλευρά, έχετε το λόγο για μισό λεπτό, διά την ισότητα των όπλων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας θέτει, πράγματι, προβληματισμούς αλλά δεν παίρνει θέση και θα παρακαλούσα τον εκλεκτό συνάδελφο, τον Δρίτσα, να διαβάζει με προσοχή και ακρίβεια την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας. Θέτει προβληματισμούς. Δεν αποφαίνεται. Και σε τελευταία ανάλυση η ερμηνεία του Συντάγματος γίνεται στα δικαστήρια αυθεντικά και μοναδικά.

Θα μου επιτρέψετε να διορθώσω για την ακρίβεια της συζήτησης και τον αγαπητό συνάδελφο, τον κ. Ταλιαδούρο, από τη Νέα Δημοκρατία ότι δεν υπάρχει κρατούσα νομολογία στο Συμβούλιο της Επικρατείας για το σωματειακό χαρακτήρα. Υπάρχουν δύο αποφάσεις για το 1984, οι οποίες επισημαίνουν το μεικτό χαρακτήρα και υπάρχουν και οι τελευταίες δύο αποφάσεις, τις οποίες ανέφερα, οι οποίες μιλούν καθαρά για το νοηματικό χαρακτήρα. Αυτά για την ακρίβεια της συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Αλευρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής για το θέμα συνταγματικότητας που ετέθη από το ΣΥΡΙΖΑ.

Παρακαλώ οι αποδεχόμενοι την ένσταση αντισυνταγματικότητας να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ότι δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος αριθμός Βουλευτών από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής και, συνεπώς, η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Ιωάννης Ζιώγας, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε δεκαπέντε λεπτά και θα υπάρξει και μικρή ανοχή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν αλλάξει ο αριθμός των μελών ή η αναλογία στα όργανα διοίκησης ή ακόμα και ο τρόπος εκλογής τους, όπως επίσης και αν συμπεριληφθούν οι όποιες βελτιώσεις, θα αλλάξει το νομοσχέδιο στο περιεχόμενό του και στο στρατηγικό στόχο; Όχι, βέβαια. Γιατί αυτό; Γιατί ο νόμος-πλαίσιο για τα ΑΕΙ είναι ένα κομμάτι της ενιαίας σαρωτικής αντιλαϊκής επίθεσης που το κεφάλαιο και η Κυβέρνηση έχουν εξαπολύσει στο έδαφος της κρίσης.

Είναι ένα αντιδημοκρατικό, αντιδραστικό, ταξικό πλαίσιο που η υλοποίησή του στηρίζεται σε δοτά, ολιγαρχικά όργανα εξουσίας. Αποτελεί μέτωπο του σκληρού και συνεχούς πολέμου που έχει κηρύξει απέναντι στο λαό και στους νέους που σπουδάζουν η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Ο νόμος αυτός οδηγεί στη διάλυση των σπουδών, σε πτυχία πολλαπλών ταχυτήτων και στο σύνολό τους υποβαθμισμένα σε σχέση με τα σημερινά, αφού γκρεμίζονται η συνοχή και οι αρχές της κάθε επιστήμης στην εκπαιδευτική διαδικασία. Οδηγεί σε εμβάθυνση της επιχειρηματικής λειτουργίας των ιδρυμάτων, κατάργηση του ασύλου και αντιδραστικές αλλαγές στη διοίκηση. Βάζει ταφόπλακα στην όποια δημόσια και δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση, σε μια εκπαίδευση στη χώρα μας που –θυμίζω- συνεχίζει να κατέχει την τελευταία θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι επτά στις κρατικές δαπάνες για την παιδεία και την έρευνα, ενώ οι υποδομές παραμένουν γερασμένες με μισό και πάνω αιώνα ζωής.

Θυμίζουμε ότι ο κ. Καραμανλής υποσχόμενος το 5% του ΑΕΠ τελικά επέβαλε μειώσεις, όπως και ο κ. Παπανδρέου που δήθεν θα αύξανε επίσης το 5% ξεκινώντας, όπως τόνιζε, με το 1 επιπλέον δισεκατομμύριο στον πρώτο προϋπολογισμό. Το τι ακριβώς συνέβη είναι σε όλους γνωστό. Το 1 δισεκατομμύριο άλλαξε πρόσημο. Αντί για αύξηση είχαμε μείωση.

Το νομοσχέδιο αυτό επιχειρεί να εφαρμόσει το σύνολο των αντιδραστικών αλλαγών που χρόνια τώρα επεξεργάζονται και δρομολογούν οι κυβερνήσεις τόσο του ΠΑΣΟΚ όσο και της Νέας Δημοκρατίας μαζί με την Ευρωπαϊκή Ένωση, προκειμένου να προσαρμόσουν την ανώτατη εκπαίδευση στις απαιτήσεις και στις ανάγκες των μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων.

Εκπαίδευση και έρευνα θα υπηρετούν αποκλειστικά την κερδοφορία και την ισχυροποίηση των μονοπωλίων με καταστροφικές συνέπειες στο δικαίωμα των παιδιών των λαϊκών στρωμάτων στη μόρφωση, αλλά και στο λαό συνολικά. Σβήνει τα απομεινάρια της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης. Ενισχύεται ο αυταρχισμός μέσα στα πανεπιστήμια στο όνομα δήθεν της καταπολέμησης της διαφθοράς. Οι όποιες δημοκρατικές διαδικασίες και ελευθερίες υπήρχαν, συρρικνώνονται απελπιστικά χρησιμοποιώντας πέραν της διαφθοράς και το πρόσχημα της καταπολέμησης της κομματικοποίησης.

Όμως, η ζωή έχει δείξει ότι πίσω από υπαρκτά προβλήματα και από συνθήματα -που μπορεί στο λαό να ακούγονται σωστά- δεν είναι δυνατόν να περάσει ο σάλος «Δούρειος Ίππος», η πιο αντιδραστική επιλογή μιας πολιτικής που στηρίζεται από τους εκδηλωμένους προθύμους και που ασκείται από μια εξουσία που αν το ένα της πρόσωπο προβάλλεται με την ένταση των μέτρων καταστολής το άλλο βρίσκεται μέσα στους χώρους δουλειάς με την ένταση της εκμετάλλευσης, τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, την καταπάτηση των συλλογικών συμβάσεων, τα εργοδοτικά εγκλήματα και την τρομοκρατία. Η σιδερένια φτέρνα των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων των μονοπωλίων είναι αδίστακτη.

Ο νόμος αυτός συνδέεται με στρατηγικές επιλογές των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων, όπως η προώθηση του νέου λυκείου με τον αποκαλούμενο «Καλλικράτη της ανώτατης εκπαίδευσης», το κλείσιμο δηλαδή και τις συγχωνεύσεις τμημάτων και ιδρυμάτων με τις αντιδραστικές αλλαγές που έχουν ήδη δρομολογηθεί στο πεδίο της έρευνας με το κλείσιμο και τις συγχωνεύσεις των ερευνητικών κέντρων ΙΓΜΕ και ΕΘΙΑΓΕ, την πλήρη υποταγή της έρευνας στις στρατηγικές στοχεύσεις της άρχουσας τάξης.

Ακριβώς επειδή είναι ένα μέρος της στρατηγικής του κεφαλαίου στην ανώτατη εκπαίδευση δεν αφορά μόνο την κρίση. Δεν φτιάχνεται δηλαδή το πανεπιστήμιο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ή της τρόικας, αλλά το νέο αστικό πανεπιστήμιο που απαντά συνολικά στις νέες ανάγκες της καπιταλιστικής αναπαραγωγής.

Χαρακτηριστικά, ήδη από το 2007, στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ έμπαιναν ως στόχοι αυτά που σήμερα περιλαμβάνονται στο νόμο-πλαίσιο, όπως είναι συγγράμματα στο διαδίκτυο, φοιτητικά δάνεια και μερική απασχόληση φοιτητών, μερική φοίτηση και πιστοποίηση προγραμμάτων σπουδών, αξιολόγηση και κοινωνική λογοδοσία, ενίσχυση κινητικότητας, διεπιστημονικότητα.

Με λίγα λόγια, το ΠΑΣΟΚ κινείται πάνω στο πρόγραμμά του και δεν υποχρεώθηκε από καμμία Τρόικα ή Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, για να προχωρήσει το νέο νόμο. Άλλωστε, οι προσωπικές δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού για το νόμο-πλαίσιο είναι αποκαλυπτικές.

Το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ αποτελεί την επιτομή των κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των προηγούμενων νόμων που είχαν ψηφίσει για την ανώτατη εκπαίδευση και τις άλλες βαθμίδες οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, όπως ο νόμος της Κ. Γιαννάκου το 2007, ο νόμος για τα μεταπτυχιακά το 2008 και ο νόμος σχετικά με τη ρύθμιση θεμάτων της ανώτατης εκπαίδευσης το 2009.

Επομένως, προς τι οι αντιπαραθέσεις, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ; Προς τι το μίσος, αφού συμφωνείτε από πάνω μέχρι κάτω σε όλα;

Αυτός ο νόμος-πλαίσιο αφορά κατά κύριο λόγο τη νέα δομή και το περιεχόμενο της ανώτατης εκπαίδευσης. Αυτές οι αλλαγές έχουν δρομολογηθεί εδώ και πάνω από μία δεκαετία με τη στρατηγική της Λισαβόνας και τις αποφάσεις της Μπολόνια. Είναι μία αντιδραστική τομή που βλέπει μακριά, γιατί αλλάζει τη φυσιογνωμία των ΑΕΙ στο πιο κύριο σημείο, στο πιο κύριο ζήτημα για τη μάζα των φοιτητών, το αυριανό επιστημονικό εργατικό δυναμικό. Και ποιο είναι αυτό; Είναι η διάρθρωση του πτυχίου ή, καλύτερα, η αποδιάρθρωσή του, αφού διαλύει τα επιστημονικά αντικείμενα.

Συγκεκριμένα, ο νέος νόμος-πλαίσιο επιχειρεί μία κρίσιμη αλλαγή στη διάρθρωση των προγραμμάτων σπουδών με σοβαρές επιπτώσεις και στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης, εγείροντας, όμως, ένα εύλογο ερώτημα. Μα, πώς είναι δυνατόν οι επιστήμες να εξελίσσονται, να αυξάνει αλματωδώς η νέα γνώση και η διάρκεια των σπουδών να μειώνεται;

Πρώτον, θεσμοθετεί ως ελάχιστο χρονικό όριο για τη λήψη πτυχίου τα τρία έτη, οδηγώντας σε κάθετη πτώση το επίπεδο των προπτυχιακών σπουδών που υπάρχουν σήμερα και διαλύοντας ό,τι έχει απομείνει από το επιστημονικό αντικείμενο σε προπτυχιακό επίπεδο, αφού πρέπει να θυμίσουμε ότι με την έναρξη λειτουργίας των μεταπτυχιακών πριν από χρόνια, ήδη με τις αναδιαρθρώσεις που έχουν δημιουργηθεί, μέρος της τότε σύγχρονης γνώσης από το προπτυχιακό μεταφέρθηκε στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα, με συνέπεια την προφανή και αυτονόητη υποβάθμιση των γνώσεων του βασικού πτυχίου.

Αποσυνδέει πλήρως το πτυχίο από το επάγγελμα και δημιουργεί πτυχία πολλών ταχυτήτων, τα οποία αποτελούν τα διαβατήρια προς την ανεργία. Δεύτερον, η αποτίμηση όλων των ειδών των σπουδών θα γίνεται με όρους πιστωτικών μονάδων. Τρίτον, επιτρέπει τη λειτουργία μονοετών και διετών ταχύρρυθμων προγραμμάτων σπουδών για απόκτηση δεξιοτήτων Προγραμμάτων Διά Βίου Μάθησης επί πληρωμή.

Το νέο στοιχείο είναι ότι αυτά τα προγράμματα λόγω της αποτίμησής τους με όρους πιστωτικών μονάδων θα μπορούν να συμπληρώνονται και από άλλους, για να ισοτιμούνται τελικά με πτυχία. Έτσι, ανοίγει νέος χώρος για επιχειρηματική δράση σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ, τα οποία θα φτιάχνουν μαγαζιά που θα προσελκύουν πελάτες και θα εξάγουν εκπαιδευτικά προϊόντα.

Τέταρτον, φέρνει τη θεσμική πλέον κατοχύρωση των κύκλων σπουδών –πρώτος προπτυχιακός, δεύτερος μεταπτυχιακός, τρίτος διδακτορικός- που και σήμερα υπάρχουν και αριθμούν περίπου ογδόντα χιλιάδες μεταπτυχιακούς φοιτητές.

Πέμπτον, αναδιοργανώνεται η διοίκηση των ΑΕΙ, η οποία στο πλαίσιο του αυτοδιοίκητου αποκτά εκείνη τη μορφή που σήμερα

εξυπηρετεί καλύτερα τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ανώτατη εκπαίδευση με συμβούλια διοίκησης και αντιδραστικοποιούνται παραπέρα οι διοικητικές αρχές με συμμετοχή εφοπλιστών στο Πανεπιστήμιο του Πειραιά, τραπεζιτών στο Πανεπιστήμιο της Μακεδονίας και στο Πάντειο και μεγαλοκατασκευαστών στα πολυτεχνεία. Αυτό ειπώθηκε, αυτό είναι το επιχείρημά σας, αυτό είναι το όραμά σας.

Το νομοσχέδιο δεν ορίζει τις λεπτομέρειες για τη λειτουργία των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ. Κάθε ίδρυμα θα έχει τις δικές του αρχές, αφού θα λειτουργεί σαν μία ξεχωριστή επιχείρηση με έσοδα, με έξοδα, με επενδύσεις. Τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ θα διοικούνται από τα συμβούλια, τα οποία θα λειτουργούν περίπου σαν διοικητικά συμβούλια μίας ανώνυμης εταιρείας, αφού θα έχουν την ευθύνη για τη διοίκηση της επιχείρησης.

Κρατική χρηματοδότηση θα δίνεται με βάση την ανταγωνιστικότητα του ιδρύματος. Τα ιδρύματα θα καταρτίζουν ανά τετραετία ένα «business plan» για τη λειτουργία και την ανάπτυξή τους. Η δημόσια χρηματοδότηση θα δίνεται κατά ένα μέρος με βάση ποσοτικούς δείκτες, όπως είναι ο αριθμός των φοιτητών και κατά ένα άλλο μέρος με βάση τους δείκτες ανταγωνιστικότητας που θέτει το Υπουργείο, αλλά και τους στόχους που βάζουν τα ίδια τα ιδρύματα.

Το δεύτερο μέρος δηλαδή θα είναι είτε μπόνους είτε τιμωρία, ανάλογα με το πόσο αποτελεσματικά είναι τα ιδρύματα στη λειτουργία τους με τους όρους που επιβάλλει η αγορά.

Σε κάθε πανεπιστήμιο και ΤΕΙ δημιουργείται ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας με μία μόνο μη μεταβιβάσιμη μετοχή που ανήκει στο οικείο ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα για την αξιοποίηση και διαχείριση μέρους ή του συνόλου των πόρων πλην των πόρων που προέρχονται από τον τακτικό προϋπολογισμό και το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων, όπως αναφέρει ο νόμος. Σε αυτό θα ενταχθούν οι υπάρχουσες εταιρείες που λειτουργούσαν μέχρι τώρα στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ όπως διαχείριση περιουσίας, ειδικοί λογαριασμοί και στις αρμοδιότητες του νέου αυτού νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου θα είναι μεταξύ άλλων, η λήψη χρηματοδοτήσεων οποιασδήποτε μορφής, η έναντι αμοιβής ή συμμετοχής είσπραξη δικαιωμάτων του ιδρύματος ή του νομικού προσώπου για την παροχή υπηρεσιών προς τρίτους, η παραγωγή και διάθεση προϊόντων και η παροχή υπηρεσιών έναντι τιμήματος σχετικά με τους ερευνητικούς στόχους του ιδρύματος αυτοτελώς ή μετά από σύσταση θυγατρικών εταιρειών ή σε συνεργασία με άλλους φορείς ή με τη συμμετοχή τους σε οποιοδήποτε παραγωγικό φορέα ή επιχείρηση στο εξωτερικό ή στο εσωτερικό. Η εκχώρηση ή διάθεση άδειας εμπορικής εκμετάλλευσης προϊόντων, όπως αναφέρονταν στο σχέδιο νόμου πνευματικής ή βιομηχανικής ιδιοκτησίας, όπως αναφέρεται μετά τις βελτιώσεις, διανοητικής έναντι τιμήματος που καθορίζεται συμβατικά σε άλλο οργανισμό ή επιχείρηση οποιασδήποτε μορφής.

Μια έκφρασή της είναι και η ακόλουθη για το τι σημαίνει πανεπιστήμιο ανώνυμη εταιρεία ή πανεπιστήμιο παράρτημα των μονοπωλίων, όπως αυτά που οραματίζεται και θέλει να δημιουργήσει με το νέο αντιδραστικό νόμο-πλαίσιο για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα η Κυβέρνηση. Και αυτό δείχνει με παραστατικό τρόπο ένα δημοσίευμα της «INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE» για τη μυστική συμφωνία μεταξύ της «DEUTSCHE BANK» με δύο από τα θεωρούμενα καλύτερα πανεπιστήμια της Γερμανίας.

Συγκεκριμένα η τράπεζα συμφώνησε να καταβάλει 12 εκατομμύρια ευρώ για ένα διάστημα τεσσάρων χρόνων για τη χρηματοδότηση ενός ερευνητικού προγράμματος, για την εφαρμογή προηγμένων μαθηματικών στο χρηματοπιστωτικό σύστημα σε καθένα από τα δύο πανεπιστήμια, το Humboldt University και το Technical University of Berlin. Ως αντάλλαγμα η τράπεζα είχε λόγο για την πρόσληψη των υπευθύνων καθηγητών για το ερευνητικό πρόγραμμα, ενώ παράλληλα διόριζε και δικούς της τραπεζικούς υπαλλήλους στη θέση των βοηθών καθηγητών. Επίσης αποφάσιζε για τη θεματολογία και τη στρατηγική της έρευνας, ενώ είχε δικαίωμα να αναθεωρήσει την ερευνητική εργασία καθώς και να παρεμποδίσει τη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων τουλάχιστον για δύο χρόνια.

Καταργείτε το άσυλο. Θέλετε, όπως λέτε, ως Κυβέρνηση και ως Υπουργείο να απομακρυνθεί το άσυλο από το μοντέλο του χωροταξικού ορισμού για να μπορεί να εισβάλλει η Αστυνομία στα ιδρύματα, εμείς λέμε.

Τα παραμύθια δε για την ελεύθερη διακίνηση ιδεών τα ζουν τα παιδιά καθημερινά στο πετσί τους πολύ καιρό, με τη διδασκαλία της αστικής ιδεολογίας και της επιχειρηματικότητας. Ελευθερία έκφρασης είχαν και έχουν μόνο οι επιχειρήσεις και τα καλοπληρωμένα ακαδημαϊκά τους στελέχη.

Με την καθιέρωση ενιαίων ψηφοδελτίων για τους αντιπροσώπους των φοιτητών στα όργανα του ιδρύματος του Συνηγόρου του Πολίτη, συγγνώμη του Φοιτητή εννοώ –άλλωστε το ίδιο είναι, παράλληλο, αντίστοιχο- που θα διερευνά και αυτεπαγγέλτως τις περιπτώσεις διατάραξης εύρυθμης λειτουργίας του ιδρύματος, όπως είναι οι πορείες, οι κινητοποιήσεις, οι απεργίες, οι διεκδικήσεις, επιχειρείτε ένα κρίσιμο χτύπημα που πραγματικό στόχο έχει την πλήρη ενσωμάτωση του φοιτητικού κινήματος, τη μετατροπή του σε χειροκροτητή, σε υποστηρικτή των αστικών πολιτικών, σε θεσμικό φορέα που θα διαλέγεται στο πλαίσιο της νομιμότητας που καθορίζεται μέσα κι έξω από τα πανεπιστήμια. Στόχο δηλαδή έχετε το οργανωμένο, το πολιτικοποιημένο λαϊκό και φοιτητικό κίνημα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές αν ήθελε το Υπουργείο και η Κυβέρνηση να αλλάξει η λειτουργία των κυρίαρχων παρατάξεων μέσα στα ιδρύματα θα μπορούσε πρώτα απ' όλα να αλλάξει τη λειτουργία της δικής της παράταξης, της ΠΑΣΠ, που, πράγματι, είναι χωμένη ως το λαιμό στα ρουσφέτια και τη διαπλοκή με μερίδα του ΔΕΠ και του διοικητικού προσωπικού χέρι-χέρι με την άλλη παράταξη, του άλλου κόμματος, τη ΔΑΠ.

Ομοίως μπορούσε να αλλάξει και τη λειτουργία της παράταξής της στους καθηγητές, που έχει κάνει ό,τι μπορεί τα τελευταία χρόνια για να τους μετατρέψει σε καλούς μάνατζερ.

Έχει νομιμοποιήσει συλλόγους που λειτουργούν με αντικαταστατικές διαδικασίες και επιχειρεί να μετατρέψει την ΠΟΣΔΕΠ, η οποία, βεβαίως, και είναι πρόθυμη σε αυτήν την κατεύθυνση, από συνδικαλιστικό διεκδικητικό όργανο, που θα έπρεπε να είναι, σε ένα think-tank σύμβουλο της Κυβέρνησης.

Η διαχείριση της περιουσίας και οι υποδομές των ιδρυμάτων, η φοιτητική μέριμνα, η έρευνα περνούν σε ένα ενιαίο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που θα είναι στην ουσία το μεγάλο «μαγαζί» όλων των εκπαιδευτικών και ερευνητικών προϊόντων.

Στο δρόμο που άνοιξε η οικονομική και η διοικητική αυτοτέλεια και η αξιολόγηση, οι τετραετείς επιχειρηματικοί προγραμματισμοί, τα μονοπώλια έρχονται τώρα να ισοπεδώσουν ό,τι απέμεινε από τη δημόσια και δωρεάν παιδεία, να ξεπουλήσουν ακριβά τα τελευταία ψήγματα της φοιτητικής μέριμνας για τη σίτιση, τη στέγαση και τα συγγράμματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, ζητώ την ανοχή σας, όπως τη δείξατε και στους άλλους ομιλητές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Άρα, πιο μεγάλα βάσανα περιμένουν τη λαϊκή οικογένεια που ήδη ακριβοπληρώνει τις σπουδές του παιδιού της. Αυτό είναι που πρέπει άμεσα να συνειδητοποιήσει ο λαός.

Ο νόμος-πλαίσιο της Κυβέρνησης δεν είναι μόνο ταφόπλακα για ό,τι έχει απομείνει από τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση. Είναι ένας ιδιαίτερα σημαντικός κρίκος ανάμεσα στις βάρβαρες αναδιαρθρώσεις που θα καταδικάσει ολόκληρες γενιές, κυρίως από τα λαϊκά στρώματα, σε έναν ατέλειωτο μαραθώνιο αμάθειας και εκμετάλλευσης, που με τα προγράμματα πεντάμηνης επιδοτούμενης απασχόλησης με αποδοχές 500 και 600 ευρώ ανατρέπουν τις εργασιακές σχέσεις και διαμορφώνουν το μεσαιωνικό μισθολογικό καθεστώς του αύριο.

Γενικεύονται οι ελαστικές σχέσεις εργασίας του εκπαιδευτικού προσωπικού. Η αξιολόγησή τους γίνεται με κριτήρια επιχειρηματικότητας. Δημιουργείται μια μεγάλη μάζα εκπαιδευτικών με συμβάσεις μονοετείς έως τριετείς, χωρίς δυνατότητα ανανέωσης. Για τους ήδη υπάρχοντες διδάσκοντες με ελαστικές σχέσεις εργασίας διαμορφώνεται παράλληλα μια συμμαχία καθυπόταξης.

Ετοιμάζονται και απολύσεις για τις χαμηλές βαθμίδες, αλλά ακόμη και για τους αναπληρωτές, όπως και για τους πρωτοβάθμιους, εφόσον δεν περνούν τις αξιολογήσεις που επιβάλλουν οι επιχειρήσεις.

Κύμα απολύσεων θα έχουμε και στο διοικητικό και λοιπό προσωπικό των ΑΕΙ. Αυτές πατούν στο έδαφος που οι ίδιοι έχετε στρώσει σε προηγούμενες φάσεις. Περαιτέρω εξάπλωση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, μείωση μισθών και συντάξεων θα είναι στην ημερήσια διάταξη, όταν και όπως αποφασίσει το πανίσχυρο συμβούλιο και οι επιχειρήσεις.

Η Κυβέρνηση, για να ελέγχει καλύτερα αν τα τρίχρονα πτυχία συμβαδίζουν με τις απαιτήσεις της αγοράς, δηλαδή των επιχειρήσεων, αναβαθμίζει την ΑΔΙΠ, η οποία και βαπτίζεται «Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση». Πρόκειται για ένα μηχανισμό εμπειρογνωμόνων που θα πιστοποιούν τα προγράμματα σπουδών.

Πιστοποίηση σημαίνει αναγνώριση ενός προγράμματος. Με άλλα λόγια μένει ανοικτό το ενδεχόμενο να λειτουργούν μέσα στα ιδρύματα και προγράμματα μη αναγνωρισμένα, χωρίς κανένα αντίκρισμα, εάν αυτά δεν λάβουν πιστοποίηση.

Ένα από τα κριτήρια πιστοποίησης των πτυχίων, θα είναι και η ζήτηση στην αγορά εργασίας των αποκτώμενων προσόντων, με συνέπεια να απορρίπτονται ή να αλλοιώνονται ολόκληρα επιστημονικά αντικείμενα, επειδή δεν θα είναι ανταγωνιστικά, ενώ μέσω της αξιολόγησης από την αγορά και την πιστοποίηση θα εντείνεται και ο ανταγωνισμός μεταξύ τμημάτων και πανεπιστημίων.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας καλεί τα μέλη ΔΕΠ και ΕΠ, δηλαδή το επιστημονικό προσωπικό των ΤΕΙ, που αρνούνται να γίνουν υπεργολάβοι των μονοπωλίων να αντιταχθούν σε αυτήν τη νέα λαίλαπα, να αγωνιστούν ώστε να μην περάσει ο νόμος-πλαίσιο που θα είναι η ταφόπλακα του δημόσιου πανεπιστήμιου. Να αγωνιστούν για τη διαμόρφωση ενιαίας ανώτατης εκπαίδευσης, αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν, σύγχρονης, υψηλού επιπέδου, με δημοκρατική λειτουργία, που θα υπηρετεί το δρόμο ανάπτυξης προς όφελος του ελληνικού λαού. Θα ετοιμάζει επιστημονικό δυναμικό ικανό να αναπτύξει στο έπακρο τις παραγωγικές και πνευματικές δυνατότητες της χώρας μας. Θα εξασφαλίζει την πρόοδο και την ευημερία του λαού μας, για μια ανώτατη εκπαίδευση, όπου δεν θα υπάρχουν σχολές και τμήματα πολλών κατηγοριών, ταχυτήτων, ακαδημαϊκών επιπέδων, επαγγελματικών προοπτικών και στην οποία σήμερα η πρόσβαση είναι στοιχείο, κυρίως, των οικονομικών δυνατοτήτων της οικογένειας και λιγότερο των ατομικών ικανοτήτων και προσόντων των παιδιών.

Ο αγώνας ενάντια σε αυτά τα αντιδραστικά μέτρα, ο αγώνας για ανώτατη εκπαίδευση στην υπηρεσία του λαού και της νεολαίας, για να είναι αποτελεσματικός, πρέπει να συνοδευτεί από ριζική αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων στον ίδιο το λαό και τη νεολαία, σε βάρος των κομμάτων που υπηρετούν τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό το νομοσχέδιο δεν διορθώνεται και θα κάνουμε κάθε προσπάθεια ως Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, όπως επίσης και θα στηρίξουμε κάθε προσπάθεια και πρωτοβουλία, ώστε αυτό να μην περάσει και αν περάσει, να μην εφαρμοστεί.

Άλλωστε στη συνείδηση όσων σέβονται και υπηρετούν τις αρχές λειτουργίας του δημόσιου πανεπιστημίου αυτό το νομοσχέδιο έχει προ πολλού απορριφθεί.

Ως Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας με τη δράση μας επιδιώκουμε να συμβάλλουμε όσο γίνεται πιο πειστικά και αποτελεσματικά, ώστε όσο το δυνατό μεγαλύτερο μέρος του λαού που υποφέρει να παραμερίσει κάθε φόβο, κάθε αίσθημα ανασφάλειας, δισταγμούς, πριν περάσουν ακόμη χειρότερα μέτρα και επιλογές, να κατανοήσει ο λαός ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος, παρά η αντεπίθεση, η ρήξη και η ανατροπή.

Λαϊκός μονόδρομος είναι η ανάπτυξη και η όξυνση της ταξικής πάλης. Οι καλύτερες μέρες δεν μπορούν να έρθουν έτσι από μόνες τους, όπως λέει ο ποιητής, αν ο λαός με εμπιστοσύνη στο δίκιο του, στην οργανωμένη δύναμη και παρέμβασή του δεν βάλει ως σκοπό του την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων να κατακτήσει τη δική του εξουσία. Αδιέξοδα δεν υπάρχουν, αρκεί ο λαός να αποφασίσει. Αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση με λαϊκή εξουσία είναι η λύση.

Είναι προφανές ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας καταψηφίζει επί της αρχής το σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας τον κ. Ιωάννη Ζιώγα.

Σε αυτό το σημείο η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων έχει ζητήσει το λόγο.

Παρακαλώ, κυρία Υπουργέ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, παρεμβαίνω γιατί νομίζω ότι σε αυτήν τη Βουλή δεν μπορεί να συνεχίσουμε να ακούμε χωρίς να σχολιάζουμε πράγματα τα οποία είναι έξω από τη λογική της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Δεν κατανοώ και πραγματικά ζητώ από τον εισηγητή του ΚΚΕ να ανακαλέσει τη μεγαλοπρεπή δήλωση «ο νόμος αυτός δεν θα εφαρμοστεί».

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κυρία Υπουργέ, τι είστε;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Είμαι κοινοβουλευτικός...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Τι είστε; Εισαγγελέας είστε;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Είμαι μέλος του Κοινοβουλίου...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Εσείς καταργείτε τα κόμματα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ πολύ!

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): ...και δεν υπάρχει καμμία αποδοχή στο ότι δεν θα εφαρμοστούν οι νόμοι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: ...(Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε Χαλβατζή!

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Οι νόμοι στη δημοκρατία εφαρμόζονται.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Καταλαβαίνετε τι είπατε;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Καταλαβαίνω πολύ καλά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Είπατε ότι θα καταργήσετε το κόμματα. Το καταλαβαίνετε αυτό;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Δεν χρειάζεται ο κ. Ζιώγας συνηγόρους.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: ...θα καταργήσετε τα κόμματα από τα πανεπιστήμια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε Χαλβατζή! Δεν έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Αυτά θα σταματήσουν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Οι εντολές στην άρχουσα τάξη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Ζιώγα, δεν σας έχω δώσει το λόγο!

Παρακαλώ να μη γράφονται οι διακοπές στα Πρακτικά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε, θα τα πείτε αυτά που θέλετε, όταν σας δοθεί ο λόγος.

Το λόγο έχει η Υπουργός.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, υπάρχει κάποιος που λέει σε όλους εδώ μέσα τι θα κάνουμε και στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος! Είναι ο ελληνικός λαός και το Σύνταγμα της χώρας. Οι νόμοι εφαρμόζονται είτε αρέσει στο ΚΚΕ είτε δεν αρέσει!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, επί του τελευταίου συμβάντος, κύριε Χαλβατζή, θα πω το εξής: Εσείς είστε ένας πολύ ήρεμος άνθρωπος. Πρώτον, η Υπουργός δεν είπε ότι θα καταργήσει τα κόμματα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Διαβάστε τη συνέντευξη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αλλά εξ όσων θυμάμαι, όπου κυβερνήσατε εσείς, καταργήσατε τα κόμματα. Άρα, προς τι η διαφωνία, αφού εσείς είστε κατά των κομμάτων; Δηλαδή, ξαφνικά προασπίζεστε την κοινοβουλευτική δημοκρατία εξ αριστερών;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Δεν τα ξέρετε καλά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Στη χώρα αυτή έχουμε χάσει τη λογική. Οφείλω να πω, πριν μπω στο νομοσχέδιο, γιατί δεν μπορούμε να μιλάμε εν κενώ, ότι θέλω, κύριε Χαλβατζή -και απευθύνομαι σε εσάς ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας σήμερα- να πάτε έξω και να μαζέψετε αυτούς τους κυρίους του ΠΑΜΕ που έχουν αποκλείσει τα κεντρικά ξενοδοχεία της πόλεως. Η κίνηση να πλήττετε τον ελληνικό τουρισμό στην κρισιμότερη στιγμή της οικονομικής μας φάσης των τελευταίων πενήντα ετών, διαρκώς και αδιαλείπτως και με κάθε τρόπο, συνιστά πράξη εσχάτης προδοσίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Τι λέτε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είστε ενάντια στην ευημερία του ελληνικού λαού!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Τετρακόσια ευρώ πληρώνει τους εργαζόμενους.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είστε ενάντια στα συμφέροντα του ελληνικού λαού! Επενδύετε στην καταστροφή και στη φτώχεια των ανθρώπων και είναι απαράδεκτο. Σας παρακαλώ πολύ να μαζέψετε αυτούς τους κυρίους του ΠΑΜΕ, που πάνε και κλείνουν τις επιχειρήσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Όταν η ίδια η Κυβέρνηση παραδέχεται ότι το 30% είναι μαύρη εργασία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Ζιώγα, σας παρακαλώ!

Κύριε Γεωργιάδη, συνεχίστε παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι στη συζήτηση του σχετικού σχεδίου νόμου με μία –θα προσπαθήσω να πω- ηρεμία.

Είμαι απ' αυτούς τους ανθρώπους που συμμετείχαν στον εθνικό διάλογο για την παιδεία που ξεκίνησε ως Υπουργός Παιδείας ο κ. Άρης Σπηλιωτόπουλος. Πρέπει να σας πω ότι σε εκείνη την προσπάθεια –αξιέπαινη προσπάθεια- που έγινε σε πάρα πολύ καλό κλίμα, απείχαν και τα δύο κόμματα της Αριστεράς, που σήμερα λένε ότι δεν υπήρξε διάλογος για τις αλλαγές στα πανεπιστήμια.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Δεν είπαμε αυτό. Έγινε διάλογος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο διάλογος αυτός συνεχίστηκε και επί Υπουργίας κ. Άννας Διαμαντοπούλου. Θέλω να εξάρω και τη συμβολή του κ. Πανάρετου. Μπορεί σήμερα να μην είναι Υφυπουργός, όμως είχα συμμετάσχει σε πολλές συνεδριάσεις και με τον κ. Πανάρετο. Και εγώ θέλω πάντα για λόγους ιστορίας να αποδίδω τα του Καίσαρος τω Καίσαρι. Πάλι τα κόμματα της Αριστεράς απείχαν από τη σχετική συζήτηση, διότι δεν ανεγνώριζαν τη διαδικασία. Αφού, λοιπόν, απέχουν κάποιοι απ' όλες τις σχετικές συζήτησης διαλόγου, όταν έρχεται τελικά αυτή η διαδικασία να καταλήξει κάπου, κατηγορούν τους πάντες στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ότι δεν υπήρξε διάλογος. Μα, αφού δεν έρχεστε στο διάλογο, με ποιον να κάνουμε διάλογο; Μόνοι μας;

Αγαπητέ κύριε Σπηλιωτόπουλε, από την ομιλία σας κατάλαβα ότι θέλατε πάρα πολύ να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο. Είμαι απολύτως βέβαιος ότι εσωκομματικά κάνατε ό,τι μπορούσατε για να πείσετε τον Πρόεδρό σας να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο. Είναι δυστυχώς πολύ λυπηρό ότι η Νέα Δημοκρατία του κ. Αντώνη Σαμαρά έχει αποφασίσει να αντιγράψει την αντιπολιτευτική τακτική του κακού ΠΑΣΟΚ. Είναι εξαιρετικά λυπηρό για μένα να ακούω τον ίδιο λόγο στη Βουλή των Ελλήνων, όταν ήμουν Βουλευτής με Πρωθυπουργό τον Κώστα Καραμανλή, όπου ανέβαιναν τότε οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και έλεγαν «όχι» σε όλα λέγοντας απίστευτες κασέτες και ψέματα του στυλ «μόλις γίνουμε εξουσία, θα πάρουμε πίσω τα λιμάνια από τους Κινέζους», «μόλις γίνουμε εξουσία, θα πάρουμε πίσω την Ολυμπιακή από το Βγενόπουλο», «μόλις γίνουμε εξουσία, θα πάρουμε πίσω τον ΟΤΕ από την «DEUTSCHE TELEKOM», «μόλις γίνουμε εξουσία θα καταργήσουμε το ένα», «μόλις γίνουμε εξουσία, θα καταργήσουμε το άλλο», για να έρθουν μετά και να πουν «συγγνώμη, κάναμε λάθος». Αυτό κάνετε συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Κάνετε πολύ μεγάλο λάθος σήμερα. Είμαι βέβαιος ότι θα ντρέπεστε φεύγοντας από εδώ μετά από μερικούς μήνες έχοντας καταψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα, κύριε Σπηλιωτόπουλε, που ξέρετε ότι σε προσωπικό επίπεδο ιδιαιτέρως σας εκτιμώ –αντιλαμβάνομαι ότι είστε σε πολύ δύσκολη θέση- για να αποδείξω με βάση τη συλλογιστική του Αριστοτέλη, σε πόσο μεγάλο λογικό κενό βρίσκεται η Νέα Δημοκρατία.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας είπε το εξής: Να νομοθετήσει η κυρία Υπουργός υιοθετώντας ταυτόχρονα τις προτάσεις Βούγια, Καρτάλη και Κρεμαστινού. Πρέπει να πω ότι αν κατορθώσει η κυρία Υπουργός να νομοθετήσει υιοθετώντας ταυτόχρονα τις προτάσεις Βούγια, Καρτάλη και Κρεμαστινού, νομίζω ότι το αξίωμα της Υπουργού της είναι πάρα πολύ μικρό για τις ικανότητές της και θα πρέπει να διεκδικήσει ανώτερα αξιώματα στο σύμπαν, παραδείγματος χάρη θαυματοποιού. Γιατί για όσους έχουν παρακολουθήσει συνεδριάσεις, οι κύριοι Βούγιας και Καρτάλης με τον κ. Κρεμαστινό κατέθεσαν τις μεταξύ τους εκ διαμέτρου αντίθετες προτάσεις. Οι κύριοι Βούγιας και Καρτάλης προφανώς –θα μου επιτρέψετε, κύριε Βούγια, να το πω αυτό, είναι δική μου εκτίμηση- λόγω της ακαδημαϊκής τους ιδιότητας και άρα των εξαρτήσεων της συντεχνίας, θέλουν να υπερασπίσουν οπωσδήποτε τα κεκτημένα της συντεχνίας τους. Είναι θεμιτό σε μία δημοκρατία. Βουλευτές είμαστε, εκατοντάδες συντεχνίες φθάνουν εδώ κάθε μέρα, γιατροί και καθηγητές πανεπιστημίου. Ο κ. Κρεμαστινός, προς τιμή του, έκανε μία πρόταση προς εντελώς αντίθετη κατεύθυνση, καταγγέλλοντας τις συντεχνίες των πανεπιστημίων και ζητώντας να βρεθεί ο τρόπος –και μάλιστα είχε προτείνει, αν θυμάμαι καλά, την κλήρωση με τη μέθοδο του ΟΠΑΠ- ώστε να μην έχουν οι καθηγητές καμμία απολύτως σχέση στην εκλογή του πρύτανη.

Και ερωτώ: Πως μπορείς ταυτόχρονα να υιοθετείς την πρόταση Βούγια, που θέλει να εξασφαλίσει το μεγαλύτερο έλεγχο από τους ακαδημαϊκούς στην εκλογή του πρύτανη με την πρόταση Κρεμαστινού που θέλει να μην έχουν καμμία σχέση οι πανεπιστημιακοί με την εκλογή του πρύτανη;

Απλώς το λέω για να επισημάνω τις λογικές αντιφάσεις.

Δεύτερη αντίφαση. Αν ήσασταν στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, όπως ορθώς είπε ο κ. Σπηλιωτόπουλος, θα μπορούσαμε τώρα να κάνουμε έναν καλύτερο νόμο. Έχετε απόλυτο δίκαιο. Η πράξη του ΠΑΣΟΚ να αποχωρήσει από τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος και συγκεκριμένα από το άρθρο 16, που αναφερόμαστε, ήταν μία επονείδιστη, αίσχιστη πράξη πολιτικής ανανδρίας, την οποία πληρώνει τώρα το ΠΑΣΟΚ και η Ελλάδα. Αν υποθέσουμε, όμως, ότι είχε μείνει το ΠΑΣΟΚ και είχε αλλάξει το άρθρο 16, ο νόμος τελικά που θα ψηφίζαμε θα ήταν προς την κατεύθυνση αυτού του νομοσχεδίου που φέρνει η κ. Διαμαντοπούλου σήμερα ή αυτού που λέτε εσείς, όπου θέλετε να μείνουν όλα ως έχουν; Προφανώς προς την κατεύθυνση αυτού του νομοσχεδίου.

Άρα, τι μας λέτε; Εσείς φταίτε που δεν ακολουθούμε αυτό το δρόμο γιατί φύγατε από την Αναθεώρηση του Συντάγματος και άρα, αφού φύγατε εσείς, μία σας και μία μας, λες και είμαστε παιδιά του δημοτικού. Δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε επιτέλους στο τι θέλουμε να κάνουμε στα αλήθεια;

Κυρία Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι η κριτική που σας έχει ασκηθεί μέχρι τώρα και από τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, αλλά και απ' όσα έχω ακούσει μέχρι στιγμής και στην Αίθουσα, είναι στην εντελώς λανθασμένη κατεύθυνση κατά τη δική μας εκτίμηση. Εμείς θα σας ασκήσουμε κριτική και δριμεία, όμως θα πω ότι επί της αρχής υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο γιατί θέλουμε να δώσουμε πολιτικά το στίγμα ότι είμαστε μία πολιτική δύναμη που αντιλαμβάνεται ότι δεν μπορούμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας και να μη συνδράμουμε την όποια προσπάθεια να αλλάξουν τα κακώς κείμενα στο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Κυρία Υπουργέ, πρέπει όμως να σας πω -αντιλαμβάνομαι τις πιέσεις που έχετε δεχθεί- ότι είναι εξαιρετικά άτολμο το νομοσχέδιο και πολύ φοβούμαι ότι δεν είναι καθόλου η μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση την οποία ενδεχομένως πιστεύετε ότι κάνετε ή θέλετε να κάνετε.

Θα φέρω ένα μικρό παράδειγμα: Η οπισθοχώρησή σας –θα ήθελα πολύ να μου εξηγήσετε γιατί την κάνατε- ως προς τη σύνθεση του συμβουλίου, κυρία Γιαννακά, δηλαδή η αλλαγή της πλειοψηφίας υπέρ των ακαδημαϊκών, υπέρ των εσωτερικών μελών κατά την ορολογία του νομοσχεδίου, δηλαδή η αλλαγή στο άρθρο 8 της αναλογίας 7-7-1 σε 8-1-6, με συγχωρείτε αλλά είναι μία μείζων οπισθοχώρηση, τελείως αντίθετη με το πνεύμα της μεταρρυθμίσεως που θέλατε να φέρετε εδώ. Εγώ αντιλαμβάνομαι τους πολιτικούς λόγους...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Είναι συνταγματικοί και θα τους εξηγήσω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα τους ακούσω. Αντιλαμβάνομαι τους πολιτικούς λόγους, ενδεχομένως και τους συνταγματικούς, όμως για να είμαστε δίκαιοι στο τι κάνουμε εδώ, μ' αυτήν τη σύνθεση πρύτανης εκτός των ακαδημαϊκών μονάδων του κάθε πανεπιστημίου δεν πρόκειται να εκλεγεί κι εδώ θα είμαστε κι εδώ θα είστε. Αυτό δηλαδή που θέλατε να κάνετε και που εμείς θα σας υποστηρίζαμε και το υποστηρίζουμε ότι πρέπει να γίνει, να «σπάσουμε αβγά», να «σπάσουμε» το κατεστημένο, δεν γίνεται μ' αυτήν τη σύνθεση.

Αν τα κωλύματα είναι συνταγματικά, θα σας έλεγα, κυρία Υπουργέ, να αφήσουμε τα συνταγματικά δικαστήρια να το κρίνουν και να μην ακούτε τους διάφορους συμβούλους.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα που δεν ακούστηκε. Το είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, αλλά θέλω να γίνει σαφές κυρίως για όσους ακούνε τη συζήτηση στη Βουλή τώρα, για να καταλάβουμε πόσο αυτές οι συζητήσεις έχουν ή δεν έχουν αξία: Όταν ήλθε ο νόμος του κ. Ραγκούση, ο μόνος που μίλησε υπέρ της αντισυνταγματικότητας του νόμου ήταν ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Τέσσερα κόμματα –συμπεριλαμβανομένης της Νέας Δημοκρατίας- ψήφισαν ότι ο νόμος είναι συνταγματικός και μάλιστα το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής έλεγε ότι ο νόμος είναι συνταγματικός. Είναι το ίδιο Επιστημονικό Συμβούλιο που σήμερα θέτει ζητήματα αντισυνταγματικότητας -που τα έχουν κάνει «σημαία» σήμερα ορισμένοι στις εφημερίδες- το οποίο όλως τυχαίως αποτελείται μόνο από ακαδημαϊκούς. Δεν ξέρω αν αυτό σας λέει τίποτα για τις δυνάμεις των συντεχνιών στην Ελλάδα, αλλά εντελώς τυχαία ένα συμβούλιο που αποτελείται μόνο από ακαδημαϊκούς υιοθετεί εξ ολοκλήρου όλα τα επιχειρήματα της ακαδημαϊκής συντεχνίας λες και είναι το τελευταίο σωματείο της χώρας, μόνο και μόνο για να παρέμβει στην πολιτική διαδικασία και να σώσει τα κεκτημένα του, όπως θα έκανε οποιοδήποτε άλλο σωματείο της χώρας, δηλαδή τέτοιο κύρος έχει. Αυτό, λοιπόν, το ίδιο Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής μας εξηγούσε γιατί ο νόμος είναι συνταγματικός.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Ξέρετε τι έγινε, κύριοι συνάδελφοι, στο Συμβούλιο της Επικρατείας; Ο νόμος του κ. Ραγκούση εις το 4ο Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας εκρίθη ομοφώνως αντισυνταγματικός –προσέξτε- σε δεκαεπτά σημεία. Έχει πάρει το παγκόσμιο ρεκόρ αντισυνταγματικότητας. Το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής των Ελλήνων κατέστη ανίκανο να αναγνώσει ένα από τα δεκαεπτά σημεία, όπως φυσικά και το σύνολο του Σώματος πλην του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Αυτή είναι η αξία αυτών των εκθέσεων. Μην τους δίνουμε δηλαδή μεγαλύτερη αξία απ' ό,τι έχουν. Εκρίθησαν οι κύριοι του Συμβουλίου της Βουλής σ' εκείνη την κρίσιμη για το έθνος στιγμή από το Συμβούλιο της Επικρατείας και πήραν μηδέν όλοι αυτοί οι καθηγητές. Τι έχει κάνει τώρα το Συμβούλιο της Επικρατείας; Έχει αναβάλει την τελική του απόφαση της ολομέλειας για το Δεκέμβριο μόνο και μόνο για να υπάρχει μεγάλο χρονικό διάστημα από τις δημοτικές εκλογές και για να μην υπάρχει θέμα επαναλήψεως των εκλογών. Για κανέναν άλλο λόγο.

Γιατί, λοιπόν, δεν μιλάμε καθαρά; Είπε ο κ. Σπηλιωτόπουλος: «Μα, είναι δυνατόν να εκλέγεται πρύτανης από άλλο πανεπιστήμιο; Δηλαδή θα θέλαμε εμείς εδώ στη Βουλή να εκπροσωπούμεθα από κάποιον άλλον τρίτο, από κάποιο ξένο;

Κύριε Σπηλιωτόπουλε, ο Δήμαρχος Αθηναίων, ο κ. Καμίνης, ήταν μέχρι τις εκλογές δημότης Παλαιού Ψυχικού και ο Δήμος Αθηναίων τον εξέλεξε δήμαρχο. Πού είναι το πρόβλημα;

Είπατε ότι δεν μπορεί να είναι έμμεση η εκλογή. Πρέπει να είναι άμεση και δεν πρέπει να μας αρέσει το έμμεσο. Μάλιστα. Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας εκλέγεται εμμέσως, μέσα από τη Βουλή. Αυτό πείραξε κανέναν όλα αυτά τα χρόνια; Μα, είναι δυνατό να είναι αυτά τα πραγματικά επιχειρήματα ενός μεγάλου κόμματος όταν έχουμε να αντιμετωπίσουμε υπαρκτά προβλήματα, σοβαρά προβλήματα των ελληνικών πανεπιστημίων;

Πάω λίγο επί του νόμου με τρεις κουβέντες, για να εξηγήσω κυρίως σ' όσους μας παρακολουθούν τι κάνει αυτό το νομοσχέδιο και γιατί εμείς το υποστηρίζουμε -επαναλαμβάνω- έστω και με βαριά καρδιά. Διότι θα σας πω την αλήθεια, εγώ προσωπικά πιστεύω ότι δεν θα μπορέσει να έχει τα αποτελέσματα που θέλει, όχι ότι δεν θα εφαρμοστεί, αλλά για άλλο πράγμα που ακούγεται διαρκώς: Ακούγεται ότι ο νόμος είναι ανεφάρμοστος και μας έπιασε τώρα στη Βουλή των Ελλήνων πόνος μήπως και ψηφίσουμε ανεφάρμοστο νόμο.

Απεκαλύφθη στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, ότι ο νόμος-πλαίσιο του 1982 προέβλεπε ότι μέχρι το τέλος του 1983 έπρεπε να έχουν εκδώσει όλα τα πανεπιστήμια εσωτερικούς κανονισμούς. Σήμερα έχουμε 2011 και ακόμη δεν έχουν εκδώσει. Τόσο εφαρμόζουμε τους νόμους σ' αυτήν τη χώρα.

Η κ. Μαριέττα Γιαννάκου, την οποία άκουγα χθες στο «ΣΚΑΙ», έλεγε ότι θα καταψήφιζε το νομοσχέδιο. Τη ρώτησε η κ. Κοσιώνη: «Γιατί θα καταψηφίζατε;» και είπε: «Πρώτον, γιατί το 80% είναι αντιγραφή των δικών μου νόμων.» -δεν ξέρω γιατί καταψηφίζει ένα νομοσχέδιο που το 80% είναι αντιγραφή των δικών της άρθρων- και «Δεύτερον, γιατί δεν μπορεί να αποκλείουμε τους φοιτητές από τη διοίκηση του πανεπιστημίου.» Αυτά τα λέει η Νέα Δημοκρατία τώρα.

Πείτε μας εδώ στην Αίθουσα το κώλυμα σας για το τι θα κάνει η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, να τελειώνουμε. Μη χάνουμε χρόνο στα σημαντικά θέματα.

Τα σημαντικά, όμως, θέματα, αγαπητέ Άρη -και στα λέει ένας πρώην δαπίτης- δεν είναι τι λέει η ΔΑΠ. Τα σημαντικά θέματα είναι: Πού αξιολογούνται τα ελληνικά πανεπιστήμια, τι αξία έχει το πτυχίο που δίνουμε στα παιδιά μας, πώς αξιοποιούμε τα χρήματα που δίνει ο Έλληνας φορολογούμενος.

Τι προσπαθεί να κάνει, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο: Πρώτα απ' όλα κάνει κάτι πάρα πολύ βασικό, που κατά τη γνώμη μου είναι η συνέχεια του νόμου Γιαννάκου. Υπενθυμίζω η Ανωτάτη Αρχή Αξιολογήσεως θεσμοθετήθηκε με το νόμο Γιαννάκου, πολεμήθηκε σκληρά από το τότε ΠΑΣΟΚ, τα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια γινόντουσαν κάθε εβδομάδα, το Πολυτεχνείο κάηκε και εν πάση περιπτώσει θεσμοθετήθηκε.

Εφαρμόστηκε, κύριε Σπηλιωτόπουλε, επί υπουργίας σας εξ ολοκλήρου ο νόμος Γιαννάκου για την αξιολόγηση; Απάντηση: Ου! Δεν σας πείραξε που ψηφίσατε ως Νέα Δημοκρατία ένα νόμο ανεφάρμοστο; Απάντηση: Ου! Μα έτσι είναι, αυτοί οι νόμοι είναι δύσκολο να εφαρμοστούν στην Ελλάδα, υπάρχουν κατεστημένα συμφέροντα από πίσω.

Τι κάνει, λοιπόν, αυτός ο νόμος; Κάνει ένα βήμα παραπάνω, πολύ σωστό βήμα. Συνδέει την αξιολόγηση με τη χρηματοδότηση. Πράγματι. Και το κάνει -θα μου επιτρέψετε να πω, κυρία Υπουργέ, και εκεί είναι η δική μας ένσταση- λίγο ντροπαλά, εμείς θα το θέλαμε περισσότερο. Πανεπιστήμιο που δεν κάνει καλά τη δουλειά του να μην παίρνει φράγκο. Καθηγητής που βγάζει αμόρφωτους μαθητές να μην πληρώνεται ούτε το μισθό του. Δεν το καταλαβαίνω γιατί πρέπει να παίρνει τα δικά μου τα λεφτά και να βγάζει αγράμματα παιδιά! Δεν το καταλαβαίνω! Ούτε οι μισθοί τους να μην είναι εξασφαλισμένοι εάν δεν κάνουν τη δουλειά τους. Αυτό είναι το σωστό βήμα.

Εκεί να έχουμε διαφωνία και να πιέζουμε με τη Νέα Δημοκρατία το ΠΑΣΟΚ να το κάνει περισσότερο, αλλά να έρθει το ΠΑΣΟΚ

και να λέει: «Συνδέω την αξιολόγηση με τη χρηματοδότηση» και να λέει η Νέα Δημοκρατία: «Διαφωνώ με τη σύνδεση αξιολογήσεως-χρηματοδοτήσεως», με συγχωρείτε αυτό είναι παράνοια, πρόκειται περί παράνοιας, ζούμε στο παρανοϊκό κράτος!

Τι άλλο κάνει αυτό το νομοσχέδιο; Εισάγει το περίφημο Συμβούλιο Διοικήσεως. Και θέλω εδώ να το επισημάνω.

Έχει γίνει όλος ο χαμός, ακούω από το πρωί έως το βράδυ τους πρυτάνεις να μην έχουν ένα θέμα όσον αφορά τη διδασκαλία των παιδιών, να μη θέτουν ένα θέμα για το αν κάπου πλήττεται η καθ' αυτό εκπαιδευτική διαδικασία, αλλά το μόνο που τους αφορά να είναι η καρέκλα.

Κι εγώ ρωτώ: Όταν κάποιος ονειρεύτηκε να γίνει καθηγητής Φυσικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών –για παράδειγμα- ο τελικός του σκοπός ήταν να ασχολείται με τα ενοίκια του πανεπιστημίου και το συνεργείο που θα κάνει τις βαφές και τα προγράμματα και πώς θα μοιραστούν οι μίζες; Αυτό ήταν το όραμα του ως καθηγητού, γι' αυτό πήγε στο πανεπιστήμιο; Τι δουλειά έχουν οι καθηγητές να ενδιαφέρονται για τη διοίκηση; Κανονικά η διοίκηση θα έπρεπε να είναι αγγαρεία για τους καθηγητές.

Θα έπρεπε να τους πούμε: Κύριοι σας απαλλάσσουμε πλήρως από τη διοίκηση, για να έχετε όλο τον ελεύθερο χρόνο να ασχοληθείτε με τα παιδιά σας, με τους φοιτητές σας, με τα προγράμματα σας, με την επιστήμη σας. Αυτό θα πει καθηγητής. Αν ήθελαν να γίνουν managers, δεν θα πήγαιναν να γίνουν καθηγητές πανεπιστημίου, θα πήγαιναν στην ιδιωτική αγορά εργασίας να διοικούν επιχειρήσεις. Και όμως το μόνο που τους ενδιαφέρει, είναι ποιος θα κάτσει στην καρέκλα. Το αν θα βγαίνουν μορφωμένα παιδιά δεν τους ενδιαφέρει καθόλου. Δεν έχω ακούσει μια ένσταση από έναν. Είναι φοβερό! Είναι κατάντια για τη χώρα! Είναι κατάντια του πνευματικού κόσμου αυτής της χώρας!

Κυρία Υπουργέ, αντιλαμβανόμαστε πλήρως τη συνταγματικότητα. Βεβαίως -επαναλαμβάνω- πληρώνουμε ως Ελλάδα την ανεύθυνη σας στάση ως αντιπολίτευση στην αναθεώρηση του συντάγματος. Αυτό πληρώνουμε τώρα!

Όμως, για να πούμε την αλήθεια και να πούμε το πολιτικό επιχείρημα, αγαπητέ Άρη, ως προς την ένσταση της αντισυνταγματικότητας που δυστυχώς υπερψήφισε η Νέα Δημοκρατία, βεβαίως και είναι λάθος το Σύνταγμα στο άρθρο 16 παράγραφος 5. Πρέπει να το αλλάξουμε. Είναι λάθος. Ποιος σας είπε ότι πρέπει να αποφασίζουν μόνοι τους κάποιοι για τα λεφτά που παίρνουν από εμένα; Ποιος σας το είπε αυτό; Πού ακούστηκε; Εάν θέλουν τα πανεπιστήμια να έχουν το αυτοδιοίκητο, να βρουν λεφτά από αλλού. Στη ζωή όποιος πληρώνει ελέγχει και σε αυτόν λογοδοτείς. Εδώ πληρώνει το ελληνικό κράτος και άρα το ελληνικό κράτος πρέπει να έχει τον τελικό λόγο. Αυτή είναι η λογική θέση των πραγμάτων. Τα άλλα είναι αριστερίστικα, τα οποία μπήκαν στο Σύνταγμα σε αυτήν την ατέρμονη πορεία της Ελλάδος, στην περίφημη γενιά του Πολυτεχνείου για την οποία ζήτησε συγγνώμη ο κ. Λοβέρδος προχθές και καλά έκανε. Και έρχεται τώρα η Νέα Δημοκρατία να υπερασπιστεί τις καταστροφές που έφερε στην Ελλάδα η γενιά του Πολυτεχνείου; Αυτό θέλετε; Αυτό επιχειρεί σοβαρά η Νέα Δημοκρατία;

Θα ήθελα να πω και ένα τρίτο και τελευταίο για να κλείσω, που κάνει το παρόν νομοσχέδιο. Δεν θα θριαμβολογήσω. Θα πω μόνο ένα πράγμα για να ακουστεί στην Αίθουσα: Ήμουν προσκεκλημένος στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του «ΑΛΦΑ» στην εκπομπή του κ. Νίκου Χατζηνικολάου και ήταν τότε Υπουργός Προστασίας του Πολίτη – Υπουργός Δημοσίας Τάξεως τότε, όπως είναι και το ορθό- ο κ. Βύρων Πολύδωρας και του είχε φύγει η φράση ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πίσω από τους κουκουλοφόρους. Με είχε καλέσει ο κ. Χατζηνικολάου για να συζητήσουμε αυτό το θέμα. Είχε καλέσει και ένα φοιτητή από τα ΕΑΑΚ -ξέρετε, στα ΕΑΑΚ είναι κάτι μαλλιάδες άπλυτοι με κάτι τούφες και τατουάζ και κάτι περίεργα- ο οποίος φοιτητής αρνήθηκε να μου απαντήσει...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ελάτε τώρα...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Γιάννη μου, τους έχεις δει πώς είναι; Αν τους ρίξεις νερό θα πάθουν δηλητηρίαση.

Εν πάση περιπτώσει, επανέρχομαι. Ο φοιτητής αυτός αρνήθηκε να κάνει συνομιλία μαζί μου γιατί λέει ότι ήμουν φασίστας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τι είχα πει εγώ, λοιπόν, εκεί; Είχα πει «Παιδιά, δεν μπορούμε να έχουμε το πανεπιστημιακό άσυλο όπως είναι φτιαγμένο στην Ελλάδα, γιατί όπως είναι φτιαγμένο στην Ελλάδα δεν είναι για την προάσπιση της ελευθέρας διακινήσεως των ιδεών, αλλά είναι προάσπιση των κουκουλοφόρων και των ποινικών πράξεων». Όποιος από εσάς αμφιβάλλει γι' αυτό, οι κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ κυρίως, οι οποίοι δεν έχουν ποτέ απαντήσει στο επιχείρημα: Τι είδους, κύριε Κουράκη, ακαδημαϊκή ελευθερία είναι αυτή που ο Μάκης Βορίδης, εγώ, ο Πλεύρης, ο Ροντούλης, ο Πολατίδης δεν μπορούμε να πάμε; Φοβερή ακαδημαϊκή ελευθερία! Είναι μια ακαδημαϊκή ελευθερία πλην όσων διαφωνούμε μαζί τους. Γιατί αν πατήσει το πόδι του στο πανεπιστήμιο κάποιος με τον οποίο διαφωνούν οι ακροαριστεροί, πρέπει να τον σπάσουν στο ξύλο. Τελευταίο παράδειγμα είναι ο νομπελίστας ο Γουάτσον, ο οποίος πήγε να μιλήσει στην Πάτρα, κύρια Υπουργέ –νομπελίστας ενενήντα χρονών- και πήγαν κάτι άπλυτοι κουκουλοφόροι να τον δείρουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε, σε είκοσι δευτερόλεπτα.

Ευτυχώς τον έσωσαν μερικοί φοιτητές και σώθηκε και η Ελλάδα. Και αυτό το θέμα το επιλύει το σχετικό νομοσχέδιο κατά τη γνώμη μου κατά έναν απολύτως ξεκάθαρο και σοφό τρόπο.

Γι' αυτούς, λοιπόν, τους τρεις βασικούς λόγους, για τη σύνδεση αξιολογήσεως-χρηματοδοτήσεως, έστω και αν γίνεται ντροπαλά, για τη δημιουργία του Συμβουλίου Διοικήσεως έστω και αν γίνεται ήπια λόγω συνταγματικών κωλυμάτων, όπως λέει η κυρία Υπουργός –αυτό είναι στη δική της κρίση- και για το λόγο της ξεκαθαρίσεως του ζητήματος του ασύλου, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός θα υπερψηφίσει το παρόν νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΟΥΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Περιμένετε μισό λεπτό, κύριε συνάδελφε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΟΥΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Επί προσωπικού προηγείται ο κ. Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΟΥΓΙΑΣ: Εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Γεωργιάδης αναφερόμενος στην απεργιακή κινητοποίηση των εργαζομένων στον τουρισμό χαρακτήρισε εσχάτη προδοσία τη δράση των σωματείων και του ΠΑΜΕ μπροστά σε μεγάλα ξενοδοχεία.

Το γεγονός ότι η ασύδοτη δράση μεγαλοξενοδόχων, οι οποίοι χρησιμοποιούν εργαζομένους κατά 30% -σύμφωνα με την έκφραση κυβερνητικού στελέχους- με απλήρωτη μαύρη εργασία και ανασφάλιστη, το γεγονός ότι μεγαλοξενοδόχοι υποχρεώνουν εργαζόμενους να υπογράφουν καθημερινή ημερήσια σύμβαση εργασίας, το γεγονός ότι πληρώνονται με 520 ευρώ το μήνα, δεν λογίζεται εσχάτη προδοσία, αλλά λογίζεται και είναι η καπιταλιστική εκμετάλλευση, καπιταλιστική εκμετάλλευση η οποία στηρίζεται στους νόμους τους οποίους έχει ψηφίσει η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και στηρίζει και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός.

Εμείς ως ΚΚΕ θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε τα δίκαια αιτήματα και τους αγώνες των εργαζομένων, θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε τους αγώνες ενάντια στην αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική. Τις αποφάσεις τις παίρνουν τα συνδικάτα και οι συλλογικοί φορείς.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Βούγιας έχει το λόγο επί προσωπικού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΟΥΓΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μέσα από μια διπλή αναφορά στη δική μου παρέμβαση για τη βελτίωση του νομοσχεδίου, έγινε προηγουμένως, μια ανοίκεια επίθεση με χαρακτηρισμούς όπως «αισχρή συντεχνία» και άλλους παρεμφερείς, στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Δεν θέλω να υποστηρίξω πως δεν δόθηκαν αφορμές από την πανεπιστημιακή κοινότητα για καλόπιστη κριτική, ωστόσο το να φτάσουμε στο άλλο άκρο και να μην αναγνωρίζουμε τα θετικά και δημιουργικά στοιχεία που συνήθως γίνονται αθόρυβα και δημιουργικά μέσα στο ελληνικό πανεπιστήμιο και οδηγούν τους Έλληνες φοιτητές και τους Έλληνες επιστήμονες στο να διαπρέπουν στο εξωτερικό, θα έλεγα πως αποτελεί μια χυδαία συκοφαντική επίθεση.

Η τάση για απόλυτη απαξίωση της πανεπιστημιακής κοινότητας στην ουσία συνδέεται με την αντιδημοκρατική λογική πως δημοκρατικό και αποτελεσματικό πανεπιστήμιο δεν μπορούν να συνυπάρξουν. Αυτό διαψεύδεται από την καθημερινότητα του ελληνικού πανεπιστημίου.

Πιστεύω πως το νομοσχέδιο με κάποιες βελτιώσεις μπορεί να επιτύχει αυτό το στόχο. Θα ήθελα όμως να επαναλάβω ότι πρέπει να σταματήσει αυτή η πλεγματική και δυσφημιστική απαξίωση του ελληνικού πανεπιστημίου και ολόκληρης της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Ευχαριστώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Αυτό λέγεται απάντηση, δεν λέγεται προσωπικό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα, είπαν και οι δυο το όνομά μου, κύριε Πρόεδρε. Παρακαλώ το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δηλαδή κάθε φορά που θα αναφέρεται ένα όνομα, θα παίρνουμε το λόγο επί προσωπικού;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ πρώτα στον κ. Χαλβατζή. Αξιότιμε εκπρόσωπε του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, μάλλον έχετε πάθει κάποια σύγχυση. Όσα είπατε περί της μαύρης εργασίας, αποτελούν αντικείμενο που μπορεί να κάνει το κόμμα σας καταγγελία στα αρμόδια όργανα, παραδείγματος χάριν, στο ΣΕΠΕ, να προχωρήσουν στους σχετικούς ελέγχους και να τελειώνει η υπόθεση. Εάν όμως ο καθένας που είχε μια διαφωνία ή πίστευε ότι κάτι δεν γίνεται καλά στη χώρα, έπαιρνε το νόμο στα χέρια του, όπως κάνετε εσείς αυτήΝ τη στιγμή με το ΠΑΜΕ απ' έξω, εδώ θα γινόμασταν far west!

Πρέπει δε να σας πω, εάν ενδιαφέρεστε για τη μαύρη εργασία, τα κατώτατα ημερομίσθια και όλα αυτά, να κοιτάξετε λίγο στην «ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ». Πολλά έχετε να μάθετε από εκεί.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ούτε μια μαύρη εργασία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όσον αφορά τον κ. Βούγια, θέλω να πω το εξής και να είναι συγκεκριμένο. Ουδέποτε υπενόησα, αν αυτό καταλάβατε, ότι το σύνολο των πανεπιστημιακών ανήκε στη συντεχνία. Αντιθέτως γνωρίζω καλώς ότι υπάρχουν άριστοι πανεπιστημιακοί που κάνουν καταπληκτική δουλειά στα ελληνικά πανεπιστήμια. Δυστυχώς, όμως το δικό τους καλό έργο, το οποίο χαρακτηρίζετε ως αθόρυβο, θα σας πω ότι χάνεται λόγω της συντεχνίας που είναι από πάνω και τους καπελώνει.

Αυτός ο νόμος, κατά τη γνώμη μας, μπορεί να εμποδίσει αυτή τη συντεχνία να συνεχίσει να καπελώνει τους πολλούς άξιους καθηγητές που έχουμε στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής, του ΣΥΡΙΖΑ και Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Αναστάσιος Κουράκης.

Ορίστε, κύριε Κουράκη, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα με την ευκαιρία που είναι εδώ και ο κ. Πανάρετος, ο πρώην Υφυπουργός, να αρχίσω με το θέμα των αδιόριστων εκλεγμένων μελών διδακτικού προσωπικού το οποίο χρονίζει και είναι ντροπή. Είναι ντροπή, γιατί μέσα σε αυτήΝ εδώ την Αίθουσα έχουν δοθεί επανειλημμένως οι υποσχέσεις για την τύχη αυτών των συναδέλφων οι οποίοι έχουν εκλεγεί, έχουν υποστεί όλες τις δοκιμασίες και περιμένουν να διοριστούν. Καταλαβαίνετε ότι υπάρχουν και μεταβατικές διατάξεις που χειροτερεύουν το καθεστώς με το οποίο θα μπουν στο πανεπιστήμιο, ανάλογα με το αν θα ήταν με τον παλιό νόμο ή με τον καινούργιο νόμο.

Θα παρακαλούσα την κυρία Υπουργό να αναφερθεί μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, με αφορμή το νέο νομοσχέδιο, για την τύχη αυτών των συναδέλφων που θα έλεγα ότι θα έπρεπε να υλοποιηθεί η υπόσχεση για διορισμό τους μέσα στο Αύγουστο. Θέλω να πιστεύω ότι το σύνολο των συναδέλφων πρέπει να διοριστεί το ταχύτερο δυνατόν για να μπορέσουν να λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια τουλάχιστον με τις λιγότερες δυνατές απώλειες, καθώς οι περικοπές, όπως γνωρίζουμε, είναι πελώριες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα νόμο στη Βουλή όταν το σύνολο της πανεπιστημιακής κοινότητας είναι απέναντι. Και είναι απέναντι όχι μόνο η Σύνοδος των Πρυτάνεων, όχι μόνο η συντριπτική πλειοψηφία των συγκλήτων της χώρας με ομόφωνες αποφάσεις, να θυμίσουμε ότι δεκατέσσερις από τις δεκαεπτά Συγκλήτους έχουν τοποθετηθεί αρνητικά, -η χθεσινή Σύνοδος των Πρυτάνεων έχει τοποθετηθεί αρνητικά, αλλά και πάνω από χίλιοι εκατό καθηγητές από σαράντα τρία πανεπιστήμια, ανάμεσα στους οποίους και ο Νόαμ Τσόμσκι, ο Σίζεκ και πολλοί-πολλοί άλλοι ζητούν από την Κυβέρνηση να μην προχωρήσει στην ψήφιση του νομοσχεδίου και αντ' αυτού να ξεκινήσει ένας πραγματικός διάλογος.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε χαρακτηρίζεται από μία απολύτως ολιγαρχική δομή. Προφανώς θέλει να αλλάξει το πανεπιστήμιο, θα έλεγα ακριβέστερα να πάψει να είναι πανεπιστήμιο, να είναι ένα πανεπιστήμιο που απλώς καταρτίζει. Όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, πανεπιστήμια και ΤΕΙ, καταρτίζουν και τελικώς αποφοιτούν στην αγορά εργασίας με μειωμένα προσόντα, άρα και μειωμένες προσδοκίες, απόφοιτοι για τη νέα αγορά εργασίας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το μοντέλο διοίκησης για να μπορέσει να περάσει αυτό το πανεπιστήμιο χρειάζεται ένα ολιγαρχικό, αδιαφανές και θεσμικά ανεξέλεγκτο σύστημα διοίκησης. Όλοι έχουμε αναφερθεί σε αυτήΝ εδώ την Αίθουσα και στην επιτροπή ότι δεν υπάρχουν θεσμικά αντίβαρα για το Συμβούλιο Διοίκησης, το οποίο βεβαίως δεν έχει ελεγκτικό ρόλο, αλλά ασκεί απολύτως διοίκηση και καθορίζει τα πάντα. Το κυριότερο είναι ότι επεμβαίνει απολύτως με ένα μακροπρόθεσμο τρόπο στη συγκρότηση και την εκλογή του διδακτικού προσωπικού. Αυτό είναι κάτι το οποίο θίγει ευθέως το αυτοδιοίκητο του πανεπιστημίου και πέρα από το ότι είναι απολύτως αντισυνταγματικό, όπως έχουν διαβεβαιώσει σειρά συνταγματολόγων και κ Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, προσβάλλει ένα θεσμό ο οποίος επιβίωσε διαχρονικά και έχει μεγαλουργήσει.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να πω ότι το πανεπιστήμιο παρουσιάζει πάρα πολλά προβλήματα. Πολλά θα μπορούσαμε να τα διορθώσουμε ακόμη και σήμερα, ακόμη και χθες, θα έλεγα. Αυτό, όμως, δεν υποχρεώνει καθόλου την υπάρχουσα Κυβέρνηση και την Πλειοψηφία της Βουλής να ισοπεδώσει και να καταργήσει κατακτήσεις αιώνων.

Το ότι θίγεται η αυτοδιοίκηση πιστοποιείται και από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, που λέει ότι: «Η πλήρης αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ δεν μπορεί να είναι η αυτοδιοίκηση των τακτικών μόνο καθηγητών και δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται τα ΑΕΙ ως απλά ιδρύματα ή ενώσεις προσώπων».

Θα πρέπει να γνωρίζει ο ελληνικός λαός ότι ο πρόεδρος στο συμβούλιο θα είναι μονάχα εξωτερικό μέλος του, δηλαδή ένας επιχειρηματίας, ένας πολιτικός. Όπως γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μία από τις προσθήκες της τελευταίας στιγμής ήταν ότι θα μπορούσαν να είναι και πολιτικοί ή πολιτευτές μέσα στα εξωτερικά μέλη. Αυτό, λοιπόν, το συμβούλιο, που θα έχει πρόεδρο το εξωτερικό μέλος, δεν θα ελέγχεται από τη σύγκλητο.

Αυτήν τη στιγμή, όπως ξέρετε, στα πανεπιστήμια και με βάση τον ν. 1268, ουσιαστικό όργανο διοίκησης του πανεπιστημίου είναι η σύγκλητος που αποτελείται από εκλεγμένους εκπροσώπους της πανεπιστημιακής κοινότητας όλων των βαθμίδων και

των κλάδων και στην ουσία την καθημερινή διοίκηση την ασκεί το πρυτανικό συμβούλιο, αλλά λογοδοτεί απολύτως στη σύγκλητο.

Παρ' όλες τις αλλαγές που υποτίθεται ότι έκανε η κυρία Υπουργός, η σύγκλητος εξακολουθεί να έχει έναν απολύτως διακοσμητικό ρόλο, χωρίς καμμία αρμοδιότητα όσον αφορά το ακαδημαϊκό της έργο.

Σχετικά με τον πρύτανη για τον οποίο έχει γίνει αρκετή συζήτηση, και εδώ το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής αποκλείει κατηγορηματικά την προοπτική να εκλεγεί πρύτανης κάποιος από πανεπιστήμιο του εξωτερικού, όπως αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 14 του σχεδίου νόμου. Σημειώνεται στην έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής ότι: «ο Πρύτανης πρέπει να είναι μέλος της πανεπιστημιακής κοινότητας του συγκεκριμένου εκάστοτε ΑΕΙ».

Και άλλοι συνάδελφοι έχουν τοποθετηθεί –και ο κ. Σπηλιωτόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά και άλλοι από το ΠΑΣΟΚ- λέγοντας ότι δεν είναι δυνατόν να μην προέρχεται ο πρύτανης και ο κοσμήτορας από την πανεπιστημιακή κοινότητα, από το ίδρυμα για τον πρύτανη και από τη σχολή για τον κοσμήτορα.

Είναι απολύτως λάθος το γεγονός ότι η σχολή είναι η βάση της ακαδημαϊκής, εκπαιδευτικής και ερευνητικής δραστηριότητας σε αντιπαράθεση με το τμήμα. Παρ'όλο που έχουν γίνει ορισμένες αλλαγές –φραστικές θα έλεγα- στο επίπεδο του τμήματος, στην πραγματικότητα το τμήμα έχει απογυμνωθεί από την κύρια αποστολή του -που είναι το βασικό κύτταρο της ακαδημαϊκής κοινότητας, της ακαδημαϊκής οργάνωσης- το πεδίο συγκρότησης των γνωστικών αντικειμένων και του στοχασμού και ουσιαστικά επηρεάζονται άμεσα ή έμμεσα και τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων.

Όσον αφορά τη σχολή και τον κοσμήτορα, θα έλεγα ότι είναι ένας απόλυτος άρχοντας που ορίζεται από το συμβούλιο. Δεν έχει καμμία σχέση με τους ανθρώπους που πρόκειται να διοικήσει. Έχει μια θητεία μέχρι οχτώ χρόνια και είναι αυτός που καθορίζει στην ουσία και με έναν ορισμένο τρόπο και τα εκλεκτορικά σώματα. Ο κοσμήτορας δηλαδή ουσιαστικά ορίζεται από το συμβούλιο και ορίζει κατά έναν τρόπο, όπως είπα, τα εκλεκτορικά σώματα.

Στο σημείο αυτό -επειδή αναφερθήκατε, κυρία Υπουργέ, σε κάποιες αλλαγές που έγιναν- πρέπει να σας πω και για λόγους δικαιοσύνης ότι όντως και σε μένα, ως εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, ήρθε την Παρασκευή το μεσημέρι το mail με το οποίο μας γνωστοποιούσατε τις τροπολογίες και όντως έλεγε να ενημερώσουμε τα μέλη των Κοινοβουλευτικών μας Ομάδων. Αυτό ισχύει.

Πρέπει όμως να σας πω ότι είναι εξαιρετικά παράδοξο, μέσα στις τροπολογίες που είδαμε την Παρασκευή, να υπάρχει μια προσθήκη -που έγινε ανάμεσα στη συνεδρίαση της επιτροπής και στην Παρασκευή- που αφορά την υπόθεση των master των πολυτεχνικών σχολών και σήμερα, αν δεν κάνω λάθος, αυτή η προσθήκη να αφαιρείται μ' ένα νέο κείμενο που μας δώσατε.

Καταλαβαίνετε ότι αυτό δεν τιμά ούτε το Κοινοβούλιο και πολύ περισσότερο το Υπουργείο. Δεν το τιμά με την έννοια ότι μια τόσο σοβαρή διάταξη δεν είχε προβλεφθεί, μπαίνει ανάμεσα στην τελευταία συνεδρίαση της επιτροπής και την Παρασκευή και μέσα σε τρεις μέρες αφαιρείται.

Καταλαβαίνετε ότι έχουμε όλο το δικαίωμα να θεωρήσουμε ότι ο λόγος για τον οποίο μπήκε η διάταξη αναγνώρισης των master στις πολυτεχνικές σχολές -δηλαδή σε πενταετείς σπουδές με έναν ορισμένο τρόπο, που δεν ήταν αυτό ακριβώς το αίτημα που διατύπωναν οι πολυτεχνικές σχολές- ήταν ο εξευμενισμός της αντίθεσης που είχαν οι καθηγητές και η κοινότητα των πολυτεχνικών σχολών και πολλών άλλων.

Δεν υπολογίσατε βεβαίως ότι αυτοί που είναι ήδη διορισμένοι απόφοιτοι πολυτεχνικών σχολών δικαίως θα διεκδικούσαν την αναγνώριση του master για να πάρουν το επίδομα του 10%, πράγμα το οποίο θα επιβάρυνε τον κρατικό προϋπολογισμό. Αυτό δεν το είχατε υπολογίσει. Μετά από τρεις μέρες έρχεστε και το αφαιρείτε. Επαναλαμβάνω ότι αυτό δεν τιμά καθόλου το Υπουργείο. Δείχνει μια εξαιρετικά πρόχειρη διαδικασία αντιμετώπισης πολύ σοβαρών θεμάτων.

Θα έλεγα ότι οι φραστικές αλλαγές που κάνατε για το τμήμα, το ότι με έναν τρόπο υπηρετεί επιστήμες, τέχνες και τεχνολογίες, δεν αλλάζει τίποτα. Ουσιαστικά η διοίκηση του τμήματος ασκείται σ' όλα τα ζητήματα από τη σχολή. Δεν έχει καμμία σχέση με την έννοια που γνωρίζουμε τώρα, του department, και σας λέω ότι αυτό, πέρα απ' όλα τα άλλα, αφήνει μετέωρο το ζήτημα των επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Σχετικά με το ζήτημα της χρηματοδότησης, καταλαβαίνουμε ότι περνάμε σ' ένα νέο καθεστώς που αποποιείται τη συνολική χρηματοδότηση των ιδρυμάτων. Χρηματοδοτεί με ένα ποσοστό για την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων και το υπόλοιπο το αφήνει για να το χειριστεί ανάλογα με το πώς αξιολογείται και πώς προσαρμόζεται η λειτουργία του κάθε Ιδρύματος στις επιταγές τού εκάστοτε Υπουργείου. Συστήνεται βεβαίως για την αξιοποίηση της περιουσίας των ΑΕΙ κι ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, το οποίο δεν έχει καμμία δημοκρατική νομιμοποίηση. Αποφασίζει ετερόνομα, επιβάλλοντας ποικίλες και πολύ δεσμευτικές υποχρεώσεις σε μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Σχετικά με το προσωπικό το οποίο θα διδάξει στα πανεπιστήμια πρέπει να ξέρουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο όρος «ΔΕΠ» ουσιαστικά σήμαινε «Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό». Η αναφορά στην έρευνα γενικώς στο νομοσχέδιο απουσιάζει στον α' ή β' βαθμό και το πιο χαρακτηριστικό είναι ότι αφαιρώντας τη βαθμίδα του λέκτορα μπαίνει μια άλλη βαθμίδα, αυτή των εντεταλμένων διδασκόντων, οι οποίοι θα κάνουν μόνο διδακτικό έργο. Αποσυνδέεται, δηλαδή, η διδασκαλία από την έρευνα και μπαίνει ένας θεσμός μάλλον σε αντικατάσταση των υπηρετούντων με το π.δ. 407, οι οποίοι μάλιστα θα μένουν μόνο για πέντε χρόνια και μετά θα φεύγουν. Σκεφθείτε πόσο ελκυστικό για έναν επιστήμονα είναι το να διεκδικήσει μία τέτοια θέση γνωρίζοντας ότι σε πέντε χρόνια θα έχει τελειώσει η θητεία του και θα κάνει μόνο διδακτικό έργο. Θεωρώ ότι αυτό ενισχύει την πρώτη και δεύτερη βαθμίδα. Ουσιαστικά, δηλαδή, επαναφέρει με έναν τρόπο το θεσμό της έδρας, δηλαδή ένα φεουδαρχικού τύπου μοντέλο, το οποίο έχει καταδικαστεί και βεβαίως έχει ξεπεραστεί απολύτως.

Όσον αφορά τα προσόντα, είχαμε επισημάνει και στην επιτροπή το γεγονός ότι το νομοσχέδιο βάζει ελάχιστα προσόντα για την εκλογή του καθηγητή πρώτης βαθμίδας, όπως είναι το διδακτορικό και μόνον, και αφήνει μετά το θέμα στους οργανισμούς των διαφόρων ιδρυμάτων. Είχαμε πει ότι αυτό θα οδηγήσει τα διάφορα ιδρύματα στο να ορίσουν προσόντα για εκλογή καθηγητών που θα είναι διαφορετικά από ίδρυμα σε ίδρυμα, από γνωστικό αντικείμενο σε γνωστικό αντικείμενο κι από επιστημονικό πεδίο σε επιστημονικό πεδίο κι αυτό οδηγεί σε μία διαβάθμιση των ιδρυμάτων ανάλογα με το πόσο υψηλά είναι τα προσόντα του διδακτικού προσωπικού τους.

Το ίδιο πράγμα λέει και η επιστημονική έκθεση της Βουλής. Λέει επί λέξει δηλαδή ότι: «Προσόντα και πρόσθετες προϋποθέσεις για την κατάληψη θέσης καθηγητή κάθε βαθμίδας δεν αποτελούν μόνο εσωτερικό θέμα κάθε ιδρύματος, αλλά επιδρούν και στα λοιπά ιδρύματα της χώρας, καθώς και στη λειτουργία της πολιτείας στο σύνολό της». Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι αυτή δεν είναι μόνο δική μας αντίληψη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ την ανοχή σας επ' ολίγον.

Χαιρόμαστε που η επισήμανση που κάναμε στην επιτροπή, ότι δηλαδή είχε παραλειφθεί η μέριμνα για τη στέγαση των φοιτητών, προστέθηκε. Όμως δεν υπάρχει η ρητή δέσμευση ότι η φοίτηση και η στέγαση είναι υποχρέωση της πολιτείας απέναντι στους φοιτητές. Η αναφορά βέβαια είναι θετική, αλλά δεν αλλάζει την ουσία του πράγματος.

Ένα άλλο πολύ αρνητικό ζήτημα επίσης, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η εμμονή για το άνοιγμα των πανεπιστημίων στους αποφοίτους των κολεγίων, καθώς προβλέπεται ότι εισάγονται οι απόφοιτοι ανωτέρων σχολών διετούς και υπερδιετούς κύκλου σπουδών στα ΑΕΙ.

Αυτό δεν λέγεται κινητικότητα. Αυτό λέγεται πια αναβάθμιση των κολεγίων-είναι ένα πολύ μεγάλο δώρο στους κολεγιάρχες- και λέγεται και μία υποβάθμιση των πανεπιστημίων, καθώς προ-

βλέπεται ότι ο οργανισμός κάθε ιδρύματος στο νομοσχέδιο θα προβλέπει και θα προσδιορίζει τους όρους και τη διαδικασία κατάταξης –παρακαλώ- των αποφοίτων αυτών των σχολών σε προγράμματα σπουδών των ΑΕΙ. Έτσι, θα λέγαμε, ότι με τη ρύθμιση αυτή δεν ανοίγουν απλώς τα παράθυρα, αλλά και οι επίσημες πύλες των πανεπιστημίων στους αποφοίτους των κολεγίων, οι οποίοι πλέον θα μπορούν να κατατάσσονται σε προγράμματα σπουδών ακόμα και χωρίς εξετάσεις.

Είναι εξαιρετικά λυπηρό το ότι πήρατε τα εύσημα από την πλευρά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και για το ζήτημα του ασύλου και για το ζήτημα του ολιγαρχικού μοντέλου διοίκησης. Θα έλεγα ότι αυτό δεν τιμά το ΠΑΣΟΚ, δεν τιμά την παράδοση των αγώνων που είχαν δοθεί στο πανεπιστήμιο και από την παράταξη της ΠΑΣΠ. Και θα έλεγα ότι είναι και ένα εξαιρετικά αρνητικό σημείο και μία οπισθοχώρηση και στο ιδεολογικό επίπεδο.

Η κατάργηση του ασύλου με το να ανατίθεται αποκλειστικά σε ένα μονοπρόσωπο όργανο, όπως είναι ο πρύτανης, ενώ στο προσχέδιο τουλάχιστον ήταν σε περισσότερα χέρια, αποτελεί ακόμα μία υποχώρηση, η οποία θα δημιουργήσει πάρα πολλά προβλήματα. Θα έλεγα ότι είχαμε τον τρόπο να διορθώσουμε πάρα πολλά από τα κακώς κείμενα της προηγούμενης κατάστασης. Αυτό το οποίο γίνεται πια είναι ότι με τον τρόπο αυτό δεν θα έχουμε ούτε δημόσιο, ούτε δωρεάν και κυρίως δεν θα έχουμε πανεπιστήμιο.

Είναι σαφές ότι εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Και είναι επίσης σαφές και διακηρυγμένο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα συνεχίσει τον αγώνα. Το νομοσχέδιο αυτό δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην πράξη, δεν οδηγεί σε καμμία αναβάθμιση. Εμείς θα συνεχίσουμε τον αγώνα, θα συνεχίσουμε μέσα στα πανεπιστήμια, θα συνεχίσουμε το διάλογο με την κοινωνία για να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για παροχή γνώσης υψηλού επιπέδου, δωρεάν και σε αντιστοιχία με το σύγχρονο πνεύμα της εποχής. Δεν αποτελεί καμμία καινοτομία και καμμία πρόοδο. Και θα έλεγα ότι θα εγγραφεί στην ιστορία του ελληνικού πανεπιστημίου με μαύρα γράμματα.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι η σύνοδος των πρυτάνεων που συνήλθε χθες, αλλά πρέπει να πω και η ΠΟΣΔΕΠ, η οποία δεν βρίσκεται ιδεολογικά και πολιτικά στο χώρο του ΣΥΡΙΖΑ -θα έλεγα ότι περισσότερο είναι προς τη μεριά του ΠΑΣΟΚ, ζητάει την απόσυρση του νομοσχεδίου- καλεί την ύστατη στιγμή τη Βουλή των Ελλήνων να μην ψηφίσει το νομοσχέδιο.

Εν κατακλείδι, θα έλεγα τα σημεία που αναφέρει, γιατί ζητάει αυτήν την απόσυρση. Λέει ότι με το νομοσχέδιο διακυβεύεται η λειτουργία των πανεπιστημίων, αφού:

Πρώτον, δεν αποδίδει αποκλειστικά ελεγκτικές και εποπτικές αρμοδιότητες στο Συμβούλιο.

Δεύτερον, δεν αποδίδει το σύνολο των διοικητικών και ακαδημαϊκών αρμοδιοτήτων στη σύγκλητο και ταυτόχρονα, καταργεί το πρυτανικό συμβούλιο ως όργανο καθημερινής διαχείρισης.

Τρίτον, δεν προβλέπει την άμεση εκλογή του πρύτανη, των αντιπρυτάνεων και των κοσμητόρων από τα αντίστοιχα όργανα της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Τέταρτον, δεν διατηρεί το τμήμα ως βασική ακαδημαϊκή και διοικητική μονάδα του ιδρύματος, καθώς και τον τομέα ως ενιαία εκπαιδευτική και ερευνητική οντότητα. Και βεβαίως, δεν εξασφαλίζει τη δημόσια χρηματοδότηση ιδρυμάτων έρευνας και ιδιωτικής μέριμνας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Τέλος, σημειώνει ότι η παύση εκλεγμένων οργάνων, όπως είναι οι Πρυτάνεις, μία κίνηση που δεν επιχειρήθηκε ποτέ το παρελθόν, συνιστά σε κάθε περίπτωση αυταρχισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα, παρακαλώ, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Δεν θα σταθώ καθόλου στην ουσία της ομιλίας...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Μια που πήρατε το λόγο και απουσιάσατε για δευτερόλεπτα, είχα πει...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Για τους διορισμούς που είπατε. Μου είπαν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ναι, μόνο αυτό, σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχει πάρει το λόγο η κυρία Υπουργός. Παρακαλώ μην κάνετε διάλογο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα απαντήσω στα θέματα. Θα το κάνω, όμως, αμέσως μετά στην ομιλία μου.

Θα ήθελα, όμως, να ενημερώσω το Σώμα για κάτι στο οποίο αναφέρθηκε ο κ. Κουράκης. Αναφέρθηκε στη συλλογή υπογραφών χιλίων ακαδημαϊκών, ερευνητών, μεταπτυχιακών φοιτητών από σαράντα τρεις χώρες, οι οποίοι έχουν υπογράψει κατά του νόμου.

Πρώτον, θεωρώ πάρα πολύ θετική κίνηση το ότι η διεθνοποίηση του ελληνικού πανεπιστημίου αρχίζει από ένα διεθνές κίνημα εναντίον του νόμου.

Δεύτερον, θα ήθελα να παρακαλέσω τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και την «ΑΥΓΗ», η οποία φιλοξενεί και τις υπογραφές και όλη τη διαδικασία, να αναρτήσουν στο συγκεκριμένο site και τη δική μου απάντηση, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτοί οι χίλιοι πανεπιστημιακοί υπογράφουν ένα κείμενο ότι η ελληνική Κυβέρνηση καταθέτει έναν νόμο, ο οποίος κάνει τα εξής: πρώτον, σταματά τη δημόσια χρηματοδότηση, δεύτερον, κλείνει πανεπιστήμια χωρίς κανέναν προγραμματισμό, τρίτον, θέτει δίδακτρα σε προπτυχιακές σπουδές και, τέταρτον, παρεμβαίνει με αντισυνταγματικό τρόπο στο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων.

Εγώ έχω ανεβάσει στο site μου και αυτό το κείμενο, στο οποίο καλούνται να υπογράψουν οι χίλιοι πανεπιστημιακοί και βεβαίως ζήτησα να αναρτηθεί η απάντησή μου, η οποία δεν αναρτάται.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας πω ότι εγώ σκοπεύω να στείλω την απάντηση προσωπικά σε κάθε έναν από αυτούς τους χίλιους πανεπιστημιακούς σε σαράντα τρεις χώρες. Πρέπει να σας πω ότι ο νόμος κάνει link στα ελληνικά, δηλαδή αυτοί οι καθηγητές από σαράντα τρεις χώρες έχουν πάρει στα ελληνικά το νόμο και έχουν δει αυτά τα τέσσερα σημεία που σας είπα και υπογράφουν και ζητούν από την ελληνική Κυβέρνηση να αποσύρει το νόμο και να συζητήσει με τους πανεπιστημιακούς. Αυτό είναι, λοιπόν, το κείμενο, στο οποίο αναφέρθηκε ο κ. Κουράκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ευβοίας κ. Συμεών Κεδίκογλου.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με μια ρήση του Βίκτωρος Ουγκώ που έλεγε ότι τίποτα δεν μπορεί να αντισταθεί σε μια ιδέα όταν έλθει η ώρα της και αυτή έχει ωριμάσει. Και πράγματι, πιστεύω ότι έχει έλθει η ώρα και θα έλεγα ότι η ώρα έχει έλθει προ πολλού για τη μεταρρύθμιση και τις αλλαγές στο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Οι όροι και τα χαρακτηριστικά της Μεταπολίτευσης που διαμόρφωσαν και το νόμο του 1982, το πρότυπο για την ανώτατη εκπαίδευση, έχουν εκλείψει, έχουν μεταβληθεί, έχουν εξαντληθεί. Όλοι όσοι παρακολουθούμε ή έχουμε σχέση με το ελληνικό πανεπιστήμιο τα τελευταία χρόνια, δυστυχώς, το έχουμε δει να βυθίζεται στην παρακμή και την ανυποληψία και να συνδιαλέγεται με την κοινωνία με γλώσσα της δεκαετίας του '70: πτυχία χωρίς αντίκρισμα, διδάσκοντες που δεν πάνε στο μάθημα, συναλλαγή φοιτητών-καθηγητών, μια απέραντη εξεταστική και μάθημα μεταξύ εξεταστικών και καταλήψεων –όταν το θυμόμαστε-, φοίτηση χιλιάδων νέων στο εξωτερικό.

Με μια βόλτα μονάχα στους χώρους του πανεπιστημίου και βλέποντας την εικόνα εγκατάλειψης που έχουν σήμερα, καταλαβαίνουμε ότι οι αλλαγές θα πρέπει να είναι μεγάλες και εκ βάθρων. Δεν χρειαζόμαστε καν την έκθεση της Αρχής Διασφάλισης

της Ποιότητας της Εκπαίδευσης για να αναγνωρίσουμε ότι τα ΤΕΙ αντιμετωπίζονταν χωρίς να λαμβάνονται υπ' όψιν οι ανάγκες της κοινωνίας, καθιστώντας αμφισβητήσιμη την απορρόφηση του μεγάλου αριθμού πτυχιούχων ορισμένων πεδίων, αλλά και τη σκοπιμότητα ύπαρξης και ανάπτυξης πολλών από τα υπάρχοντα τμήματα.

Για να σας αναφέρω και ένα ενδεικτικό νούμερο, στις εκατό θέσεις των ΤΕΙ οι είκοσι εννιά μένουν κενές. Μας λέει κάτι αυτό; Προφανώς, δεν υπάρχει αντικείμενο ή ενδιαφέρον από τα ίδια τα παιδιά για πάρα πολλά από αυτά τα ιδρύματα, γιατί πολλές φορές τα ιδρύσαμε σκόρπια σε κάθε περιοχή ανάλογα με το εκλογικό συμφέρον. Ο μέσος όρος για να τελειώσεις ένα ΤΕΙ είναι τα έξι χρόνια. Δεν υπάρχει ενδιαφέρον ακριβώς από τα ίδια τα παιδιά, όπως είπα, για να συνεχίσουν τις σπουδές.

Επίσης, ως προς το θέμα του κόστους, γιατί στα κεντρικά ιδρύματα το κόστος ανά φοιτητή να είναι μεγαλύτερο σε σχέση με τα περιφερειακά, όπου είναι μικρότερο; Διότι υπάρχει αυτή η απόκλιση μεταξύ περιφερειακών και κεντρικών Ιδρυμάτων, που θα έπρεπε να είναι αντίστροφα.

Τα αρνητικά ρεκόρ καταγράφηκαν και στην πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, από την οποία αναφέρω τα εξής: Πρώτον, η Ελλάδα ήταν –μέχρι αυτό το νομοσχέδιο- από τις ελάχιστες χώρες της Ευρώπης, όπου απουσιάζει ένα σύστημα αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και του έργου τους, όπως και αξιόπιστοι δείκτες μέτρησης και αποτελεσματικότητας και της ποιότητας του συστήματος.

Η Ελλάδα κατέχει το μικρότερο ποσοστό των φοιτητών, ανάμεσα στις χώρες της Ευρώπης, που ολοκληρώνουν τις σπουδές τους στον προβλεπόμενο χρόνο φοίτησης. Με άλλα λόγια, έχουμε το μεγαλύτερο ποσοστό των αιώνιων φοιτητών, που και αυτό το θέμα το αντιμετωπίζουμε με το νομοσχέδιο.

Ποια είναι η βασική διαφωνία σε αυτό το νομοσχέδιο που έγινε τόσος λόγος; Εστιάζεται στην καθιέρωση του νέου μοντέλου διοίκησης των ΑΕΙ.

Τι προτείνεται; Οι οκτώ καθηγητές που εκλέγονται με καθολική ψηφοφορία, όπως και ο εκπρόσωπος των φοιτητών από την ενιαία λίστα ορίζουν στη συνέχεια άλλες έξι προσωπικότητες και συγκροτείται το δεκαπενταμελές συμβούλιο του ιδρύματος. Είναι ασφαλώς κάτι νέο.

Βασική ερώτηση: Ανακαλύψαμε τον τροχό; Υπάρχουν άλλα πανεπιστημιακά ιδρύματα σε άλλες χώρες με αυτό το σχήμα διοίκησης; Από τις είκοσι επτά χώρες μέλη της Ευρώπης υπάρχει ήδη στις είκοσι πέντε το δυαδικό αυτό μοντέλο.

Δεύτερη, αντίστροφη ερώτηση: Υπάρχει άλλη χώρα στον κόσμο που να έχει το δικό μας υφιστάμενο καθεστώς διοίκησης; Απάντηση: Ούτε μία.

Η μεγάλη ανησυχία των πρυτάνεων είναι ότι επιχειρείται κατάργηση του αυτοδιοίκητου των ΑΕΙ, λες και ήταν τόσο πετυχημένο που μας έφερε εδώ που μας έφερε και δεν πρέπει να το πειράξουμε. Αλλά εν πάση περιπτώσει λένε αυτό το πράγμα. Αναρωτιέμαι, όμως, για ποιο αυτοδιοίκητο μπορούμε να μιλάμε σήμερα, όταν ο Πρύτανης που είναι ο ακαδημαϊκός και διοικητικός ηγέτης έχει σχέσεις εξάρτησης από τα μέλη της κοινότητας, όταν έχουμε μεταφέρει το ψηφοθηρικό σύστημα, την κομματοκρατία, τον κομματικό εναγκαλισμό μέσα στα πανεπιστήμια.

Η αυτοδιοίκηση δεν είναι αυτοσκοπός. Η αυτοδιοίκηση είναι το μέσο για την εξυπηρέτηση της αποστολής των πανεπιστημίων. Δεν καταλαβαίνω γιατί, αντί να ασχολούμαστε με το τι ποιότητα φοιτητών παράγουμε, ασχολούμαστε με τον τρόπο αναπαραγωγής των πανεπιστημιακών.

Δεν καταλαβαίνουμε ότι όταν δεν υπάρχει λογοδοσία, δεν υπάρχει διαφάνεια, υπάρχει συναλλαγή; Πώς είναι δυνατόν ο πρύτανης να ελέγξει συνάδελφό του, όταν εξαρτάται άμεσα από αυτόν; Πώς ερμηνεύουμε έτσι αυθαίρετα και διαστρεβλωμένα το Σύνταγμα, όταν με το αυτοδιοίκητο εννοούμε ότι το πανεπιστήμιο πρέπει μεν να διοικείται μόνο του, αλλά χωρίς πλαίσιο, χωρίς έλεγχο, χωρίς καμμία αξιολόγηση.

Η σημερινή εποχή, όπου το κάθε ευρώ που δίνει ο Έλληνας φορολογούμενος πρέπει να πιάνει τόπο, επιβάλλει το τέλος του ανορθολογισμού κατά τον οποίο οι πανεπιστημιακοί μας αξιώνουν τη χρηματοδότηση του κράτους, αλλά κανείς να μην ελέγχει τον τρόπο που αυτοί τη διαχειρίζονται.

Άκουσα προηγουμένως τις ενστάσεις περί αντισυνταγματικότητας. Εγώ συνταγματολόγος δεν είμαι -και βεβαίως η όλη υπόθεση θα κριθεί στα συνταγματικά δικαστήρια, στο Συμβούλιο της Επικρατείας- αλλά υιοθετώ, γιατί μου φάνηκε πάρα πολύ λογική, την ερμηνεία των έγκριτων κυρίων Αλιβιζάτου και Μανιτάκη.

Το Σύνταγμα λέει ότι τα πανεπιστήμια είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση. Μάλιστα. Δεν επιβάλλει, όμως, απαραίτητα ένα συγκεκριμένο οργανωτικό πρότυπο αυτοδιοίκησης. Αντίθετα αφήνει στον νομοθέτη σημαντικά περιθώρια να επιλέγει αυτός τον καλύτερο τρόπο για την οργάνωση των ΑΕΙ. Συνεπώς η οργάνωση του πανεπιστημίου είναι θέμα του κοινού και όχι του συνταγματικού νομοθέτη.

Με δύο λόγια, αυτό που σίγουρα ο όρος «πλήρη αυτοδιοίκηση» σημαίνει είναι η ελευθερία των ΑΕΙ να διοικούνται από δικά τους όργανα. Ο τρόπος, όμως, ανάδειξης αυτών των οργάνων δεν προβλέπεται και σίγουρα δεν επιβάλλεται από το Σύνταγμα.

Στο θέμα του διαλόγου τώρα, ειπώθηκε ότι δεν είχαμε χρόνο για διάλογο. Εγώ παρακολουθώ το νομοσχέδιο από την αρχή στην επιτροπή. Είναι πάνω από ένα χρόνο που έχει ξεκινήσει. Ακριβώς για να το αποδείξω θα αναφερθώ σε κατά καιρούς ανακοινώσεις που είχαμε από τους πανεπιστημιακούς, για να δείξω ακριβώς ότι η επίκληση του διαλόγου είναι προσχηματική.

Πρώτον, μετά από τους Δελφούς είχαμε την πρώτη ανακοίνωση της ΠΟΣΔΕΠ όπου στην παράγραφο 2 αναφέρει: «Όπως κατ' επανάληψη έχουμε δηλώσει σε όλους τους τόνους, τα πανεπιστήμιά μας διαθέτουν το καλύτερο επιστημονικό δυναμικό από συστάσεως του ελληνικού κράτους». Συνεπώς, λέω εγώ, τι χρεία αλλαγών έχουμε;

Μετά υπήρξε η έκτακτη σύνοδος των πρυτάνεων στο Λαύριο, όπου καλεί βεβαίως το Υπουργείο να αποσύρει τις προτάσεις του και λέει ότι η χρηματοδότηση είναι υποχρέωση του κράτους. Την ίδια στιγμή, όμως, αναφέρει ότι η διαφάνεια διασφαλίζεται από τα όργανα των πανεπιστημίων με ελεγκτικές αρμοδιότητες. Προ ημερών είχαμε την τελευταία απόφαση της συγκλήτου, την οποία αφήνω στην κρίση σας. Αναφέρει ότι δεν θα εφαρμόσει το κατατεθέν νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, ακόμα και εάν υπερψηφιστεί από τη Βουλή. Εγώ αρθρογράφησα και στην έγκριτη «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». Δεν θέλω να αναφερθώ.

Είδαμε, επίσης, υπογραφές πανεπιστημιακών. Αναφέρθηκε η Υπουργός. Εγώ προκαλώ και από το Βήμα της Βουλής να δούμε αυτό το κείμενο μεταφρασμένο που έστειλαν οι πανεπιστημιακοί στους συναδέλφους τους στο εξωτερικό για να βάλουν αυτές τις υπογραφές, για να δούμε τι παραπληροφόρηση υπήρξε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα μια μικρή ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

Έφθασαν στο σημείο να αποκαλέσουν το νέο πρύτανη, «νέο Γκαουλάιντερ». Σας διαβάζω: «Ελλείψει ρητών εγγυήσεων και περιορισμών, η αξιολόγηση των καθηγητών μπορεί εύκολα να μετατραπεί σε δίωξη των ιδεολογικά και επιστημονικά διαφωνούντων». Από πού είναι αυτό; Είναι από κείμενο της δεκαετίας του '50; Ούτε καν από τη χούντα. Είναι από υπόμνημα συνταγματολόγου στην τελευταία σύνοδο των πρυτάνεων. Και όλα αυτά για ένα σύστημα, λες και ήταν πετυχημένο -όπως ανέφερα και πριν- και αποτελεσματικό.

Γιατί τόση ένταση; Γιατί τόσο πολύ σοβαροί κατά τεκμήριο άνθρωποι χάνουν την ψυχραιμία τους; Γιατί; Διακυβεύονται τόσο μεγάλα συμφέροντα; Προσβάλλονται τόσο υψηλές αξίες, ώστε να δικαιολογούν τόσο ακραίες εκφράσεις; Κάτι, λοιπόν, δεν πάει καλά στο απόλυτα δημοκρατικό μας πανεπιστήμιο, όπου κτίζει πρυτάνεις και ασκεί βία στους καθηγητές.

Η κοινωνία μας ζητά να τα αλλάξουμε. Πολλοί λένε: «Μα, τώρα είναι η ώρα για να κάνετε αυτές τις αλλαγές, ενώ εκκρεμούν τόσα πολλά πράγματα, από το οικονομικό πεδίο κι ένα σωρό άλλα;».

Εγώ πιστεύω ότι ίσα-ίσα είναι τώρα που δεν παίρνει άλλη αναβολή, άλλη καθυστέρηση. Τώρα που η ελληνική κοινωνία έχει κουραστεί να πληρώνει καταστροφές, δεν αντέχει να βλέπει το ανθρώπινο κεφάλαιο να απαξιώνεται, δεν έχει πια χρήματα να φυγαδεύει τα παιδιά της να μορφωθούν στο εξωτερικό. Και το

ελληνικό πανεπιστήμιο ανήκει στην ελληνική κοινωνία, στο ελληνικό έθνος.

Η Νέα Δημοκρατία θεωρώ ότι συμφωνεί ουσιαστικά και θα πρέπει, επειδή είναι νομοσχέδιο παιδείας, να αφήσει την μεμψιμοιρία και να συναινέσει.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι και σαν Βουλευτής θα ήθελα στη θητεία μου μέσα σ' αυτήν την περίοδο να μη μας θυμούνται μόνο για τα επώδυνα σκληρά μέτρα, για το μνημόνιο, το μεσοπρόθεσμο, τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις, αλλά έχουμε το πολιτικό και κοινωνικό χρέος να προχωρήσουμε σε μεταρρυθμίσεις και στην παιδεία και στην υγεία και στη διοίκηση. Το οφείλουμε στις νέες γενιές που έρχονται και γι' αυτό σας καλώ να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω μία ανακοίνωση προς το Σώμα:

«Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις στα εξής σχέδια νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών:

Α. «Κύρωση της Συμφωνίας Οικονομικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των κρατών Cariforum, αφ'ενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών-Μελών της, αφ'ετέρου με τις συνημμένες σε αυτήν Τελική Πράξη και Κοινές Δηλώσεις».

Β. «Κύρωση της Ενδιάμεσης Συμφωνίας εν όψει Συμφωνίας Οικονομικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών-Μελών της, αφ'ενός, και του μέρους «Κεντρική Αφρική», αφ'ετέρου».

Γ. «Κύρωση της Ενδιάμεσης Συμφωνίας Οικονομικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ της COTED' IVOIRE, αφ'ενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών-Μελών της, αφ'ετέρου»».

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχαήλ Μπεκίρης.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε μια ακόμη μεταρρύθμιση, μια ακόμη από τις δεκάδες των τελευταίων ετών στην Ελλάδα και από τις πολλές στο χώρο της παιδείας. Πραγματικά, ελπίζω για το καλό της χώρας μας να έχει θετικό αντίκτυπο και να βελτιώσει το χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Πολλές φορές μέσα σε αυτήν την Αίθουσα μιλούμε για την περιβόητη συναίνεση, για το διάλογο, για την ανάγκη να συνεννοηθούμε. Δυστυχώς, όμως, πάντοτε παραμένουμε στα ευχολόγια και ποτέ δεν προχωρούμε στην πράξη.

Τρανό παράδειγμα είναι ο χώρος της παιδείας. Η συνεννόηση είναι απαραίτητη τόσο μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων, όσο, βέβαια, και μεταξύ των εμπλεκομένων κάθε φορά φορέων. Ασφαλώς, το εγχείρημα αυτό είναι ιδιαίτερα δύσκολο και πολλές φορές οδηγούμαστε στην επιβολή της μιας άποψης, της πλειοψηφίας. Δυστυχώς και πάλι, στη χώρα μας δεν υπάρχει κουλτούρα συνεννόησης και στο τέλος καταλήγουμε στην επιβολή του νόμου και της πλειοψηφίας του ισχυρού.

Όταν μιλούμε για διάλογο, για συνεννόηση, για συναίνεση θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι στο τέλος της κουβέντας κανείς δεν θα είναι απόλυτα ικανοποιημένος. Κάπου θα χάσουμε, κάπου θα κερδίσουμε. Σημασία, όμως, έχει να προσθέσουμε, να συνθέσουμε, να προχωρήσουμε. Σημασία έχει να προσπαθήσουμε να πείσουμε για την ορθότητα των επιχειρημάτων μας και παράλληλα, να έχουμε τη γενναιότητα να αποδεχθούμε την ορθότητα των επιχειρημάτων των άλλων πλευρών.

Μέχρι σήμερα, για παράδειγμα, έχουν γίνει αρκετές μεταρρυθμίσεις στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Καμμία, όμως, δεν πέτυχε πραγματικά. Ξέρετε γιατί; Όχι γιατί δεν ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά γιατί δεν είχε τη στήριξη της πλειοψηφίας του πολιτικού συστήματος ή τη στήριξη της πανεπιστημιακής κοινότητας. Και για έναν ακόμη λόγο. Γιατί και τα σωστά στοιχεία που περιείχε η κάθε μεταρρύθμιση δεν εφαρμόστηκαν ποτέ από τον επόμενο Υπουργό, ακόμα κι όταν ήταν Υπουργός της ίδιας κυβέρνησης. Είχαμε, δηλαδή, ένα διαρκές ράβε-ξήλωνε στην πλάτη της ελληνικής κοινωνίας και στην πλάτη της νέας γενιάς.

Μετά από τόσα χρόνια προσπαθούμε να επιλύσουμε προβλήματα που έπρεπε να έχουν λυθεί εδώ και δεκαετίες, προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε τα οργανωμένα συμφέροντα μέσα σε κάθε κλάδο, δυστυχώς με ατολμία. Παραμένουμε δέσμιοι συντεχνιακών συμφερόντων, που οδήγησαν και οδηγούν ακόμη και σήμερα τη χώρα μας σε παρακμή.

Συζητούμε, για παράδειγμα, ακόμη και σήμερα για το άσυλο στα πανεπιστήμια. Μα, σε ποια σοβαρή χώρα γίνεται παρόμοια συζήτηση; Δεν βλέπουμε, λοιπόν, τι γίνεται τόσα χρόνια; Πώς εφαρμόστηκε το άσυλο και πού μας οδήγησε; Δεν βλέπουμε ότι δεν είμαστε ικανοί ως πολιτεία να εφαρμόσουμε καν τους νόμους που ψηφίζουμε; Δεν βλέπουμε, δεν καταλαβαίνουμε ότι είναι άκρως παρωχημένο το 2011 να συζητούμε για άσυλο στα πανεπιστήμια; Μα, πού βρισκόμαστε, επιτέλους; Από τι κινδυνεύει, αλήθεια, η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών; Μήπως κινδυνεύει από τις φασίζουσες νοοτροπίες και τις ομάδες που κλείνουν τα πανεπιστήμια, που κάνουν κατάληψη σε κάθε πρυτανεία, που απειλούν πρυτάνεις και καθηγητές;

Πόσα χρόνια, λοιπόν, άραγε θα χρειαστεί η ελληνική πολιτεία για να κατανοήσει επιτέλους αυτήν τη θλιβερή πραγματικότητα; Συζητούμε ακόμη σήμερα για τα δωρεάν συγγράμματα, για τα ανώτατα όρια φοίτησης. Είναι σχεδόν τα ίδια θέματα που συζητούσαμε και το 2007. Άλλα θίγονται από το νόμο, άλλα όχι.

Συμφωνούμε, όμως, όλοι ότι χρειάζονται αλλαγές. Συμφωνούμε ότι είμαστε ουραγοί, δυστυχώς, στις σχετικές κατατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ. Θα πρέπει, λοιπόν, να αντιληφθούμε ότι με γιατροσόφια και με μπαλώματα δεν γίνονται μεταρρυθμίσεις. Χρειάζονται δραστικές αλλαγές, αλλαγές σύμφωνα με το πνεύμα της εποχής. Δεν είναι δυνατόν, για παράδειγμα, όταν όλη η Ευρώπη έχει εφαρμόσει τον τριετή κύκλο σπουδών προ δεκαετίας -εάν και σήμερα επανέρχεται στα τέσσερα χρόνια σπουδών- εμείς πάλι να συζητάμε για τα τρία χρόνια σπουδών.

Πρέπει, λοιπόν, να γίνουμε τολμηροί. Πρέπει να μπούμε στην πρωτοπορία των εξελίξεων, γιατί μόνο έτσι θα γίνουμε ανταγωνιστική ως χώρα. Πρέπει να αποδεχθούμε τα λάθη του παρελθόντος και να τα διορθώσουμε. Θυμάμαι την τραγική μεταστροφή του ΠΑΣΟΚ για την αλλαγή του άρθρου 16 του Συντάγματος, για την ίδρυση των μη κρατικών πανεπιστημίων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Προσωπικά, δεν είμαι υπέρ των μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων. Είμαι υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων, αλλά με σαφείς και σκληρούς κανόνες.

Ας αξιοποιήσουμε τα δώρα της φύσης και της ιστορίας προς την Ελλάδα και ας την καταστήσουμε επιτέλους ένα διεθνές πανεπιστημιακό κέντρο, ένα διαμάντι, όπου τα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου θα επιθυμούσαν να κάνουν τα δικά τους παραρτήματα. Ας σταματήσει η εκροή του συναλλάγματος και ας μετατραπεί σε εισροή από Βαλκάνια, από αραβικές χώρες, από Ασία, από όλο τον κόσμο. Ας μη μένουμε προσκολλημένοι σε λογικές και νοοτροπίες περασμένων δεκαετιών που απέτυχαν παταγωδώς.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε ό,τι αφορά τις επιμέρους ρυθμίσεις, θα έχουμε και την ευκαιρία στην κατ' άρθρον συζήτηση να επεκταθούμε. Θα ήθελα να εστιάσω την κριτική μου σε τρία σημεία.

Πρώτον, το συμβούλιο του ιδρύματος πρέπει να έχει εποπτικό και ελεγκτικό χαρακτήρα. Δεν πρέπει να ασχολείται με τη διοίκηση των ιδρυμάτων, αλλά να την ελέγχει αυτήν τη διοίκηση. Αρμοδιότητες που του ανατίθενται στην υπάρχουσα μορφή του νομοσχεδίου, μεταξύ των οποίων αυτές της λήψης απόφασης για τον οργανισμό και τον εσωτερικό κανονισμό των ιδρυμάτων, καθώς και εκείνες του διορισμού και της παύσης των πανεπιστημιακών αρχών είναι διοικητικού και όχι ελεγκτικού χαρακτήρα.

Είκοσι τέσσερις από τις είκοσι επτά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν συμβούλια διοίκησης, αλλά με εποπτικές και ελεγκτικές αρμοδιότητες. Η αποδυνάμωση της αυτοδιοίκησης των ΑΕΙ δεν με βρίσκει σύμφωνο.

Δεύτερον, για την εκλογή πρύτανη θεωρώ ότι ο πρύτανης θα πρέπει να εκλέγεται από το φυσικό του χώρο και να μη διορίζεται.

Τρίτον, τα εκλεκτορικά σώματα για τις εκλογές νέων μελών

ΔΕΠ και για τις εξελίξεις του υπάρχοντος προσωπικού πρέπει να συγκροτούνται από επιτροπές μελών ΔΕΠ συναφούς αντικειμένου με ευθύνη των τμημάτων και να μην αποτελούν προνόμιο του κοσμήτορα. Μια τέτοια προνομία μπορεί να οδηγήσει σε επικίνδυνες ατραπούς, σε ό,τι αφορά την ποιότητα των εκλεγμένων μελών ΔΕΠ.

Σε κάθε περίπτωση, κάθε Βουλευτής σε αυτήν την Αίθουσα θα εκφράσει τη δική του άποψη για το σωστό και για το λάθος του συγκεκριμένου νόμου.

Εκείνο με το οποίο εγώ θα ήθελα να κλείσω είναι ότι δεν με βρίσκουν σύμφωνο νοοτροπίες που υποστηρίζουν ότι τα πανεπιστήμια δεν πρόκειται να ανοίξουν αν ψηφιστεί ο νόμος και ότι οι πανεπιστημιακοί δεσμεύονται να μην τον εφαρμόσουν. Αυτές δεν είναι νοοτροπίες μιας χώρας που θέλει να λέει ότι έχει δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο κ. Μαυρουδής Βορίδης.

Προηγείστε, κύριε Βορίδη, για να σας ακούσει και ο Πρόεδρός σας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μπορεί να υπάρξει οποιαδήποτε μεταρρύθμιση η οποία να μην έχει αξιολογικές φορτίσεις, η οποία να μην έχει ιδεολογικές παραμέτρους, την οποία να την υπερασπιστεί κανείς σε ένα επίπεδο αξιολογικής ουδετερότητας, λέγοντας μόνο ότι είναι ωφέλιμη, ότι είναι ορθολογικά χρήσιμη, ότι βελτιώνει μία συνθήκη;

Οι άνθρωποι της Αριστεράς θα μας έλεγαν «Όχι. Όλες οι μεταρρυθμίσεις έχουν ιδεολογικό πρόσωπο και τελικώς μπορούν να τοποθετούνται με βάση αυτό». Μπορούμε αυτήν τη σκέψη να την απορρίψουμε; Εγώ θα πω «όχι». Πράγματι, όλες οι μεταρρυθμίσεις έχουν ιδεολογικό πρόσωπο και πράγματι μπορούμε να κρίνουμε αξιακά όλες τις μεταρρυθμίσεις. Θα μπορούσε, όμως, ταυτόχρονα κάποιος να υπερασπιστεί με όρους συμβατικούς, με όρους –ας το πω έτσι- αμιγώς τεχνικούς, τη λειτουργία ενός συστήματος. Προφανώς, αυτό μέσα φέρει ιδεολογικές φορτίσεις, γιατί μέσα σε ένα συγκεκριμένο δεδομένο ιδεολογικοκοινωνικοπολιτικό πλαίσιο επιφέρεις βελτιώσεις μέσα σε ένα συγκεκριμένο μηχανισμό του.

Είναι το πανεπιστήμιο ιδεολογικός μηχανισμός μέσα από μία γκραμσιανή, αν θέλετε, προσέγγιση; Η απάντηση είναι πως, ναι, είναι ιδεολογικός μηχανισμός. Στα χέρια ποιου βρίσκεται σήμερα αυτός ο ιδεολογικός μηχανισμός; Ποια ιδεολογία αναπαράγει σήμερα το πανεπιστήμιο; Αναπαράγει ιδεολογία; Από τη στιγμή που δέχεστε ότι είναι ιδεολογικός μηχανισμός –και απευθύνομαι στην Αριστερά- δεν μπορείτε να αρνηθείτε ότι σήμερα το πανεπιστήμιο αναπαράγει ιδεολογία. Αναπαράγει, όμως, την ιδεολογία της «άρχουσας τάξης»; Όχι! Δεν αναπαράγει την ιδεολογία της άρχουσας τάξης. Γιατί δεν αναπαράγει την ιδεολογία της άρχουσας τάξης; Διότι ακολουθώντας με πολλή συνέπεια μία ορισμένη Αριστερά μία γκραμσιανή λογική, απέκτησε κυριαρχία σ' αυτόν τον ιδεολογικό μηχανισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποιος διερωτάται: «Γιατί αντιδρά η Αριστερά σ' αυτήν τη μεταρρύθμιση;». Η απάντηση είναι η εξής: Διότι χάνει την κυριαρχία σ' αυτόν τον ιδεολογικό της μηχανισμό. Είναι πάρα πολύ απλό και δεν χρειάζεται καμμία ιδιαίτερη κόπωση ώστε να το εξηγήσει κάποιος αυτό! Είναι η αντίρρηση της Αριστεράς ορθολογική; Μήπως, δηλαδή, πιστεύει και υπερασπίζεται ότι αυτό το πανεπιστήμιο, πράγματι, είναι ένα λαμπρό πανεπιστήμιο και αυτή η μεταρρύθμιση θα καταστρέψει αυτήν τη λαμπρότητά του; Μα, δεν λένε αυτό και δεν πρέπει να αδικούμε το επιχείρημά τους! Λένε για έναν μηχανισμό που τον έχουν στα χέρια τους ότι ανησυχούν γιατί φεύγει και γίνεται κάτι άλλο, αυτό που για όλους τους υπόλοιπους –το αστικό, ας το πω έτσι, κατεστημένο- είναι ότι θα έπρεπε το πανεπιστήμιο να είναι χώρος αριστείας, χώρος γνώσης, χώρος παραγωγής εγκεφάλων, επιστημόνων, χώρος τελικά στενά συνδεδεμένος, πράγματι, με τις παραγωγικές ανάγκες ενός τόπου.

Αυτό για όλους τους υπόλοιπους πρέπει να είναι προφανές. Βεβαίως και είναι στον αντίποδα της σκέψης της Αριστεράς. Άρα νομίζω ότι όλοι έχουμε συνεννοηθεί. Όλοι ξέρουμε πού βρισκόμαστε και όλοι ξέρουμε τις αντιρρήσεις μας.

Επομένως, κυρία Υπουργέ, δεν έχει κανένα νόημα μία αντιδικία με την Αριστερά. Όλοι ξέρουμε πού στέκεται η Αριστερά και όλοι πρέπει να ξέρουμε πού στεκόμαστε και εμείς. Γιατί απ' όλη τη μεγάλη συζήτηση για την τριτοβάθμια εκπαίδευση έχει εστιαστεί η αντίρρηση σε ένα κατ' εξοχήν σημείο που δεν έχει και τόσο ιδιαίτερη σημασία; Γιατί έχει εστιαστεί η αντίρρηση στο αν θα είναι επτά μέλη εδώ, αν θα είναι ένας και αν θα είναι και άλλοι επτά, δηλαδή στη διοίκηση ή στο ποια ακριβώς θα είναι τα καθήκοντα του συμβουλίου και αν είναι αυτά τα καθήκοντα ή είναι και ένα παραπάνω ή ποια καθήκοντα έχει η σύγκλητος;

Δηλαδή, μιλάμε για ένα τεχνικό διοικητικό ζήτημα. Γιατί το τεχνικό διοικητικό ζήτημα ανηγορεύθη στο πλαίσιο αυτού του διαλόγου στην πεμπτουσία της κρίσης του πανεπιστημίου; Μα, για το λόγο που εξήγησα! Διότι αυτό το τεχνικό διοικητικό ζήτημα καταλήγει να είναι συνολικά σε επιτομή η έκφραση αυτής της κυριαρχίας.

Άρα, λοιπόν, προβαίνουμε στις ιδεολογικές ρήξεις στις οποίες πρέπει να προβούμε με την Αριστερά, για να είμαστε συνεπείς, αλλά και για να τους δώσουμε το χώρο τους, ώστε όλα να είναι σαφή και να ξέρουμε όλοι για τι μιλάμε. Εκείνοι υπερασπίζονται τον ιδεολογικό τους μηχανισμό και όλοι εμείς οι υπόλοιποι πρέπει να αγωνιστούμε να επαναφέρουμε το πανεπιστήμιο εκεί που πρέπει να είναι, δηλαδή χώρος αριστείας, χώρος μάθησης, χώρος γνώσης, χώρος δημιουργίας σκέψης, η οποία απροκατάληπτη θα δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την περαιτέρω εξέλιξη αυτού του τόπου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα, το οποίο θεωρώ ότι δεν έχει τεθεί επαρκώς. Η σύνεση, η αντίληψη που υπήρξε, ότι μέσα στο πανεπιστήμιο πρέπει να εκφράζεται η ταξική αντιπαλότητα, ως λογική συνέπεια μίας κυρίαρχης μαρξιστικής ιδεολογίας, οδήγησε κατά λογική ακολουθία στα φαινόμενα της ανομίας και της βίας. Τα φαινόμενα της ανομίας και της βίας δεν είναι μία απλή εγκληματικότητα μέσα στο πανεπιστήμιο. Δεν είναι ότι πέρασε ένας ληστής, πήρε ένα πορτοφόλι και δεν τον έπιασαν. Δεν είναι ότι έγινε μία συμπλοκή. Αποτελεί τμήμα της κυριαρχίας η βία της άκρας Αριστεράς. Η έκνομη βία της άκρας Αριστεράς μέσα στα πανεπιστήμια είναι λογικά συνδεδεμένη με την έκφραση της ιδεολογικής της κυριαρχίας, με τη λογική που επικρατεί στην άκρα Αριστερά της φίμωσης κάθε άλλης φωνής, η οποία διαφωνεί με αυτήν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το ζήτημα του ασύλου, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κεντρικό, δεν είναι περιφερειακό, διότι συνδέεται ακριβώς με την αποκατάσταση της ελεύθερης διακίνησης ιδεών μέσα στο πανεπιστήμιο, συνδέεται με την αποκατάσταση της ελευθερίας λόγου και συνδέεται, με δύο λόγια, με την ανατροπή των βασικών ιδεολογικών δεδομένων της γενιάς του Πολυτεχνείου.

Στα χέρια της κυρίας Υπουργού –ξέρω ότι δεν συμφωνείτε με αυτήν την ανάλυση, εγώ την κάνω για να εξηγήσω γιατί εμείς του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού στηρίζουμε αυτήν τη θέση- σήμερα εκείνο το οποίο καταλύεται ευτυχώς είναι το ιδεολόγημα που οικοδομήθηκε από τη γενιά του Πολυτεχνείου. Υπουργός της Κυβέρνησης το ομολογεί, μπορεί άλλοι να διαφωνούν, μιλάω για τον κ. Λοβέρδο.

Αυτό, λοιπόν, το ιδεολογικό προαπαιτούμενο είναι κάτι για το οποίο επιχαίρουμε εμείς, είναι αυτό το οποίο υπερψηφίζουμε εμείς και γι' αυτό και δεν κατανοούμε τη στάση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία δεν έρχεται στην πραγματικότητα να χειροκροτήσει αυτήν την πολιτική, μίας Νέας Δημοκρατίας που από τη μία ευαγγελίζεται την επιστροφή στην ιδεολογική της ταυτότητα και από την άλλη υποχωρεί, γιατί δήθεν δεν πρέπει να στενοχωρηθεί η στενή συνδικαλιστική αντίληψη της ΔΑΠ για τη συμμετοχή των φοιτητών στη συνδιοίκηση. Λες και στη δεξιά ιδεολογία υπάρχει κάποιο προαπαιτούμενο που λέει ότι πρέπει να συμμετέχουν οι

διοικούμενοι στη διοίκηση.

Εμείς που έχουμε μία συνέπεια ιδεολογική λέμε ακριβώς το αντίθετο: Όχι, οι διοικούμενοι δεν συμμετέχουν στη διοίκηση. Αυτή είναι η συνεπής θέση. Υπάρχει διάκριση διοικουμένων και διοικούντων και μόνο μερικώς το κάνει αυτό το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Τη δική μας θέση την ανέπτυξε ο εισηγητής μας.

Η Νέα Δημοκρατία στην παρούσα φάση, καθοδηγείται φοβάμαι από μικροπολιτικές σκοπιμότητες. Δεν βλέπει το μεγάλο, δεν είναι ιδεολογικά συνεπής, δεν τα έχει βρει με τον εαυτό της, εξακολουθεί να είναι σε αναζήτηση της ταυτότητάς της.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Καζάκος, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΖΑΚΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Βορίδης πραγματικά μίλησε καθαρά. Μέλλει να δούμε αυτό το πανεπιστήμιο, που πρέπει να παράγει την αστική ιδεολογία της άρχουσας τάξης, τι κατάφερε μέχρι τώρα.

Και στην επιτροπή, στις πολύωρες συζητήσεις αλλά και εδώ τώρα στην Ολομέλεια κατηγορείται το πανεπιστήμιο και προβάλλονται τα προβλήματά του με έναν τρόπο που εμένα με εξοργίζει.

Κατασυκοφαντήθηκε το δημόσιο πανεπιστήμιο, κατασυκοφαντήθηκαν οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, κατασυκοφαντήθηκε το φοιτητικό κίνημα στο σύνολό του και κατά τη γνώμη μου, κατασυκοφαντείται ο ελληνικός λαός στο σύνολό του, η ελληνική οικογένεια, η οποία παλεύει για τη μόρφωση των παιδιών της και μάλιστα τα δίνει όλα σε αυτόν το σκοπό. Εκείνο το καημένο το άσυλο κατηγορείται ότι μεταβάλλει τον πανεπιστημιακό χώρο σε άντρο ληστών και δολοφόνων. Οι δάσκαλοι κατηγορούνται για διαφθορά, για κατασπατάληση των πόρων, για οικογενειοκρατία και κυρίως για ανικανότητα συλλήβδην.

Το ερώτημα έρχεται μόνο του: Ποιος κατηγορεί ποιον; Έχουμε τις κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών που εφάρμοσαν με αξιοζήλευτη συνέπεια -πρέπει να πει κάποιος- μία συγκεκριμένη πολιτική. Το αποτέλεσμα της πολιτικής αυτής το βιώνει σήμερα ολόκληρη η ελληνική κοινωνία. Η πατρίδα μας καταστράφηκε, η εργατική τάξη του λαού μας έλιωσε, δεν έχει κανένα δικαίωμα και ζει σε συνθήκες καθαρής δουλείας.

Έχετε και οι δύο κυβερνήσεις, που εναλλάσσονται στη διακυβέρνηση της χώρας, καταδικάσει τη νεολαία του εργαζόμενου λαού μας να βυθίζεται στην ανεργία, που σε μερικούς νομούς της χώρας ξεπερνάει το 50% και 60%. Ένα μεγάλο κομμάτι αυτής της νεολαίας, το πιο απελπισμένο, το σπρώχνετε στην αγκαλιά των ναρκωτικών. Ξοδεύετε εκατομμύρια ευρώ για να πείσετε τον ελληνικό λαό και κυρίως τη νεολαία του, ότι η μόνη διέξοδος από τα προβλήματά του είναι ο τζόγος, τα καζίνο, οι κουλοχέρηδες και το γήπεδο.

Τώρα την ίδια πολιτική, οι ίδιοι άνθρωποι θέλουν να την εφαρμόσουν και στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Δηλαδή, τι περιμένει κάποιος; Ότι επιδεικνύετε μία ευαισθησία για την ελληνική νεολαία, για το πόσο θα μορφωθεί. Είναι υποκριτικό αυτό. Όταν έχετε καταδικάσει τη νεολαία σε αυτήν την κατάντια τη σημερινή, δεν μπορεί να επιδεικνύετε ενδιαφέρον για το πανεπιστήμιο και για την ποιότητα των σπουδών. Νομίζω ότι αυτό το δικαίωμα έχει χαθεί. Ξέρετε ότι η εξάρτηση, η υποτέλεια, η διαφθορά διαχέονται σε ολόκληρη την κοινωνία. Τα τεράστια σκάνδαλα που απασχόλησαν και απασχολούν ακόμα τη Βουλή τα τελευταία χρόνια και τα οποία κουκουλώνονται και δεν φέρνουν κανένα αποτέλεσμα, δεν φέρνουν τίποτα στο φώς, κάνουν τα προβλήματα του πανεπιστημίου να φαίνονται αθώα παιδικά παιχνίδια, περιστασιακά και μεμονωμένα γεγονότα.

Θέλω να θυμίσω πάλι –το είπα και στην επιτροπή και μάλιστα με έξαψη και θέλω τώρα να επανορθώσω- ότι το ελληνικό πανεπιστήμιο, αυτό το δημόσιο πανεπιστήμιο, όπως το έχετε εγκλωβίσει σε αυτές τις συνθήκες της μιζέριας, της υποχρηματοδότησης, με τους ελάχιστους πόρους, με τις ελάχιστες δυνατότητες, έχει καταφέρει μέσα στην ιστορία του, αυτή των δύο αιώνων περίπου, να κάνει ένα γιγάντιο άθλο, έναν ηράκλειο άθλο. Αυτό το πανεπιστήμιο, με τους διαφωτιστές της εποχής εκείνης, που δεν είχαν ιδεολογία της άρχουσας τάξης αλλά ήταν φορείς του Διαφωτισμού που ενέχει επαναστατικό πνεύμα, κατάφερε μέσα σε λίγα χρόνια να βγάλει την ελληνική κοινωνία, τον ελληνικό λαό από το οθωμανικό «λασποχώρι» και να τον φέρει στο σήμερα της εποχής, σε πολύ λίγα χρόνια.

Ήταν ηράκλειος άθλος. Και εξακολουθεί το πανεπιστήμιο να κάνει δουλειά και οι δάσκαλοι να έχουν και κύρος και τα παιδιά που βγαίνουν από το πανεπιστήμιο να έχουν κάποιες ιδιαιτερότητες έναντι των ευρωπαϊκών ή των αμερικάνικων πανεπιστημίων, με τα οποία θέλουμε να μοιάσουμε. Παραμένουν λιγάκι πιο άνθρωποι, πιο ευαίσθητοι γιατί είναι η δομή του πανεπιστημίου αυτή, ακριβώς επειδή δεν περνάει εκεί απολύτως η ιδεολογία της άρχουσας τάξης -κι αυτό είναι προς τιμή του πανεπιστημίου- και δεν βγάζουμε στυγνούς τεχνοκράτες σαν αυτούς που μας κατέστρεψαν και καταστρέφουν την οικουμένη σήμερα. Θα πρέπει λιγάκι αυτά να τα σεβαστούμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Επειδή το σχέδιό σας για την παιδεία είναι στην ίδια κατεύθυνση της συνολικής πολιτικής που ακολουθείτε όλα αυτά τα χρόνια, εμείς πιστεύουμε ότι ο ελληνικός λαός -και σ' αυτό τον καλούμε- πρέπει να αντιτάξει τη μεγαλύτερη δυνατή αντίσταση, όχι παρακούοντας το νόμο –που αν θέλετε κι αυτό μπορεί να γίνει κατά περίπτωση- αλλά με πλήρη ανυπακοή. Πρέπει με αγώνα μεγάλο να ανατρέψει τη συνολική πολιτική σας που φέρνει αυτούς τους νόμους. Αυτός είναι ο στόχος μας. Και σ' αυτό καλούμε τον ελληνικό λαό και γι' αυτό αγωνίζεται ο ελληνικός λαός. Δεν αγωνίζεται εναντίον ενός νόμου, οποιουδήποτε νόμου, αλλά εναντίον μιας πολιτικής που τον έχει φέρει στον γκρεμό και είναι μετέωρος στο χάος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κώστα Καζάκο.

Το λόγο έχει η κ. Ηρώ Διώτη, Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το καλοκαίρι προσφέρεται, είναι αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι, για να αποπειραθεί κάποιος να πιάσει στον ύπνο, κατά το κοινώς λεγόμενο, την ελληνική κοινωνία και να κάνει νόμο του κράτους ένα από τα πιο σημαντικά νομοσχέδια αυτό της παιδείας. Αυτό ελπίζει και το Υπουργεία Εθνικής Παιδείας ακολουθώντας γνωστές νεοφιλελεύθερες πονηριές και θεωρώντας ότι με κόλπα θα αποφύγουν τις κοινωνικές αντιδράσεις, σε ένα σχέδιο νόμου καθοριστικό για το μέλλον μιας και αφορά το ίδιο το μέλλον, την παιδεία σ' αυτόν τον τόπο.

Είναι απίστευτα εξοργιστικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τι έχει συμβεί στη χώρα προκειμένου να επιβληθεί η συνταγή του μνημονίου. Κάθε άνθρωπος που συλλογικά διεκδικεί τα δικαιώματά του, έχει διασυρθεί και κατασυκοφαντηθεί από μία ενορχηστρωμένη προπαγάνδα της Κυβέρνησης, των συμμάχων της και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Όλα, λοιπόν, για το μνημόνιο και όλα για τα κέρδη.

Στην αρχή ήταν οι δημόσιοι υπάλληλοι, μετά οι λεγόμενες από την Κυβέρνηση «συντεχνίες», όλοι όσοι δηλαδή στην ελληνική κοινωνία τόλμησαν να διεκδικήσουν, από τις οποίες «συντεχνίες» φυσικά δεν ξεφεύγουν οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, εννοείτε οι φοιτητές και οι φοιτήτριες και πάει λέγοντας. Εδώ τα λογικά επιχειρήματα έχουν τελειώσει. Το λόγο έχει η επιστήμη της ψυχανάλυσης, διότι πρόκειται περί επίθεση μίσους της Κυβέρνησης και των υποστηρικτών της απέναντι σε όποιον και όποια διεκδικεί έναν κόσμο που δεν είναι εμπόρευμα, έναν κόσμο που δεν υποκύπτει στα κελεύσματα του νεοφιλελευθερισμού, έναν κόσμο που έχει όραμα.

Αποκορύφωμα είναι αυτό το νομοσχέδιο στο κορυφαίας σημασίας ζήτημα της παιδείας για μια κοινωνία. Νομοσχέδιο που θέλει να εκδικηθεί την παιδεία με όποιον τρόπο μπορεί, θέτοντας τις βάσεις για γενικευμένη ημιμάθεια στην ανώτατη εκπαίδευση.

Καμμία επιστήμη όμως, αγαπητοί κύριοι της Κυβέρνησης, όπως σωστά έχει επισημανθεί και από πανεπιστημιακούς δασκά-

λους, δεν διδάσκεται με fast track σπουδές.

Κατά τη γνώμη μας το σχέδιο νόμου αυτό καθαυτό δεν έρχεται να λύσει μια σειρά από προβλήματα που προφανώς υπάρχουν στα ελληνικά πανεπιστήμια και είναι πολύ σημαντικά, αλλά έρχεται να επιβάλει αλλαγές στο δημόσιο πανεπιστήμιο και να το εναρμονίσει βίαια με τις επιταγές της Μπολόνια. Ο νόμος αυτός θα αποβεί μοιραίος για το δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο, θα ταράξει όλη του τη λειτουργία, θα διαλύσει τη δομή του, σύμφωνα φυσικά με τους κανόνες της αγοράς. Μεταλλάσσει κυρίως το δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο, υποβαθμίζει τις παρεχόμενες σπουδές και τα πτυχία του, διαγράφει τα επιτεύγματά του.

Θα περιοριστώ στο τι σημαίνει στην πράξη αυτό το νομοσχέδιο για τους φοιτητές, τις φοιτήτριες και τις οικογένειές τους. Είναι σαφές ότι η επιδιωκόμενη αναδιάρθρωση δεν στοχεύει στα καλύτερα πτυχία αλλά στη μετατροπή της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης σε κατάρτιση και σε κατηγοριοποίηση των αποφοίτων σε αναλώσιμους και αρίστους, στην παραγωγή και στην εξαγωγή ενός φθηνού και επισφαλούς επιστημονικού εργατικού δυναμικού. Τι άλλο εξυπηρετούν όλα αυτά τα τριετή και διετή σχέδια πτυχίων;

Συνολικά το νομοσχέδιο βάλλει κατά της έννοιας της πανεπιστημιακής παιδείας και της έρευνας, καθιστώντας τα ιδρύματα εκπαιδευτήρια. Μ' αυτόν τον τρόπο υποβαθμίζει τις παρεχόμενες γνώσεις και καθιστά το πανεπιστήμιο επιχείρηση με στόχο την πώληση διπλωμάτων ή πτυχίων διότι έχουν κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα. Έτσι ο κάθε πτυχιούχος θα γίνεται κυνηγός πτυχίων και πιστοποιητικών, κυρίως μεταπτυχιακών διπλωμάτων. Στα μεταπτυχιακά όμως θα υπάρχει και πολύ περιορισμένη πρόσβαση και δίδακτρα.

Το άρθρο 16 του Συντάγματος που με πολύ αγώνα το παραεκπαιδευτικό κίνημα και με τη συμπαράσταση της κοινωνίας κατάφερε να μην αναθεωρηθεί, κατοχυρώνει ότι οι προπτυχιακές σπουδές είναι δωρεάν, όμως ούτε αυτό τηρείται στο παρόν νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι. Το δωρεάν δεν θα είναι ακριβώς δωρεάν. Μπαίνουν σαφώς στο νομοσχέδιο οι βάσεις για την κατάργηση περιττών, κατά τη γνώμη του Υπουργείου, δικαιωμάτων όπως αυτό του δωρεάν συγγράμματος, της σίτισης και στέγασης των φοιτητών που από δικαίωμα και παροχή της ελληνικής πολιτείας προς τους μη έχοντες χρήματα μετατρέπεται σε μία θολή κατάσταση που λαμβάνει χώρα αν το επιτρέπουν –όπως λέει στο άρθρο 58 στην παράγραφο 1- ειδικές συνθήκες του ιδρύματος. Το δικαίωμα δηλαδή και η διευκόλυνση των πιο φτωχών στην πρόσβαση στη δημόσια παιδεία με την έννοια του δημόσιου αγαθού μετατρέπεται σε φιλανθρωπία κατά ίδρυμα και ουσιαστικά καταργείται. Είναι η κυνική ομολογία ότι όποιος έχει χρήματα πληρώνει την εταιρεία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ» και αποκτά ένα χαρτί που ίσως τον οδηγήσει στην αγορά εργασίας. Αυτό όμως είναι το ευγενές όραμα του Υπουργείου για την παιδεία.

Δεν μας εκπλήσσει, λοιπόν, μ' αυτήν την έννοια το ότι όλη η χρηματοδότηση των ανώτατων ιδρυμάτων γίνεται αντιληπτή από το σχέδιο νόμου όχι ως συνταγματική υποχρέωση της πολιτείας προς όλα τα ΑΕΙ, αλλά ως «επιβράβευση» μερικών απ' αυτά για τα επιτεύγματά τους με συγκεκριμένο τρόπο.

Άρθρο 61: Είναι αυτό η συνταγματικά κατοχυρωμένη δωρεάν τριτοβάθμια εκπαίδευση; Φυσικά και όχι, αλλά έτσι κι αλλιώς γι' αυτήν την Κυβέρνηση Σύνταγμα δεν υπάρχει. Εδώ έρχεται και η εξήγηση, αν θέλετε, διότι το νομοσχέδιο έχει λογική -σωστά το είπε ο κ. Βορίδης- την αγοραία λογική.

Στο άρθρο 54 διαβάζουμε πως ο φοιτητής θα δανείζεται άτοκα μεν, αλλά θα χρεώνεται για να σπουδάσει και όταν βρει δουλειά, θα αποπληρώνει το δάνειο. Αυτό δεν είναι δωρεάν παιδεία. Αυτό είναι ένα δώρο στις τράπεζες και μία διά βίου υποδούλωση των νέων εργαζομένων επιστημόνων. Ο νέος που χρωστά στις σπουδές του θα αναγκαστεί να κάνει οτιδήποτε για να αποπληρώσει. Δείτε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής που κατατάσσονται ως έμμισθοι στρατιώτες για να πληρώσουν τις σπουδές τους. Αυτός ο εργαζόμενος επιστήμονας, όταν θα βγει από τη σχολή του, θα αποδεχθεί οποιονδήποτε όρο εργασίας, χωρίς καμμία διεκδίκηση.

Πώς θα μπορέσουν, λοιπόν, οι νέοι πτυχιούχοι να εξοφλήσουν το δάνειο σπουδών, όταν η ανεργία στις τάξεις τους έχει ξεπεράσει το 50% και μάλιστα όταν οι νέοι εργαζόμενοι θα αμείβονται με πεντακόσια ευρώ; Ας μας πει το Υπουργείο. Η αρνητική βρετανική εμπειρία από τέτοιον πειραματισμό θα έπρεπε να είναι αρκούντως διδακτική.

Ο νόμος φυσικά δεν περιορίζεται σ' αυτά. Πλήττει άμεσα και άλλα πεδία εισάγοντας ένα ολιγαρχικό και αδιαφανές σύστημα διοίκησης, καταργώντας τη δυνατότητα αντιπροσώπευσης των φοιτητών με τη δικαιολογία πάταξης των καταχρήσεων των φοιτητικών παρατάξεων στα ιδρύματα. Φυσικά οι καταχρήσεις αφορούν τις δικές τους παρατάξεις, αυτές του δικομματισμού.

Αφού, λοιπόν, για ακόμα μία φορά το Υπουργείο κατασυκοφάντησε το φοιτητικό συνδικαλισμό, καταργεί τη συμμετοχή και την αντιπροσώπευση των φοιτητών. Το ζήτημα είναι ποιος θα καταργήσει το σύστημα που εκτρέφει τέτοιες κυβερνήσεις και τέτοια νομοσχέδια, αλλά δεν είναι επί του παρόντος.

Φυσικά με την κατάργηση της αντιπροσώπευσης των φοιτητών παραβιάζεται ξανά η συνταγματική επιταγή της πλήρους αυτοδιοίκησης, επειδή όπως προκύπτει και από τη παράγραφο 5 του άρθρου 16 του Συντάγματος στη διοίκηση συμμετέχουν όλες οι ομάδες που συγκροτούν την πανεπιστημιακή κοινότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό την ανοχή σας, εάν έχετε την καλοσύνη, κύριε Πρόεδρε.

Άσυλο: Σε μια άλλη ιστορική περίοδο ο Υπουργός Παιδείας της χούντας του Ιωαννίδη, ο κ. Παναγιώτης Χρήστου, ανάμεσα στα άλλα έλεγε: «Επίσης τις ακαδημαϊκές ελευθερίες και συνεπώς την ακαδημαϊκή ασυλία, καταπατούν και οι ολίγοι εκείνοι ταραχοποιοί φοιτητές, οι οποίοι παρεμποδίζουν τους συμφοιτητές των στην άσκηση του δικαιώματός των να σπουδάζουν, τους καθηγητές στην άσκηση του δικαιώματός των να διδάσκουν και τις πρυτανικές αρχές στην άσκηση του δικαιώματός των να διοικούν τα πανεπιστήμια επί τη βάσει των νόμων».

Είναι λυπηρό, κυρία Υπουργέ, ότι κατά καιρούς δηλώσεις όχι μόνο του δικού σας Υπουργείου, αλλά και διάφορων μελών της Κυβέρνησης για το άσυλο θυμίζουν έντονα τα δικά του λόγια. Και είναι επίσης λυπηρό ότι αυτοί που σας υποστηρίζουν είναι εκπρόσωποι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε με το εξής: Ο νέος νόμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στρέφεται ανοιχτά και κατά των φοιτητών που καθυστερούν για οποιοδήποτε λόγο τις σπουδές τους. Το νέο νομοσχέδιο ποινικοποιεί τις επιδόσεις τους και προβλέπει το ενδεχόμενο απώλειας της φοιτητικής ιδιότητας. Μάλιστα στο άρθρο 33, παράγραφοι 10 και 11, προβλέπεται ότι μετά από τρίτη αποτυχία ενός φοιτητή σε ένα και μόνο μάθημα -σημειώστε το αυτό παρακαλώ- τότε θα κρίνεται εάν ο φοιτητής μπορεί ή όχι να συνεχίσει τη φοίτηση του, σύμφωνα με τον κανονισμό του κάθε ιδρύματος, που θα διαφέρει από ίδρυμα σε ίδρυμα στην ελληνική επικράτεια. Αδύνατο και όμως αληθινό!

Και όμως ο νόμος έχει και δώρα, όπως είπε και ο εισηγητής μας, ο κ. Κουράκης, στην ιδιωτική εκπαίδευση. Ο νέος νόμος σβήνει όλα τα εμπόδια στη πρόσβαση των αποφοίτων όλων των φορέων μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ΙΕΚ, κολλέγια, κ.λπ., στα ΑΕΙ. Προβλέπει κατατακτήριες εξετάσεις σε προγράμματα σπουδών των ανωτάτων ιδρυμάτων όχι μόνο για τους πτυχιούχους άλλων ΑΕΙ, αλλά και για τους αποφοίτους ανώτερων σχολών διετούς και πολυετούς κύκλου σπουδών. Οι όροι θα ρυθμίζονται στο πλαίσιο του οργανισμού κάθε ιδρύματος.

Μ' αυτόν τον τρόπο έχουμε για μια ακόμη φορά συνταγματική καταστρατήγηση που θίγει τη δημόσια δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση, καθώς όποιος έχει τη δυνατότητα να πληρώσει τα πρώτα έτη σπουδών του σε ιδιωτικά κολλέγια, μετά μπορεί να τα εξαργυρώσει και να τα αναγνωρίσει στο δημόσιο πανεπιστήμιο.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε με το εξής: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει, όπως είπε και ο Χάινες Μπρουν, ένα πιο ανησυχητικό ερώτημα από το τι κόσμο θα παραδώσουμε στα παιδιά μας, αυτό του σε τι είδους παιδιά θα παραδώσουμε τον κόσμο. Και εκεί που μας οδηγείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, η απάντηση μπορεί να είναι αμείλικτη!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Ηρώ Διώτη, Βουλευτή Λάρισας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Πριν προχωρήσουμε στον επόμενο ομιλητή έχω να κάνω δύο ανακοινώσεις προς το Σώμα.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διεβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει:

Δικογραφία κατά των πρώην Πρωθυπουργών κυρίων Κωνσταντίνου Σημίτη και Κωνσταντίνου Καραμανλή, Υπουργών Οικονομικών κυρίων Γιάννου Παπαντωνίου, Νίκου Χριστοδουλάκη και Γεωργίου Αλογοσκούφη και Υπουργών Μεταφορών κυρίων Ευριπίδη Στυλιανίδη, Μιχάλη Λιάπη και Κωστή Χατζηδάκη.

Δικογραφία που αφορά τους διατελέσαντες Υπουργούς Εθνικής Άμυνας κατά τα έτη 2001-2002.

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι τη Δευτέρα 8 Αυγούστου 2011 διαβιβάστηκε στη Βουλή το με αριθμό 1/5-8-2011 βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86 παράγραφος 4 του Συντάγματος, το οποίο συγκροτήθηκε κατόπιν κλήρωσης ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής στις 13-7-2011, με το οποίο:

Κηρύσσεται απαράδεκτη η ποινική δίωξη που ασκήθηκε κατά του πρώην Υπουργού Απόστολου-Αθανασίου Τσοχατζόπουλου για την πράξη της παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 του Π.Κ. με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του ν. 1608/1950.

Παραπέμπεται στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών η υπόθεση και η σχετική δικογραφία για την αξιόποινη πράξη της νομιμοποίησης εσόδων από την εγκληματική δραστηριότητα της παθητικής δωροδοκίας που αποδίδεται στον πρώην Υπουργό Απόστολο- Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο και το βούλευμα αποφαίνεται για όσα ειδικότερα ορίζονται σ' αυτό.

Το Βούλευμα καταχωρίζεται στα Πρακτικά.

(Το προαναφερθέν Βούλευμα έχει ως εξής:

ΑΡΙΘΜΟΣ ...1...

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 86 § 4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Συγκροτήθηκε από τους από τους Δικαστές: Νικόλαο Λεοντή Αρεοπαγίτη, Πρόεδρο του Συμβουλίου, ως αρχαιότερο από τα μέλη του Αρείου Πάγου, δεύτερο τακτικό μέλος του Συμβουλίου αυτού, Ιωάννη Παπαδόπουλου, Αρεοπαγίτη, τρίτο τακτικό μέλος του Συμβουλίου αυτού, Ευδοξία Γαλανού, Σύμβουλο Επικρατείας, τέταρτο τακτικό μέλος του Συμβουλίου αυτού, Νικόλαο Ρόζο, Σύμβουλο Επικρατείας, πέμπτο τακτικό μέλος του Συμβουλίου αυτού, και Βιολέττα Κυτέα, Αρεοπαγίτη, πρώτο αναπληρωματικό μέλος του Συμβουλίου αυτού, κωλυομένου κατ΄ άρθρο 10 παρ. 2 του Ν. 3126/2003 του ορισθέντος με την με αριθμό 1/2011 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, ως Ανακριτή Βασιλείου Λαμπρόπουλου, Αρεοπαγίτη, πρώτου τακτικού μέλους του Συμβουλίου αυτού, με την παρουσία και του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Νικολάου Μαύρου, που κληρώθηκαν σε δημόσια συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής, την 13-7-2011, μετά την άσκηση ποινικής δίωξης από τη Βουλή των Ελλήνων κατά του Απόστολου-Αθανάσιου Τσοχατζόπουλου, πρώην Υπουργού, καθώς και των συμμετόχων που αναφέρονται στο πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, και με την παρουσία της Γραμματέα Αικατερίνης Τσιώλη δικαστικού υπαλλήλου του Αρείου Πάγου.

Συνήλθε στο Κατάστημα του Αρείου Πάγου, στις 5 Αυγούστου 2011, προκειμένου να αποφανθεί επί της διαφωνίας μεταξύ της γραπτής παραγγελίας για διενέργειεα κύριας ανάκρισης για τα εγκλήματα που αναφέρονται στην ασκηθείσα από μέρους της Ολομέλειας της Βουλής ποινική δίωξη κατά τη συνεδρίαση ΡΞΖ΄ της 1ης Ιουλίου 2011, (άρθρ. 8 § 6 ν. 3126/2003, 246 ΚΠΔ) κατά των αναφερομένων στην παραγγελία προσώπων και του Ανακριτή, που ορίστηκε με την υπ' αριθμ. 1/18.7.2011 απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86 § 4 του Συντάγματος.

Ο ανωτέρω Αντεισαγγελέας εισήγαγε για κρίση στο Συμβούλιο τη σχετική δικογραφία με την υπ' αριθμ. 5/28.7.2011 πρότασή του, στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα:

Εισάγω ενώπιον του Συμβουλίου σας μαζί με τη σχετική δικογραφία την από 26-7-2011 διαφωνία κατ' άρθρο 247 του Κ.Π.Δ., του Ανακριτή Αρεοπαγίτη που ορίσθηκε με την υπ' αριθμ. 1/18-7-2011 απόφασή Σας, για τη διενέργεια κυρίας ανάκρισης επί των αποδιδομένων με το από 6-6-2011 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων, αξιοποίνων πράξεων στον πρώην Υπουργό Απόστολο-Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο και ειδικότερα: α) της παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 του Π.Κ. με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950, ως φυσικού αυτουργού και β) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, για φυσική αυτουργία στην πρώτη πράξη και ηθική αυτουργία σε όλες τις λοιπές επιμέρους πράξεις που συγκροτούν την κατ' εξακολούθηση παραβίαση της νομοθεσίας για την νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, κατά τη χρονική περίοδο από 17-11-1999 μέχρι 16-4-2010, κατά παράβαση των διατάξεων των νόμων που ίσχυσαν διαδοχικά κατά την αυτή χρονική περίοδο, δηλαδή των νόμων 2331/1995, 3424/2005 και 3691/2008, καθώς και για τη διενέργεια κυρίας ανακρίσεως επί των αποδιδομένων αξιοποίνων πράξεων κατά παντός συναυτουργού, συνεργού και συμμετόχου στην παραβίαση κατ' εξακολούθηση των διατάξεων των Ν. 2331/1995, 3424/2005 και 3691/2008 και εκθέτω τα ακόλουθα:

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 86§§1-4 του ισχύοντος Συντάγματος του 1975, όπως αναθεωρήθηκε από την Ζ' Αναθεωρητική Βουλή των Ελλήνων με το από 6.4.2001 Ψήφισμα (ΦΕΚ Α1 84/17.4.2001) και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Α1 85/18.4.2001): «1. Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. Απαγορεύεται η θέσπιση

ιδιώνυμων Υπουργικών αδικημάτων. 2. Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο 3. Αν στο πλαίσιο άλλης ανάκρισης, προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία, τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση, προανάκριση ή εξέταση. 3. Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές. Η Βουλή, με απόφαση της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, διαφορετικά, η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Το πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών. Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητα της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Με τη διαδικασία και την πλειοψηφία του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής η Βουλή μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλεί την απόφαση της ή να αναστέλλει τη δίωξη, την προδικασία ή την κύρια διαδικασία. 4) Αρμόδιο για την εκδίκαση των σχετικών υποθέσεων σε πρώτο και τελευταίο βαθμό είναι, ως ανώτατο δικαστήριο, Ειδικό Δικαστήριο που συγκροτείται για κάθε υπόθεση από έξι μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και επτά μέλη του Αρείου Πάγου. Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου κληρώνονται... Στο πλαίσιο του Ειδικού Δικαστηρίου της παραγράφου αυτής λειτουργεί Δικαστικό Συμβούλιο.... Με απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου ορίζεται ένα από τα μέλη του που ανήκει στον Άρειο Πάγο ως ανακριτής. Η προδικασία λήγει με την έκδοση

βουλεύματος... Σε περίπτωση παραπομπής προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου συμπαραπέμπονται και οι τυχόν συμμέτοχοι, όπως νόμος ορίζει». Σε εκτέλεση της διατάξεως αυτής του Συντάγματος, εκδόθηκε ο Ν 3126/2003 με τίτλο «Ποινική ευθύνη των Υπουργών». Ο νόμος αυτός ορίζει: Στο άρθρο 1: «1. Πλημμελήματα ή κακουργήματα, που τελούνται από Υπουργό, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, εκδικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού από το κατ' άρθρο 86 του Συντάγματος Ειδικό Δικαστήριο, ακόμη και αν ο Υπουργός έχει παύσει να έχει την ιδιότητα αυτή. 2. Τυχόν συμμέτοχοι συμπαραπέμπονται και δικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού. 3. Οι αξιόποινες πράξεις της παραγράφου 1, οι οποίες δεν τελέσθηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων του Υπουργού, δικάζονται από τα αρμόδια δικαστήρια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, των ειδικών ποινικών νόμων και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας». Στο άρθρο 2§1: «Όπου στον παρόντα νόμο χρησιμοποιείται ο όρος "Υπουργός", νοείται μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός». Στο άρθρο 3: «1. Οι αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 του νόμου αυτού παραγράφονται με τη συμπλήρωση πέντε (5) ετών από την ημέρα που τελέστηκαν. Η προθεσμία της παραγραφής του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται μόνο στις εξής περιπτώσεις: α) όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος, κατά τη διάρκεια της οποίας τελέστηκε η πράξη, εκτός αν στο μεταξύ εκδόθηκε η απόφαση του άρθρου 6 παρ. 2 του νόμου αυτού, β) όσο διαρκεί η κύρια διαδικασία και γ) όσο ισχύει η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, για την αναστολή της δίωξης, της προδικασίας ή της κύριας διαδικασίας, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 6 παρ. 5 του νόμου αυτού. Σε κάθε περίπτωση η παραγραφή επέρχεται με τη συμπλήρωση δέκα (10) ετών από την τέλεση της πράξης. 2. Το αξιόποινο των πράξεων των Υπουργών, που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, εξαλείφεται με το πέρας της

δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση της αξιόποινης πράξης, εάν ως τότε η Βουλή δεν έχει αποφασίσει να ασκήσει ποινική δίωξη κατά του Υπουργού, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο νόμο αυτόν». Στο άρθρο 4§1: «1. Δεν επιτρέπεται προκαταρκτική εξέταση, ποινική δίωξη, προανάκριση ή ανάκριση κατά Υπουργού, για τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, χωρίς προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής κατά τα άρθρα 5 και 6 του παρόντος». Στο άρθρο 7: «1. Η άσκηση ποινικής δίωξης κατά Υπουργού καταλαμβάνει υποχρεωτικά και τους τυχόν συμμέτοχους, οι οποίοι εφεξής κατηγορούνται και δικάζονται μαζί με τον Υπουργό. 2. Η αναστολή κατά το προηγούμενο άρθρο καλύπτει και τους συμμέτοχους. Το ίδιο ισχύει και για την ανάκληση της δίωξης, εφόσον η Βουλή το αποφασίσει ρητώς. 3. Αν η Βουλή απορρίψει ως προδήλως αβάσιμη την πρόταση για την άσκηση ποινικής δίωξης (άρθρο 5 παρ. 2) ή αποφασίσει να μην ασκήσει δίωξη (άρθρο 6 παρ. 2), δεν θίγεται ως προς τους συμμέτοχους η δικαιοδοσία των τακτικών ποινικών δικαστηρίων, ως προς τους οποίους στην περίπτωση αυτή παύουν να έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του νόμου αυτού». Στις παρ. 4 και 6 του άρθρου 8: «4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος, το Δικαστικό Συμβούλιο έχει τις αρμοδιότητες των άρθρων 307 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. 6. Η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για την άσκηση της ποινικής δίωξης έχει το χαρακτήρα γραπτής παραγγελίας, κατά το άρθρο 246 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, για τη διενέργεια κύριας ανάκρισης». Στο άρθρο 10 παρ.4: « Ο ανακριτής έχει το δικαίωμα και οφείλει να επεκτείνει τη δίωξη και κατά των συμμετοχών που δεν αναφέρονται την απόφαση της Βουλής για τη δίωξη. Κατά τα λοιπά ως προς τις αρμοδιότητες του ανακριτή και τη διενέργεια της ανάκρισης εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας". Στις παρ. 1 και 4 του άρθρου 11: «1. Μετά το πέρας της κύριας ανάκρισης, η δικογραφία διαβιβάζεται στον Εισαγγελέα

του Δικαστικού Συμβουλίου. Ο Εισαγγελέας δύναται να επιστρέψει τη δικογραφία στον ανακριτή για συμπλήρωση της ανάκρισης ή να υποβάλει τη δικογραφία με πρόταση του στο Συμβούλιο. 4. Εάν συντρέχει περίπτωση παραπομπής μόνο του συμμέτοχου, το Συμβούλιο τον παραπέμπει στο ακροατήριο του αρμόδιου κατά τις κοινές διατάξεις δικαστηρίου». Στο δε άρθρο 22§1: «Για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται διαφορετικά στο νόμο αυτόν εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας». Στις προαναφερόμενες, λοιπόν, διατάξεις του άρθρου 86§3 του Συντάγματος και του άρθρου 3§2 του Ν. 3126/2003, ρυθμίζεται ρητά ο χρόνος, μέσα στον οποίο η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά το άρθρο 4§1 του άνω νόμου αρμοδιότητα της για την άσκηση ποινικής διώξεως κατά προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβερνήσεως ή Υφυπουργός. Η Βουλή, επομένως μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητα της αυτή μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου, που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Ο χρόνος αυτός, μετά την πάροδο του οποίου παύει η κατά χρόνον αρμοδιότητα της Βουλής, υπολογίζεται «πολιτικά», γιατί αφορά το διάστημα, κατά το οποίο η Βουλή μπορεί να συνεδριάσει και να λάβει τις σχετικές αποφάσεις. Πρόκειται, συνεπώς, για αποσβεστική προθεσμία, η άπρακτη πάροδος της οποίας στερεί τη Βουλή από τη σχετική αρμοδιότητα της, η οποία είναι «αποκλειστική», απαγορευομένου σε άλλα όργανα του Κράτους, ήτοι τον Εισαγγελέα, τον Ανακριτή ή το Δικαστικό Συμβούλιο, να εισέλθουν αμέσως ή εμμέσως στο πεδίο αυτής της κοινοβουλευτικής αρμοδιότητας. Αν η Βουλή διαλυθεί πριν από την ολοκλήρωση της δεύτερης τακτικής της συνόδου, λήγει a fortiori η κατά χρόνον αρμοδιότητα της, καθώς αρχίζει, με την εκλογή της νέας Βουλής, νέα βουλευτική περίοδος. Περαιτέρω, από τις αυτές ως άνω διατάξεις του Συντάγματος και του Ν. 3126/2003 συνάγεται, ότι αν η Βουλή δεν προσδώσει στον Υπουργό την ιδιότητα του κατηγορουμένου για αξιόποινες πράξεις αναγόμενες στα καθήκοντα

του ως Υπουργού, δεν νοείται εφαρμογή των διατάξεων του εν λόγω νόμου ως προς τα πρόσωπα, τα οποία φέρονται ως συμμέτοχοι του Υπουργού, ακριβώς, διότι, όπως αναφέρθηκε, πλην της Βουλής, κανένα άλλο πολιτειακό όργανο δεν έχει αρμοδιότητα να χαρακτηρίσει τον Υπουργό ως «δράστη» τέτοιας πράξεως, μόνον δε ο χαρακτηρισμός αυτός του Υπουργού από τη Βουλή χαρακτηρίζει και τους συμμέτοχους του ως συμμέτοχους Υπουργού και συνεπάγεται την εφαρμογή για τους τελευταίους των διατάξεων του νόμου περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών, προκειμένου, έτσι, να διασφαλισθεί, όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση του νόμου, η συνεκδίκαση των εναντίον τους κατηγοριών. Από το γεγονός ότι ο αποκλεισμός της εφαρμογής του Νόμου περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών επί των συμμέτοχων προβλέφθηκε ρητώς στο Ν. 3126/2003 (άρθρο 7§3) και μόνο για τις υποπεριπτώσεις που η Βουλή απορρίπτει ως προδήλως αβάσιμη την πρόταση για άσκηση ποινικής διώξεως κατά του Υπουργού ή αποφασίζει να μην ασκήσει δίωξη κατ' αυτού, δεν συνάγεται ότι στις λοιπές περιπτώσεις, δηλαδή στις περιπτώσεις που η Βουλή άσκησε μεν ποινική δίωξη κατά πολιτικού προσώπου, πλην έπραξε αυτό μετά την πάροδο της ως άνω αποσβεστικής προθεσμίας, οπότε το αξιόποινο των πράξεων που αποδίδονται στα πρόσωπα αυτά έχει εξαλειφθεί, είναι εφαρμοστέος επί των συμμέτοχων του Υπουργού ο νόμος περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών. Αντιθέτως, στην τελευταία αυτή περίπτωση, όπως σαφώς συνάγεται από τη διάταξη του άρθρου 7§3 του Ν. 3126/2003, αίρεται η συνάφεια, που έχει δημιουργηθεί και ως προς τους συμμέτοχους με την άσκηση της ποινικής διώξεως από τη Βουλή κατά των πολιτικών προσώπων, και αυτοί εξακολουθούν να υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου, το οποίο είναι, κατά τις ισχύουσες ποινικές διατάξεις, καθ' ύλην αρμόδιο για την εκδίκαση του εγκλήματος, το οποίο τους αποδίδεται. Για την ταυτότητα του νομικού λόγου, όπως συνάγεται και από τη διάταξη του άρθρου 131 ΚΠοινΔ, η οποία εφαρμόζεται αναλόγως και στην προδικασία (βλ.

Αγγ. Ν. Μπουρόπουλου, Ερμηνεία του Κωδικός Ποινικής Δικονομίας, έκδ. 1951, άρθρο 131, σελ. 139, Ιωάννου Βασ. Ζησιάδου, Ποινική Δικονομία, έκδ. 1977, τόμ. Α, παρ. 354,σελ. 644, Αθ. Κονταξή ΚΠΔ υπ' αρ. 131, σελ. 1016 επ. και ΑΠ 1664/2002), παύει, ως προς αυτούς, και η αρμοδιότητα τόσο του Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86§4 του Συντάγματος, αφού αυτό έχει συσταθεί μόνο για την έρευνα των εγκλημάτων που φέρονται ότι έχουν διαπραχθεί από πολιτικά πρόσωπα και, λόγω συνάφειας, και της τυχόν συμμετοχής στα εγκλήματα αυτά άλλων προσώπων, όσο και του Ανακριτή, ο οποίος έχει ορισθεί από το Συμβούλιο αυτό. Όταν, όμως, αρθεί η συνάφεια ως προς τους συμμέτοχους, και μάλιστα πριν αρχίσουν να ενεργούνται ανακριτικές πράξεις, δεν υπάρχει πλέον νόμιμος λόγος διατηρήσεως, ως προς αυτούς, της αρμοδιότητας του Δικαστικού Συμβουλίου και του Ανακριτή. Εξάλλου, από τις διατάξεις του άρθρου 11§§1 και 4 του Ν. 3126/2003, που έχουν προπαρατεθεί, συνάγεται ότι, για να ασχοληθεί το δικαστικό συμβούλιο με τους συμμέτοχους, πρέπει να έχει διεξαχθεί κυρία ανάκριση και να είναι η υπόθεση ώριμη για εισαγωγή σ' αυτό, το οποίο θα κρίνει αν συντρέχει περίπτωση παραπομπής μόνο των συμμετοχών στο, κατά τις κοινές διατάξεις, αρμόδιο δικαστήριο (βλ. και εισηγητική έκθεση του Ν. 3126/2003).

Από το συνδυασμό δε των διατάξεων των αρθρ. 2 § 1, 4 § 2 Ν. 2509/97, 1 § 1, 3 § 1 Ν. 3126/03 και 3, 4 § 1 Ν. 2509/97,1 § 3, 22 § 1 Ν. 3126/03, με σαφήνεια προκύπτει, ότι αποκλείεται η συνεκδίκαση στο Ειδικό για Υπουργούς Δικαστήριο, λόγω συνάφειας, εγκλημάτων που τελέσθηκαν απ' αυτούς κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και εγκλημάτων ασχέτων με τα καθήκοντα τους. Κατ' αρθρ. 19 § 1 Ν. 2509/97 και 22 § 1 Ν 3126/03, οι διατάξεις του ΠΚ (και Ειδικών Ποινικών Νόμων) ως και του ΚΠΔ εφαρμόζονται, όταν δεν υπάρχει αντίθετη ρύθμιση στους παραπάνω νόμους. Πράγματι, σύμφωνα με τα σε συνδυασμό προαναφερόμενα άρθρα, υπάρχει αντίθετη ρύθμιση και άλλως ορίζεται περί συνάφειας στους

παραπάνω νόμους. Και τούτο διότι, κατά γενική του δικαίου αρχή, διατάξεις εξαιρετικού δικαίου ερμηνεύονται στενά. Ο περί ευθύνης Υπουργών νόμος συνιστά εξαιρετικό δίκαιο, αφού μ' αυτόν εισάγονται παρεκκλίσεις από τα κοινό ποινικό ουσιαστικό και δικονομικό δίκαιο, αποκλειστικά και μόνον λόγω της ιδιότητας των κατηγορουμένων ως Υπουργών. Οι ανωτέρω δε πρώτες διατάξεις έχουν αμιγώς δικονομικό και ουσιαστικό ιδίως ως προς την παραγραφή χαρακτήρα, και περιέχουν ειδική ρύθμιση, κατ' απόκλιση από τις κοινές ποινικές διατάξεις, (ουσιαστικές και δικονομικές), με κοινό σημείο τους, την ποινική ευθύνη των Υπουργών, για αξιόποινες πράξεις που τελούνται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, (Ολ. Α.Π. 8/08, Π.Χρ. ΝΗ' 983), λαμβάνοντας υπ' όψη (διατάξεις) και την βούληση του συνταγματικού νομοθέτη (αρθρ. 86 Συντάγματος), που είναι η ειδική ρύθμιση της ποινικής αντιμετώπισης των εγκλημάτων, που τελούνται από Υπουργούς κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και όχι εγκλημάτων που τελούνται απ' αυτούς ασχέτως με τα καθήκοντα τους. Σημειώνουμε ότι, κατά την εισηγητική έκθεση του Ν. 2509/97, ο περί ευθύνης Υπουργών νόμος θεσπίστηκε, λόγω της ιδιαίτερης θέσης αυτών, ως και της ιδιαίτερης ευθύνης των που αυτή συνεπάγεται. Κατά την ίδια εισηγητική έκθεση, οι διατάξεις του νόμου αυτού είναι ειδικές, η δε ειδική δικαιοδοσία του Ειδικού για Υπουργούς Δικαστηρίου, χαρακτηρίζεται ως εξαιρετική διαδικασία. Τα ίδια ισχύουν και για τον Ν. 3126/03.

Η νομιμοποίηση εσόδων σχετική με τα καθήκοντα του Υπουργού πράξη, υπόκειται στην εξαιρετική - ειδική πενταετή καλούμενη υπουργική παραγραφή, καθόσον η νομιμοποίηση εσόδων, ως και η δωροδοκία, είναι έγκλημα υπαλλακτικό, τελείται δηλαδή εναλλακτικά με πολλούς τρόπους, οι οποίοι αποτελούν εκφάνσεις μιας και της αυτής εγκληματικής δράσης. (Τσιρίδης: ο Νέος Νόμος για το ξέπλυμα, 2009 σελ. 59). Πρόκειται δηλαδή περί ενός και του αυτού εγκλήματος, το οποίο ως χρόνο τέλεσης και ως χρόνο έναρξης της

παραγραφής έχει, ως και επί δωροδοκίας, τον χρόνο που με έναν από τους πολλούς τρόπους το πρώτον ενήργησε ο Υπουργός, για να νομιμοποιήσει το δώρο ως έσοδο, όντως αδιάφορου των λοιπών τρόπων, με τους οποίους στη συνέχεια ενδεχομένως ενήργησε για να συγκαλύψει αυτό (δώρο). Έτσι, αν η νομιμοποίηση τελέσθηκε με τον πρώτο έναν τρόπο κατά την διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων του Υπουργού, οι δε λοιποί μεταγενέστεροι τρόποι για την συγκάλυψη του ίδιου δώρου τελέσθηκαν σε χρόνο που αυτός δεν ήταν Υπουργός, ένα και το αυτό έγκλημα τελείται, το οποίο, (εφόσον η νομιμοποίηση θεωρηθεί σχετική με την άσκηση των καθηκόντων του), ως χρόνο τέλεσης και χρόνο έναρξης της παραγραφής έχει, αυτόν της άσκησης των καθηκόντων του, με συνέπεια, επί νομιμοποιήσεως να ισχύει η πενταετής παραγραφή, σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις των άρθρων 4 § 2 Ν. 2509/97, 3 § 1 Ν. 3126/03. Όμως, όλοι οι νόμοι περί ευθύνης Υπουργών, αναφέρονται σε πενταετή παραγραφή εγκλημάτων Υπουργών, σχετικών και τελεσθέντων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Οι ίδιοι νόμοι διαχωρίζουν τις άσχετες με την εκτέλεση καθηκόντων των Υπουργών πράξεις, για τις οποίες υποχρεωτικά ισχύει η κοινή παραγραφή. Η δωροδοκία Υπουργού αναγκαίως συνάπτεται με εκτέλεση των καθηκόντων του, ενώ η νομιμοποίηση εσόδων δεν είναι νομικά δυνατόν και λογικά αναγκαίο να συνάπτεται με την εκτέλεση τούτων. Και τούτο διότι, όταν ο Υπουργός κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του απαιτεί το δώρο για μελλοντική του ενέργεια (Α.Π. 2368/07, Π.Χρ. ΝΗ' 823), η πράξη της δωροδοκίας έχει τελεσθεί, (αδιάφορος ποινικά ο χρόνος της λήψης του δώρου - Α.Π. 1611/07, Π.Χρ. ΜΗ' 527), η δε περαιτέρω υπ' αυτού αξιοποίηση του δώρου, ώστε να εμφανισθεί αυτό ως νόμιμο έσοδο, δεν συνάπτεται με την εκτέλεση των καθηκόντων του, ούτε είναι σχετική μ' αυτά. Και τούτο διότι, όταν ο Υπουργός απαιτεί το δώρο, δεν το απαιτεί για να νομιμοποιήσει ως έσοδο αυτό, αλλά για να προβεί σε ενέργεια ή παράλειψη του μελλοντική σε σχέση με τα καθήκοντα

του. Και αντιστρόφως, όταν ο Υπουργός προβαίνει στην (μελλοντική) ενέργεια ή παράλειψη του που ανάγεται στα καθήκοντα του, δεν ενεργεί ή παραλείπει για να νομιμοποιήσει ως έσοδο το ήδη απαιτηθέν δώρο, αλλά ενεργεί ή παραλείπει για να λάβει αυτό που ήδη είχε απαιτήσει. Μπορεί μεν ο Υπουργός να νομιμοποίησε το δώρο του καθ' ον χρόνο ήταν Υπουργός, όμως, σύμφωνα με τα ανωτέρω, μεταξύ της νομιμοποίησης αυτής και της δωροδοκίας ως και της μελλοντικής ενέργειας ή παράλειψης, δεν υφίσταται η υπό του νόμου περί ευθύνης Υπουργών αξιούμενη σχετικότητα, ώστε αυτή (νομιμοποίηση) να θεωρηθεί ότι τελείται κατά την άσκηση των καθηκόντων του Υπουργού. Με βάση τα ανωτέρω, η νομιμοποίηση εσόδων Υπουργού δεν υπάγεται στον περί ευθύνης Υπουργών νόμο, ούτε ισχύει γι' αυτή η πενταετής παραγραφή, που για την δωροδοκία Υπουργού (235 Π.Κ. ή 1 § 1 Α.Ν. 1608/50), την τελεσθείσα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ως άσχετη μ' αυτά (καθήκοντα). Επομένως, για τον Υπουργό, που τέλεσε το έγκλημα της νομιμοποιήσεως εσόδων από την εγκληματική δραστηριότητα της κατά την άσκηση των καθηκόντων του δωροδοκίας, ισχύει η 15ετής παραγραφή του κοινού ποινικού δικαίου και αρμόδια για την εκδίκαση της παραπάνω πράξης είναι τα κοινά ποινικά δικαστήρια.

Σύμφωνα με το Ν. 2331/1995 όταν το αξιόποινο του βασικού εγκλήματος έχει εξαλειφθεί δια παραγραφής (111 Π.Κ.), στον υπαίτιο της νομιμοποίησης εσόδων, που μπορεί να είναι το ίδιο πρόσωπο που διέπραξε το βασικό έγκλημα της δωροδοκίας (Α.Π. 1025/08, Π.Χρ. ΝΗ' 607), δεν επέρχονται οι αντίστοιχες έννομες συνέπειες (Α.Π. 1646/08, Π.Χρ. ΝΘ' 636 - αρθρ. 2 § 1 εδ. δ' περ.τελ. Ν. 2331/95 - 3 § 1 Ν. 3424/05) , με άλλα λόγια δεν συμπαραγράφεται και η νομιμοποίηση εσόδων, αφού, αφενός μεν το βασικό έγκλημα και αν δεν έχει ασκηθεί ποινική δίωξη ούτε απαγγέλθηκε κατηγορία, (ενδεχομένως συνεπεία και παραγραφής) ερευνάται αναγκαίως και παρεμπιπτόντως, ώστε να προσδιορισθεί επαρκώς και να εξατομικευθεί ως προς τον χρόνο και τους δράστες,

μη αρκούσης εικασίας ή πιθανολόγησης αυτού (Α.Π. 1379/08, Π.Χρ. ΝΘ΄ 459), αφετέρου δε, κυρωτικός κανόνας, εν προκειμένω, είναι το άρθρο 2 του Ν. 2331/95 και όχι τα βασικά εγκλήματα, τα οποία δεν τυποποιούνται με το αρθρ. 1 του Ν. 2331/95, αφού αυτά αποτελούσαν ήδη αξιόποινες πράξεις προ της ισχύος του Ν. 2331/95, (Τσιρίδης: ανωτέρω, σελ. 85), υπαρχούσης μετά ταύτα αληθούς πραγματικής συρροής μεταξύ των δύο αυτών εγκλημάτων (δωροδοκίας -νομιμοποίησης), όταν τελούνται από το ίδιο πρόσωπο και υφισταμένης για το καθένα εξ αυτών, της από το κοινό ποινικό δίκαιο παραγραφής. Κατά την αιτιολογική έκθεση του Ν. 3691/08, η ποινική δίωξη για το ξέπλυμα χρήματος είναι ανεξάρτητη από την ποινική δίωξη για το βασικό έγκλημα. Ως προς αυτό υπάρχουν πολλοί τυπικοί και ουσιαστικοί λόγοι, που εμποδίζουν την άσκηση ποινικής δίωξης, μεταξύ των οποίων και η παραγραφή. Αυτό όμως δεν εμποδίζει την άσκηση ποινικής δίωξης για το ξέπλυμα χρήματος, αν σχηματισθεί δικανική πεποίθηση, ότι τα περιουσιακά στοιχεία που νομιμοποιήθηκαν, προέρχονται από παραγραφέν βασικό έγκλημα. Και τούτο λόγω της ανωτέρω ανεξαρτησίας των δύο παραπάνω ποινικών διώξεων, (πρβλ. Τσιρίδη: ανωτέρω, σελ. 270). Τα ίδια ακριβώς ισχύουν και ως προς την Εφαρμογή του Ν. 2331/95, για το μέχρι πριν την ισχύ του αρθρ. 3 § 1 Ν. 3424/05 χρονικό διάστημα, (Α.Π. 372/02, Π.Χρ. ΝΓ΄ 208 ....έστω και αν δεν έχουν— δράστες - κατηγόρια), όπου ο ν. 2331/95 ουδέν όριζε περί σχέσεως παραγραφής μεταξύ βασικού εγκλήματος και νομιμοποίησης εσόδων. Ήδη το αρθρ. 45 § 3 Ν. 3691/08, ορίζει τούτο ρητά. (πρβλ. και αρθρ. 394 § 1 Π.Κ.).

Τέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10§4 και 22§1 του Ν. 3126/2003, εφαρμόζεται και εδώ, αναλόγως, η διάταξη του άρθρου 247 ΚΠοινΔ, κατά την οποία: «1. Ο ανακριτής έχει το δικαίωμα να μην εκτελέσει την παραγγελία του Εισαγγελέα για την ενέργεια κύριας ανάκρισης, μόνο αν θεωρεί τον εαυτό του αναρμόδιο ή αν η πράξη δεν έχει αξιόποινο χαρακτήρα ή αν παραγράφηκε το αξιόποινο

ή αν υπάρχουν λόγοι που εμποδίζουν ή αναστέλλουν την ποινική δίωξη. 2. Στις περιπτώσεις αυτές, για τη διαφωνία αποφασίζει το δικαστικό συμβούλιο». Μολονότι δε η διάταξη αυτή αναφέρει μόνο την παραγραφή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το ίδιο ισχύει και όταν συντρέχει οποιοσδήποτε άλλος λόγος εξαλείψεως του αξιοποίνου, όπως, εν προκειμένω, η αποσβεστική προθεσμία, με ανάλογη εφαρμογή, λόγω της επαρκούς ομοιότητας των περιπτώσεων, η οποία είναι επιτρεπτή και μέσα στα όρια της βασικής σκέψεως του Νομοθέτη, ο οποίος θέσπισε την εξαιρετική αυτή διάταξη (βλ. Αργυρίου Καρρά, Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο, έκδοση 2007, σελ. 205, αριθ. 238, υποσημ. 65). Πράγματι, δεν είναι νοητό στην μεν περίπτωση της παραγραφής που προβλέπεται από τον ΠΚ να έχει ο ανακριτής τη δυνατότητα να διαφωνήσει, ενώ στην περίπτωση της αποσβεστικής προθεσμίας που προβλέπεται από τις ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 86 παρ. 3 του Συντάγματος και 3 παρ.2 του ν. 3126/2003, η συμπλήρωση της οποίας οδηγεί στο ίδιο ακριβώς αποτέλεσμα, ήτοι στην εξάλειψη του αξιοποίνου της πράξεως, να μη δύναται ο ανακριτής να διαφωνήσει, αλλά να απαγγέλλει κατηγορίες σε βάρος πολιτικών προσώπων για πράξεις, των οποίων ο αξιόποινος χαρακτήρας έχει εξαλειφθεί. Σε κάθε, όμως περίπτωση, η πάροδος άπρακτης της εν λόγω αποσβεστικής προθεσμίας εμποδίζει την άσκηση ποινικής διώξεως κατά των αναφερομένων πολιτικών προσώπων και παρέχει στον ανακριτή τη δυνατότητα να διαφωνήσει από αυτό το λόγο. Ως παραγγελία δε του Εισαγγελέα, με την οποία έχει δικαίωμα να διαφωνήσει ο ανακριτής (δικαίωμα που δεν μπορεί να καταργηθεί ή περιοριστεί, αφού αναφέρεται στη νομιμότητα της παραγγελίας προς ενέργεια της ανακρίσεως), νοείται, κατά την ως άνω διάταξη του άρθρου 8§6 του Ν. 3126/2003 και η απόφαση της Ολομελείας της Βουλής για την άσκηση ποινικής διώξεως.

Στην προκειμένη περίπτωση από το υπό ημερομηνία 6.6.2011 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργού για την ενδεχόμενη

τέλεση αδικημάτων σχετικά με την από 15.2.2000 σύμβαση κατασκευής και παράδοσης στο Πολεμικό Ναυτικό Υποβρυχίων Τύπου 214, και προ πάσης ανακριτικής πράξεως, προκύπτει ότι οι πράξεις για τις οποίες ασκήθηκε ποινική δίωξη σε βάρος του αναφερομένου σε αυτή πολιτικού προσώπου, συνίστανται στα ακόλουθα: Α) Για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 ΠΚ με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950 α) «Για το έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, σε βαθμό κακουργήματος, το οποίο διέπραξε κατά το χρονικό διάστημα από 1/11/1999 μέχρι 27-9-2007, κατά το οποίο έλαβε το συνολικό ποσό τουλάχιστον των 7.777.373 δολαρίων Η.Π.Α. (ή όποιο μεγαλύτερο τυχόν προκύψει κατά την τακτική ανάκριση με το άνοιγμα και την διερεύνηση όλων των λογαριασμών της TORCASO και των λοιπών συνδεομένων φυσικών και νομικών προσώπων), κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 235 Π.Κ. υπό τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950, έχοντας κατά την έναρξη τελέσεως του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας την ιδιότητα του Υπουργού-μέλους της Κυβέρνησης, την οποία διατήρησε μέχρι τον Οκτώβριο του 2001 ως Υπουργός Άμυνας και, στη συνέχεια, μέχρι την 7-3-2004 ως Υπουργός Ανάπτυξης, η δε τελευταία καταβολή με την οποία και ολοκληρώθηκε η τέλεση του εγκλήματος έλαβε χώρα τουλάχιστον την 27-9-2007 και τούτο για την διευκόλυνση της εταιρείας Ferrostaal, προκειμένου να αναλάβει η τελευταία το έργο της παραγγελίας τριών νέων υποβρυχίων, από το Ελληνικό Δημόσιο, λαμβάνοντας για τον εαυτό του παράνομα περιουσιακά ωφελήματα». Β) Για τα αδικήματα νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα για φυσική αυτουργία στην πρώτη πράξη και ηθική αυτουργία σε όλες τις λοιπές επί μέρους πράξεις που συγκροτούν την κατ' εξακολούθηση παραβίαση της νομοθεσίας για τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα κατά τη χρονική περίοδο από 17-11-1999 μέχρι 16-4-2010 κατά παράβαση των διατάξεων των νόμων που ίσχυσαν διαδοχικά κατά την αυτή

χρονική περίοδο, δηλαδή των ν.2331/1995, ν.3424/2005, και ν. 3691/2008 α) «....και κάθε συναυτουργού για παράβαση των διατάξεων του Ν. 2331/1995 και του άρθρου 394 Π.Κ., διότι, ενεργώντας με πρόθεση και με σκοπό την απόκρυψη της προελεύσεως των χρημάτων, προέβη σε πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, με την ενδεχομένως εικονική μεσολάβηση αγοράς το έτος 1999 κατά το χρόνο κατάρτισης του με αριθμό 2079/1999 πωλητηρίου συμβολαίου της συμβολαιογράφου Αθηνών Αικατερίνης Σταμπόγλη, των περιγραφομένων σε αυτό οριζοντίων ιδιοκτησιών, με χρήματα προερχόμενα από το ποσό που εισήλθε στους λογαριασμούς της εταιρείας TORCASO με την καταβολή των ποσών που έλαβε, τελώντας το έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, με σκοπό την επαναμεταβίβαση του στον ίδιο, το οποίο και απέκτησε στην κυριότητα και κατοχή του την 28-6-2004 με το υπ' αριθμό 8574/28-6-2004 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Αλεξάνδρου Μπουρνόζου, χωρίς καταβολή ανταλλάγματος».

β) «... ως πραγματικού κατόχου και ωφελουμένου προσώπου και σε βάρος των λοιπών εμπλεκομένων φυσικών προσώπων για την τέλεση των αδικημάτων του Ν.3691/2008 σχετικά με την απόκτηση με το αριθμ. 15.867/16.4.2010 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Πειραιώς Μαρίας Κολοβού-Τρανταλίδου, με την άμεση συνδρομή των λοιπών εμπλεκομένων προσώπων που θα εντοπιστούν κατά την κύρια ανάκριση, του περιγραφομένου στο άνω συμβόλαιο ακινήτου (οδού Διον. Αρεοπαγίτου),το οποίο αποκτήθηκε με αγορά από την εταιρεία TORCASO, από το προϊόν της κακουργηματικής δωροδοκίας την 27-11-1999, με σκοπό την περιέλευσή του στην περιουσία του, μέσω σειράς νομιμοφανών ενεργειών για τη νομιμοποίηση της προέλευσής του, και το οποίο περιήλθε στην κατοχή και εξουσιασή του».

γ) «...και κατά παντός συναυτουργού, συνεργού και συμμέτοχου για την τέλεση των αδικημάτων του Ν. 3424/2005, σχετικά με την

είσπραξη και περαιτέρω διακίνηση του ποσού των 6.000.000 ευρώ από την πώληση με το υπ' αριθμ.1675/2007 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ελένης Ζαφειρίου των περιγραφόμενων σε αυτό ακινήτων ιδιοκτησίας της εταιρείας TORCASO, τα οποία αποκτήθηκαν με την διάθεση χρημάτων προερχομένων από την παθητική δωροδοκία, γεγονός που τελούσε σε γνώση των λοιπών εμπλεκομένων προσώπων, με σκοπό την απόκτηση του τιμήματος από την πώληση».

δ) « ... και κατά παντός συναυτουργού, συνεργού και συμμέτοχου για την τέλεση των αδικημάτων του Ν. 3424/2005, σχετικά με την είσπραξη και περαιτέρω διακίνηση του ποσού των 3.700.000 ευρώ από την πώληση με το υπ' αριθμ. 1770/2007 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ελένης Ζαφειρίου των περιγραφόμενων σε αυτό ακινήτων ιδιοκτησίας της εταιρείας TORCASO, τα οποία αποκτήθηκαν με τη διάθεση χρημάτων προερχομένων από την παθητική δωροδοκία γεγονός που τελούσε σε γνώση των λοιπών εμπλεκομένων προσώπων, με σκοπό την απόκτηση του τιμήματος από την πώληση».

ε) «...και κατά παντός συνεργού, συναυτουργού και συμμέτοχου για παραβίαση κατ' εξακολούθηση των διατάξεων των Ν. 2331/1995, 3424/2005 και 3691/2008 και κατά τα χρονικά διαστήματα που ίσχυσε καθένας από τους παραπάνω νόμους για την διαχείριση και διάθεση των πολιτικών καρπών του παρανόμου χρήματος που αποκτήθηκε εμφανώς από την εταιρεία TORCASO, ουσιαστικός δικαιούχος και ωφελούμενος από την δράση της οποίας είναι ο ίδιος, κατά το χρονικό διάστημα από το Μάιο του 2000 μέχρι τον Ιανουάριο του 2007, καθώς και των πολιτικών καρπών του παρανόμου χρήματος που αποκτήθηκε εμφανώς από την εταιρεία Nobilis, δικαιούχος και ωφελούμενος από την δράση της οποίας είναι ο ίδιος κατά το χρονικό διάστημα από την εκμίσθωση του ακινήτου της στον πρώτο το 2007 μέχρι την πώληση του τον Απρίλιο του 2010, άγνωστου προς το παρόν ύψους, κατ' εκτίμηση άνω του

ποσού των 2.500.000 ευρώ (από 5/2000 μέχρι 1/2007) και την διάθεση του, με άγνωστους προς το παρόν τρόπους».

στ) «...και κατά παντός συνεργού, συναυτουργού και συμμέτοχου νομίμου και φορολογικού εκπροσώπου των εταιρειών TORCASO και Nobilis για το αδίκημα της κακουργηματικής φοροδιαφυγής σε βάρος του Δημοσίου, σχετικά με την απόκρυψη και αποφυγή φορολόγησης εισοδήματος από πώληση των ακινήτων, των εταιρειών TORCASO και Nobilis, όπως αυτό θα εξειδικευτεί περαιτέρω από την ανάκριση».

Επομένως, καταφαίνεται ότι από το χρόνο που φέρεται το ως άνω πολιτικό πρόσωπο ότι τέλεσε την αξιόποινη πράξη της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 ΠΚ) με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν.1608/1950 που του αποδίδεται, το χρόνο δηλαδή κατά τον οποίο φέρεται ότι ενήργησε, όντως αδιάφορου του χρόνου κατά τον οποίον επήλθαν τα αξιόποινα αποτελέσματα (ΑΠ 597/2010) παρήλθε η αποσβεστική προθεσμία των άρθρων 86 παρ.3 του Συντάγματος (2001) και 3 παρ. 2 Ν. 3126/2003, 2 παρ. 1 Ν. 2509/1997, αφού όπως προκύπτει από τα υπ' αριθ. 48/11.2.2004, 154/18.8.2007, 127/7.9.2009 προεδρικά διατάγματα, τα οποία δημοσιεύθηκαν στα ΦΕΚ Α΄ 40/11.2.2004, ΦΕΚ Α΄ 196/18.8.2007, ΦΕΚ Α' 174/7.9.2009 αντίστοιχα, φέρεται ότι, η πρώτη πράξη της παθητικής δωροδοκίας (αρθρ. 235 ΠΚ) με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 168/1950, τελέσθηκε πριν την έναρξη των ΙΑ και ΙΒ Βουλευτικών Περιόδων που διαλύθηκε η Βουλή και προκηρύχθηκαν εκλογές (7.3.2004, 16.9.2007, 4.10.2009), η δε έναρξη της ΙΓ Βουλευτικής Περιόδου έλαβε χώρα στις 14.10.2009 και η λήξη της Α' συνόδου έλαβε χώρα στις 16.7.2010.

Δηλαδή, η ποινική δίωξη κατά του προαναφερομένου πολιτικού προσώπου ασκήθηκε μετά το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της Βουλευτικής Περιόδου που άρχισε μετά την τέλεση της πράξης.

Κατά συνέπεια για το ως άνω πολιτικό πρόσωπο έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο, ενώ, όσον αφορά τους συμμέτοχους μη πολιτικά

πρόσωπα, ως προς τους οποίους παύουν να έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Ν. 3126/2003, δεν θίγεται η δικαιοδοσία των τακτικών ποινικών δικαστηρίων, όπως και για τα αδικήματα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα και κατ᾽ επέκταση των Εισαγγελικών και Ανακριτικών Αρχών, αιρουμένης ως προς αυτούς της συναφείας, λόγω της συμμετοχικής τους με το κατηγορούμενο πολιτικό πρόσωπο, δραστηριότητας.

Κατόπιν όλων των παραπάνω εκτιθεμένων, αφού εξέλιπε ο λόγος παραπομπής της υποθέσεως για ανάκριση ως προς τον πρώην Υπουργό Απόστολο-Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο για τα αποδιδόμενα σ᾽αυτόν αδικήματα, με το από 6-6-2011 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων, και δη α) της παθητικής δωροδοκίας με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950 και β) της νομιμοποίησης εσόδων από την αξιόποινη πράξη της παθητικής δωροδοκίας με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950, νομίμως, κατ᾽εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 247 του Κ.Π.Δ. διαφώνησε ο ανωτέρω Ανακριτής Αρεοπαγίτης για την διενέργεια κυρίας ανακρίσεως για τα αδικήματα αυτά και πρέπει να αποφανθεί το Συμβούλιό σας την άρση της ανακύψασας διαφωνίας υπέρ του Ανακριτή Αρεοπαγίτη. Περαιτέρω πρέπει ακόμη να αποφανθεί το Συμβούλιό σας την οριστική παύση της ποινικής διώξεως του πιο πάνω πρώην Υπουργού για την αξιόπσινη πράξη της παθητικής δωροδοκίας με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950, λόγω εξαλείψεως του αξιοποίνου της πράξεως αυτής συνεπεία της παρόδου της αποσβεστικής προθεσμίας των άρθρων 86 παρ. 3 του Συντάγματος και 3 παρ. 2 του Ν. 3126/2003. Όσον δε αφορά την αποδιδόμενη επίσης κατά τα ανωτέρω στον πρώην Υπουργό αξιόποινη πράξη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, για φυσική αυτουργία στην πρώτη πράξη και ηθική αυτουργία σε όλες τις λοιπές επί μέρους πράξεις που συγκροτούν την κατ᾽εξακολούθηση παραβίαση της νομοθεσίας για την νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική

δραστηριότητα κατά τη χρονική περίοδο 17-11-1999 μέχρι 16-10-2010, κατά παράβαση των διατάξεων των νόμων που ίσχυσαν διαδοχικά κατά την αυτή χρονική περίοδο (ν. 2331/1995, ν. 3424/2005 και ν. 3691/2008), ο μνημονευόμενος Ανακριτής δεν έχει αρμοδιότητα αφού όπως προδιαλαμβάνεται οι πράξεις της νομιμοποίησης εσόδων από την περιγραφόμενη εγκληματική ενέργεια της παθητικής δωροδοκίας του πρώην Υπουργού δεν συνάπτονται με την εκτέλεση των υπουργικών του καθηκόντων, ούτε είναι σχετικές με αυτά. Δεν έχει επίσης αρμοδιότητα ούτε για τις αποδιδόμενες αξιόποινες πράξεις στους συμμετόχους μη πολιτικά πρόσωπα του αναφερόμενου πρώην Υπουργού αρθείσης της συναφείας που χαρακτήριζε τα διωχθέντα αδικήματα αμφοτέρων και συνεπώς νομίμως διαφώνησε κατά τα ανωτέρω για τη διενέργεια κυρίας ανακρίσεως για τις πράξεις αυτές ο ανωτέρω Ανακριτής, αφού για τη δίωξη, ανάκριση και εκδίκαση των πράξεων αυτών καθώς και της αμέσως παραπάνω αξιόποινης πράξης της νομιμοποίησης εσόδων από την παθητική δωροδοκία με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του νόμου 1608/1950, που φέρεται να τέλεσε ο πρώην Υπουργός, αρμόδιες είναι οι κοινές εισαγγελικές, ανακριτικές και δικαστικές αρχές. Πρέπει λοιπόν και κατά τούτο να αποφανθεί το Συμβούλιό σας την άρση της διαφωνίας του Ανακριτή Αρεοπαγίτη υπέρ αυτού.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Προτείνω: Α. Να αρθεί η ανακύψασα διαφωνία υπέρ του Ανακριτή Αρεοπαγίτη και να αποφανθεί το Συμβούλιό σας ότι αυτός δεν υποχρεούται να εκτελέσει τη γραπτή παραγγελία για διενέργεια κυρίας ανακρίσεως επί των αποδιδομένων, με το από 6-6-2011 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων, αξιοποίνων πράξεων στον πρώην Υπουργό Απόστολο-Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο και στους συμμετόχους του μη πολιτικά πρόσωπα.

Β) Να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη κατά του πρώην Υπουργού Αποστόλου-Αθανασίου Τσοχατζόπουλου, για την αξιόποινη

πράξη της παθητικής δωροδοκίας με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950, που φέρεται να διέπραξε κατά το χρονικό διάστημα από 1-11-1999 μέχρι 27-9-2007, λόγω παρόδου της αποσβεστικής προθεσμίας των άρθρων 86 παρ. 3 του Συντάγματος και 3 παρ. 2 του Ν. 3126/2003. Και

Γ) Να παραπεμφθεί η υπόθεση και η σχετική δικογραφία ως προς το κακούργημα της νομιμοποίησης εσόδων από την εγκληματική δραστηριότητα της παθητικής δωροδοκίας με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950 που αποδίδεται στον παραπάνω πρώην Υπουργό, καθώς και τα αδικήματα που αποδίδονται στους συμμετόχους του μη πολιτικά πρόσωπα και αναφέρονται στο από 6-6-2011 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών.

Αθήνα

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Νικόλαος Μαύρος»

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Εισάγεται ενώπιον του Συμβουλίου τούτου η προκείμενη ποινική δικογραφία που αφορά στην άρση της διαφωνίας μεταξύ της γραπτής παραγγελίας για διενέργεια κύριας ανάκρισης για τα εγκλήματα που αναφέρονται στην ασκηθείσα από μέρους της Ολομέλειας της Βουλής ποινική δίωξη κατά τη συνεδρίαση ΡΞΖ΄ της 1-7-2011 (άρθρ. 8 παρ.6 του Ν. 3126/2003 και 246 του ΚΠΔ) κατά των αναφερόμενων στην παραγγελία προσώπων και του Ανακριτή που ορίστηκε με την υπ΄αριθ. 1/18.7.2011 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, η οποία (διαφωνία) πρέπει να αρθεί από το Συμβούλιο αυτό, που είναι αρμόδιο προς τούτο (άρθρ. 8 παρ. 4 του Ν. 3126/2003 και 307 του ΚΠΔ), σύμφωνα με τη διάταξη του

άρθρου 247 παρ. 2 του ΚΠΔ που εφαρμόζεται αναλόγως κατά τις διατάξεις των άρθρων 10 παρ. 4 εδαφ. Τελευταίο και 22 παρ. 1 του Ν. 3126/2003.

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 86§§1-4 του ισχύοντος Συντάγματος του 1975, όπως αναθεωρήθηκε από την Ζ' Αναθεωρητική Βουλή των Ελλήνων με το από 6.4.2001 Ψήφισμα (ΦΕΚ Α1 84/17.4.2001) και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Α1 85/18.4.2001): «1. Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. Απαγορεύεται η θέσπιση ιδιώνυμων Υπουργικών αδικημάτων. 2. Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο 3. Αν στο πλαίσιο άλλης ανάκρισης, προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία, τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση, προανάκριση ή εξέταση. 3. Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές. Η Βουλή, με απόφαση της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, διαφορετικά, η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Το πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών. Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητα της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Με τη διαδικασία και την

πλειοψηφία του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής η Βουλή μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλεί την απόφαση της ή να αναστέλλει τη δίωξη, την προδικασία ή την κύρια διαδικασία. 4) Αρμόδιο για την εκδίκαση των σχετικών υποθέσεων σε πρώτο και τελευταίο βαθμό είναι, ως ανώτατο δικαστήριο, Ειδικό Δικαστήριο που συγκροτείται για κάθε υπόθεση από έξι μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και επτά μέλη του Αρείου Πάγου. Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου κληρώνονται... Στο πλαίσιο του Ειδικού Δικαστηρίου της παραγράφου αυτής λειτουργεί Δικαστικό Συμβούλιο.... Με απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου ορίζεται ένα από τα μέλη του που ανήκει στον Άρειο Πάγο ως ανακριτής. Η προδικασία λήγει με την έκδοση βουλεύματος... Σε περίπτωση παραπομπής προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου συμπαραπέμπονται και οι τυχόν συμμέτοχοι, όπως νόμος ορίζει». Σε εκτέλεση της διατάξεως αυτής του Συντάγματος, εκδόθηκε ο Ν 3126/2003 με τίτλο «Ποινική ευθύνη των Υπουργών». Ο νόμος αυτός ορίζει: Στο άρθρο 1: «1. Πλημμελήματα ή κακουργήματα, που τελούνται από Υπουργό, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, εκδικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού από το κατ' άρθρο 86 του Συντάγματος Ειδικό Δικαστήριο, ακόμη και αν ο Υπουργός έχει παύσει να έχει την ιδιότητα αυτή. 2. Τυχόν συμμέτοχοι συμπαραπέμπονται και δικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού. 3. Οι αξιόποινες πράξεις της παραγράφου 1, οι οποίες δεν τελέσθηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων του Υπουργού, δικάζονται από τα αρμόδια δικαστήρια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, των ειδικών ποινικών νόμων και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας». Στο άρθρο 2§1: «Όπου στον παρόντα νόμο χρησιμοποιείται ο όρος "Υπουργός", νοείται μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός». Στο άρθρο 3: «1. Οι αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 του νόμου αυτού παραγράφονται με τη συμπλήρωση πέντε (5) ετών από την ημέρα που τελέστηκαν.

Η προθεσμία της παραγραφής του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται μόνο στις εξής περιπτώσεις: α) όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος, κατά τη διάρκεια της οποίας τελέστηκε η πράξη, εκτός αν στο μεταξύ εκδόθηκε η απόφαση του άρθρου 6 παρ. 2 του νόμου αυτού, β) όσο διαρκεί η κύρια διαδικασία και γ) όσο ισχύει η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, για την αναστολή της δίωξης, της προδικασίας ή της κύριας διαδικασίας, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 6 παρ. 5 του νόμου αυτού. Σε κάθε περίπτωση η παραγραφή επέρχεται με τη συμπλήρωση δέκα (10) ετών από την τέλεση της πράξης. 2. Το αξιόποινο των πράξεων των Υπουργών, που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, εξαλείφεται με το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση της αξιόποινης πράξης, εάν ως τότε η Βουλή δεν έχει αποφασίσει να ασκήσει ποινική δίωξη κατά του Υπουργού, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο νόμο αυτόν». Στο άρθρο 4§1: «1. Δεν επιτρέπεται προκαταρκτική εξέταση, ποινική δίωξη, προανάκριση ή ανάκριση κατά Υπουργού, για τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, χωρίς προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής κατά τα άρθρα 5 και 6 του παρόντος». Στο άρθρο 7: «1. Η άσκηση ποινικής δίωξης κατά Υπουργού καταλαμβάνει υποχρεωτικά και τους τυχόν συμμετόχους, οι οποίοι εφεξής κατηγορούνται και δικάζονται μαζί με τον Υπουργό. 2. Η αναστολή κατά το προηγούμενο άρθρο καλύπτει και τους συμμετόχους. Το ίδιο ισχύει και για την ανάκληση της δίωξης, εφόσον η Βουλή το αποφασίσει ρητώς. 3. Αν η Βουλή απορρίψει ως προδήλως αβάσιμη την πρόταση για την άσκηση ποινικής δίωξης (άρθρο 5 παρ. 2) ή αποφασίσει να μην ασκήσει δίωξη (άρθρο 6 παρ. 2), δεν θίγεται ως προς τους συμμετόχους η δικαιοδοσία των τακτικών ποινικών δικαστηρίων, ως προς τους οποίους στην περίπτωση αυτή παύουν να έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του νόμου αυτού». Στις παρ. 4 και 6 του άρθρου 8: «4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος, το Δικαστικό Συμβούλιο έχει τις

αρμοδιότητες των άρθρων 307 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. 6. Η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για την άσκηση της ποινικής δίωξης έχει το χαρακτήρα γραπτής παραγγελίας, κατά το άρθρο 246 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, για τη διενέργεια κύριας ανάκρισης». Στο άρθρο 10 παρ.4: « Ο ανακριτής έχει το δικαίωμα και οφείλει να επεκτείνει τη δίωξη και κατά των συμμετόχων που δεν αναφέρονται την απόφαση της Βουλής για τη δίωξη. Κατά τα λοιπά ως προς τις αρμοδιότητες του ανακριτή και τη διενέργεια της ανάκρισης εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας". Στις παρ. 1 και 4 του άρθρου 11: «1. Μετά το πέρας της κύριας ανάκρισης, η δικογραφία διαβιβάζεται στον Εισαγγελέα του Δικαστικού Συμβουλίου. Ο Εισαγγελέας δύναται να επιστρέψει τη δικογραφία στον ανακριτή για συμπλήρωση της ανάκρισης ή να υποβάλει τη δικογραφία με πρόταση του στο Συμβούλιο. 4. Εάν συντρέχει περίπτωση παραπομπής μόνο του συμμετόχου, το Συμβούλιο τον παραπέμπει στο ακροατήριο του αρμόδιου κατά τις κοινές διατάξεις δικαστηρίου». Στο δε άρθρο 22§1: «Για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται διαφορετικά στο νόμο αυτόν εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας». Στις προαναφερόμενες, λοιπόν, διατάξεις του άρθρου 86§3 του Συντάγματος και του άρθρου 3§2 του Ν. 3126/2003, ρυθμίζεται ρητά ο χρόνος, μέσα στον οποίο η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά το άρθρο 4§1 του άνω νόμου αρμοδιότητα της για την άσκηση ποινικής διώξεως κατά προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβερνήσεως ή Υφυπουργός. Η Βουλή, επομένως μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητα της αυτή μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου, που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Ο χρόνος αυτός, μετά την πάροδο του οποίου παύει η κατά χρόνον αρμοδιότητα της Βουλής, υπολογίζεται «πολιτικά», γιατί αφορά το διάστημα, κατά το οποίο η Βουλή μπορεί να συνεδριάσει και να λάβει τις σχετικές αποφάσεις. Πρόκειται, συνεπώς, για αποσβεστική προθεσμία η άπρακτη πάροδος της

οποίας στερεί τη Βουλή από τη σχετική αρμοδιότητα της, η οποία είναι «αποκλειστική», απαγορευομένου σε άλλα όργανα του Κράτους, ήτοι τον Εισαγγελέα, τον Ανακριτή ή το Δικαστικό Συμβούλιο, να εισέλθουν αμέσως ή εμμέσως στο πεδίο αυτής της κοινοβουλευτικής αρμοδιότητας. Αν η Βουλή διαλυθεί πριν από την ολοκλήρωση της δεύτερης τακτικής της συνόδου, λήγει a fortiori η κατά χρόνον αρμοδιότητα της, καθώς αρχίζει, με την εκλογή της νέας Βουλής, νέα βουλευτική περίοδος. Περαιτέρω, από τις αυτές ως άνω διατάξεις του Συντάγματος και του Ν. 3126/2003 συνάγεται, ότι αν η Βουλή δεν προσδώσει στον Υπουργό την ιδιότητα του κατηγορουμένου για αξιόποινες πράξεις αναγόμενες στα καθήκοντα του ως Υπουργού, δεν νοείται εφαρμογή των διατάξεων του εν λόγω νόμου ως προς τα πρόσωπα, τα οποία φέρονται ως συμμέτοχοι του Υπουργού, ακριβώς, διότι, όπως αναφέρθηκε, πλην της Βουλής, κανένα άλλο πολιτειακό όργανο δεν έχει αρμοδιότητα να χαρακτηρίσει τον Υπουργό ως «δράστη» τέτοιας πράξεως, μόνον δε ο χαρακτηρισμός αυτός του Υπουργού από τη Βουλή χαρακτηρίζει και τους συμμετόχους του ως συμμετόχους Υπουργού και συνεπάγεται την εφαρμογή για τους τελευταίους των διατάξεων του νόμου περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών, προκειμένου, έτσι, να διασφαλισθεί, όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση του νόμου, η συνεκδίκαση των εναντίον τους κατηγοριών. Από το γεγονός ότι ο αποκλεισμός της εφαρμογής του Νόμου περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών επί των συμμετόχων προβλέφθηκε ρητώς στο Ν. 3126/2003 (άρθρο 7§3) και μόνο για τις υποπεριπτώσεις που η Βουλή απορρίπτει ως προδήλως αβάσιμη την πρόταση για άσκηση ποινικής διώξεως κατά του Υπουργού ή αποφασίζει να μην ασκήσει δίωξη κατ' αυτού, δεν συνάγεται ότι στις λοιπές περιπτώσεις, δηλαδή στις περιπτώσεις που η Βουλή άσκησε μεν ποινική δίωξη κατά πολιτικού προσώπου, πλην έπραξε αυτό μετά την πάροδο της ως άνω αποσβεστικής προθεσμίας, οπότε το αξιόποινο των πράξεων που αποδίδονται στα πρόσωπα αυτά έχει εξαλειφθεί, είναι εφαρμοστέος

επί των συμμετόχων του Υπουργού ο νόμος περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών. Αντιθέτως, στην τελευταία αυτή περίπτωση, όπως σαφώς συνάγεται από τη διάταξη του άρθρου 7§3 του Ν. 3126/2003, αίρεται η συνάφεια, που έχει δημιουργηθεί και ως προς τους συμμετόχους με την άσκηση της ποινικής διώξεως από τη Βουλή κατά των πολιτικών προσώπων, και αυτοί εξακολουθούν να υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου, το οποίο είναι, κατά τις ισχύουσες ποινικές διατάξεις, καθ' ύλην αρμόδιο για την εκδίκαση του εγκλήματος, το οποίο τους αποδίδεται. Για την ταυτότητα του νομικού λόγου, όπως συνάγεται και από τη διάταξη του άρθρου 131 ΚΠοινΔ, η οποία εφαρμόζεται αναλόγως και στην προδικασία (βλ. Αγγ. Ν. Μπουρόπουλου, Ερμηνεία του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας, έκδ. 1951, άρθρο 131, σελ. 139, Ιωάννου Βασ. Ζησιάδου, Ποινική Δικονομία, έκδ. 1977, τόμ. Α, παρ. 354,σελ. 644, Αθ. Κονταξή ΚΠΔ υπ' αρ. 131, σελ. 1016 επ. και ΑΠ 1664/2002), παύει, ως προς αυτούς, και η αρμοδιότητα τόσο του Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86§4 του Συντάγματος, αφού αυτό έχει συσταθεί μόνο για την έρευνα των εγκλημάτων που φέρονται ότι έχουν διαπραχθεί από πολιτικά πρόσωπα και, λόγω συνάφειας, και της τυχόν συμμετοχής στα εγκλήματα αυτά άλλων προσώπων, όσο και του Ανακριτή, ο οποίος έχει ορισθεί από το Συμβούλιο αυτό. Όταν, όμως, αρθεί η συνάφεια ως προς τους συμμετόχους, και μάλιστα πριν αρχίσουν να ενεργούνται ανακριτικές πράξεις, δεν υπάρχει πλέον νόμιμος λόγος διατηρήσεως, ως προς αυτούς, της αρμοδιότητας του Δικαστικού Συμβουλίου και του Ανακριτή. Εξάλλου, από τις διατάξεις του άρθρου 11§§1 και 4 του Ν. 3126/2003, που έχουν προπαρατεθεί, συνάγεται ότι, για να ασχοληθεί το δικαστικό συμβούλιο με τους συμμετόχους, πρέπει να έχει διεξαχθεί κυρία ανάκριση και να είναι η υπόθεση ώριμη για εισαγωγή σ' αυτό, το οποίο θα κρίνει αν συντρέχει περίπτωση παραπομπής μόνο των συμμετόχων στο, κατά τις κοινές διατάξεις, αρμόδιο δικαστήριο (βλ. και εισηγητική έκθεση του Ν. 3126/2003).

Από το συνδυασμό δε των διατάξεων των αρθρ. 2 § 1, 4 § 2 Ν. 2509/97, 1 § 1, 3 § 1 Ν. 3126/03 και 3, 4 § 1 Ν. 2509/97,1 § 3, 22 § 1 Ν. 3126/03, με σαφήνεια προκύπτει, ότι αποκλείεται η συνεκδίκαση στο Ειδικό για Υπουργούς Δικαστήριο, λόγω συνάφειας, εγκλημάτων που τελέσθηκαν απ΄ αυτούς κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και εγκλημάτων ασχέτων με τα καθήκοντα τους. Κατ' αρθρ. 19 § 1 Ν. 2509/97 και 22 § 1 Ν 3126/03, οι διατάξεις του ΠΚ (και Ειδικών Ποινικών Νόμων) ως και του ΚΠΔ εφαρμόζονται, όταν δεν υπάρχει αντίθετη ρύθμιση στους παραπάνω νόμους. Πράγματι, σύμφωνα με τα σε συνδυασμό προαναφερόμενα άρθρα, υπάρχει αντίθετη ρύθμιση και άλλως ορίζεται περί συνάφειας στους παραπάνω νόμους. Και τούτο διότι, κατά γενική του δικαίου αρχή, διατάξεις εξαιρετικού δικαίου ερμηνεύονται στενά. Ο περί ευθύνης Υπουργών νόμος συνιστά εξαιρετικό δίκαιο, αφού μ΄ αυτόν εισάγονται παρεκκλίσεις από τα κοινό ποινικό ουσιαστικό και δικονομικό δίκαιο, αποκλειστικά και μόνον λόγω της ιδιότητας των κατηγορουμένων ως Υπουργών. Οι ανωτέρω δε πρώτες διατάξεις έχουν αμιγώς δικονομικό και ουσιαστικό ιδίως ως προς την παραγραφή χαρακτήρα, και περιέχουν ειδική ρύθμιση, κατ' απόκλιση από τις κοινές ποινικές διατάξεις, (ουσιαστικές και δικονομικές), με κοινό σημείο τους, την ποινική ευθύνη των Υπουργών, για αξιόποινες πράξεις που τελούνται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, -(Ολ. Α.Π. 8/08, Π.Χρ. ΝΗ' 983), λαμβάνοντας υπ' όψη (διατάξεις) και την βούληση του συνταγματικού νομοθέτη (αρθρ. 86 Συντάγματος), που είναι η ειδική ρύθμιση της ποινικής αντιμετώπισης των εγκλημάτων, που τελούνται από Υπουργούς κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και όχι εγκλημάτων που τελούνται απ' αυτούς ασχέτως με τα καθήκοντα τους. Σημειώνεται ότι, κατά την εισηγητική έκθεση του Ν. 2509/97, ο περί ευθύνης Υπουργών νόμος θεσπίστηκε, λόγω της ιδιαίτερης θέσης αυτών, ως και της ιδιαίτερης ευθύνης των που αυτή συνεπάγεται. Κατά την ίδια εισηγητική έκθεση, οι διατάξεις του νόμου αυτού είναι ειδικές, η δε

ειδική δικαιοδοσία του Ειδικού για Υπουργούς Δικαστηρίου, χαρακτηρίζεται ως εξαιρετική διαδικασία. Τα ίδια ισχύουν και για τον Ν. 3126/03.

Η νομιμοποίηση εσόδων ως και η δωροδοκία, είναι έγκλημα υπαλλακτικώς μικτό, τελείται δηλαδή εναλλακτικά με πολλούς τρόπους, οι οποίοι αποτελούν εκφάνσεις μιας και της αυτής εγκληματικής δράσης. (Τσιρίδης: ο Νέος Νόμος για το ξέπλυμα, 2009 σελ. 59). Πρόκειται δηλαδή περί ενός και του αυτού εγκλήματος, το οποίο ως χρόνο τέλεσης και ως χρόνο έναρξης της παραγραφής έχει, ως και επί δωροδοκίας, τον χρόνο που με έναν από τους πολλούς τρόπους το πρώτον ενήργησε ο Υπουργός, για να νομιμοποιήσει το δώρο ως έσοδο, όντων αδιάφορων των λοιπών τρόπων, με τους οποίους στη συνέχεια ενδεχομένως ενήργησε για να συγκαλύψει αυτό (δώρο). Όλοι οι νόμοι περί ευθύνης Υπουργών, αναφέρονται σε πενταετή παραγραφή εγκλημάτων Υπουργών, σχετικών και τελεσθέντων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Οι ίδιοι νόμοι διαχωρίζουν τις άσχετες με την εκτέλεση καθηκόντων των Υπουργών πράξεις, για τις οποίες υποχρεωτικά ισχύει η κοινή παραγραφή. Η δωροδοκία Υπουργού αναγκαίως συνάπτεται με εκτέλεση των καθηκόντων του, ενώ η νομιμοποίηση εσόδων δεν είναι νομικά δυνατόν και λογικά αναγκαίο να συνάπτεται με την εκτέλεση τούτων. Και τούτο διότι, όταν ο Υπουργός κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του απαιτεί το δώρο για μελλοντική του ενέργεια (Α.Π. 2368/07, Π.Χρ. ΝΗ' 823), η πράξη της δωροδοκίας έχει τελεσθεί, (αδιάφορος ποινικά ο χρόνος της λήψης του δώρου - Α.Π. 1611/07, Π.Χρ. ΜΗ' 527), η δε περαιτέρω υπ' αυτού αξιοποίηση του δώρου, ώστε να εμφανισθεί αυτό ως νόμιμο έσοδο, δεν συνάπτεται με την εκτέλεση των καθηκόντων του, ούτε είναι σχετική μ' αυτά. Και τούτο διότι, όταν ο Υπουργός απαιτεί το δώρο, δεν το απαιτεί για να νομιμοποιήσει ως έσοδο αυτό, αλλά για να προβεί σε ενέργεια ή παράλειψη του μελλοντική σε σχέση με τα καθήκοντα του. Και αντιστρόφως, όταν ο Υπουργός προβαίνει στην

(μελλοντική) ενέργεια ή παράλειψη του που ανάγεται στα καθήκοντα του, δεν ενεργεί ή παραλείπει για να νομιμοποιήσει ως έσοδο το ήδη απαιτηθέν δώρο, αλλά ενεργεί ή παραλείπει για να λάβει αυτό που ήδη είχε απαιτήσει. Μπορεί μεν ο Υπουργός να νομιμοποίησε το δώρο του καθ' ον χρόνο ήταν Υπουργός, όμως, σύμφωνα με τα ανωτέρω, μεταξύ της νομιμοποίησης αυτής και της δωροδοκίας ως και της μελλοντικής ενέργειας ή παράλειψης, δεν υφίσταται η υπό του νόμου περί ευθύνης Υπουργών αξιούμενη σχετικότητα, ώστε αυτή (νομιμοποίηση) να θεωρηθεί ότι τελείται κατά την άσκηση των καθηκόντων του Υπουργού. Με βάση τα ανωτέρω, η νομιμοποίηση εσόδων Υπουργού δεν υπάγεται στον περί ευθύνης Υπουργών νόμο, ούτε ισχύει γι' αυτή η πενταετής παραγραφή, που ισχύει για την δωροδοκία Υπουργού (235 Π.Κ. ή 1 § 1 Α.Ν. 1608/50), την τελεσθείσα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ως άσχετη μ' αυτά (καθήκοντα). Επομένως, για τον Υπουργό, που τέλεσε το έγκλημα της νομιμοποιήσεως εσόδων από την εγκληματική δραστηριότητα της κατά την άσκηση των καθηκόντων του δωροδοκίας, ισχύει η 15ετής παραγραφή του κοινού ποινικού δικαίου και αρμόδια για την εκδίκαση της παραπάνω πράξης είναι τα κοινά ποινικά δικαστήρια. Κατά την ειδικότερη δε γνώμη του μέλους του Δικαστικού Συμβουλίου Νικολάου Ρόζου, επί πλέον των ανωτέρω, ως έγκλημα τελεσθέν κατά την άσκηση καθήκοντος νοείται πάντως το τελεσθέν σε σχέση με την άσκηση αρμοδιότητας προβλεπόμενης από το νόμο και όχι το τελεσθέν ασχέτως προς αυτήν και μάλιστα προς κάλυψη ωφελήματος που προέκυψε από την άσκηση της προβλεπόμενης από το νόμο αρμοδιότητας κατόπιν άλλης εγκληματικής πράξεως.

Σύμφωνα με το Ν. 2331/1995 όταν το αξιόποινο του βασικού εγκλήματος έχει εξαλειφθεί δια παραγραφής (111 Π.Κ.), στον υπαίτιο της νομιμοποίησης εσόδων, που μπορεί να είναι το ίδιο πρόσωπο που διέπραξε το βασικό έγκλημα της δωροδοκίας (Α.Π. 1025/08, Π.Χρ. ΝΗ' 607), δεν επέρχονται οι αντίστοιχες έννομες

συνέπειες (Α.Π. 1646/08, Π.Χρ. ΝΘ΄ 636 - αρθρ. 2 § 1 εδ. δ' περ.τελ. Ν. 2331/95 - 3 § 1 Ν. 3424/05) , με άλλα λόγια δεν συμπαραγράφεται και η νομιμοποίηση εσόδων, αφού, αφενός μεν το βασικό έγκλημα και αν δεν έχει ασκηθεί ποινική δίωξη ούτε απαγγέλθηκε κατηγορία, (ενδεχομένως συνεπεία και παραγραφής) ερευνάται αναγκαίως και παρεμπιπτόντως, ώστε να προσδιορισθεί επαρκώς και να εξατομικευθεί ως προς τον χρόνο και τους δράστες, μη αρκούσης εικασίας ή πιθανολόγησης αυτού (Α.Π. 1379/08, Π.Χρ. ΝΘ΄ 459), αφετέρου δε, κυρωτικός κανόνας, εν προκειμένω, είναι το άρθρο 2 του Ν. 2331/95 και όχι τα βασικά εγκλήματα, τα οποία δεν τυποποιούνται με το αρθρ. 1 του Ν. 2331/95, αφού αυτά αποτελούσαν ήδη αξιόποινες πράξεις προ της ισχύος του Ν. 2331/95, (Τσιρίδης: ανωτέρω, σελ. 85), υπαρχούσης μετά ταύτα αληθούς πραγματικής συρροής μεταξύ των δύο αυτών εγκλημάτων (δωροδοκίας -νομιμοποίησης), όταν τελούνται από το ίδιο πρόσωπο και υφισταμένης για το καθένα εξ αυτών, της από το κοινό ποινικό δίκαιο παραγραφής. Κατά την αιτιολογική έκθεση του Ν. 3691/08, η ποινική δίωξη για το «ξέπλυμα χρήματος» είναι ανεξάρτητη από την ποινική δίωξη για το βασικό έγκλημα. Ως προς αυτό υπάρχουν πολλοί τυπικοί και ουσιαστικοί λόγοι, που εμποδίζουν την άσκηση ποινικής δίωξης, μεταξύ των οποίων και η παραγραφή. Αυτό όμως δεν εμποδίζει την άσκηση ποινικής δίωξης για το ξέπλυμα χρήματος, αν σχηματισθεί δικανική πεποίθηση, ότι τα περιουσιακά στοιχεία που νομιμοποιήθηκαν, προέρχονται από παραγραφέν βασικό έγκλημα. Και τούτο λόγω της ανωτέρω ανεξαρτησίας των δύο παραπάνω ποινικών διώξεων, (πρβλ. Τσιρίδη: ανωτέρω, σελ. 270). Τα ίδια ακριβώς ισχύουν και ως προς την Εφαρμογή του Ν. 2331/95, για το μέχρι πριν την ισχύ του αρθρ. 3 § 1 Ν. 3424/05 χρονικό διάστημα, (Α.Π. 372/02, Π.Χρ. ΝΓ΄ 208 ....έστω και αν δεν έχουν— δράστες - κατηγορία), όπου ο ν. 2331/95 ουδέν όριζε περί σχέσεως παραγραφής μεταξύ βασικού εγκλήματος και νομιμοποίησης εσόδων. Ήδη το αρθρ. 45 § 3 Ν. 3691/08, ορίζει τούτο ρητά. (πρβλ. και

άρθρ. 394 § 1 Π.Κ.). Επομένως ο περιεχόμενος στο από 1-8-2001 υπόμνημα του κατηγορουμένου προς το Συμβούλιο αυτό ισχυρισμός ότι στην αποσβεστική προθεσμία των άρθρων 86 παρ. 3 του Συντάγματος και 3 παρ. 2 του Ν. 3126/2003 υπάγεται και το ανωτέρω έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, καθώς και το συναφές αίτημά του για οριστική παύση της ποινικής διώξεως και για το έγκλημα αυτό, είναι αβάσιμα. Τέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10§4 και 22§1 του Ν. 3126/2003, εφαρμόζεται και εδώ, αναλόγως, η διάταξη του άρθρου 247 ΚΠοινΔ, κατά την οποία: «1. Ο ανακριτής έχει το δικαίωμα να μην εκτελέσει την παραγγελία του Εισαγγελέα για την ενέργεια κύριας ανάκρισης, μόνο αν θεωρεί τον εαυτό του αναρμόδιο ή αν η πράξη δεν έχει αξιόποινο χαρακτήρα ή αν παραγράφηκε το αξιόποινο ή αν υπάρχουν λόγοι που εμποδίζουν ή αναστέλλουν την ποινική δίωξη. 2. Στις περιπτώσεις αυτές, για τη διαφωνία αποφασίζει το δικαστικό συμβούλιο». Μολονότι δε η διάταξη αυτή αναφέρει μόνο την παραγραφή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το ίδιο ισχύει και όταν συντρέχει οποιοσδήποτε άλλος λόγος εξαλείψεως του αξιοποίνου, όπως, εν προκειμένω, η αποσβεστική προθεσμία, με ανάλογη εφαρμογή, λόγω της επαρκούς ομοιότητας των περιπτώσεων, η οποία είναι επιτρεπτή και μέσα στα όρια της βασικής σκέψεως του Νομοθέτη, ο οποίος θέσπισε την εξαιρετική αυτή διάταξη (βλ. Αργυρίου Καρρά, Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο, έκδοση 2007, σελ. 205, αριθ. 238, υποσημ. 65). Πράγματι, δεν είναι νοητό στην μεν περίπτωση της παραγραφής που προβλέπεται από τον ΠΚ να έχει ο ανακριτής τη δυνατότητα να διαφωνήσει, ενώ στην περίπτωση της αποσβεστικής προθεσμίας που προβλέπεται από τις ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 86 παρ. 3 του Συντάγματος και 3 παρ.2 του ν. 3126/2003, η συμπλήρωση της οποίας οδηγεί στο ίδιο ακριβώς αποτέλεσμα, ήτοι στην εξάλειψη του αξιοποίνου της πράξεως, να μη δύναται ο ανακριτής να διαφωνήσει, αλλά να απαγγέλλει κατηγορίες σε βάρος πολιτικών προσώπων για πράξεις, των οποίων ο αξιόποινος

χαρακτήρας έχει εξαλειφθεί. Σε κάθε, όμως περίπτωση, η πάροδος άπρακτης της εν λόγω αποσβεστικής προθεσμίας εμποδίζει την άσκηση ποινικής διώξεως κατά των αναφερομένων πολιτικών προσώπων και παρέχει στον ανακριτή τη δυνατότητα να διαφωνήσει από αυτό το λόγο. Ως παραγγελία δε του Εισαγγελέα, με την οποία έχει δικαίωμα να διαφωνήσει ο ανακριτής (δικαίωμα που δεν μπορεί να καταργηθεί ή περιοριστεί, αφού αναφέρεται στη νομιμότητα της παραγγελίας προς ενέργεια της ανακρίσεως), νοείται, κατά την ως άνω διάταξη του άρθρου 8§6 του Ν. 3126/2003 και η απόφαση της Ολομελείας της Βουλής για την άσκηση ποινικής διώξεως.

Στην προκειμένη περίπτωση από το υπό ημερομηνία 6.6.2011 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργού για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων σχετικά με την από 15.2.2000 σύμβαση κατασκευής και παράδοσης στο Πολεμικό Ναυτικό Υποβρυχίων Τύπου 214, και προ πάσης ανακριτικής πράξεως, προκύπτει ότι οι πράξεις για τις οποίες ασκήθηκε ποινική δίωξη σε βάρος του αναφερομένου σε αυτή πολιτικού προσώπου, συνίστανται στα ακόλουθα: Α) Για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 ΠΚ με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950 α) «Για το έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, σε βαθμό κακουργήματος, το οποίο διέπραξε κατά το χρονικό διάστημα από 1/11/1999 μέχρι 27-9-2007, κατά το οποίο έλαβε το συνολικό ποσό τουλάχιστον των 7.777.373 δολαρίων Η.Π.Α. (ή όποιο μεγαλύτερο τυχόν προκύψει κατά την τακτική ανάκριση με το άνοιγμα και την διερεύνηση όλων των λογαριασμών της TORCASO και των λοιπών συνδεομένων φυσικών και νομικών προσώπων), κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 235 Π.Κ. υπό τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950, έχοντας κατά την έναρξη τελέσεως του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας την ιδιότητα του Υπουργού-μέλους της Κυβέρνησης, την οποία διατήρησε μέχρι τον Οκτώβριο του 2001 ως Υπουργός Άμυνας και, στη συνέχεια, μέχρι την 7-3-2004 ως

Υπουργός Ανάπτυξης, η δε τελευταία καταβολή με την οποία και ολοκληρώθηκε η τέλεση του εγκλήματος έλαβε χώρα τουλάχιστον την 27-9-2007 και τούτο για την διευκόλυνση της εταιρείας Ferrostaal, προκειμένου να αναλάβει η τελευταία το έργο της παραγγελίας τριών νέων υποβρυχίων, από το Ελληνικό Δημόσιο, λαμβάνοντας για τον εαυτό του παράνομα περιουσιακά ωφελήματα».

Β) Για τα αδικήματα νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα για φυσική αυτουργία στην πρώτη πράξη και ηθική αυτουργία σε όλες τις λοιπές επί μέρους πράξεις που συγκροτούν την κατ' εξακολούθηση παραβίαση της νομοθεσίας για τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα κατά τη χρονική περίοδο από 17-11-1999 μέχρι 16-4-2010 κατά παράβαση των διατάξεων των νόμων που ίσχυσαν διαδοχικά κατά την αυτή χρονική περίοδο, δηλαδή των ν.2331/1995, ν.3424/2005, και ν. 3691/2008 α) «....και κάθε συναυτουργού για παράβαση των διατάξεων του Ν. 2331/1995 και του άρθρου 394 Π.Κ., διότι, ενεργώντας με πρόθεση και με σκοπό την απόκρυψη της προελεύσεως των χρημάτων, προέβη σε πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, με την ενδεχομένως εικονική μεσολάβηση αγοράς το έτος 1999 κατά το χρόνο κατάρτισης του με αριθμό 2079/1999 πωλητηρίου συμβολαίου της συμβολαιογράφου Αθηνών Αικατερίνης Σταμπόγλη, των περιγραφομένων σε αυτό οριζοντίων ιδιοκτησιών, με χρήματα προερχόμενα από το ποσό που εισήλθε στους λογαριασμούς της εταιρείας TORCASO με την καταβολή των ποσών που έλαβε, τελώντας το έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, με σκοπό την επαναμεταβίβαση του στον ίδιο, το οποίο και απέκτησε στην κυριότητα και κατοχή του την 28-6-2004 με το υπ' αριθμό 8574/28-6-2004 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Αλεξάνδρου Μπουρνόζου, χωρίς καταβολή ανταλλάγματος».

β) «... ως πραγματικού κατόχου και ωφελουμένου προσώπου και σε βάρος των λοιπών εμπλεκομένων φυσικών προσώπων για την

τέλεση των αδικημάτων του Ν.3691/2008 σχετικά με την απόκτηση με το αριθμ. 15.867/16.4.2010 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Πειραιώς Μαρίας Κολοβού-Τρανταλίδου, με την άμεση συνδρομή των λοιπών εμπλεκομένων προσώπων που θα εντοπιστούν κατά την κύρια ανάκριση, του περιγραφομένου στο άνω συμβόλαιο ακινήτου (οδού Διον. Αρεοπαγίτου),το οποίο αποκτήθηκε με αγορά από την εταιρεία TORCASO, από το προϊόν της κακουργηματικής δωροδοκίας την 27-11-1999, με σκοπό την περιέλευσή του στην περιουσία του, μέσω σειράς νομιμοφανών ενεργειών για τη νομιμοποίηση της προέλευσής του, και το οποίο περιήλθε στην κατοχή και εξουσίασή του».

γ) «...και κατά παντός συναυτουργού, συνεργού και συμμετόχου για την τέλεση των αδικημάτων του Ν. 3424/2005, σχετικά με την είσπραξη και περαιτέρω διακίνηση του ποσού των 6.000.000 ευρώ από την πώληση με το υπ' αριθμ.1675/2007 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ελένης Ζαφειρίου των περιγραφόμενων σε αυτό ακινήτων ιδιοκτησίας της εταιρείας TORCASO, τα οποία αποκτήθηκαν με την διάθεση χρημάτων προερχομένων από την παθητική δωροδοκία, γεγονός που τελούσε σε γνώση των λοιπών εμπλεκομένων προσώπων, με σκοπό την απόκτηση του τιμήματος από την πώληση».

δ) « ... και κατά παντός συναυτουργού, συνεργού και συμμετόχου για την τέλεση των αδικημάτων του Ν. 3424/2005, σχετικά με την είσπραξη και περαιτέρω διακίνηση του ποσού των 3.700.000 ευρώ από την πώληση με το υπ' αριθμ. 1770/2007 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ελένης Ζαφειρίου των περιγραφόμενων σε αυτό ακινήτων ιδιοκτησίας της εταιρείας TORCASO, τα οποία αποκτήθηκαν με τη διάθεση χρημάτων προερχομένων από την παθητική δωροδοκία γεγονός που τελούσε σε γνώση των λοιπών εμπλεκομένων προσώπων, με σκοπό την απόκτηση του τιμήματος από την πώληση».

ε) «...και κατά παντός συνεργού, συναυτουργού και συμμετόχου για παραβίαση κατ' εξακολούθηση των διατάξεων των Ν. 2331/1995, 3424/2005 και 3691/2008 και κατά τα χρονικά διαστήματα που ίσχυσε καθένας από τους παραπάνω νόμους για την διαχείριση και διάθεση των πολιτικών καρπών του παρανόμου χρήματος που αποκτήθηκε εμφανώς από την εταιρεία TORCASO, ουσιαστικός δικαιούχος και ωφελούμενος από την δράση της οποίας είναι ο ίδιος, κατά το χρονικό διάστημα από το Μάιο του 2000 μέχρι τον Ιανουάριο του 2007, καθώς και των πολιτικών καρπών του παρανόμου χρήματος που αποκτήθηκε εμφανώς από την εταιρεία Nobilis, δικαιούχος και ωφελούμενος από την δράση της οποίας είναι ο ίδιος κατά το χρονικό διάστημα από την εκμίσθωση του ακινήτου της στον πρώτο το 2007 μέχρι την πώληση του τον Απρίλιο του 2010, άγνωστου προς το παρόν ύψους, κατ' εκτίμηση άνω του ποσού των 2.500.000 ευρώ (από 5/2000 μέχρι 1/2007) και την διάθεση του, με άγνωστους προς το παρόν τρόπους».

στ) «...και κατά παντός συνεργού, συναυτουργού και συμμετόχου νομίμου και φορολογικού εκπροσώπου των εταιρειών TORCASO και Nobilis για το αδίκημα της κακουργηματικής φοροδιαφυγής σε βάρος του Δημοσίου, σχετικά με την απόκρυψη και αποφυγή φορολόγησης εισοδήματος από πώληση των ακινήτων, των εταιρειών TORCASO και Nobilis, όπως αυτό θα εξειδικευτεί περαιτέρω από την ανάκριση».

-Επομένως, καταφαίνεται ότι από το χρόνο που φέρεται το ως άνω πολιτικό πρόσωπο ότι τέλεσε την αξιόποινη πράξη της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 ΠΚ) με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν.1608/1950 που του αποδίδεται, το χρόνο δηλαδή κατά τον οποίο φέρεται ότι ενήργησε, όντως αδιάφορου του χρόνου κατά τον οποίον επήλθαν τα αξιόποινα αποτελέσματα (ΑΠ 597/2010) παρήλθε η αποσβεστική προθεσμία των άρθρων 86 παρ.3 του Συντάγματος (2001) και 3 παρ. 2 Ν. 3126/2003, 2 παρ. 1 Ν. 2509/1997, αφού όπως προκύπτει από τα υπ' αριθ. 48/11.2.2004, 154/18.8.2007, 127/7.9.2009 προεδρικά διατάγματα, τα οποία

δημοσιεύθηκαν στα ΦΕΚ Α΄ 40/11.2.2004, ΦΕΚ Α΄ 196/18.8.2007, ΦΕΚ Α' 174/7.9.2009 αντίστοιχα, φέρεται ότι, η πρώτη πράξη της παθητικής δωροδοκίας (αρθρ. 235 ΠΚ) με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 168/1950, τελέσθηκε πριν την έναρξη των Ι. ΙΑ και ΙΒ Βουλευτικών Περιόδων που διαλύθηκε η Βουλή και προκηρύχθηκαν εκλογές (7.3.2004, 16.9.2007, 4.10.2009), η δε έναρξη της ΙΓ Βουλευτικής Περιόδου έλαβε χώρα στις 14.10.2009 και η λήξη της Α' συνόδου έλαβε χώρα στις 16.7.2010.

Δηλαδή, η ποινική δίωξη κατά του προαναφερομένου πολιτικού προσώπου ασκήθηκε μετά το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της Βουλευτικής Περιόδου που άρχισε μετά την τέλεση της ως άνω πράξεως και επίσης ασκήθηκε μετά την πάροδο της ανωτέρω αποσβεστικής προθεσμίας.

Κατά συνέπεια για το ως άνω πολιτικό πρόσωπο έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο, ως προς την πράξη της παθητικής δωροδοκίας, ενώ, όσον αφορά τους συμμετόχους , ως προς τους οποίους παύουν να έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Ν. 3126/2003, δεν θίγεται η δικαιοδοσία των τακτικών ποινικών δικαστηρίων, όπως και για τα αδικήματα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα και κατ΄ επέκταση των Εισαγγελικών και Ανακριτικών Αρχών, αιρουμένης ως προς αυτούς της συναφείας, λόγω της συμμετοχικής τους με το κατηγορούμενο πολιτικό πρόσωπο, δραστηριότητας.

Κατόπιν όλων των παραπάνω εκτιθεμένων, αφού εξέλιπε ο λόγος παραπομπής της υποθέσεως για ανάκριση ως προς τον πρώην Υπουργό Απόστολο-Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο για τα αποδιδόμενα σ΄αυτόν αδικήματα, με το από 6-6-2011 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων, και δη α) της παθητικής δωροδοκίας με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950 και β) της νομιμοποίησης εσόδων από την αξιόποινη πράξη της παθητικής δωροδοκίας με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950, νομίμως, κατ΄εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 247 του Κ.Π.Δ. διαφώνησε ο ανωτάρω Ανακριτής

Αρεοπαγίτης για την διενέργεια κυρίας ανακρίσεως κατά του ανωτέρω πρώην Υπουργού, καθώς και κατά των συμμετόχων, για τα οποία είναι αναρμόδιος.

Σύμφωνα με το άρθρο 310 παρ. 1 εδάφ. β΄ του ΚΠΔ, αν έγινε παραίτηση από το δικαίωμα της έγκλησης ή ανάκλησή της ή αν η πράξη αμνηστεύθηκε ή παραγράφηκε το αξιόποινό της ή αν ο κατηγορούμενος πέθανε, το συμβούλιο παύει οριστικά την ποινική δίωξη, ενώ στην περίπτωση που συντρέχει δεδικασμένο ή δεν υπάρχει η έγκληση, η αίτηση ή η άδεια που απαιτείται για τη δίωξη, το συμβούλιο κηρύσσει την ποινική δίωξη απαράδεκτη. Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι η οριστική παύση της ποινικής δίωξης προϋποθέτει ότι κατά το χρόνο άσκησης της ποινικής δίωξης συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την άσκησή της και τα γεγονότα που οδηγούν στην οριστική παύση της (παραίτηση από την έγκληση, ανάκληση αυτής, αμνήστευση της πράξης, παραγραφή του αξιοποίνου της, θάνατος του κατηγορουμένου), έλαβαν χώρα μετά την άσκησή της. Αν όμως τα γεγονότα αυτά είχαν λάβει χώρα πριν από την άσκηση της ποινικής δίωξης, αυτή είναι απαράδεκτη, αφού κατά το χρόνο ασκήσεώς της δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις έγκυρης άσκησής της. Εν προκειμένω, όπως έχει αναφερθεί, η από μέρους της Ολομέλειας της Βουλής ασκηθείσα ποινική δίωξη για το αποδιδόμενο στον πρώην Υπουργό Απόστολο-Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας, ασκήθηκε μετά την πάροδο της αποσβεστικής προθεσμίας των άρθρων 86 παρ. 3του Συντάγματος και 3 παρ. 2 του Ν. 3126/2003, δηλαδή σε χρόνο κατά τον οποίο είχε εξαλειφθεί το αξιόποινο της πράξεως αυτής.

Επομένως ως προς το αδίκημα αυτό η ποινική δίωξη κατά του ανωτέρω πρώην Υπουργού είναι απαράδεκτη.

Περαιτέρω, ενόψει του ως άνω απαραδέκτου της ποινικής δίωξης, κρίνεται άσκοπη η επαναφορά της δικογραφίας στον αρμόδιο Εισαγγελέα για το ανωτέρω αδίκημα και γιαυτό πρέπει από τώρα,

σύμφωνα με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 310 παρ. 1β του ΚΠΔ, να κηρυχθεί απαράδεκτη η ποινική δίωξη για το εν λόγω αδίκημα. Τέλος το αίτημα του ανωτέρω κατηγορουμένου πρώην Υπουργού, να κηρυχθούν άκυρες η ασκηθείσα κατ' αυτού ποινική δίωξη και οι λοιπές πράξεις της προηγηθείσης αυτής προδικασίας στη Βουλή, πρέπει να απορριφθεί δοθέντος ότι η έλλειψη αρμοδιότητος του παρόντος Δικαστικού Συμβουλίου στερεί απ' αυτό τη δικονομική δυνατότητα ελέγχου της νομιμότητας της ασκηθείσης ποινικής διώξεως και της προηγηθείσης αυτής προδικασίας. Μετά από αυτά πρέπει το Συμβούλιο αυτό: α) να άρει την ανακύψασα διαφωνία υπέρ του Ανακριτή-Αρεοπαγίτη, β) να αποφανθεί ότι αυτός δεν υποχρεούται να εκτελέσει τη γραπτή παραγγελία για διενέργεια κυρίας ανακρίσεως για τα εγκλήματα που αναφέρονται στην ασκηθείσα από μέρους της Ολομέλειας της Βουλής ποινική δίωξη κατά τη συνεδρίαση ΡΞΖ' της 1-7-2011, γ) να απορρίψει τα προαναφερθέντα αιτήματα του κατηγορουμένου πρώην Υπουργού, δ) να κηρύξει απαράδεκτη την ποινική δίωξη κατά του ίδιου κατηγορουμένου για την πράξη της παθητικής δωροδοκίας σε βαθμό κακουργήματος και ε) να παραπέμψει την υπόθεση και τη σχετική ποινική δικογραφία για τα λοιπά αδικήματα που αποδίδονται στους κατηγορουμένους (πρώην Υπουργό και συμμετόχους) και αναφέρονται στο από 6-6-2011 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων, στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών.

Για τους λόγους αυτούς

Αίρει τη διαφωνία υπέρ του Ανακριτή-Αρεοπαγίτη.

Αποφαίνεται ότι αυτός δεν υποχρεούται να εκτελέσει τη γραπτή παραγγελία για διενέργεια κυρίας ανακρίσεως για τα εγκλήματα που αναφέρονται στην ασκηθείσα από μέρους της Ολομέλειας της Βουλής ποινική δίωξη κατά τη συνεδρίαση ΡΞΖ' της 1-7-2011.

Απορρίπτει τα αιτήματα του Απόστολου-Αθανάσιου Τσοχατζόπουλου που αναφέρονται στο σκεπτικό.

Κηρύσσει απαράδεκτη την ποινική δίωξη κατά του πρώην Υπουργού Απόστολου-Αθανασίου Τσοχατζόπουλου για την πράξη της παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 του Π.Κ. με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του ν. 1608/1950 και ειδικότερα ότι: Κατά το χρονικό διάστημα από 1/1/1999 μέχρι 27/9/2007, έλαβε το συνολικό ποσό τουλάχιστον των 7.777.373 δολαρίων ΗΠΑ (ή όποιο μεγαλύτερο τυχόν προκύψει κατά την τακτική ανάκριση με το άνοιγμα και την διερεύνηση όλων των λογαριασμών της TORCASO και των λοιπών συνδεομένων φυσικών και νομικών προσώπων), κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 2356 Π.Κ. υπό τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950, έχοντας κατά την έναρξη τελέσεως του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας την ιδιότητα του Υπουργού-μέλους της Κυβέρνησης, την οποία διατήρησε μέχρι τον Οκτώβριο του 2001 ως Υπουργός Άμυνας και, στη συνέχεια, μέχρι την 7.3.2004 ως Υπουργός Ανάπτυξης, η δε τελευταία καταβολή με την οποία και ολοκληρώθηκε η τέλεση του εγκλήματος έλαβε χώρα τουλάχιστον την 27.9.2007 και τούτο για την διευκόλυνση της εταιρείας Ferrostaal, προκειμένου να αναλάβει η τελευταία το έργο της παραγγελίας τριών νέων υποβρυχίων, από το Ελληνικό δημόσιο, λαμβάνοντας για τον εαυτό του παράνομα περιουσιακά ωφελήματα. Και

Παραπέμπει στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών την υπόθεση και τη σχετική ποινική δικογραφία για την αξιόποινη πράξη της νομιμοποίησης εσόδων από την εγκληματική δραστηριότητα της παθητικής δωροδοκίας που αποδίδεται στον πρώην Υπουργό Απόστολο-Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο και ειδικότερα της φυσικής αυτουργίας στην πρώτη πράξη και ηθικής αυτουργίας σε όλες τις λοιπές επιμέρους πράξεις που συγκροτούν την κατ΄ εξακολούθηση παραβίαση της νομοθεσίας για τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, κατά τη χρονική περίοδο

από 17/111999 μέχρι 16/4/2010 κατά παράβαση των διατάξεων των νόμων που ίσχυσαν διαδοχικά κατά την αυτή χρονική περίοδο, δηλαδή των ν. 2331/1995, ν.3424/2005 και ν. 3691/2008, κατά τις ειδικότερες διακρίσεις που καταγράφονται στο από 6-6-2011 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων και για τις ανωτέρω περιγραφόμενες πράξεις της παθητικής δωροδοκίας και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα των συμμετόχων, όπως περαιτέρω ειδικότερα περιγράφονται στο από 6-6-2011 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 5 Αυγούστου 2011. Και

Εκδόθηκε στην Αθήνα την ίδια ημέρα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο
Αθήνα σήμερον
Γραμματέας

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής εντέλλεται να εκδώσει αντίγραφο του νομοσχεδίου, κατ' άρθρο 11 παρ. 3 του ν. 3961/2011 στον Πρόεδρο της Βουλής.
Αθήνα, 5/8/2011
Ο Πρόεδρος του Δικαστικού Συμβουλίου
του άρθρου 86 παρ. 4 του Συντάγματος
Νικόλαος Λεοντής
Αρεοπαγίτης

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τώρα το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Αθανάσιος Λεβέντης, του Νομού Αττικής, για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Δημοκρατική Αριστερά καταθέσαμε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων τη συνολική μας άποψη για το σχέδιο νόμου που κατέθεσε το Υπουργείο Παιδείας για τη μεταρρύθμιση της ανωτάτης εκπαίδευσης στην Ελλάδα, μια μεταρρύθμιση η οποία θα έπρεπε να είχε γίνει και ασφαλώς θα έπρεπε να καλύψει πάρα πολλά κενά, τα οποία έχουν δημιουργηθεί και εξακολουθούν να υπάρχουν σ' αυτόν το χώρο.

Καταθέσαμε, λοιπόν, γραπτώς το σύνολο των τροποποιήσεων που θεωρούμε αναγκαίες στην προτεινόμενη θεσμική μεταρρύθμιση. Είπαμε εξαρχής ότι η τελική στάση της Δημοκρατικής Αριστεράς στο σχέδιο νόμου, που συζητούμε θα εξαρτηθεί από την αποδοχή ή όχι των προτάσεών μας κυρίως αυτών που θεωρούμε ότι είναι κεντρικές και βασικές για τη βελτίωση του προτεινόμενου θεσμικού πλαισίου.

Δίνουμε, επίσης, μεγάλη σημασία στις προτάσεις της πανεπιστημιακής και ερευνητικής κοινότητας, έτσι όπως αυτές έχουν κατατεθεί από τους αρμόδιους συνδικαλιστικούς τους φορείς, την ΠΟΣΔΕΠ, την ΟΣΕΠ, ΤΕΙ και την Ένωση των Ελλήνων Ερευνητών.

Δηλώσαμε στην επιτροπή, αλλά καταθέτουμε και στην Ολομέλεια ότι η θεσμική πρόταση του Υπουργείου μάς βρίσκει σύμφωνους σε ορισμένα κεφάλαια και κατηγορηματικά αντίθετους σε μια σειρά από άλλα.

Ειδικότερα, στα θετικά πρέπει να υπάρξει προσαρμογή της ελληνικής ανώτατης εκπαίδευσης στα ευρωπαϊκά δεδομένα, ενίσχυση της σχολής ως διοικητική και ακαδημαϊκή μονάδα, ανάγκη αξιολόγησης και λογοδοσίας των πανεπιστημίων, στάθμιση της συμμετοχής των φοιτητών στα όργανα που τους αφορούν, προστασία του πανεπιστημιακού ασύλου από αξιόποινες πράξεις. Και εδώ, ο νόμος Γιαννάκου πιστεύουμε ότι καλύπτει επαρκώς, αλλά δυστυχώς δεν εφαρμόζεται. Βέβαια, είναι αναγκαία η συμβολή των πανεπιστημίων στην οικονομική ανάκαμψη της χώρας.

Στα αρνητικά, το πιο βασικό είναι το ολιγαρχικό σύστημα διοίκησης, το οποίο θεσπίζεται με σχεδόν απόλυτο άρχοντα τον κοσμήτορα, ο οποίος μεταξύ των άλλων συγκροτεί τις Επιτροπές Επιλογής, Εξέλιξης και Αξιολόγησης των καθηγητών. Με δική του άδεια θα μπορούν οι καθηγητές ακόμη και να ασκούν ιδιωτικό επάγγελμα.

Επίσης, υπάρχει υποχρηματοδότηση όσον αφορά την έρευνα αλλά και τη γενική χρηματοδότηση των πανεπιστημίων. Βέβαια, περιμένουμε τώρα από τους ιδιώτες να ενισχύσουν διάφορες σχολές, να ενισχύσουν διάφορα πτυχία, να βγάλουν ερευνητές, οι οποίοι θα μπουν –και τους έχει ανάγκη η χώρα βέβαια- στην παραγωγή.

Δεν είναι όμως μόνο αυτό. Είπαμε, κυρία Υπουργέ, και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ότι το πανεπιστήμιο έχει έναν πολύ ευρύτερο ρόλο: Είναι η γνώση, η πνευματική ανάπτυξη. Βέβαια, ειδικότερα για τη χώρα μας είναι ο πολιτισμός, είναι η γλώσσα, πράγματα τα οποία υπάρχει ο κίνδυνος με αυτή τη στροφή, με την υποχρηματοδότηση από το δημόσιο σύστημα να έχουμε οπωσδήποτε υποβάθμιση αυτών των σχολών, όπως γίνεται άλλωστε και σε μια σειρά από άλλες χώρες που έχουν επιλέξει αυτόν τον τρόπο λειτουργίας των πανεπιστημίων.

Επίσης, έχουμε κατάλυση των πρυτανικών αρχών, πράγμα που νομίζουμε ότι είναι απαράδεκτο. Τέθηκε θέμα αντισυνταγματικότητας. Όντως υπάρχει τέτοιο θέμα και εμείς το υποστηρίξαμε το συγκεκριμένο αίτημα.

Θα ήθελα να σας πω και κάτι ακόμα, κυρία Υπουργέ: Αυτή η κινητικότητα μεταξύ των πανεπιστημίων εμάς μας φοβίζει. Φοβόμαστε γιατί δεν ξέρουμε τι θα γίνει με τα ΙΕΚ, τι θα γίνει με τα πανεπιστήμια. Έχουμε, παραδείγματος χάριν, χιλιάδες γιατρούς και φοιτητές που σπουδάζουν σε άλλες χώρες και με διάφορους τρόπους θέλουν να έρθουν στην Ελλάδα και σε τόσες άλλες σχολές.

Τώρα τι προηγήθηκε; Διάλογος και συναίνεση υπήρξε σε ένα τόσο σημαντικό θέμα; Διάλογος επί της ουσίας δεν έγινε ιδιαίτερα με τους πανεπιστημιακούς, όταν, παραδείγματος χάριν, με την κατάθεση του κειμένου διαβούλευσης οι πανεπιστημιακοί διαφώνησαν με την κατάργηση των τμημάτων, ένα θέμα καθαρά επιστημονικό και εκπαιδευτικό και καθόλου συντεχνιακό. Η κυρία Υπουργός επέμεινε. Το επανέφερε μετά την εντεινόμενη κατακραυγή με αντιεπιστημονική διατύπωση και το άλλαξε στο παραπέντε την Παρασκευή στις 19 Αυγούστου, τρεις μέρες πριν την εισαγωγή του στην Ολομέλεια, μετά τις δημόσιες τοποθετήσεις Βουλευτών, πανεπιστημιακών του κυβερνώντος κόμματος.

Πρέπει να πούμε κυρία Υπουργέ –αν με προσέχετε- ότι έχουμε έναν τόμο οχτακοσίων πενήντα σελίδων και έρχονται διορθώσεις, τροποποιήσεις την Πέμπτη. Πρέπει να ψάξει κάποιος εκεί μέσα.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Πόσων σελίδων;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Οκτακοσίων πενήντα σελίδων!

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Τι λέτε, κύριε συνάδελφε; Εκατόν είκοσι πέντε σελίδες είναι ο νόμος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κυρία Υπουργέ, το αρχικό κείμενο είναι οχτακόσιες πενήντα σελίδες. Αυτό το κείμενο δεν πρέπει να μελετηθεί;

Αν νομίζετε ότι δεν πρέπει να μελετηθεί, ότι το στείλατε έτσι για φιγούρα, και με συγχωρείτε για την έκφραση, δεν ξέρω τι να πω.

Από εκεί και πέρα έρχεται ένα άλλο κείμενο την Πέμπτη, άλλο την Παρασκευή και σήμερα το πρωί άλλο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Την Πέμπτη δεν ήλθε κανένα. Μόνο την Παρασκευή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κυρία Υπουργέ, εάν εσείς ήσασταν Βουλευτής, όχι του κυβερνώντος κόμματος μάλιστα, θα συμφωνούσατε με αυτήν την πρακτική; Πιστεύω ότι δεν συμφωνεί κανένας. Και οι Βουλευτές του δικού σας κόμματος επίσης διαφωνούν.

Δεν μπορείτε να επικαλείσθε το διάλογο και την ανάγκη συναίνεσης όταν αυτά καλλιεργούνται με την εκπαίδευση και εσείς ως Υπουργός Παιδείας δείξατε αυτά τα δείγματα.

Ένα γενικό σχόλιο για το νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο για τη διοίκηση και ελάχιστα για την εκπαίδευση και την έρευνα, αυτά που συγκροτούν το πανεπιστήμιο.

Έρχομαι τώρα στη διοίκηση. Δεν μπορεί το όργανο, δηλαδή το συμβούλιο που επί της ουσίας ασκεί διοίκηση, να έχει και ελεγκτικό και εποπτικό ρόλο. Αυτό, κατά τη γνώμη μας, δεν θεραπεύεται και με την προσθήκη στη νεότερη τελική εκδοχή του νομοσχεδίου, στο άρθρο 8 παράγραφος 11, της υποχρέωσης σύνταξης έκθεσης πεπραγμένων κάθε δύο χρόνια. Πού λογοδοτεί αυτό το όργανο; Το Συμβούλιο πρέπει να ασκεί ελεγκτικές και εποπτικές αρμοδιότητες. Ο πρύτανης διοικεί και εκλέγεται από το σύνολο του διδακτικού προσωπικού. Ο κοσμήτορας που είναι το νέο πανίσχυρο πρόσωπο είπαμε ότι δεν μπορεί, ακόμη και αν εκλέγεται, να έχει αυτές τις υπερεξουσίες. Δεν μπορεί να καθορίζει αυτός ποιους θα επιλέξει από τα μητρώα των εσωτερικών και εξωτερικών εκλεκτόρων ως μέλη της Επιτροπής Κρίσης για πρόσληψη ή εξέλιξη του διδακτικού προσωπικού. Εδώ μπορεί να προκύψουν πολύ σοβαρά φαινόμενα διαπλοκής. Αν η παραπάνω διαδικασία γίνεται σε επίπεδο κοσμητείας, τότε να γίνεται κλήρωση κατ' αρχάς μεταξύ των εκλεκτόρων στο ίδιο αντικείμενο και δεύτερη κλήρωση αν δεν επαρκούν στο ίδιο, για το πιο συγγενικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό την υπομονή σας και για μένα, κύριε Πρόεδρε.

Επιπλέον, με βάση τις τελευταίες αλλαγές που έκανε η κυρία Υπουργός, ο κοσμήτορας θα έχει και τη δυνατότητα να χορηγεί άδεια άσκησης ελευθέρου επαγγέλματος στους καθηγητές.

Γιατί πρέπει να υπάρξει ξεχωριστή σχολή μεταπτυχιακών σπουδών και ξεχωριστή διά βίου μάθησης, γραφειοκρατικά σχήματα που θα δυσκολέψουν τη λειτουργία, κατά την άποψή μας; Το πρόγραμμα σπουδών πρέπει να καθορίζεται από τους διδάσκοντες και να αξιολογείται, όπως προβλέπεται, από την ΑΔΙΠ. Δεν μπορούν να υπάρχουν διετείς σπουδές στο κανονικό πρό-

γραμμα του πανεπιστημίου. Μπορούν να υπάρχουν στα προγράμματα διά βίου μάθησης. Δεν μπορεί να επιβληθεί τριετές πρόγραμμα σπουδών παντού. Η διαδικασία της Μπολόνια βρίσκεται υπό συζήτηση και αναθεώρηση στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Όταν κάποιοι το εγκαταλείπουν, εμείς σπεύδουμε;

Δεν αναφέρεται πουθενά χρηματοδότηση της έρευνας από εθνικούς πόρους. Δεν νοείται πανεπιστήμιο στον εικοστό πρώτο αιώνα χωρίς έρευνα. Παρ' όλα αυτά τα πανεπιστήμια και οι πανεπιστημιακοί αξιολογούνται και για το ερευνητικό τους έργο. Γίνεται αναφορά μόνο στα ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα. Δεν αρκούν και επιπλέον δεν καλύπτουν όλα τα επιστημονικά πεδία.

Όσον αφορά το διδακτικό προσωπικό, καταργείται ο όρος «διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό ΔΕΠ» και αντικαθίσταται από τους «καθηγητές». Σε συνδυασμό και με το παραπάνω, δεν είναι τυχαίο. Ο παραπάνω όρος είχε εισαχθεί στο ν.1268/1982. Φαίνεται ότι και σε αυτό το ΠΑΣΟΚ θέλει να ξεχάσει τον καλό του εαυτό. Στο αρχικό σχέδιο είχε προβλεφθεί και κατηγορία διδασκόντων πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης που καταργήθηκε στο τελικό σχέδιο. Ο δικός μας χώρος ήταν πάντα υπέρ αυτής της κατηγορίας και να υπάρχουν και άλλες κατηγορίες μερικής απασχόλησης κ.λπ.. Δεν νοείται πανεπιστήμιο χωρίς πανεπιστημιακούς που το έργο τους να είναι η αποκλειστική απασχόληση στο διδακτικό και ερευνητικό έργο. Δεν μπορεί η Αρχή Αξιολόγησης να διαπραγματεύεται με τα ιδρύματα, τις συμφωνίες προγραμματικού σχεδιασμού. Επίσης, δεν μπορεί να εμπλέκεται στη χρηματοδότηση. Ο ρόλος της πρέπει να είναι η αξιολόγηση.

Για όλα αυτά και άλλα που θα αναπτύξουν και οι άλλοι συνάδελφοι της Δημοκρατικής Αριστεράς, εμείς επί της αρχής καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Λεβέντη, Ανεξάρτητο Βουλευτή Αττικής.

Το λόγο έχει η Υπουργός, κ. Άννα Διαμαντοπούλου, για δεκαοκτώ λεπτά.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, πριν ανεβώ στο Βήμα, θέλω να πω το εξής: Κύριε Λεβέντη, δεν θα έκανα αναφορά, το κάνω όμως γιατί αναφερθήκατε εσείς. Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι ο νόμος είναι εκατόν τριάντα σελίδες και όχι σελίδες Βουλής, αλλά σελίδες κανονικές, Α4. Εννιακόσιες εβδομήντα σελίδες, για την ακρίβεια, είναι καταργούμενες διατάξεις.

Η συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε επί των εκατόν τριάντα σελίδων. Δεσμεύθηκα στη συζήτηση, όπως θυμάστε, χωρίς να είμαι υποχρεωμένη από τον Κανονισμό, να σας στείλω όλες τις αλλαγές, τις οποίες κανονικά, σύμφωνα με τον Κανονισμό, έπρεπε να τις φέρω σήμερα. Σας έφερα, λοιπόν, τις αλλαγές την Παρασκευή στις εκατόν είκοσι πέντε σελίδες, με διορθώσεις δίπλα και με άλλο χρώμα, ώστε να είναι εύκολη η ανάγνωση.

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι το κόμμα σας έβγαλε ανακοίνωση εναντίον του νόμου, γιατί δεν είχαμε λάβει τις αλλαγές υπ' όψιν, πριν πάρετε το κείμενο, το οποίο πήρατε την Παρασκευή. Αυτό δεν καταλαβαίνω πώς έγινε, γιατί βγάλατε ανακοίνωση ότι ο νόμος που κατατέθηκε δεν είχε αλλαγές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βαθύ σεβασμό και κατανόηση στο έργο σημαντικών ανθρώπων, πολιτικών και Υπουργών, που πέρασαν από αυτήν τη θέση, από τη θέση του Υπουργού Παιδείας, που είναι μια θέση εξαιρετικά σημαντική, αλλά ταυτόχρονα και δύσκολη, με βαθύ σεβασμό στο έργο και στο λιθαράκι που έβαλε ο καθένας από αυτούς, γιατί καμμία αλλαγή δεν μπορεί να γίνει, χωρίς να προετοιμαστεί σε βάθος χρόνου η κοινωνία, με αίσθημα αυτοκριτικής για τα πολύ μεγάλα λάθη του πολιτικού συστήματος, αλλά και της γενιάς μας όλα τα προηγούμενα χρόνια, λάθη που ξεκίνησαν με τις καλύτερες των προθέσεων, αλλά που σε πολλές περιπτώσεις κατέληξαν σε αποτελέσματα που δεν μας τιμούν, με αίσθημα ευθύνης απέναντι στους νέους ανθρώπους που πρέπει να έχουν δικαίωμα στο μέλλον, με αίσθημα καθήκοντος απέναντι στην πατρίδα μας που για να αλλάξει, πρέπει να αλλάξει η παιδεία, καταθέτουμε σήμερα προς ψήφιση στην Ολομέλεια, μετά από ένα χρόνο οργανωμένου διαλόγου, το νομοσχέδιο για την αλλαγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η συζήτηση για την ανώτατη εκπαίδευση σε όλες τις χώρες και σε όλες τις εποχές πυροδοτεί μεγάλες συγκρούσεις. Είναι εκ των πραγμάτων συζήτηση που έχει χαρακτηριστικά ιδεολογικά, πολιτικά, αλλά και βέβαια χαρακτηριστικά εξουσίας. Μετά από δώδεκα μήνες συζήτησης-κατάθεσης θέσεων, η οποία ξεπέρασε τα όρια της χώρας και στην οποία συμμετείχαν εκατοντάδες πανεπιστημιακοί, όλα τα κόμματα, όπου -ίσως από τις λίγες φορές, νομίζω ότι η προηγούμενη μελέτη ήταν του κ. Ευθυμίου, που είχε κάνει μια αναλυτική μελέτη για το θέμα των περιφερειακών πανεπιστημίων- υπήρξε πλήρης μελέτη των στοιχείων και της πραγματικότητας των ελληνικών πανεπιστημίων, θα σας καλούσα να ανιχνεύσουμε πού βρίσκεται η ουσία της αντιπαράθεσης στη χώρα μας όλο αυτό το διάστημα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η σύγκρουση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έγινε για το πανεπιστήμιο της γνώσης. Η σύγκρουση έγινε όλο αυτό το διάστημα για το πανεπιστήμιο της εξουσίας. Το νομοσχέδιο έχει ογδόντα άρθρα. Αφορά το σύνολο των ζητημάτων που αφορούν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, τη διοίκηση, την οργάνωση των σπουδών, την αξιολόγηση, την έρευνα, τη χρηματοδότηση, το νέο οργανωμένο πλαίσιο που αφορά τους φοιτητές, τα ειδικά θέματα που αφορούν τη μέριμνα και τα συγγράμματα. Είναι ογδόντα άρθρα.

Η συζήτηση, η οποία πήρε χαρακτηριστικά απειλών και κραυγών, αφορά δύο άρθρα. Είναι το μοντέλο διοίκησης και για να είμαι πιο ακριβής, είναι κάτι το οποίο χάνεται και είναι το μοντέλο συνδιοίκησης. Είναι ένα μοντέλο μοναδικό στα ευρωπαϊκά, αλλά και παγκόσμια δεδομένα, το οποίο είχε εξαιρετικά αρνητικά αποτελέσματα. Είναι ένα μοντέλο συνδιοίκησης, το οποίο απομάκρυνε τις υγιείς δυνάμεις από τη ζωή του πανεπιστημίου.

Έκανε κυρίαρχες ακραίες μειοψηφίες. Επέτρεψε σε ακραίες μειοψηφίες να λειτουργήσουν με απειλητικό τρόπο. Οδήγησε σε φαινόμενα αναξιοκρατίας και βέβαια σε ένα καθολικό φαινόμενο ανομίας.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς μπορεί να ερμηνεύσει κάποιος –έδωσα τα στοιχεία στη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή- νόμους που γίνονται και ξαναγίνονται και δεν εφαρμόζονται στοιχειωδώς; Πώς να ερμηνεύσει κάποιος ότι θεωρούμε απολύτως φυσιολογικό όχι απλά να πει κάποιος «δεν εφαρμόζω το νόμο», αλλά κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του να είναι αυτονόητο ότι δεν ελέγχεται από κανέναν αν εφαρμόζεται ή όχι; Και βέβαια γιατί απορούμε για την καθολική ανομία στην ελληνική κοινωνία όταν αυτό συμβαίνει στο «φάρο», δηλαδή στο πανεπιστήμιο;

Η συζήτηση ξεκινάει –και εννοώ η συζήτηση στη Βουλή, γιατί το φαινόμενο υπάρχει εδώ και πολλούς μήνες- εν μέσω ακραίων αντεγκλήσεων και απειλών και μάλιστα απειλών από επίσημους φορείς στο χώρο των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Μια απειλή είναι η εξής: Ο νόμος δεν θα εφαρμοστεί, τα ιδρύματα θα κλείσουν.

Τα δεχόμαστε πλέον όλα αυτά σαν μια απλή καθημερινότητα της πολιτικής μας ζωής, δηλαδή το να υπάρχουν δάσκαλοι που βγαίνουν και απειλούν την Υπουργό. Πώς; Με το ότι θα κλείσουν τα ιδρύματα, δηλαδή ότι δεν θα διδάξουν στα παιδιά! Αυτό αποτελεί μέρος της καθημερινής μας συζήτησης και δεν εκπλήσσει πλέον κανέναν.

Άθλια ψέματα. Αυτά που ακούσαμε από ορισμένους εισηγητές, τα οποία γράφτηκαν –όπως σας ενημέρωσα πριν- σε διεθνή sites και ζητήθηκαν υπογραφές από διεθνούς φήμης καθηγητές, όπως και αυτά που θα ακούσουμε αύριο σε ορισμένες παρατάξεις και ορισμένες ομάδες φοιτητών είναι άθλια ψέματα! Θέλω αυτό να το υπογραμμίσω.

Ακούγεται ότι δεν θα υπάρξει δημόσια χρηματοδότηση, δεν θα υπάρξουν συγγράμματα, θα γίνει το πανεπιστήμιο εταιρεία, δεν θα μπορούν οι φοιτητές να συμμετέχουν γιατί θα χρειάζονται δίδακτρα και άλλα. Αυτά πού υπάρχουν στο νόμο; Μπορεί να μας πει κάποιος ποιο είναι το άρθρο τάδε που λέγονται όλες αυτές οι ανοησίες, που δημιουργούν όμως μια πραγματικότητα για να πυροδοτήσουν συγκρούσεις την επόμενη μέρα με τους φοιτητές;

Οι ευθύνες αυτών που αναπαράγουν εδώ μέσα -και προηγουμένως δύο εισηγητές τα αναπαρήγαγαν με αυτόν τον τρόπο- αυτού του είδους τα άθλια ψέματα είναι πολύ μεγάλες για την επόμενη μέρα της ψήφισης του νόμου.

Επίσης, υπάρχουν και κάποιες άλλες απόψεις. Για να εφαρμοστεί ο νόμος στα πανεπιστήμια πρέπει να υπάρχει η συναίνεση και η σύμφωνη γνώμη της ακαδημαϊκής κοινότητας. Συμφωνούμε ότι πρέπει να εξαντληθούν όλες οι διαδικασίες συναίνεσης και συμμετοχής.

Όμως, μήπως ο κ. Λοβέρδος δεν άκουσε τα ίδια; Δεν άκουσε ότι για να γίνει ο νόμος για την υγεία πρέπει να συμφωνήσουν οι γιατροί; Για να γίνουν αλλαγές στη Δημόσια Διοίκηση πρέπει να συμφωνήσουν οι δημόσιοι υπάλληλοι; Για να γίνουν αλλαγές στα σχολεία πρέπει να συμφωνήσουν οι δάσκαλοι; Τότε δεν χρειάζεται να έχουμε Κοινοβούλιο!

Θα είναι μια κορπορατιστική κοινωνία που θα υπάρχει η συμφωνία αυτών που διαχειρίζονται συγκεκριμένα σύνολα και έτσι θα αποφασίζουν. Προφανώς γι' αυτό και υπάρχει εξαντλητικός διάλογος, γι' αυτό και από το πρώτο κείμενο που παρουσιάσαμε πέρυσι τον Ιούλιο μέχρι φέτος υπάρχουν πάρα πολλές αλλαγές.

Λάβαμε υπ'όψιν και τις προτάσεις της ΠΟΣΔΕΠ και της ΟΣΕΠΤΕΙ και των κομμάτων, για να μπορέσει να υπάρξει μια σύνθεση. Την τελική απόφαση όμως την έχει το ελληνικό Κοινοβούλιο. Δεν την έχουν οι επιμέρους ομάδες ούτε μπορεί κάποιος να πει ότι δεν θα εφαρμοστεί ο νόμος επειδή δεν συμφωνούν ορισμένοι ακαδημαϊκοί ή έστω ένας μεγάλος αριθμός ακαδημαϊκών. Οι ακαδημαϊκοί είναι δημόσιοι λειτουργοί. Δεν έχουν την επιλογή να εφαρμόσουν ή να μην εφαρμόσουν ένα νόμο!

Το στοίχημα, λοιπόν, είναι να βοηθήσουμε όλοι από την αρχή μέχρι το τέλος να γίνει ο νόμος με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και να διορθώσουμε όσα πιθανά λάθη υπάρχουν, γιατί βεβαίως μια τόσο μεγάλη μεταρρύθμιση δεν μπορεί να μην έχει προβλήματα.

Ο διάλογος ολοκληρώθηκε μετά από ένα χρόνο. Τώρα αποφασίζει το Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα χρόνο τώρα δεν απάντησα ούτε μία φορά σε προσωπικές επιθέσεις, σε πολιτικές επιθέσεις στο χώρο μου, σε δεκάδες ανακοινώσεων με ανακρίβειες και δίκην προθέσεων.

Δεν απάντησα σε προσβλητικές ανακοινώσεις. Και λέω προσβλητικές γιατί δεν ξέρω αν κάποιος από εδώ μέσα αποδέχεται ότι υπάρχουν κάποιοι εκτός της Αίθουσας, οι οποίοι παλεύουν και φροντίζουν για το δημόσιο πανεπιστήμιο και είναι η Αίθουσα, είναι οι Βουλευτές κι οι Υπουργοί οι οποίοι δεν ενδιαφέρονται για το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Θα ήθελα, λοιπόν, να κάνω σαφές ότι το πανεπιστήμιο και το τεχνολογικό ίδρυμα, οι πιο σημαντικοί θεσμοί για την ανάπτυξη της χώρας, ανήκουν στον ελληνικό λαό. Δεν ανήκουν σε καμμία ομάδα. Δεν ανήκουν σε καμμία από τις συνιστώσες τους. Ανήκουν στον ελληνικό λαό. Και αυτοί που θα αποδείξουν την αγάπη τους στο πανεπιστήμιο είναι αυτοί που θα παλέψουν ώστε να κάνουμε ένα πανεπιστήμιο σαν κι αυτά που θέλουμε, που να συγκρίνεται με τα καλύτερα στον κόσμο όχι λόγω των νησίδων αριστείας, οι οποίες είναι πολλές, όχι λόγω των εξαιρετικών καθηγητών, οι οποίοι υπάρχουν και δεν παρουσιάζονται μέσα στο συνολικό σύστημα, αλλά γιατί το άριστο πανεπιστήμιο κι ο άριστος εκπαιδευτικός θα είναι ο κανόνας.

Η χώρα μας είναι σήμερα μέσα σε μια βαθιά κρίση πολιτική, ηθική και οικονομική. Τα αίτια τα έχουμε ανιχνεύσει όλοι. Αυτό στο οποίο θα πρέπει να συμφωνήσουμε είναι ότι η αναγέννηση και η έξοδος απ' αυτό που ζούμε σήμερα δεν γίνεται με μικρές «αλλαγούλες» ούτε με «μπαλώματα». Θα πρέπει να πάμε σε μεγάλες ανατροπές.

Γι' αυτό το νομοσχέδιο κατανοώ τη σύγκρουση και κατανοώ και το ότι πολλοί δεν μπορούν να συνηθίσουν σ' αυτήν τη νέα ιδέα, γιατί είναι πάρα πολύ ανατρεπτικό, σε σχέση με αυτά που γίνονται σήμερα. Όμως δεν μπορούμε να πάμε άλλο με μικρά βηματάκια. Η σπουδαία Ελλάδα των φωτεινών μυαλών, η Ελλάδα της εξωστρέφειας, των μεγάλων επιστημόνων, η Ελλάδα με το ήθος, με τους ανθρώπους με προσφορά, η σπουδαία Ελλάδα που συνεισέφερε στο πνεύμα που δημιούργησε τη σημερινή Ευρώπη, η σπουδαία Ελλάδα στην οποία οφείλεται σε μεγάλο βαθμό η ελευθερία της Ευρώπης είναι και σήμερα εδώ, είναι και σήμερα μέσα στα ελληνικά πανεπιστήμια. Μόνο που είναι κρυμμένη και απηυδισμένη από την άλλη Ελλάδα, την Ελλάδα των συμβιβασμών, της μετριότητας, των μικροεξουσιών, της μικροϊσορροπίας, των βερμπαλισμών, της ιδεοληψίας, του πολιτικού κόστους, του κομματικού συμφέροντος. Με κάθε κίνησή μας, με κάθε απόφασή μας οφείλουμε να απελευθερώσουμε αυτές τις υπαρκτές μεγάλες δυνάμεις στα ελληνικά πανεπιστήμια και στα τεχνολογικά ιδρύματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ανατροπές έχουν κόστος. Νομίζω όμως ότι αξίζει τον κόπο και οφείλουμε να κάνουμε ανατροπές, έστω και αν έχουμε προσωπικό κόστος. Και το λέω γιατί με αντιμετωπίζουν περίπου ως μελλοθάνατη συνεχώς σ' αυτό το Υπουργείο. Οφείλουμε να πάρουμε αυτό το κόστος και γιατί έχουμε μεγάλη ευθύνη γιατί είμαστε εδώ που είμαστε σήμερα.

Σήμερα μας κοιτάει ο ελληνικός λαός όλους στα μάτια. Πρέπει να συγκρουστούμε με τις γενεσιουργές αιτίες του προβλήματος και όχι και πάλι με τα συμφέροντα της κοινωνίας.

Εμείς στο κόμμα μας, ως συλλογικό υποκείμενο, έχοντας κάνει πολλά θετικά -και είμαστε περήφανοι για μεγάλα πράγματα που έγιναν και στο ελληνικό πανεπιστήμιο σε μια εποχή που έπρεπε να έρθει η δημοκρατία στη χώρα και που η Ελλάδα έβγαινε μέσα από τον αυταρχισμό και τη χούντα- αλλά και ξέροντας και τα λάθη που κάναμε, κάνουμε την υπέρβαση. Με ελάχιστες εξαιρέσεις, συμφωνήσαμε. Συμφωνήσαμε σ' ένα πλαίσιο που αλλάζει τα πάντα. Αυτή η πρόταση έχει ιδεολογικό περιεχόμενο, όπως είπε ο κ. Βορίδης; Προφανώς. Δεν υπάρχει καμμία συζήτηση που να μην έχει ιδεολογικό και πολιτικό περιεχόμενο.

Πρώτο θέμα: Δημόσιο πανεπιστήμιο - κρατικό πανεπιστήμιο - ιδιωτικό πανεπιστήμιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μιλάμε για το ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Δεν υπάρχει κανείς εδώ μέσα, τουλάχιστον με τις παρούσες συνθήκες, να μιλήσει για το ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Εμείς μιλάμε για το δημόσιο πανεπιστήμιο, όχι για το κρατικό πανεπιστήμιο, όχι για το πανεπιστήμιο που είναι υπηρεσία του Υπουργείου ή που είναι στα χέρια των υπαλλήλων του.

Δημόσιο πανεπιστήμιο σημαίνει ότι έχει σχέση με την κοινωνία, ότι απολογείται στην κοινωνία, ότι λειτουργεί με βάση το δημόσιο συμφέρον, ότι θέτει πάνω από όλα το μέλλον των φοιτητών του.

Κοινωνία και άνοιγμα στην κοινωνία: Σήμερα το πανεπιστήμιο είναι ένα κλειστό σύνολο, δεν μπαίνει κανείς μέσα στο χώρο. Είναι οι καθηγητές για τους καθηγητές, οι καθηγητές με τους φοιτητές, ένα κλειστό σύνολο που η κοινωνία δεν μπορεί να μπει, δεν μπορεί να ελέγξει. Θέλουμε ένα πανεπιστήμιο ανοιχτό στην κοινωνία. Και αυτή είναι η πρώτη μεγάλη αλλαγή.

Θέλουμε να απαντήσουμε στα μεγάλα διλήμματα της εποχής. Και ποια είναι αυτά; Μαζική πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σημαίνει πολλά πράγματα. Σημαίνει πάνω από όλα πόρους. Θυμίζω ότι έχουμε συνεχή μείωση του προϋπολογισμού σε όλες τις χώρες της Ευρώπης -και όχι μόνο της κρίσης- και συνεχή αύξηση των δαπανών για συντάξεις και για υγεία, λόγω των δημογραφικών προβλημάτων. Είναι όλο και μικρότερες οι δυνατότητες για να αυξήσουμε τη χρηματοδότηση. Όμως η ανωτάτη εκπαίδευση απαιτεί όλο και περισσότερα κονδύλια. Θέλουμε, λοιπόν, και μαζική εκπαίδευση και υψηλή ποιότητα και περισσότερα κονδύλια.

Η περιγραφή είναι πολύ ωραία. Αλλά πώς θα τα πετύχουμε όλα αυτά; Μαζική εκπαίδευση και χαμηλή ποιότητα; Έχει τεθεί πολλές φορές το δίλημμα, σε όλα τα πολιτικά fora. Δηλαδή ας μπαίνουν πολλοί και ας έχουν χαμηλή ποιότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να έχω πέντε λεπτά.

Ελιτίστικη πρόσβαση, δηλαδή να μπαίνουν λίγοι, με υψηλή ποιότητα; Ή πρέπει να ορίσουμε μια σχετική μαζική πρόσβαση, αλλά και να θέσουμε τους όρους ώστε η ποιότητα να είναι πολύ διαφορετική από αυτή που έχουμε σήμερα; Να μην έχουν ανάγκη τα παιδιά μας να πάνε σε άλλες χώρες. Να μην υπάρχει αυτή η διαρκής σύγκριση με άλλες χώρες, όπου η Ελλάδα, δεν έχει πάντοτε τις καλύτερες επιδόσεις.

Βεβαίως είναι ιδεολογική η συζήτηση. Και είναι ιδεολογικό και πολιτικό ζήτημα το προς τα πού θα πάει το ελληνικό πανεπιστήμιο, το αν θα πρέπει να συνδεθεί με την έρευνα, το αν η έρευνα θα πρέπει να συνδεθεί με την οικονομία. Είναι ένα πολιτικό ζήτημα και απαντούμε καθαρά: Πρέπει να συνδεθεί με την έρευνα και με την οικονομία. Πρέπει να συνδεθεί με την έρευνα και τα δημόσια αγαθά. Γιατί δεν γίνεται το πανεπιστήμιο να είναι αποκομμένο από την καινοτομία και τη βιομηχανία. Δεν είναι δυνατόν να είναι αποκομμένο από τη γεωργική παραγωγή. Δεν μπορεί να είναι αποκομμένο από τις διεργασίες στην κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Θα ζητήσω λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, γιατί κατανοείτε ότι είναι ίσως η στιγμή όπου θα πρέπει να βάλουμε όλο το πλαίσιο. Εξάλλου, οι περισσότεροι ομιλητές μίλησαν σχεδόν 1/3 περισσότερο από το χρόνο τους.

Θα βάλω απλά τους όρους: Δημοκρατικό και αυτοδιοικούμενο πανεπιστήμιο. Τι ανοίγουμε; Όσμωση με την κοινωνία μέσω του συμβουλίου. Λογοδοσία μέσω συγκεκριμένων δράσεων όπου θα πρέπει να απολογούνται όλα τα όργανα. Ισορροπία και θεσμικά αντίβαρα, όπου έχουμε τρία όργανα, όπου το ένα κρίνεται από το άλλο. Εξωστρέφεια και βέβαια οργανισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έφερα κάτι για να σας το δείξω στη Βουλή. Αυτό είναι το θεσμικό πλαίσιο που καταργείται. Αυτό είναι το θεσμικό πλαίσιο, οι νόμοι, που διέπουν σήμερα τη λειτουργία των πανεπιστημίων. Όλα αυτά καταργούνται. Αυτός είναι ο νέος νόμος. Τι σημαίνει αυτό;

Σημαίνει ότι ο οργανισμός του ιδρύματος είναι πλέον το Σύνταγμα με το οποίο το κάθε ίδρυμα μπορεί να βρει την ταυτότητά του. Όλα μεταφέρονται στο ίδρυμα. Γιατί αυτό είναι η αυτοδιοίκηση. Δεν είναι αυτοδιοίκηση απλά να εκλέγονται. Όλα έχουν εστιαστεί στο θέμα των εκλογών. Δεν έχει μιλήσει κανένας για τον οργανισμό, για όλα αυτά που τα πανεπιστήμια μπορούν, τα ίδια, να υλοποιήσουν, να σχεδιάσουν και να πάμε από την ομοιοτυπία, όπου το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, που είναι το μεγαλύτερο με το Ιόνιο Πανεπιστήμιο, που είναι ένα μικρό πανεπιστήμιο, ή το ΤΕΙ της Θεσσαλονίκης που είναι από τα μεγαλύτερα, με ένα μικρό ΤΕΙ, έχουν ακριβώς τον ίδιο τρόπο λειτουργίας, όπου ο Υπουργός αποφασίζει για τα πάντα. Γιατί αυτό το τεράστιο πλαίσιο σημαίνει ότι εγώ ως Υπουργός υπογράφω πάνω από διακόσιες αποφάσεις την εβδομάδα, που αφορούν τα πανεπιστήμια.

Αυτό είναι το αυτοδιοίκητο, για το οποίο κλαίμε που το χάνουμε; Γιατί στο δημόσιο διάλογο δεν γίνεται συζήτηση για τον οργανισμό, όπου αλλάζει τελείως η λογική και το κάθε ίδρυμα μπορεί πραγματικά να σχεδιάσει, να έχει ταυτότητα, να φύγει, να συνδεθεί με την τοπική κοινωνία, να επιλέξει τα ερευνητικά του πεδία, να αποφασίσει το ανθρώπινο δυναμικό που θα έχει; Η συζήτηση αυτή δεν έγινε ποτέ!

Έρχομαι στη συζήτηση σχετικά με το δημοκρατικό μοντέλο. Άκουσα ενστάσεις ότι μπορεί να υπάρξει ένα εφιαλτικό σενάριο. Ποιο είναι το εφιαλτικό σενάριο; Οι οκτώ που θα εκλεγούν από τους καθηγητές να είναι οι οκτώ χειρότεροι του Πανεπιστημίου και να βρουν έξι κολλητούς τους απέξω και να γίνει ένα άθλιο συμβούλιο, το οποίο θα πάει το πανεπιστήμιο στην αντίθετη κατεύθυνση.

Θα σας πω, λοιπόν, το άθλιο σενάριο από το δημοκρατικό σύστημα που ξεκινάμε σήμερα. Γιατί αν θέλουμε να βλέπουμε τα ακραία, πρέπει να τα συγκρίνουμε παντού. Σας αναφέρω, λοιπόν, τι συμβαίνει σήμερα: 50% ψηφίζουν οι καθηγητές, 40% ψηφίζουν οι φοιτητές και 10% οι διοικητικοί –προσέξτε!- ανεξαρτήτως προσέλευσης.

Ακούστε το σενάριο. Σε ένα πανεπιστήμιο πάνε δέκα φοιτητές –η ψήφος τους έχει 40%- πάνε δέκα διοικητικοί –η ψήφος τους έχει 10%- παίρνει και ο υποψήφιος 2% από τους καθηγητές και γίνεται πρύτανης. Αυτό το θεωρείτε εφιαλτικό σενάριο;

Να σας δώσω τότε –και θα το κάνουμε, αν θέλετε, στην απογευματινή συνεδρίαση- στοιχεία για το πώς είναι οι εκλογές σήμερα, για το πώς εκλέγονται οι πρυτάνεις, οι οποίοι έχουν ψηφισθεί από τους διοικητικούς υπαλλήλους, για το πώς οι παρατάξεις έχουν σταματήσει τις κάλπες για να μην ψηφίζουν συγκεκριμένες άλλες παρατάξεις και να υπάρχει στο τέλος η απόφαση με βάση το 40% όχι με βάση το ποιοι ψήφισαν, αλλά το ποιοι δεν ψήφισαν.

Αυτό είναι το δημοκρατικό μοντέλο, για το οποίο σήμερα όλοι κλαίμε; Κανείς δεν είχε καταλάβει μέχρι τώρα τι συνέβαινε; Ως πότε θα υπάρχει αυτή η υποκρισία;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Για τα πανεπιστήμια, τα οποία δεν έπρεπε να υπάρχουν! Σε αυτά γίνεται αναφορά.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Θέλω να σας υπενθυμίσω, αγαπητέ συνάδελφε, ότι η συζήτηση αυτή έγινε για το Πανεπιστήμιο Αθηνών πριν από λίγες μέρες στο Συμβούλιο της Επικρατείας λόγω υπερψήφισης από τους διοικητικούς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Το ξέρω πολύ καλά.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ωραία. Άρα μη μου λέτε γι' αυτά που δεν έπρεπε να υπάρχουν.

Οι απαντήσεις σε όλα αυτά, λοιπόν, είναι απαντήσεις του συρμού, δηλαδή ας τα αφήσουμε όπως είναι, να μην έχουμε μεγάλες αναταράξεις, να μη δημιουργήσουμε προβλήματα, δεν είναι η στιγμή, θα γίνει χαμός, θα κλείσουν, δεν θα λειτουργήσει τίποτα, θα γίνουν καταλήψεις, ας κάνουμε κάτι λίγο να το βελτιώσουμε. Η μία πρόταση είναι να ψηφίζουν όπως ψηφίζουν, αλλά να έχουν μικρότερη συμμετοχή οι φοιτητές. Η άλλη πρόταση είναι να ψηφίζουν όλοι όπως ψηφίζουν, αλλά να μην ψηφίζουν οι φοιτητές.

Άρα το πρόβλημα είναι οι φοιτητές; Δεν είναι οι φοιτητές το πρόβλημα, κύριοι συνάδελφοι. Το πρόβλημα είναι ότι το αρρωστημένο και πελατειακό μοντέλο ψηφοθηρίας της ελληνικής κοινωνίας, έχει μεταφερθεί στην καρδιά του ελληνικού πανεπιστημίου.

Ως προς το θέμα του πρύτανη, έχουμε πει πολλές φορές τις διαδικασίες. Δεν θα τις επαναλάβω. Ο πρύτανης είναι και ηγέτης, αλλά είναι και διοικητής του πανεπιστημίου και ως διοικητής του πανεπιστημίου το 92% των αρμοδιοτήτων του είναι διοικητικές, που σημαίνει ότι έχει άμεση σχέση με το σύνολο των καθηγητών, οι οποίοι όμως είναι και εργαζόμενοι μέσα στο πανεπιστήμιο.

Αυτό που προτείνουμε δεν είναι ούτε διορισμός, ούτε παρεμβαίνει κανείς απέξω. Είναι αυτό που συμβαίνει σε πολλές χώρες με μεγάλη επιτυχία, το οποίο όμως προσαρμόσαμε στα ελληνικά δεδομένα, δηλαδή ψηφίζουν όλοι οι καθηγητές, εκλέγουν τους οκτώ εκπροσώπους τους και αυτοί επιλέγουν έξι σημαντικές προσωπικότητες.

Εδώ είναι που θα κριθεί το κάθε πανεπιστήμιο. Γιατί άκουσα και διάβασα ότι θα πάρουν τον τοπικό μητροπολίτη. Με συγχωρείτε, αν οι οκτώ που θα επιλεγούν από ένα πανεπιστήμιο επιλέξουν τον τοπικό μητροπολίτη ως την κυρίαρχη προσωπικότητα, είναι θέμα του πανεπιστημίου. Δεν εμπιστευόμαστε τους πανεπιστημιακούς; Δεν εμπιστευόμαστε τους εκλεγμένους με άμεση ψηφοφορία; Γιατί εμπιστευόμαστε τότε το πρυτανικό συμβούλιο; Το πρυτανικό συμβούλιο δεν είναι οκτώ, είναι τρεις. Γιατί τους εμπιστεύεται η κοινότητα και δεν εμπιστεύεται τους οκτώ που θα επιλέξουν τις εξωτερικές προσωπικότητες;

Δεν υπάρχουν άνθρωποι των γραμμάτων, των τεχνών; Δεν υπάρχουν λαμπροί επιχειρηματίες; Έχω αναφέρει το παράδειγμα του Πανεπιστημίου Πειραιά. Δεν πρέπει το Συμβούλιο του Πανεπιστημίου Πειραιά που το πρόγραμμα σπουδών του έχει ναυτιλιακές σπουδές να έχει έναν μεγάλο Έλληνα εφοπλιστή, όταν ο ελληνικός εφοπλισμός είναι η μεγαλύτερη δύναμη στον κόσμο; Δεν πρέπει η Σχολή Καλών Τεχνών να έχει έναν σημαντικό ζωγράφο;

Γιατί αμφισβητούμε τόσο πολύ αυτές τις δυνάμεις της κοινωνίας; Διότι, βεβαίως δεν θέλει κανείς να ανοίξει το σύστημα.

Το συμβούλιο, λοιπόν, μετά από δημόσια προκήρυξη ζητάει υποψηφιότητες. Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σήμερα πολύ λίγοι καθηγητές υψηλότατου ακαδημαϊκού κύρους με πολλές δυνατότητες τολμούν να μπουν σε διαδικασία εκλογών. Δεν έχουν τις δυνατότητες να διαπλακούν ή να συναλλαγούν με το συγκεκριμένο σύστημα. Δεν παρεμβαίνει το κράτος, δεν διορίζει κανένας κανέναν.

Από τους προέδρους των τμημάτων, οι οποίοι είναι όλοι εκλεγμένοι, επιλέγονται πέντε με κλήρωση, οι οποίοι αναζητούν

την καλύτερη προσωπικότητα για πρύτανη, αυτός ή αυτή κάνουν δημόσιες ακροάσεις, η σύγκλητος έχει τη δυνατότητα να τους απορρίψει και το συμβούλιο από τις τελικές υποψηφιότητες επιλέγει τον έναν.

Δεν θα επανέλθω στο θέμα της χρηματοδότησης και στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Είναι σαφές ότι μιλάμε για δημόσια χρηματοδότηση, είναι σαφές ότι ένα μέρος της έχει σχέση και εξαρτάται από την αξιολόγηση. Αυτό είναι φυσικά μία επιλογή, γιατί το πανεπιστήμιο δεν είναι ένας απλός χώρος. Είναι ένας χώρος αριστείας, αξιοκρατίας και αξιολόγησης.

Βεβαίως, θα πω τα εξής για το δημόσιο πανεπιστήμιο. Αλλάζουμε τη λογική της δημόσιας χρηματοδότησης και τη συνδέουμε με την αξιολόγηση και τους στόχους. Φυσικά και δεν μπαίνουν δίδακτρα στις προπτυχιακές σπουδές. Μπορεί, όμως, το πανεπιστήμιο να βάλει δίδακτρα και να έχει έσοδα και στη διά βίου και στην εξ αποστάσεως μάθηση, γιατί βεβαίως αφορά το σύνολο της κοινωνίας.

Ναι, στους εξωτερικούς πόρους. Μπορούν τα πανεπιστήμια να έχουν και προγράμματα και χορηγίες και να κάνουν πατέντες και να κάνουν spin off. Όλα αυτά μπαίνουν σε ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου από όλες τις σχολές, ώστε να μπορούν να κατευθυνθούν και στις ανθρωπιστικές σπουδές που δεν έχουν τέτοιες δυνατότητες.

Ποιότητα σπουδών. Είδα κριτική. Λέμε ότι δεκατρείς εβδομάδες θα είναι τα μαθήματα και εάν δεν συμπληρωθούν οι δεκατρείς εβδομάδες μαθημάτων, δεν υπάρχει η δυνατότητα εξετάσεων. Αυτό ξεσήκωσε θύελλα. Διότι, βεβαίως, μέχρι τώρα ήταν δεκατρείς οι εβδομάδες, αλλά και με έντεκα μπορείτε να δώσετε εξετάσεις. Τότε γιατί ήταν δεκατρείς οι εβδομάδες; Ξέρουμε καλά όλοι γιατί ήταν έντεκα. Είναι η αξιολόγηση, είναι βεβαίως η ακαδημαϊκή ελευθερία.

Θα πω μόνο ένα παράδειγμα. Είμαι Υπουργός δύο χρόνια, συμμετείχα περίπου σε πέντε συνόδους πρυτάνεων. Όλες έγιναν σε ξενοδοχεία. Η σύνοδος πρυτάνεων δεν μπορεί να συγκληθεί και να συνεδριάσει σε κανένα πανεπιστήμιο. Δεν χρειάζεται να πούμε τίποτε άλλο. Οι επίτιμοι που καλούνται από όλο τον κόσμο για να τους τιμήσουν τα πανεπιστήμια, σπανίως πηγαίνουν στις αίθουσες των πανεπιστημίων.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι –και θα τελειώσω με αυτό- υπάρχει ένα ολόκληρο κεφάλαιο που αφορά τους φοιτητές. Όλα αυτά γίνονται για το μέλλον της χώρας μας που είναι τα νέα παιδιά, τα παιδιά μας, για τους φοιτητές. Βέβαια, αυτή η συζήτηση δεν μπήκε. Οι φοιτητές χρησιμοποιήθηκαν στο δημόσιο λόγο μόνο ως απειλή, «περιμένετε να έρθουν οι φοιτητές και θα δείτε τι θα γίνει».

Φυσικά δεν υπάρχουν δίδακτρα και φυσικά δίνονται δωρεάν τα συγγράμματα. Έχουν πλέον δυνατότητα πρόσβασης σε ηλεκτρονικά συγγράμματα και άλλων πανεπιστημίων. Άλλαξε όλη η διαδικασία των συγγραμμάτων. Υπάρχουν ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες. Μέχρι το 2013 πρέπει όλα τα πανεπιστήμια να δώσουν άμεση πρόσβαση στους φοιτητές. Συμμετέχουν οι ίδιοι στην αξιολόγηση των καθηγητών τους με υποχρεωτικό τρόπο. Υπάρχει ο Συνήγορος του Φοιτητή. Μπορούν να κάνουν μαθήματα για να πάρουν ένα πτυχίο, αλλά μπορούν να κάνουν μαθήματα και από άλλη σχολή, και από άλλο τμήμα, και από άλλο πανεπιστήμιο και να καταχωρηθούν αυτά στο πτυχίο τους. Δηλαδή, να τελειώσει μηχανικός και να έχει πάρει οικονομικά. Έχουν τη δυνατότητα κινητικότητας, όχι μόνο στο εξωτερικό, αλλά και στο εσωτερικό.

Αυτό που φοβάστε, αγαπητέ κύριε Λεβέντη, είναι αυτό που θα έπρεπε να θέλουμε, να υπάρχει κινητικότητα, να μην υπάρχει φραγμός, να μπορούν τα παιδιά να πάνε από τη μία σχολή στην άλλη. Είναι μικρό το άνοιγμα, γιατί δεν μπορούμε λόγω του εισαγωγικού συστήματος. Είναι, όμως, ένα πολύ μεγάλο βήμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα χρειαστείτε και άλλο χρόνο, κυρία Υπουργέ;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με τη φοιτητική μέριμνα.

Επειδή ακούστηκαν από το ΣΥΡΙΖΑ διάφορα για το θέμα της φοιτητικής μέριμνας τη στέγαση και την εστίαση στο σημείο αυτό πρέπει να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Πέρυσι το καλοκαίρι, ως Υπουργός, επειδή στην ευθύνη μου είναι μόνο οι εστίες του ΕΙΝ, κινηθήκαμε με την Αστυνομία και αδειάσαμε δυόμισι χιλιάδες δωμάτια, τα οποία ήταν κατειλημμένα επί δέκα χρόνια και τα οποία επινοικιάζονταν σε άλλους. Μήπως δεν την ξέρουμε αυτή την πραγματικότητα; Να μας δοθούν κάποια στιγμή οι φοιτητικές εστίες, που το 30% κατά μέσο όρο των δωματίων είναι σε φοιτητές, οι οποίοι δεν είναι φοιτητές.

Όσον αφορά τη σίτιση, έχουμε ελεύθερη σίτιση σε όλους και ανοιχτές πόρτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός πληρώνει τη σίτιση. Και εδώ –και γι' αυτό είναι μέσα στο νόμο σαφέστατα- θα υπάρξει το κόστος ανά φοιτητή, γιατί τα λίγα χρήματα που έχουμε πρέπει να διατεθούν στους οικονομικά αδύναμους. Δεν μπορεί το δικό μου παιδί να πηγαίνει δωρεάν στην εστία και να σιτίζεται δωρεάν αυτήν τη στιγμή. Θα πρέπει όλα αυτά τα χρήματα να δοθούν στα παιδιά που έχουν ανάγκη, να υπάρχουν προϋποθέσεις και κανόνες. Στις εστίες πρέπει να υπάρχει η σωστή διάθεση με βάση τις ανάγκες.

Βέβαια, αν λειτουργεί η εστία, αν λειτουργεί η εστίαση και δίνονται σ' αυτούς που πρέπει, δεν θα χρειάζεται να έχουμε ούτε τις μετεγγραφές, ούτε να έχουμε αυτήν την αναστάτωση και τα πολύ δύσκολα προβλήματα που δημιουργούνται από τις μετεγγραφές και τη μετακίνηση κάθε χρόνο, γιατί θα υπάρχουν πραγματικά κριτήρια και υποστήριξη των σπουδών.

Μέσα σε μια εποχή εξαιρετικά δύσκολη, ο Πρωθυπουργός, στο κέντρο μιας πραγματικής καταιγίδας πρωτοφανούς για τη χώρα και σε πείσμα του δόγματος «όχι τώρα, όχι εμείς, άστο για αργότερα», αποφάσισε, πέρα από το μνημόνιο και πέρα από όλες τις δεσμεύσεις που έχουμε, να ξεκινήσει μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές με πρώτη την παιδεία.

Κύριε Ζιώγα, συμφωνώ μαζί σας. Όλα αυτά ήταν στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Τα είχαμε συζητήσει πριν τις εκλογές και δεν έχουν καμμία σχέση με το μνημόνιο. Είναι, επομένως, μια επιλογή του κόμματός μας να προχωρήσει στο χώρο της παιδείας, χωρίς να φοβηθεί το πολιτικό κόστος και με στόχο να έχουμε αυτό που είπε ο κ. Τσίπρας, να έχουμε την επόμενη μέρα ένα πανεπιστήμιο που δεν έχει σχέση με το σημερινό.

Σ' αυτήν την προσπάθεια θα έχουμε μαζί μας πρωτοπόρους καθηγητές, ακαδημαϊκούς, οι οποίοι είναι στην κορυφή της παγκόσμιας γνώσης και οι οποίοι, βεβαίως, υποστηρίζουν το νομοσχέδιο. Θα έχουμε μαζί μας όλη τη φοιτητική νεολαία, της οποίας το πρόβλημα δεν είναι η διανομή της εξουσίας μέσα στα πανεπιστήμια. Θα έχουμε μαζί μας την ελληνική κοινωνία, η οποία θέλει ένα πράγμα: Πανεπιστήμιο και τεχνολογικό ίδρυμα που θα είναι αυτό που ζητούμε όλοι, ένας φάρος για την οικονομία, την κοινωνία και το μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, την κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος, για δώδεκα λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φοβούμαι ότι για πολλά προβλήματα, στα οποία αναφέρθηκε η κυρία Υπουργός, που αντιμετωπίζει σήμερα η ανώτατη εκπαίδευση της πατρίδας μας, την κύρια ευθύνη, κυρία Υπουργέ, τη φέρει η παράταξή σας. Και τούτο γιατί; Το 1993 ακυρώσατε θεσμούς που είχε προωθήσει ο ν. 2083/1992 επί Υπουργίας του κ. Σουφλιά, οι οποίοι κινούνταν προς την κατεύθυνση που εσείς σήμερα -τουλάχιστον στα λόγια- διακηρύττετε.

Προβλεπόταν ρύθμιση για τους αιώνιους φοιτητές με την καθιέρωση δύο κύκλων σπουδών. Προβλεπόταν υποχρέωση κατάρτισης εσωτερικού κανονισμού στα πανεπιστήμια. Υπήρχαν διατάξεις για την αξιολόγηση, για την έρευνα. Δημιουργήθηκαν μεταπτυχιακές σπουδές. Προβλέπονταν οι τετραετείς προγραμματισμοί για τη χρηματοδότηση των ιδρυμάτων. Η φοιτητική μέριμνα καθιερώθηκε. Ιδρύθηκε το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

Τις περισσότερες απ' αυτές τις διατάξεις το ΠΑΣΟΚ το 1993 τις ακύρωσε, σταματώντας μια σημαντική προσπάθεια πριν από

δεκαοχτώ χρόνια για την αναβάθμιση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της πατρίδας μας, για τον εκσυγχρονισμό τους. Από το 2004 και ύστερα, το 2007, το 2005 δεν δώσατε τη συναίνεσή σας σε κανένα σχέδιο νόμου που ψηφίσαμε και καθιέρωνε σημαντικές αλλαγές για τη βελτίωση του θεσμικού πλαισίου των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Το νόμο για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα επί Υπουργίας της κ. Γιαννάκου, που θέσπιζε ξανά τους τετραετείς προγραμματισμούς, την αντικειμενική κατανομή της χρηματοδότησης των ιδρυμάτων με αλγόριθμο, τη μία θητεία των πρυτανικών αρχών, τη ρύθμιση του θέματος των αιωνίων φοιτητών, γιατί τον καταψηφίσατε; Γιατί καταψηφίσατε το σχέδιο νόμου για την αξιολόγηση, που για πρώτη φορά εισήχθη στην πατρίδα μας και στην ανώτατη εκπαίδευση και έχει βοηθήσει σημαντικά;

Σήμερα επαναλαμβάνετε πολλές από αυτές τις διατάξεις στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, όπως είναι ο τετραετής προγραμματισμός, ο εσωτερικός κανονισμός, μολονότι υπάρχει το π.δ. 160/2008, με το οποίο υπάρχει πρότυπος εσωτερικός κανονισμός για όλα τα ιδρύματα και τρόπος κατανομής των κονδυλίων με σχετικό αλγόριθμο.

Θα ήθελα, όμως, να επισημάνω ότι αυτό το διάστημα δεν έχει προχωρήσει επαρκώς η αξιολόγηση με κίνδυνο, εάν δεν έχει ολοκληρωθεί του χρόνου η εξωτερική αξιολόγηση, να απολέσουμε πολλά εκατομμύρια ευρώ από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν εφαρμόστηκαν οι τετραετείς προγραμματισμοί για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Πάγωσαν οι όποιοι διορισμοί προσωπικού, μελών ΔΕΠ στα πανεπιστήμια και δεν εγκρίνονται τα μεταπτυχιακά προγράμματα.

Είπατε ότι είστε υπέρ της αριστείας. Γιατί καταργήσατε τη βάση του 10; Είναι κάτι που οδήγησε σε φαινόμενα, υποψήφιοι με βαθμούς 2 και 3 να εισάγονται σε ανώτατες σχολές. Εμείς είμαστε ουσιαστικά και πρακτικά υπέρ της αριστείας, της διεθνοποίησης, της αξιολόγησης, της κοινωνικής λογοδοσίας των ελληνικών ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Πράγματι, στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης πρέπει να εξαλειφθούν όλες οι αγκυλώσεις, οι παθογένειες, να δοθεί έμφαση στη διεπιστημονικότητα, στην επιστημονική καινοτομία, για να συνεχιστεί η πορεία αναβάθμισης των ιδρυμάτων μας που ξεκίνησε το 2004. Δεν είναι σωστό για τα πανεπιστήμια να επιχειρείται η δυσφήμηση των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, απαξιώνοντας και μηδενίζοντας συνολικά την ακαδημαϊκή κοινότητα, όπως προκύπτει από τη δημόσια δήλωση του κυρίου Πρωθυπουργού ότι τα πανεπιστήμιά μας είναι β' κατηγορίας.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τρία ελληνικά πανεπιστήμια βρίσκονται ανάμεσα στα πεντακόσια καλύτερα του κόσμου -το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο έχει καταταγεί δέκατο μεταξύ των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων- και ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια και ΤΕΙ είναι αυτά που παράγουν το 75% του ερευνητικού προϊόντος στην πατρίδα μας.

Πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη και να μην απαξιώνουμε τα ελληνικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τους Έλληνες καθηγητές και να μην παραβλέπουμε το σημαντικό ρόλο που επιτελούν στην πατρίδα μας.

Είναι σαφές ότι πρέπει να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα, πρέπει να γίνει μία περαιτέρω προσπάθεια αλλαγών προς την κατεύθυνση της περαιτέρω βελτίωσης του θεσμικού πλαισίου, της βελτίωσης της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης, για να εξασφαλιστεί το άνοιγμα των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στην κοινωνία, στην οικονομία, στη διεθνοποίηση και στην αποδοτική αξιολόγησή τους.

Τα ελληνικά πανεπιστήμια και ΤΕΙ χρειάζονται ρυθμίσεις που θα θωρακίζουν και δεν θα αποδομούν το δημόσιο και ακαδημαϊκό χαρακτήρα τους. Οι βασικοί μας άξονες είναι ότι η εκπαίδευση, η ανώτατη εκπαίδευση αποτελεί πολύτιμο δημόσιο αγαθό και πρέπει να διαφυλαχθεί η αυτοδιοίκηση των ιδρυμάτων. Πρέπει να αναπτυχθεί και να βελτιωθεί η σχέση εμπιστοσύνης των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με την κοινωνία, να εφαρμοστούν οι αρχές της κοινωνικής λογοδοσίας. Η διοίκηση πρέπει να γίνεται με στόχο την αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών, καθώς και την εξυπηρέτηση του γενικότερου οικονομικού και κοινωνικού συμφέροντος.

Η μεταρρύθμιση στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης προς την κατεύθυνση της περαιτέρω αναβάθμισης της ποιότητας των σπουδών είναι, πράγματι, αναγκαία. Για να εφαρμοστεί, όμως και να επιτύχει, πρέπει να είναι ριζική, αλλά να είναι και ρεαλιστική και εφαρμόσιμη. Ειδάλλως κινδυνεύει να μείνει στα χαρτιά, προκαλώντας αναστάτωση στο χώρο των πανεπιστημίων, των ΤΕΙ και στο μέλλον των νέων παιδιών.

Το σχέδιο νόμου μοιάζει να αντιμετωπίζει, σε ό,τι αφορά τα θέματα του μοντέλου διοίκησης, τα ελληνικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ως θεσμούς μιας νεόκοπης χώρας που για πρώτη φορά ιδρύει πανεπιστήμια και ΤΕΙ.

Παραβλέπει όλες τις υφιστάμενες δομές λειτουργίας των ιδρυμάτων και είναι σαν να νομοθετεί σε θεσμικό κενό. Έχει δημιουργηθεί αναστάτωση στο χώρο των ιδρυμάτων, γιατί πολλές από τις ρυθμίσεις θα δημιουργήσουν προβλήματα στη λειτουργία των ιδρυμάτων και δεν θα μπορέσουν τα ιδρύματα να ανταποκριθούν.

Ουσιαστικά, το σχέδιο νόμου είναι μια προσπάθεια να μετατεθούν τα προβλήματα χρηματοδότησης και στρατηγικής των ΑΕΙ στα ίδια τα ιδρύματα αποκλειστικά, χωρίς όμως να εξασφαλίζει η Κυβέρνηση τα αυτονόητα, τα προαπαιτούμενα, δηλαδή εφαρμογή υφιστάμενης νομοθεσίας, επαρκές ύψος χρηματοδότησης, ενίσχυσή τους με τους ήδη εκλεγμένους επιστήμονες.

Κυρία Υπουργέ, εμείς είμαστε αντίθετοι στην κατεδάφιση των πάντων και στην αποδόμηση του αυτοδιοίκητου των ΑΕΙ, στο ρόλο και στις αρμοδιότητες του συμβουλίου ως οργάνου διοίκησης, στη μη εκλογή των πρυτανικών αρχών από το φυσικό τους χώρο που είναι η ακαδημαϊκή κοινότητα, στην κατάργηση του τμήματος ως βασικής ακαδημαϊκής μονάδας στη μείωση της διάρκειας σπουδών, στην υποβάθμιση των ΤΕΙ με την κατάργηση των ερευνητικών εργαστηρίων που προβλεπόταν σε νόμο του 2009 και στη μη δυνατότητα εκπόνησης κάτω από προϋποθέσεις εξωτερικής αξιολόγησης προγραμμάτων διδακτορικών σπουδών.

Είμαστε αντίθετοι στις μεταβατικές διατάξεις που δεν δίνουν τον επαρκή χρόνο προσαρμογής των ιδρυμάτων. Για παράδειγμα, ο προϋπολογισμός για το 2012 θα υπάρξει μετά το Φεβρουάριο-Μάρτιο του 2012, δηλαδή μετά την εκλογή του νέου διοικητικού συμβουλίου. Δηλαδή, πώς θα χρηματοδοτούνται τα ιδρύματα μέχρι τότε; Γιατί δεν αφήνετε ένα μεγαλύτερο μεταβατικό περιθώριο;

Είμαστε αντίθετοι στις επταμελείς επιτροπές για την εκλογή των καθηγητών και την κατάργηση των τριανταμελών εκλεκτορικών σωμάτων με συμμετοχή και εξωτερικών εκλεκτόρων. Μ' αυτόν τον τρόπο, με μικρό εκλεκτορικό σώμα, αυξάνουμε τις εξαρτήσεις και τα φαινόμενα διαπλοκής.

Είμαστε αντίθετοι, επίσης, στην κατάργηση των ενιαίων κριτηρίων εκλογής μέλους ΔΕΠ με τα ίδια κριτήρια σε όλα τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της πατρίδας μας.

Πριν κλείσω, θα ήθελα να κάνω κάποιες συγκεκριμένες παρατηρήσεις για το νέο μοντέλο διοίκησης που εισάγετε, για το οποίο έχουμε ριζικές διαφωνίες, όπως εκφράστηκαν από τον εισηγητή μας κ. Σπηλιωτόπουλο. Θεωρούμε ότι η λειτουργία του συμβουλίου δεν εξασφαλίζει την ομαλή και εύρυθμη λειτουργία των ιδρυμάτων, διότι δημιουργείται ένα δυαδικό μοντέλο διοίκησης, το οποίο θεωρούμε ότι θα προκαλέσει προβλήματα στην αποτελεσματική και εύρυθμη λειτουργία των ιδρυμάτων.

Το συμβούλιο, πρέπει να έχει ελεγκτικό και εποπτικό ρόλο και να μη δρα σε αντικατάσταση των αυτοδιοικητικών και εκλεγμένων οργάνων των ιδρυμάτων. Οι διοικητικές αρμοδιότητες πρέπει να ανήκουν στη σύγκλητο, στα πανεπιστήμια, στη συνέλευση στα ΤΕΙ που αποτελούν τα ανώτατα όργανα διοίκησης. Όσο το συμβούλιο δεν περιορίζεται σε ελεγκτικό ρόλο και σε έλεγχο αποτελεσματικότητας και έχει διοικητικά καθήκοντα, θα υπάρχει μία μόνιμη διαρχία που δεν θα βοηθήσει στην εύρυθμη λειτουργία των ιδρυμάτων.

Η ένστασή μας είναι και για τον ορισμό του πρύτανη. Ο πρύτανης –και ο πρόεδρος των ΤΕΙ- είναι το σύμβολο της ακαδημαϊκής κοινότητας, ο εκπρόσωπος των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Αυτός είναι ένας ακαδημαϊκός θεσμός με μεγάλη ιστορία, με κύρος και αίγλη. Πώς μπορεί ο πρύτανης να διορίζε-

ται για να εκπροσωπήσει την πανεπιστημιακή κοινότητα και να διοικήσει ένα δημόσιο οργανισμό που αυτοδιοικείται πλήρως, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 5 του Συντάγματος, χωρίς όμως να είναι μέλος του ιδρύματος, χωρίς να έχει εκλεγεί από την κοινότητα, την οποία υποτίθεται ότι εκπροσωπεί; Δεν μπορεί ο Πρύτανης να αποτελεί τον εντολοδόχο του Συμβουλίου ούτε να εξαρτάται απ' αυτόν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε δύο λεπτά ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η εκλογή των πρυτανικών αρχών, των πρυτάνεων, των αντιπρυτάνεων και των κοσμητόρων πρέπει να γίνεται από το φυσικό τους χώρο, δηλαδή από την ακαδημαϊκή κοινότητα και, αν θέλουμε, τότε να βάλουμε διάταξη στάθμισης της ψήφου, ώστε να μην υπάρχει το φαινόμενο που αναφέρατε πιο πριν και να συνδυάζεται, βεβαίως, με υποχρέωση λογοδοσίας.

Φοβούμαι ότι με τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου ενδέχεται να ενισχυθεί κι όχι να περιοριστεί η αδιαφάνεια στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Γιατί; Γιατί θα έχουμε συμμετοχή στο συμβούλιο προσώπων που δεν ανήκουν στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Γιατί έχουμε εγγυήσεις ότι έτσι θα διασφαλίζεται η διαφάνεια και η αξιοκρατία και δεν θα έχουμε περισσότερες εξαρτήσεις του συμβουλίου από άτομα και ομάδες εκτός του πανεπιστημιακού χώρου.

Το μοντέλο αυτό διοίκησης που προτείνει το νομοσχέδιο δεν είναι μόνο δημοκρατικά ελλειμματικό αλλά είναι και διοικητικά ατελέσφορο. Κι εδώ επιμένουμε, είναι διοικητικά ατελέσφορο. Στην ουσία αποτελεί την καλύτερη συνταγή για να περάσουμε από το γερασμένο αυτοδιοίκητο σε ένα ταραχώδες αδιοίκητο των ιδρυμάτων μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προβλήματα αδιαφάνειας και διαφθοράς δεν αντιμετωπίζονται με την απαξίωση όλων των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας και με τα μοντέλα αυτά της διοίκησης και τη συρρίκνωση της εσωτερικής δημοκρατίας. Απαραίτητη είναι η θέσπιση σαφών και αντικειμενικών κανόνων χωρίς εξαιρέσεις που να συνδυάζονται με την υποχρέωση λογοδοσίας και αξιολόγησης όλων ανεξαιρέτως των οργάνων των ΑΕΙ. Έτσι όπως είχαμε εισάγει τη χρηματοδότηση με τον αλγόριθμο, με αντικειμενικά στοιχεία δεν μπορούσε κανείς να έρθει και να πει «δώσε μου παραπάνω χρήματα» τα οποία δεν τα χρειαζόταν ένα ίδρυμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτούς τους κανόνες τους προτείνουμε και τους έχουμε καταθέσει και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και σε κάθε ευκαιρία και καλούμε την Κυβέρνηση να τους υιοθετήσει, για να προχωρήσουμε, πράγματι σε μία αλλαγή του τρόπου λειτουργίας των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, να οδηγηθούμε στην αναβάθμιση των ΑΕΙ, για να έχουν οι νέοι της πατρίδας μας μία καλύτερη προοπτική σε αυτήν τη δύσκολη οικονομική συγκυρία που διανύουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Σπυρίδωνα Ταλιαδούρο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Σπυρίδων Χαλβατζής, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με κάθε ευκαιρία τα τελευταία χρόνια, Κυβέρνηση, Υπουργοί και άλλα στελέχη της αστικής τάξης φωνάζουν και συχνά κραυγάζουν μονότονα, γράφουν άρθρα, κάνουν ομιλίες, παρεμβάσεις στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ποια η επωδός «Τα κόμματα έξω από τα πανεπιστήμια». Η κυρία Υπουργός στην προχθεσινή συνέντευξή της ήταν σαφής «Έξω τα κόμματα και οι παρατάξεις από τα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα».

Η επιδίωξη είναι επίσης σαφής. Η κυρίαρχη αστική ιδεολογία, η κυβερνητική πολιτική, η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μονοπωλίων να είναι μόνη της και να εκδιωχθεί η μαρξιστική, ελληνιστική αντίληψη, η άποψη, πρόταση, θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Γιατί έτσι πιστεύετε ότι μπορεί η εκάστοτε κυβέρνηση να προωθεί την αντιδραστική της κατεύθυνση, να τσακίζει δικαιώματα σαν οδοστρωτήρας, να τσαλαπατά ανθρώπους ιδέες και οτιδήποτε άλλο, να υποβαθμίζει σπουδές, να αποκλείει τα παιδιά της εργατικής τάξης από την ουσιαστική μόρφωση και γνώση, να συρρικνώνει τα δικαιώματα των εργαζομένων στα πανεπιστήμια, στα ΤΕΙ και βεβαίως να προχωράει ακάθεκτη να καταργεί το άσυλο και κάθε κατάκτηση του λαϊκού κινήματος των προηγούμενων δεκαετιών.

Κύριοι της Κυβέρνησης και κυρία Διαμαντοπούλου, αυτή η αλαζονεία, η αμετροέπεια, ο αυταρχισμός, αλλά ταυτόχρονα και η υποκρισία σας, αυτά τα φερμπότεν εκφράστηκαν και στο παρελθόν και όσοι έζησαν στο παρελθόν τα θυμούνται. Εκφράστηκαν και τότε που ο λαός ήταν αλυσοδεμένος. Ωστόσο θα ήθελα να σας προειδοποιήσω ότι κανένας δεν ευτύχισε από όλους αυτούς οι οποίοι πήραν καταναγκαστικά, αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα, απαγορεύσεις και ανάλογες αποφάσεις, να δει την υλοποίηση τους στη ζωή.

Εάν η Κυβέρνηση και η Υπουργός πιστεύει ότι έχοντας τη στήριξη της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ και άλλων προθύμων εκτός του Κοινοβουλίου, να επιβάλλει αυτή την τρομοκρατία για να υλοποιήσει επιλογές φανερών και μυστικών διεθνών ιμπεριαλιστικών κέντρων, εμείς απλά προειδοποιούμε ότι είναι: «βαθιά νυχτωμένη».

Και γιατί όλη αυτή η συζήτηση για τη μη εφαρμογή των νόμων; Τον 815 τον θυμούνται οι παλαιότεροι; Θυμούνται, επίσης, το ν. 330; Θυμούνται οι παλαιότεροι και αυτό που είχε αναφέρει ο τότε Υπουργός Εργασίας, πριν από τριάντα πέντε χρόνια, ο οποίος είχε καταργήσει την πάλη των τάξεων, ότι πολλά απ' αυτά δεν υλοποιήθηκαν.

Εμείς απλά λέμε ότι το αγωνιστικό κίνημα της νεολαίας, το ταξικό εργατικό κίνημα και ευρύτερα το λαϊκό κίνημα, η πάλη συνολικά του λαού και της νεολαίας θα αποτρέψουν αυτήν την παραπέρα αντιδραστικοποίηση της παιδείας, της εκπαίδευσης, της γνώσης.

Ναι, θέλετε να ανοίξετε διάπλατα πλέον τις πόρτες και των ΑΕΙ και ΤΕΙ στην αγορά, στους επιχειρηματίες, αλλά είναι παγκοίνως γνωστό ότι η σημερινή συλλογική γνώση δεν είναι εμπόρευμα κανενός, καμμιάς κυβέρνησης, καμμιάς πλειοψηφίας. Είναι ο συσσωρευμένος πλούτος της προσπάθειας της ανθρώπινης σκέψης χιλιάδων χρόνων. Και βεβαίως, σήμερα που θεωρείτε ότι όλα πουλιούνται και όλα αγοράζονται και αυτό πρέπει να πουληθεί.

Η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ, αλλά και η Υπουργός τόνισαν: Γιατί στη διοίκηση του πανεπιστημίου να μην συμμετέχει και ένας επιτυχημένος επιχειρηματίας, ένας εφοπλιστής; Πήρατε την απάντηση του συντρόφου μου, του Γιάννη του Ζιώγα, αλλά το επαναλάβατε, κυρία Υπουργέ. Αλήθεια, ένας εφοπλιστής στο Πανεπιστήμιο του Πειραιά, ένας μεγαλοκατασκευαστής στο Πολυτεχνείο, ένας τραπεζίτης στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο, βρείτε και ένα μεγαλοεπιχειρηματία στον τομέα της υγείας που έχει κι εκεί εμπόρευμα και βάλτε τον στην Ιατρική Σχολή και έτσι θα συμπληρωθεί όλο το πάζλ.

Για άλλη μια φορά δόθηκε η δυνατότητα να μιλήσουμε για αντίστοιχα θέματα, για το ρόλο και τη στάση επιχειρηματιών που παίρνουν τις επιχειρήσεις τους, με πατριωτικό τρόπο, τις μεταφέρουν σε γειτονικές χώρες που τα μεροκάματα είναι χαμηλά, παίρνουν και κρατικές επιδοτήσεις και εδώ χτυπάνε «κανόνια», αφήνουν απλήρωτους εργαζομένους και άλλους. Αυτή είναι η αλήθεια.

Όταν λέμε ότι δένετε σήμερα πιο σφιχτά το πανεπιστήμιο με τους επιχειρηματίες, με την αγορά, εσείς υποστηρίζετε ότι το συνδέετε γενικά και αφηρημένα με την κοινωνία. Αλήθεια, δεν γνωρίζετε -επειδή το αναφέρατε κι εσείς- τον πατριωτισμό των εφοπλιστών; Σήμερα, μεσούσης της καπιταλιστικής κρίσης, πάνω από τετρακόσια ογδόντα καράβια χτίζονται στην Κορέα, στην Κίνα και σε άλλες χώρες της Ασίας, γιατί εκεί είναι φτηνά τα μεροκάματα και εδώ στην Ελλάδα χτίζεται μόνο ένα καράβι από Έλληνες εφοπλιστές. Τα υπόλοιπα τα χτίζουν αλλού. Τα χτίζουν εκεί, γιατί έχουν συγκεκριμένα συμφέροντα. Και βεβαίως, πρέπει να το ξαναπούμε ότι εδώ στη χώρα μας, με ευθύνη του ΠΑΣΟΚ, με ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας, απαξιώσατε τα ελληνικά ναυπηγεία, τα υπονομεύσατε και τα δώσατε μπιρ παρά στους Γερμανούς.

Και δώσατε εικοσαπλάσιες και παραπάνω παραγγελίες –ζεστό χρήμα- στους Γερμανούς για να κατασκευάσουν πολεμικά καράβια στα ναυπηγεία, τα οποία είχατε πουλήσει σε εξευτελιστική τιμή. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Το κεφάλαιο –το ξανά λέμε- δεν έχει πατρίδα. Πατρίδα και θεός του είναι το κέρδος. Με αυτήν την έννοια λέμε ότι αφού θεός του και πατρίδα του είναι τα κέρδη και η στυγνή εκμετάλλευση των εργαζομένων, μεθαύριο ο εφοπλιστής θα εκπροσωπεί τα συμφέροντα της τάξης του στο πανεπιστήμιο και όχι το λεγόμενο από σας δημόσιο πανεπιστήμιο.

Υπάρχουν ασφαλώς δευτερεύοντα διαδικαστικά ζητήματα με τα οποία η Νέα Δημοκρατία διαφωνεί. Είναι φυσικό να υπάρχουν διαφοροποιήσεις σε πράγματα που δεν είναι ουσιαστικά. Στο κύριο, στο χαρακτήρα που δίνει το νομοσχέδιο, στη νέα κατάσταση για τα πανεπιστήμια, η Νέα Δημοκρατία είναι απολύτως σύμφωνη. Ο κ. Μπεκίρης ήταν αποκαλυπτικότατος. Σε μερικά στοιχεία υπερακόντισε την κυβερνητική πολιτική. Και επειδή συμφωνεί στην ουσία η Νέα Δημοκρατία, προσπαθεί να υπερτονίζει τα δευτερεύοντα, επειδή βεβαίως υπάρχει ο λαός και οι εργαζόμενοι.

Ο λαός κατά την άποψη της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ θα πρέπει κάπως να δει αυτές τις κοκορομαχίες. Και αυτές υπερπροβάλλονται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για να παρουσιάσουν δήθεν διαφορές ανάμεσα στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και στη Νέα Δημοκρατία. Η συναίνεση καλά κρατεί. Αυτό κατά την άποψή μας πρέπει να βλέπουν οι εργάτες και όλοι οι εργαζόμενοι και να βγάζουν πολιτικά συμπεράσματα.

Ο κ. Βορίδης ήταν επίσης πολύ αποκαλυπτικός. Μίλησε για την ουσία του νομοσχεδίου και των στόχων του. Μίλησε για το πώς θα κυριαρχήσει η αστική ιδεολογία απόλυτα. Και φυσικά, η αστική ιδεολογία και η πολιτική πρακτική της κυριαρχεί παντού.

Η Κυβέρνηση με λεκτικούς ακροβατισμούς προσπαθεί να κρύψει την ουσία και τους κεντρικούς στόχους του νομοσχεδίου. Αυτή την ουσία και τους στόχους σας υπερψηφίζει το κόμμα του ΛΑΟΣ. Δικαίωμά του. Το ψηφίζει γιατί συμφωνεί με τις ιδέες του.

Ναι, κυρία Διαμαντοπούλου, αυτό το νομοσχέδιο ανατρέπει όλα όσα υπάρχουν, όλα όσα έχουν μείνει από το δημόσιο πανεπιστήμιο, το οποίο ιδιωτικοποιείται πλήρως.

Και μιλάτε συχνά για άθλια κατάσταση, για συναλλαγές, για υποβάθμιση, για μυστικά ορατά και αόρατα τεκταινόμενα στα πανεπιστήμια. Μα, ποιος κυβερνάει από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα; Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Ποιος διαμόρφωσε τη σημερινή κατάσταση; Έχετε την πρώτη και βασική ευθύνη.

Υπάρχουν πολλά ζητήματα που μπορεί να πει κάποιος. Είναι αλήθεια ότι ο νέος νόμος πλαίσιο εντάσσεται πραγματικά, όπως το παραδέχθηκε και η κυρία Υπουργός, μέσα σε όλα. Ναι, δεν έχει καμμία σχέση με την τρόικα και το μνημόνιο, γιατί υπάρχουν και διάφοροι που το υποστηρίζουν αυτό. Είναι μέσα στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, είναι μέσα στην πολιτική του. Και βεβαίως όλα όσα γίνονται σήμερα, όλες αυτές οι ανατροπές και ο ακρωτηριασμός δικαιωμάτων, ελευθεριών, μισθών, μεροκάματων, συλλογικών συμβάσεων, όλα ήσαν μέσα στο πρόγραμμα κι αυτό ακριβώς σήμερα υλοποιείτε.

Το υλοποιείτε γιατί θέλετε να διαμορφώσετε το νέο πανεπιστήμιο, γιατί θέλετε να αντιγράψετε ή γιατί θέλετε να μεταφράσετε όλες τις επιλογές, επιταγές και κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μονοπωλίων. Γι' αυτό κωδικοποιείτε σήμερα όλους τους νόμους και τους νόμους που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία.

Το σχέδιο νόμου πραγματεύεται ουσιαστικά πράγματα, αυτά τα οποία κι εσείς είχατε στο προεκλογικό σας πρόγραμμα, όπως ανέφερε ο εισηγητής μας. Σήμερα προχωράτε βήματα μπροστά και ανοίγετε νέους χώρους για την επιχειρηματική δράση. Ταυτόχρονα υποβαθμίζετε τα πτυχία για την πλειοψηφία των φοιτητών γιατί αυτές είναι σήμερα οι ανάγκες του κεφαλαίου. Φυσικά έχετε και τα κέντρα αριστείας τα οποία θα αναβαθμίσουν τη λειτουργία τους, τις υποδομές τους, τα πτυχία τους για να διαμορφώνουν το επιστημονικό δυναμικό που είναι απαραίτητο για το κεφάλαιο, που είναι απαραίτητο για την εξουσία των μονοπωλίων.

Τέλος, κατά την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας η παιδεία, η εκπαίδευση, η γνώση δεν είναι και δεν πρέπει να μετατραπεί σε εμπόρευμα που το αγοράζει αυτός που έχει να πληρώσει. Το θέμα παιδεία αφορά κατ'εξοχήν τον άλλο δρόμο ανάπτυξης που έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία. Η παιδεία, η επιστήμη λύνει προβλήματα του λαού, αξιοποιεί πλήρως το παραγωγικό και γενικότερα το ανθρώπινο δυναμικό για την ικανοποίηση των υλικών, πνευματικών και πολιτιστικών αναγκών του λαού.

Σήμερα υπάρχουν οι αντικειμενικές δυνατότητες και προϋποθέσεις ώστε η επιστήμη και η τεχνική έρευνα να τεθούν, πράγματι, στην υπηρεσία των λαϊκών αναγκών κι όχι να υπηρετούν τα μονοπώλια. Μπορούν δηλαδή σήμερα να συνεισφέρουν στα πάντα όπως στην καταπολέμηση των ασθενειών και φυσικά στην επιμήκυνση του χρόνου ζωής. Μπορεί η επιστήμη να αξιοποιηθεί για την εκμηδένιση των εργατικών ατυχημάτων. Μπορεί να απαλύνει το μόχθο του εργάτη με τη μείωση του εργάσιμου χρόνου. Μπορεί να βοηθήσει στην προστασία του περιβάλλοντος, στη διαμόρφωση ολοκληρωμένων και ελεύθερων προσωπικοτήτων.

Η πρόταση του ΚΚΕ για ενιαία ανώτατη εκπαίδευση, δημόσια και δωρεάν, δεν αφορά το αύριο. Έρχεται αυτή η πρόταση να απαντήσει στο σήμερα και από την πλευρά των προϋποθέσεων αλλά και από την πλευρά των λαϊκών αναγκών.

Κλείνω υπενθυμίζοντας ότι εσείς, κυρία Υπουργέ, κύριοι της Κυβέρνησης, θεωρείτε ότι θα πορεύεστε ανέφελα στο δρόμο αυτής της κατεύθυνσης της αντεργατικής και αντιλαϊκής πολιτικής. Μιλήσατε για το σήμερα. Ναι, άλλαξαν οι συσχετισμοί, αλλά οι συσχετισμοί δεν είναι κοκαλωμένοι. Οι συσχετισμοί αλλάζουν.

Ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αγωνιζόμαστε για μια άλλου τύπου ανάπτυξη. Σ' αυτήν την άλλου τύπου ανάπτυξη θα υπάρξει και ένα άλλο πανεπιστήμιο που θα υπηρετεί τις πραγματικές λαϊκές ανάγκες, μια άλλου τύπου ανάπτυξη που θα ακολουθεί και θα εφαρμόζει τη λαϊκή οικονομία για να μπορέσουν να ικανοποιηθούν πλήρως οι υλικές και πολιτιστικές ανάγκες του συνόλου των εργαζομένων του λαού. Αυτό φυσικά θα προωθείται, θα υλοποιείται με μία άλλη εξουσία, μια λαϊκή εξουσία και βέβαια τότε θα ανθίσει, πράγματι, ολόπλευρα και πολύμορφα και το ελληνικό πανεπιστήμιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Σπύρο Χαλβατζή, κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι ο συνάδελφος κ. Δημήτριος Κρεμαστινός ζητά ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μέρες τώρα παρακολουθούμε διά του Τύπου ένα διάλογο μεταξύ της πανεπιστημιακής κοινότητας, του Υπουργείου και άλλων τινών ενδιαφερομένων. Χωρίς κανένα πάθος, λοιπόν, προσπαθήσαμε στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό να αποκωδικοποιήσουμε τα βασικά σημεία της οξείας, πράγματι, κριτικής που δέχεται το νομοσχέδιο για να δούμε αν αντέχουν τη βάσανο της αληθείας.

Πρέπει να σας πω ότι μελετώντας τις απόψεις των επικριτών του νομοσχεδίου και το ίδιο το νομοσχέδιο επισημάναμε ότι οι επικριτές δομούν ένα λόγο που στηρίζεται -επιτρέψτε μου τη λέξη- σε μύθους. Για να δούμε, λοιπόν, τους μύθους αυτούς και την πραγματική σε αντιδιαστολή κατάσταση πραγμάτων. Αρχίζω από τα απλά.

Μύθος πρώτος: Έβγαιναν κάποιοι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι και διατείνονταν ότι ο πρύτανης θα είναι αλλοδαπός. Ουδέν αναληθέστερο. Ο πρύτανης θα είναι καθηγητής πρώτης βαθμίδος, θα προέρχεται από πανεπιστήμιο του εσωτερικού ή του εξωτερικού, θα έχει την ελληνική ιθαγένεια και θα ομιλεί άριστα την ελληνική γλώσσα. Άρα προς τι η κατηγορία περί αλλοδαπού πρυ-

τάνεως; Μύθος λοιπόν. Οι λεπτομέρειες του νομοσχεδίου καταρρίπτουν τους μύθους που θα ακούσετε και στη συνέχεια.

Δεύτερος μύθος: Ο μύθος της χειραγώγησης του δεκαπενταμελούς συμβουλίου της διοίκησης από μια μικρή ομάδα καθηγητών. Λέει ο μύθος αυτός ότι υπάρχει η δυνατότητα σε κόμματα και φατρίες να εκλέξουν τους οκτώ πλέον σήμερα καθηγητές, συν έναν, το φοιτητή, εννιά και στη συνέχεια αυτοί οι χειραγωγούμενοι με τη σειρά τους θα επιλέξουν τα εξωτερικά μέλη του συμβουλίου, άρα θα έχουμε ένα χειραγωγούμενο συμβούλιο.

Ισχύει η επιχειρηματολογία αυτή; Αναληθέστατη πέρα για πέρα. Γιατί; Γιατί πάλι οι επικριτές δεν έχουν δει τη λεπτομέρεια του νομοσχεδίου. Λέει, λοιπόν, το νομοσχέδιο ότι τα εσωτερικά μέλη του δεκαπενταμελούς συμβουλίου εκλέγονται με το σύστημα της ταξινομικής ψήφου. Δηλαδή, μ' ένα περίπλοκο σύστημα ιεραρχικής επιλογής που είναι σχεδόν αδύνατο να ελεγχθεί η σταυροδοσία. Για να ελεγχθεί η σταυροδοσία και να περάσει κομματική γραμμή ή γραμμή φατρίας σε ένα τέτοιο σύστημα ταξινομικής ψήφου θα πρέπει ένα πολύ μεγάλο ποσοστό, άνω του 50%, του εκλογικού σώματος να ψηφίζει συγκεκριμένα πρόσωπα με συγκεκριμένη σειρά. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι μιλάμε για ένα αδύνατο κατασκεύασμα. Δεν μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο.

Βεβαίως, αποσιωπούν ένα σημαντικό γεγονός οι επικριτές που δομούν το λόγο τους πάνω στο μύθο αυτό, ότι οι αποφάσεις του δεκαπενταμελούς αυτού συμβουλίου διοίκησης δεν μπορούν να ελεγχθούν, διότι θέλουν μια πλειοψηφία των 4/5 που σε τελική ανάλυση γίνεται των 2/3. Άρα, λοιπόν, μιλάμε για πολύ μεγάλες πλειοψηφίες που δύσκολα εάν θέλει κάποιος να τις ελέγξει μπορεί να τις πραγματώσει. Εδώ, λοιπόν, καταρρίπτεται και ο δεύτερος αυτός μύθος.

Έρχομαι τώρα σ' έναν τρίτο μύθο, που κάποιοι μετ' επιτάσεως τον προβάλλουν για να θεμελιώσουν την επικριτική τους θέση έναντι του νομοσχεδίου. Λένε: «Τα νόμιμα προσόντα για εκλογή και για εξέλιξη των καθηγητών δεν ορίζονται στο νομοσχέδιο με ενιαίο τρόπο, αλλά επιβάλλονται ad hoc από το συμβούλιο της διοίκησης και μάλιστα σε ειδικές περιπτώσεις καταστρατηγείται και το προαπαιτούμενο της διδακτορικής διατριβής». Μάλιστα.

Για να δούμε λοιπόν, τώρα πώς έχει η αλήθεια που αντικρούει το μύθευμα. Υπάρχουν περιπτώσεις που δεν χρειάζεται το προαπαιτούμενο της διδακτορικής διατριβής; Μάλιστα. Είναι, παραδείγματος χάριν, η περίπτωση της Σχολής Καλών Τεχνών ή της Αρχιτεκτονικής Σχολής. Στον προηγούμενο νόμο υπήρχε αυτό; Υπήρχε η εξαίρεση αυτή; Υπήρχε. Προς τι λοιπόν, η οχλοβοή τώρα;

Έρχομαι, όμως, τώρα στο ενιαίο των προσόντων που απαιτούνται. Πράγματι, το νομοσχέδιο τι κάνει; Θέτει τα βασικά προσόντα, τα κυρίαρχα προσόντα και από εκεί και πέρα το κάθε ίδρυμα μπορεί να προσθέσει «χ» ή «ψ», ό,τι αυτό επιθυμεί, επιπρόσθετα προσόντα, εντάσσοντας τα –προσέξτε- στον οργανισμό του ιδρύματος. Άρα, δεν ισχύει το επιχείρημα για ad hoc νόμιμα προσόντα που επιβάλλει το διοικητικό συμβούλιο, το συμβούλιο της διοίκησης, το δεκαπενταμελές, αλλά για νόμιμα προσόντα που εγκαθίστανται με πάγιο πλέον τρόπο γιατί μπαίνουν στον οργανισμό του ιδρύματος.

Παρεμπιπτόντως, θα έλεγα, κυρία Υπουργέ, ότι μας αδικήσατε γιατί ήμασταν οι πρώτοι που θέσαμε το κυρίαρχο ζήτημα, που παρασιωπήθηκε από όλες τις άλλες πτέρυγες, της βαρύτητας και της σημασίας που έχουν οι οργανισμοί –το φωνάζουμε- των πανεπιστημίων.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Να ζητήσω συγγνώμη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Το κομβικό σημείο, η πεμπτουσία του νομοσχεδίου, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι ούτε τα διοικητικά ούτε τα συμβούλια ούτε οτιδήποτε άλλο. Είναι οι οργανισμοί, γιατί με τους οργανισμούς το νομοσχέδιο δεν τείνει απλώς στο αυτοδιοίκητο, αλλά τείνει στην αυτονομία του πανεπιστημίου. Χρόνια φώναζαν: «Ουσιαστική αυτονομία». Πώς κατοχυρώνεται; Με οργανισμούς. Ε, τους δίνει το νομοσχέδιο τους οργανισμούς. Γιατί λοιπόν, πάλι μεμψιμοιρούμε, τη στιγμή που υπάρχει μια μεγάλη δημοκρατική κατάκτηση μέσω αυτών των οργανισμών;

Απορία της Υπουργού: Γιατί απευθυνόμενη στην Αριστερά -κυρίως στην Αριστερά- ή και σε άλλες δυνάμεις δεν θέτετε αυτό το πρόβλημα; Γιατί απορείτε, κυρία Υπουργέ; Οι άνθρωποι της Αριστεράς εξ ιδιοσυγκρασίας ή ιδεολογίας δεν θέλουν την πολυτυπία στη φυσιογνωμία των πανεπιστημίων. Θέλουν την ισοπεδωτική ομοιομορφία. Είναι η άποψή τους αυτή και είναι θεμιτή. Στην κοινωνία πρέπει να υπάρξει ισοπεδωτική ομοιομορφία προς τα κάτω ή προς τα πάνω -δεν έχει σημασία- ισοπεδωτική ομοιομορφία όμως.

Υπάρχουν όμως, πολιτικές δυνάμεις που δεν θέλουν την ομοιομορφία, αλλά θέλουν τον πλουραλισμό, θέλουν την πολυτυπία, θέλουν, όπως πολύ σωστά είπατε, την ταυτότητα του πανεπιστημιακού ιδρύματος. Όχι όμοιοι, ίσοι σε όλα. Αυτό είναι θάνατος. Αυτό είναι ακινησία. Αυτό είναι αδράνεια, που μας οδήγησε στη σημερινή κατάσταση πραγμάτων.

Βλέπετε, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι αυτοί που κάνουν την κριτική αυτή που σας είπα χάνουν τη μάχη των εντυπώσεων στην κοινή γνώμη. Μη φοβάστε για το πολιτικό κόστος. Ίσα-ίσα δεν θα υπάρχει κανένα πολιτικό κόστος. Η κοινωνία είναι ώριμη γι' αυτές τις αλλαγές. Η φοιτητική νεολαία είναι ώριμη γι' αυτές τις αλλαγές. Το πολιτικό σύστημα είναι ώριμο γι' αυτές τις αλλαγές. Μη φοβάστε λοιπόν, καθόλου για το πολιτικό κόστος.

Χάνουν, λοιπόν, τη μάχη των εντυπώσεων οι επικριτές του νομοσχεδίου, γιατί; Γιατί δεν διάβασαν το νομοσχέδιο. Ή αν το διάβασαν, δεν κατάλαβαν τις λεπτομέρειες. Και επειδή δεν κατάλαβαν τις λεπτομέρειες βάζουν μπροστά στο λόγο τους μυθεύματα. Χάνουν, λοιπόν, τη μάχη των λεπτομερειών, βιώνουν –επιτρέψτε μου να πω- την κόλαση των λεπτομερειών, γιατί έλεγαν ότι στις λεπτομέρειες είναι η κόλαση του νομοσχεδίου. Το αντιστρέφω το επιχείρημα αυτό. Οι ίδιοι βιώνουν την κόλαση των λεπτομερειών.

Επιτρέψτε μου να πω ότι η κριτική που ασκείτε είναι προσχηματική. Να σας πω γιατί είναι προσχηματική. Ήρθαμε σε επαφή ως κόμμα με πανεπιστημιακούς. Τους ρωτήσαμε λοιπόν: «Θέλετε τα δεκαπενταμελή συμβούλια με εξωτερικούς μέσα;». Η απάντηση των πανεπιστημιακών είναι ότι θέλουν. Θέλετε να μειωθεί η επιρροή των φοιτητών στην εκλογή των διοικητικών οργάνων; Θέλουν. Θέλετε τα δεκαπενταμελή διοικητικά συμβούλια να έχουν εποπτικές και ελεγκτικές αρμοδιότητες; Θέλουν. Ξέρετε τι δεν ήθελαν; Δεν ήθελαν τα μονοπρόσωπα όργανα, δηλαδή ο πρύτανης και οι κοσμήτορες να εκλέγονται με έμμεσο τρόπο, από ένα συμβούλιο, ενώ θα έπρεπε να εκλέγονται από το σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας. Ωραία. Έστω, λοιπόν, να αποδεχθούμε αυτό το επιχείρημα. Ρωτώ: Είναι τόσο σημαντικό επιχείρημα αυτό για να έχουμε έναν τέτοιο αμετροεπή λόγο κάποιων –και συγκλήτων ακόμα- που κάνουν λόγο για μη εφαρμογή του νόμου;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Έστω, λοιπόν, ότι βγαίνει η Υπουργός και λέει ότι το κάνει δεκτό. Θα είναι ενδιαφέρον πείραμα αυτό, κυρία Υπουργέ, γιατί μόνο εκεί αντιδρούν. Έστω, λοιπόν, αύριο η Υπουργός -που σκέφτεται το βράδυ ή την πείσατε εν πάση περιπτώσει- λέει ότι το κάνει δεκτό. Θα ψηφίσετε το νομοσχέδιο αύριο; Δεν θα το ψηφίσετε γιατί υπάρχουν αυτές οι ιδεολογικές αγκυλώσεις που έφεραν την Ελλάδα εδώ που την έφεραν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς θεωρούμε ότι η κατάσταση στα πανεπιστήμια δεν είναι πλέον υπερασπίσιμη. Τα δικά μας τα πανεπιστήμια είναι στο τέλος –εκ των τελευταίων, για πέταμα- του καταλόγου της αποδοτικότητας των πανεπιστημίων διεθνώς. Υπάρχουν νησίδες πανεπιστημίων που μπορούν -και έτσι κάνουν και έτσι πράττουν- να έχουν ένα σημαντικότατο έργο, σημαντικότατη προσφορά στην επιστήμη. Γενικά, όμως, η κατάσταση πρέπει να αλλάξει. Δεν πάει άλλο. Τα ελληνικά πανεπιστήμια για χίλιους δύο λόγους –θα το συζητήσουμε και τις επόμενες ημέρες- έχουν απαξιωθεί στη συνείδηση του ελληνικού λαού.

Άρα, λοιπόν, πρέπει να βγούμε από το τέλμα, πρέπει να βγούμε από την ακινησία, πρέπει να βγούμε από την αδράνεια. Τα πανεπιστήμια πρέπει να γίνουν χώρος αριστείας επιτέλους. Πρέπει να γίνουν όχι αγοραίος χώρος, που λέει η Αριστερά, αλλά χώρος διασύνδεσης γνώσης, κοινωνίας και αγοράς. Γιατί; Και απευθύνομαι πάλι στην Αριστερά. Για να καταπολεμηθεί, απλά,

η ανεργία. Δεν μπορώ να το πω πιο απλά. Και βεβαίως για να υπάρξει η σφριγηλότητα, η δύναμη του ανταγωνισμού, της αποτελεσματικότητας και της παραγωγικότητας που πρέπει να αποκτήσει η οικονομία της χώρας μας.

Όλα αυτά που γίνονται, ο νόμος-πλαίσιο, δεν είναι αυτοσκοπός, αγαπητοί συνάδελφοι. Ο κυρίαρχος σκοπός είναι να δημιουργήσουμε έναν τέτοιο μηχανισμό προόδου και ανάταξης της ελληνικής οικονομίας, χρησιμοποιώντας ως μοχλό το πανεπιστήμιο. Εκεί είναι η μεγάλη προσπάθεια.

Άρα, λοιπόν, οι άνθρωποι που επικρίνουν το νομοσχέδιο αυτό, θα πρέπει να απαντήσουν σε ένα ερώτημα που δεν θέτουμε εμείς, δεν θέτει το ΠΑΣΟΚ, δεν θέτουν κάποιοι Βουλευτές, αλλά η ελληνική κοινωνία. Είστε ευχαριστημένοι με τη σημερινή κατάσταση πραγμάτων; Αυτό είναι το ερώτημα. Εάν απαντήσετε ότι είστε ευχαριστημένοι από τη σημερινή κατάσταση πραγμάτων, τότε σεβαστή η αντίθεση, αλλά να απολογηθείτε στον ελληνικό λαό που ζητάει μετ' επιτάσεως να αλλάξει κάτι επιτέλους. Και πολλά πράγματα με το παρόν νομοσχέδιο αλλάζουν προς την ορθή κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξίζει το κόπο να επισημανθεί το ποιοι ακριβώς στηρίζουν τη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και το Υπουργείο στην πρόταση που κατατίθεται σήμερα ως σχέδιο νόμου στη Βουλή για την ανώτατη εκπαίδευση. Ένα κόμμα το κάνει, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, και μάλιστα με φανατισμό.

Τώρα έρχομαι στο Σοσιαλιστικό Κίνημα. Στην Ελλάδα εκφράζονται άραγε από το ΠΑΣΟΚ οι ιδέες για την πρόοδο, για τη δημοκρατία, για τη συμμετοχή, για την αυτενέργεια, για τη δημιουργικότητα, για την αλληλεγγύη, για την ισότητα, για τη δικαιοσύνη και μέσα σε αυτά η παιδεία ως μοχλός και εργαλείο, αλλά και εργαστήριο σύνθεσης όλων αυτών των αξιών και των αγαθών; Πώς μπορεί να συμπίπτουν το ΠΑΣΟΚ και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός; Αυτό πρέπει να το απαντήσει κυρίως το ΠΑΣΟΚ και πρέπει να το απαντήσουν και οι εισηγήτριες, μιας και είναι κυρίες όλες όσες διοικούν το Υπουργείο Παιδείας, αυτού του σχεδίου νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειπώθηκαν πολλά μέχρι τώρα και θα ειπωθούν πολλά, επίσης, στη συνέχεια μέχρι αύριο το μεσημέρι που θα λήξει η συζήτηση και δεν άκουσα μέχρι τώρα μία λέξη, από αυτούς που υποστηρίζουν αυτό το σχέδιο νόμου, αξιολόγησης του ελληνικού πανεπιστημίου. Άκουσα μόνο τον κ. Ροντούλη, πριν από λίγο που μίλησε με τα χειρότερα λόγια. Ώστε έτσι; Αυτά είναι τα ελληνικά πανεπιστήμια; Δεν αξίζουν τίποτα; Δεν έχουν δώσει πληθώρα, χιλιάδες ανθρώπων, οι οποίοι δεν αντιμετωπίζουν το παραμικρό πρόβλημα σε όλα τα πανεπιστήμια του κόσμου να κάνουν καριέρα, να ενσωματωθούν, να ενταχθούν στα εκπαιδευτικά συστήματα όλου του πλανήτη, να μπορούν να έχουν ισότιμη αντιμετώπιση; Ποιος τα παρήγαγε αυτά; Δεν τα παρήγαγε το ελληνικό πανεπιστήμιο;

Δεν αξιολογείται, λέει, στους διεθνείς κώδικες αξιολόγησης. Ξέρετε κάθε κώδικας τι περιλαμβάνει, κύριε συνάδελφε, όταν το λέτε αυτό; Υπάρχουν κώδικες που πραγματικά έρχονται από τα τελευταία τα ελληνικά πανεπιστήμια, γιατί δεν έχουν νομπελίστες. Αν είχαμε βάλει τον Ελύτη και τον Σεφέρη θα ήταν.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν είναι στην κάστα. Πώς να μπει; Αφού δεν είναι στη συντεχνία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δύο λεπτά, θα σας απαντήσω αμέσως. Η κάστα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μη διακόπτετε τον ομιλητή, παρακαλώ!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Θα σας απαντήσω αμέσως. Θα πάρετε την απάντησή σας από αυτό που θα πω.

Όντως, κάθε χώρα έχει το εκπαιδευτικό της σύστημα και μέσα σε αυτό πρέπει κάποιος να αξιολογεί πού χωλαίνει, πού θέλει βελτίωση, πού θέλει στήριξη, πού θέλει λύση παθογενειών και υπέρβαση. Όλα αυτά πρέπει να συζητούνται διαρκώς. Αλλά ξέρετε, η μάχη που δίνεται σήμερα δεν είναι η μάχη του ελληνικού πανεπιστημίου με το αμερικάνικο ή το αγγλικό ή το γαλλικό. Αυτό είναι μια ψευδής εικόνα. Είναι η διεθνής μάχη που δίδεται σε όλα τα πανεπιστήμια του κόσμου και σε όλες τις χώρες του κόσμου για το δημοκρατικό, κοινωνικό, προοδευτικό ή για το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο. Αυτό είναι το δίπολο και η Ελλάδα έχει καθυστερήσει πολύ όταν τώρα πια σε πάρα πολλές «ανταγωνίστριες» χώρες –δεν χρησιμοποιώ εγώ αυτή τη λέξη- έχουν φανεί οι συνέπειες.

Η έκκληση των χιλίων πανεπιστημιακών από όλο τον κόσμο στην οποία αναφέρθηκε η κυρία Υπουργός, και θύμωσε κιόλας, γιατί λέει ότι λένε ψέματα -εγώ διαβάζω το κείμενο που έχω προς τον Πρωθυπουργό, ότι η μεταρρύθμιση θα κλονίσει την ερευνητική και διδακτική προοπτική των ελληνικών πανεπιστημίων και θα επιφέρει ένα ακόμη πλήγμα στην ελληνική κοινωνία και οικονομία και ότι η κατεύθυνση του προτεινόμενου νομοσχεδίου είχε καταστροφικές συνέπειες στην ανώτατη εκπαίδευση όπου εφαρμόστηκε- ακριβώς αυτό που λέω πριν υποδηλώνει και το υπογράφουν...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Πώς το ξέρουν ποια είναι η κατεύθυνση;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Πώς το ξέρουν;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Όπως σας είπα εγώ, υπάρχει ένα κείμενο που ενημερώνει τους ενημερώνει για το πού πάει το ελληνικό πανεπιστήμιο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Όχι, κυρία Υπουργέ, κάνετε λάθος. Η διεθνοποίηση έχει πολλά κακά. Ο Τσόμσκι και ο Ζίζεκ...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Έχετε μεταφράσει...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: ...έχουν έρθει και στην Ελλάδα πολλές φορές.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Μελέτησαν το νόμο;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Μην μου απαντάτε έτσι, κυρία Υπουργέ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Θέλω να μου απαντήσετε εσείς...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ενδεχομένως δεν μελέτησαν το νόμο ούτε τα άρθρα του προφανώς. Θα ήθελα, όμως, από εσάς να μην αξιοποιήσετε τέτοιου είδους επιχειρήματα για να μου απαντήσετε σ' αυτό που λέω.

Ως προς το ποια είναι τα εκπαιδευτικά συστήματα, ποια είναι η Μπολόνια, τι σημαίνουν σε όλο τον κόσμο αυτές οι επιλογές, εσείς τώρα με καθυστέρηση όντως –και επαίρεστε γι' αυτό- ήρθατε να καλύψετε αυτά που άλλες χώρες είχαν καλύψει. Άλλωστε κάθε χώρα έχει τις ιδιαιτερότητές της. Οι άνθρωποι αυτοί τα έχουν ζήσει όλα αυτά και ξέρουν πολύ καλά πόσο έχουν υποβαθμιστεί οι ανθρωπιστικές σπουδές σε πάρα πολλά από αυτά τα ιστορικά πανεπιστήμια.

Ξέρουν πολύ καλά πόσο έχει εισχωρήσει το κριτήριο της εύκολης παραγωγής πτυχιούχων για τη δημιουργία «απασχολήσιμων» εργαζομένων, χωρίς δικαιώματα, χωρίς διεκδικήσεις, χωρίς κύρος, με μόρια, με ακαδημαϊκές μονάδες, όχι με τίτλους, όπως «φυσικός», «γιατρός», «μαθηματικός», «χημικός», αλλά με τίτλο 1212, 5036, 820.

Αυτή είναι η μάχη που δίνεται διεθνώς. Το νεοφιλελεύθερο επιχειρηματικό πανεπιστήμιο συγκρούεται με τις μεγάλες παραδόσεις και τους αγώνες της Αναγέννησης που κατέκτησαν οι χώρες της Ευρώπης κυρίως και με διαρκώς ανανεούμενα κοινωνικά κινήματα επέβαλαν τη δημοκρατική παιδεία, τη γενικευμένη παιδεία, την ανοιχτή παιδεία.

Και ερχόμαστε τώρα να μιλήσουμε για ένα πανεπιστήμιο, όπου πρέπει πραγματικά να αντιμετωπιστούν οι κακές συνέπειες της συνδιοίκησης. Δεν ήμουν φανατικός οπαδός της συνδιοίκησης, όταν την πρότεινε τότε το ΠΑΣΟΚ. Ανήκω σε ένα πολιτικό ρεύμα και σε μια πολιτική σκέψη που αντιμετώπιζε αυτήν τη συνδιοίκηση με πολλή επιφύλαξη για το ποιο ήταν το πραγματικό της

περιεχόμενο σε εκείνους τους συσχετισμούς, αν θα ήταν δηλαδή η ενσωμάτωση των ριζοσπαστικών και δημοκρατικών ιδεών και διεκδικήσεων σε μία μηχανή που αλέθει τα πάντα και επιβάλλει την ισχύ των κυρίαρχων με ένα δημοκρατικό μανδύα.

Σε μεγάλο βαθμό επιβεβαιώθηκαν τότε αυτές οι κριτικές, γιατί το συμμετοχικό πανεπιστήμιο, το πανεπιστήμιο της συνδιοίκησης έγινε σε πολλές περιπτώσεις η συνδιοίκηση των ημετέρων, των δικομματικών κυρίαρχων δυνάμεων και στο φοιτητικό και στο εκπαιδευτικό στρώμα, με κομματικές και πολιτικές παρεμβάσεις τέτοιου τύπου.

Αυτές οι επιλογές και οι πρακτικές ποιους βρήκαν απέναντι σ' αυτήν την κατάσταση, χρόνια τώρα, μέσα στο ελληνικό πανεπιστήμιο; Δεν βρήκαν μόνο τους αριστερούς, αλλά βρήκαν έντιμους ανθρώπους, απ' όλες τις παρατάξεις, σπουδαίους καθηγητές, εξαιρετικά μυαλά και επιστήμονες που είχαν την αξιοπρέπεια να λένε κάθε μέρα, όπως και σήμερα «όχι» και να νικούν σε πάρα πολλές περιπτώσεις. Κανείς δεν τους στήριξε ούτε από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ούτε από τη Νέα Δημοκρατία.

Γινόταν, όμως, τεράστιο θέμα με παπαγαλάκια στα κανάλια και στις εφημερίδες για το αν έγινε ένα επεισόδιο βίας, που ήταν καταδικαστέο. Αυτό –λέει- είναι το ελληνικό πανεπιστήμιο. Ε, όχι, δεν είναι αυτό το ελληνικό πανεπιστήμιο!

Το ελληνικό πανεπιστήμιο έχει, όπως είπα και πριν, σπουδαία προσφορά στην ελληνική κοινωνία. Έχει μορφώσει τα παιδιά του ελληνικού λαού, έχει δώσει τις δυνατότητες να καταξιωθούν παντού, όχι μόνο ατομικά. Έχει δώσει το παρόν σε πάρα πολλά κρίσιμα θέματα, μικρότερα ή μεγαλύτερα και η επιστήμη χρειάζεται να στηρίξει την κοινωνία και τους αγώνες της.

Εγώ έχω βρεθεί σε πάρα πολλούς κοινωνικούς αγώνες και ως ακτιβιστής και ως δημοτικός σύμβουλος και με πολλές ιδιότητες, σε αγώνες περιβαλλοντικού χαρακτήρα κι έχω δει, πράγματι, τους εκπροσώπους του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, καθηγητές κύρους με τεράστιες αμοιβές, με κασέ φοβερό και με πολύ μεγάλη προβολή, να στηρίζουν όλους αυτούς τους επιχειρηματίες που θέλουν σώνει και καλά να επιβάλλουν στην ελληνική κοινωνία το χτίσιμο δασών, το χτίσιμο παραλιών, την καταστρατήγηση όλων των περιβαλλοντικών νομοθεσιών, και κερδίσαμε πάρα πολλές φορές και στο Συμβούλιο Επικρατείας τέτοιες υποθέσεις με αγωνιστές δικηγόρους, μηχανικούς, που απέδειξαν μέσα σ' αυτήν τη διαδικασία ότι είναι δέκα σκάλες πιο πάνω σε επιστημονική κατάρτιση και ικανότητα απ' αυτούς τους καλοπληρωμένους καθηγητάδες. Κι αυτό είναι μια εμπειρία πολλαπλή.

Να δούμε, λοιπόν, με αυτά τα κριτήρια τι είδους πανεπιστήμιο θέλουμε και ποιο είναι το μοντέλο του πετυχημένου δασκάλου και ακαδημαϊκού. Είναι το μοντέλο του καλοπληρωμένου πανεπιστημιακού, στήριγμα των επιχειρηματικών συμφερόντων ή το μοντέλο του μαχόμενου επιστήμονα, με την αξιοπρέπεια και τη λεβεντιά του, στήριγμα των κοινωνικών αγώνων και των διεκδικήσεων στα ζητήματα των ελευθεριών, του περιβάλλοντος, των εργασιακών σχέσεων, σ' όλα τα πράγματα; Και μην μου λέτε ότι αυτό το σχέδιο νόμου κάνει επιλογή υπέρ της δεύτερης εκδοχής του πανεπιστημιακού δασκάλου και του ρόλου του πανεπιστημίου. Δεν έχω το χρόνο να αναφερθώ, αλλά μπορούμε να κάνουμε, πράγματι, μία πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση άρθρο προς άρθρο για το πώς αυτό το πράγμα οδηγεί εκεί κι όχι εκεί.

Απ' αυτήν την άποψη ένα πράγμα θα ήθελα ειδικά από σας, κυρία Υπουργέ: Να κάνετε μία έντιμη αξιολόγηση του ελληνικού πανεπιστημίου αυτήν τη στιγμή και να δικαιώσετε τους επιστημονικούς αγώνες εκατοντάδων ανθρώπων που έχουν αναλώσει όλη τη ζωή τους μέσα στα ελληνικά πανεπιστήμια και οι περισσότεροι εκ των οποίων ζητούν αυτήν τη στιγμή την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και θεωρούν όνειδος το να μην είναι ως πανεπιστημιακοί δάσκαλοι πλήρως και αποκλειστικώς απασχολούμενοι. Κι αυτό αντί να το αναδείξουμε ως μια αξία, ως ένα μήνυμα που στέλνουμε, το αποσιωπούμε και θεωρούμε ότι είναι κάτι απαρχαιωμένο.

Χρειαζόμαστε πανεπιστήμια και πολλαπλών ταχυτήτων –όπως και έχουμε πανεπιστήμια πολλαπλών ταχυτήτων- που να βγαίνουν όμως από το μόχθο των ανθρώπων και από την αξία της προσπάθειας που καταβάλλουν κι όχι από τις ευκαιριακές λύσεις ή από τις ιδιωτικές χρηματοδοτήσεις.

Θα σταματήσω εδώ, κύριε Πρόεδρε. Έχω εξαντλήσει το χρόνο χωρίς να έχω εξαντλήσει τα θέματα. Όμως η συζήτηση που γίνεται –και με αυτό θέλω να τελειώσω- με την επίκληση ότι λέγονται άθλια ψέματα γύρω απ' αυτό το νομοσχέδιο, είναι μια προπαγανδιστική κι όχι μια πραγματική τοποθέτηση. Οι πανεπιστημιακοί –που κανείς δεν το υποστηρίζει αυτό το νομοσχέδιο, τουλάχιστον από τους επίσημους εκπροσώπους και φορείς- έθεσαν συγκεκριμένα πράγματα. Και δεν έθεσαν ζητήματα εξουσίας. Έθεσαν ζητήματα λειτουργίας, συνοχής, πανεπιστημιακής κοινότητας, αυτά τα οποία λέει και το Σύνταγμα, αυτά τα οποία είναι και οι βασικές προδιαγραφές του δημοκρατικού, αναγεννησιακού πανεπιστημίου.

Στον νεοφιλελευθερισμό όντως η οικονομία δεν το χρειάζεται αυτό το πανεπιστήμιο. Όμως ούτε εμείς χρειαζόμαστε το νεοφιλελευθερισμό.

Όσοι θέλουν να ενισχύσουν αυτό το πανεπιστήμιο, αυτού του σχεδίου νόμου, για να ενισχύσουν και τον νεοφιλελευθερισμό, πρέπει να απαντήσουν πια ότι απέναντι σε αυτήν την κρίση «αριστείς» αυτού του είδους του πανεπιστημίου είναι τα golden boys. Αριστείς είναι. Τι νομίζετε ότι είναι; Δεύτερης επιλογής πτυχιούχοι; Είναι αυτοί που καταδυναστεύουν σήμερα όλες τις κοινωνίες, όλα τα κράτη, όλες τις κυβερνήσεις, όλους τους λαούς. Και είναι «αριστείς».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Με αυτήν την έννοια το Πανεπιστήμιο Πειραιά μπορεί να επιλέξει και έναν εφοπλιστή. Εγώ δεν θα το πρότεινα. Αλλά για σκεφθείτε, κατά τη λογική όσων υποστηρίζουν αυτό το σχέδιο νόμου, την ιδέα να επέλεγαν συνδικαλιστές ναυτεργάτες. Θα το θέλατε αυτό το πανεπιστήμιο;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κ. Πέτρος Ευθυμίου, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον τρόπο που γίνεται η συζήτηση νομίζω ότι επιβάλλεται να ξεκινήσω και με έναν προσωπικό τόνο.

Θέλω να ξεκαθαρίσω, λοιπόν, ότι έχω δύο περήφανους σταθμούς στη ζωή μου: Ο πρώτος είναι ότι τον Μάιο του 2001 στη σύσκεψη των Υπουργών που μετείχα στην πρωτοβουλία της Μπολόνια στην Πράγα, ήμουν εγώ που πήρα την πρωτοβουλία ως Υπουργός Παιδείας της Ελλάδας και σε αυτό εναρμόνισα, έπεισα και με πάθος μπήκαμε και οι δύο, τον τότε Υπουργό Παιδείας της Γαλλίας τον κ. Ζακ Λάνγκ και αποφασίστηκε ομόφωνα στη Σύνοδο της Πράγας, ο χαρακτήρας της Μπολόνια σε ένα κρίσιμο θέμα ότι αφορά την ανώτατη εκπαίδευση ως δημόσιο αγαθό και όχι ως commodity, public good, not commodity. Ότι η ανώτατη εκπαίδευση στις χώρες της Μπολόνια θεωρείται δημόσιο αγαθό και όχι εμπόρευμα.

Θεωρώ επίσης κομμάτι μιας προσωπικής και παραταξιακής υπερηφάνειας ότι ως Υπουργός Παιδείας στη συνέχεια αυτής της πετυχημένης πρωτοβουλίας αντιστάθηκα τότε, ως μέλος του Συμβουλίου των Υπουργών Παιδείας στην πρόθεση της διοίκησης του Προέδρου Μπους να περιλάβει την ανώτατη εκπαίδευση στις συνομιλίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, στην απελευθέρωση των αγαθών. Να θεωρηθεί δηλαδή η ανώτατη εκπαίδευση παγκοσμίως ως ένα αγαθό, ως ένα commodity, να μπορεί να είναι περίπου όπως η απελευθέρωση του εμπορίου της μπανάνας.

Σε αυτήν την πρωτοβουλία εντάχθηκαν έξι τότε χώρες: Η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Ισπανία και η Φινλανδία κι έτσι μπλόκαρε σε ευρωπαϊκό επίπεδο αυτή η διάθεση του Προέδρου Μπους να υπάγει την ανώτατη εκπαίδευση στα απελευθερούμενα διεθνώς εμπορικά αγαθά.

Αλλά επειδή όταν κάνουμε συζήτηση για την ανώτατη εκπαίδευση, πρέπει να κατανοούμε πραγματικά για τι μιλάμε, ο μεγαλύτερος σύμμαχος τότε ήταν τα εκατό αμερικάνικα πανεπιστήμια της NYLEAGUE με επικεφαλής το Χάρβαρντ, το Γέηλ, το MIT, τα

οποία συνομολόγησαν ότι φυσικά η ανώτατη εκπαίδευση δεν είναι εμπορικό αγαθό αλλά είναι δημόσιο αγαθό, ακαδημαϊκό αγαθό.

Με λίγα λόγια αυτή η ρητορική περί επιχειρηματικού πανεπιστημίου δεν βοηθάει να καταλάβουμε τι θέλουμε από την ανώτατη εκπαίδευση. Και να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Στην Ελλάδα από το 1984, με τη νομοθεσία του Απόστολου Κακλαμάνη, σε όλη την πορεία μετά, με τη βοήθεια όλων των Υπουργών Παιδείας και οριστικά από το 2001 η ανώτατη εκπαίδευση έχει δύο σκέλη ισότιμα, το πανεπιστημιακό και το τεχνολογικό. Όταν μιλάμε για ανώτατη εκπαίδευση, εννοούμε και τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ ως δύο μοχλούς, δύο πόλους ανάπτυξης της ανώτατης εκπαίδευσης της χώρας.

Τι θέλουμε από αυτήν την ανώτατη εκπαίδευση; Θέλουμε δύο πράγματα: Όταν μιλάμε για την ανώτατη εκπαίδευση, να ξεχάσουμε την εξουσία γενικώς, τις εξουσίες που ακούστηκαν εδώ, αν θα είναι του α' ή του β' τύπου.

Δυο εξουσίες χρειάζεται η ανώτατη εκπαίδευση: την εξουσία της γνώσης και την εξουσία του ήθους. Να υπάρχουν οι καλύτεροι, για να διδάσκουν τα καλύτερα και να είναι και οι ίδιοι παράδειγμα, για να παράγουν πολίτες αντάξιους. Είναι δυνατόν να μιλάμε μέσα εδώ για τους συσχετισμούς, αν θα είναι της α' ή β' ή γ' κατηγορίας;

Είναι ανάγκη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξαναγυρίσουμε σε τέσσερις ξεχασμένες λέξεις. Πριν απ' όλα, η χώρα μας στην ανώτατη εκπαίδευση πρέπει να δίνει δύναμη και ανταγωνιστικότητα στο Ελληνόπουλο για τον κόσμο που το περιμένει. Ο κόσμος που το περιμένει δεν είναι μεταξύ Αλεξανδρούπολης και Γαύδου. Ο κόσμος που το περιμένει είναι όλος ο κόσμος. Το Ελληνόπουλο πρέπει να μπορεί να σταθεί σε αυτόν τον κόσμο και αυτή είναι η πρώτη υποχρέωση της ανώτατης εκπαίδευσης και στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ.

Δεύτερον, πρέπει να καλλιεργήσουμε πάλι την άμιλλα. Δεν υπάρχει πιο ευγενές πράγμα από την άμιλλα. Και άμιλλα σημαίνει ότι θέλουμε να αντλήσουμε το καλύτερο από τα Ιδρύματά μας και από τον καθένα μέσα στο Ίδρυμα.

Όμως, για να γίνει αυτό, χρειαζόμαστε και ένα τρίτο. Χρειαζόμαστε την αξιοκρατία. Και αξιοκρατία σημαίνει ότι θες διαδικασίες που να επιβάλλονται μέσα από ένα σύστημα ελέγχου.

Και για να επιδιώκεις αυτά τα τρία, επιδιώκεις να καταλήξεις και σε κάτι άλλο, ότι όλη η δομή του συστήματος ανώτατης εκπαίδευσης στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ οδηγεί στην αριστεία.

Σε αυτά τα τέσσερα, ανταγωνιστικότητα, άμιλλα, αξιοκρατία και αριστεία δεν υπάρχουν συμβιβασμοί ούτε υπάρχουν άλλα παιχνίδια εξουσίας, έξω από την εξουσία της γνώσης και την εξουσία του ήθους. Και δεν επιτρέπεται ανάμεσά μας να κάνουμε ένα είδος συνδικαλισμού που δεν τιμά κανέναν, όταν γίνεται δεκτό ότι χρειάστηκε να φέρουμε έναν καθηγητή με ελληνική ιθαγένεια που διαπρέπει στο εξωτερικό και τον πετάξαμε έξω την ίδια ώρα που αυτή η χώρα πανηγύριζε το πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα με την εθνική ομάδα υπό τον Γερμανό Ρεχάγκελ!

Δηλαδή χειροκροτούμε την Εθνική Ομάδα με τον Ρεχάγκελ, αλλά δεν θέλουμε να έλθει ο Θανάσης Φωκάς που κατέχει την έδρα που είχε ο Νεύτων στο Cambridge και είναι η κορυφαία τιμή που επιφυλάσσει η Αγγλία σε έναν πανεπιστημιακό. «Ο Φωκάς να φύγει, γιατί πώς τόλμησε και πέτυχε τόσο πολύ έξω και θέλει να έλθει εδώ μέσα να απειλήσει ισορροπίες;». Όμως, ο Ρεχάγκελ να είναι εκεί και να πανηγυρίζει με την εθνική ομάδα που πήρε το πρωτάθλημα!

Μας τιμά αυτό σαν συζήτηση; Είναι δυνατόν να είναι αυτοί έξω, αλλά οι άλλοι μέσα; Δεν μπορεί το ελληνικό Κοινοβούλιο να περιορίζεται σε αυτό το επίπεδο συζήτησης και να αποκλείει από τα Ελληνόπουλα το καλύτερο απ' όπου μπορεί να έλθει!

Επίσης, δεν μπορεί να μην έχουμε συνείδηση ότι το κεντρικό ζήτημα της νομοθεσίας είναι το ζήτημα της αυτοδιοίκησης των ιδρυμάτων. Αυτό θέλει να αντιμετωπίσει, να είναι όμως μια αυτοδιοίκηση ριζικά διαφορετική, όπου πράγματι κάθε ίδρυμα να παίρνει την ευθύνη του εαυτού του και να παίρνει την ευθύνη του εαυτού του όχι πια στο γνωστό γαϊτανάκι «τι κάνει το κράτος, τι κάνει το Υπουργείο Παιδείας», αλλά τι κάνει το ίδιο με τους κανόνες, τις αρχές, τις επιλογές του, ώστε να πάει μπροστά και στην ανταγωνιστικότητα και στην άμιλλα και στην αξιοκρατία και στην αριστεία και αυτή είναι πράγματι μια μεγάλη δοκιμασία.

Ρώτησε πολύ ορθά ο κ. Δρίτσας από πού ξεκινάμε την κουβέντα. Μα, ξεκινάμε, αγαπητέ φίλε και συνάδελφε, από το γεγονός ότι το πιο επίπονο πράγμα στην Ελλάδα είναι να αποκτήσουμε εικόνα της αξιολόγησης του ελληνικού πανεπιστημίου. Αυτό είναι το θέμα, ότι δηλαδή οι μηχανισμοί αξιολόγησης είναι αυτοί που έχουν συναντήσει τις πιο μεγάλες αντιδράσεις και αντί να γίνουν η σημαία που κάθε πανεπιστήμιο να θέλει να υψώνει να γίνεται η πιο ψευδής συζήτηση, γιατί όντως το ελληνικό πανεπιστήμιο, όπως και το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, δεν έχει μόνο λαμπρές νησίδες, αλλά έχει και λαμπρές βάσεις.

Όμως, το θέμα είναι ότι κανείς δεν κινείται να κάνει κανόνα το θετικό, αλλά το θετικό μαζί με το αρνητικό συμπυκνώνεται σε έναν πολτό ώστε να μην μπορείς να ξεχωρίσεις την ήρα από το στάρι. Άρα, όταν κάνουμε πολιτική στην ανώτατη εκπαίδευση, θέλουμε να πάμε στο καλύτερο και να βγάλουμε έξω αυτό που μας πάει πίσω, αυτό που μας οπισθοχωρεί.

Δεύτερο στοιχείο. Τι θέλουμε από την Ελλάδα; Τι θέλουμε από τη χώρα μας; Είναι δυνατόν να μη νιώθουμε μέσα σε αυτήν την κρίση, μέσα στην κρεατομηχανή που έχει μπει η χώρα μας, ότι το πρόβλημά μας είναι -πέρα από όλα τα άλλα, τις αστοχίες μας, τα λάθη μας όλων των κυβερνήσεων- ότι αυτή η χώρα σιγά-σιγά δεν παράγει τίποτα και όταν δεν παράγεις είσαι όμηρος του δανειστή σου;

Άρα τι θέλουμε; Ένα πανεπιστήμιο που πρέπει οπωσδήποτε να συνδεθεί με την παραγωγή. Η παραγωγή θα είναι μόνο από κρατικές επιχειρήσεις; Προσωπικά, μακάρι και θα ήθελα παντού να έχουμε παραγωγικές κρατικές επιχειρήσεις. Είμαι περήφανος που ίδρυσα στο ΤΕΙ Χαλκίδας το Τμήμα Μηχανικών Αεροσκαφών μέσα στην ΕΑΒ. Αυτό είναι σύνδεση της ανώτατης εκπαίδευσης με την παραγωγή, να παράγει κάποιος υψηλά στελέχη μέσα στο χώρο της παραγωγής.

Δεν θα νιώσουμε, όμως, περηφάνια; Μιλάω ανοικτά και πέστε με όμηρο επιχειρηματικών συμφερόντων. Έχουμε δύο εκπληκτικές εξαγωγικές μονάδες, την «APIVITA» και την «KORRES». Πού στηρίζονται αυτές οι μονάδες; Σε ένα συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας. Λένε ότι στην Ελλάδα έχουμε –εγώ το θυμάμαι από την Ήπειρο, δεν είναι εδώ ο Παντούλας για τους βικογιατρούς- τα πιο πλούσια φυτά θεραπευτικά, αρωματικά κτλ., στην Ευρώπη.

Τι έκαναν –και μπράβο και στους δυο- αυτοί οι δυο επιχειρηματίες; Πήγαν στα αντίστοιχα φαρμακολογικά τμήματα του πανεπιστημίου και συνεργάστηκαν με ερευνητικό πρόγραμμα του πανεπιστημίου για να κάνουν ανταγωνιστικά, διεθνή προϊόντα. Και πας στη Νέα Υόρκη και είναι ο «KORRES» και πας στην Αγγλία και είναι ο «APIVITA».

Αυτό δηλαδή θα αποκαλέσουμε «παράδοση του πανεπιστημίου στις επιχειρήσεις»; Αντίθετα είναι ευλογία Θεού ότι το πανεπιστήμιο συνδέεται με μια παραγωγική μονάδα που παράγει και εξάγει ανταγωνιστικά διεθνώς ένα ειδικό προϊόν αξιοποιώντας ένα συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας. Το ίδιο ακριβώς είναι όταν παλαιότερα –και εύχομαι να συνεχιστεί- το Τμήμα Ναυπηγών του Πολυτεχνείου παρήγαγε καινοτομίες, από το ότι σχεδίαζε τα ιστιοπλοϊκά με τα οποία κάποιος πλούσιος Έλληνας εφοπλιστής κέρδισε ένα παγκόσμιο πρωτάθλημα μέχρι το ότι παρήγαγε καινοτομίες στην κατασκευή των δεξαμενοπλοίων.

Δεν το θέλουμε αυτό; Τι κάνει δηλαδή ο ναυπηγός; Σχεδιάζει καραβάκια να παίζουν στο μπάνιο; Ο ναυπηγός σε μια διεθνή ανταγωνιστική αγορά παράγει καλύτερα προϊόντα, που είναι καλύτερα καράβια. Αυτό θα αποκαλέσουμε παράδοση του πανεπιστημίου στους επιχειρηματίες; Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, είναι ο ρόλος του πανεπιστημίου, να παράγει εφαρμοσμένη γνώση. Αυτός είναι ο ρόλος του ΤΕΙ. Το ΤΕΙ Πάτρας είναι από τους πρώτους που άρχισαν τα φωτοβολταϊκά. Θα τους πούμε ότι είναι στην υπηρεσία του μεγάλου κεφαλαίου; Είναι στην υπηρεσία της πιο λογικής μορφής δράσης ενός ανώτατου ιδρύματος που είναι να παράγει προϊόντα που καταλήγουν να είναι παραγωγικά, ανταγωνιστικά.

Αντί, λοιπόν, να δούμε τι πρέπει να επιδιώκουμε και από ποιες αρχές πρέπει να ξεκινάμε, κυνηγάμε φαντάσματά. Κυνηγάμε φα-

ντάσματα μιας προηγούμενης περιόδου, με την οποία όμως πρέπει να τελειώνουμε. Η πρόκληση της Ελλάδας είναι το μέλλον, η πρόκληση της Ελλάδας είναι τα παιδιά μας. Η πρόκληση της Ελλάδας είναι η επιβίωσή μας ως έθνος. Διότι, οι μυλόπετρες των παγκόσμιων αλλαγών είναι γιγάντιες, οι μυλόπετρες είναι αδυσώπητες. Δεν αφήνουν χώρο σε αυτούς που δεν ιεραρχούν, σε αυτούς που δεν τολμούν, σε αυτούς που δεν αξιολογούν.

Όποια, λοιπόν, αρνητικά και αν υποθέσουμε ότι μπορεί να διαγνώσουμε σε σημεία του νομοσχεδίου, πρέπει να τα υποτάξουμε στο κεντρικό θέμα. Το κεντρικό ζητούμενο είναι ότι η ανώτατη εκπαίδευση στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ πρέπει να πάει μπροστά πράγματι αυτοδύναμα, πράγματι αυτοδιοίκητη, με άμιλλα, με αριστεία, με ανταγωνισμό. Πρέπει να παλέψουμε όλοι για να γίνει αυτό σύντομα καθεστώς, για να κριθεί στη λειτουργία του και να βελτιώνεται σταθερά.

Θέλω να τονίσω, κυρία Υπουργέ, ότι -πρέπει οπωσδήποτε να τονίσετε και εσείς κάτι που στο νομοσχέδιο δεν προκύπτει με τη σαφήνεια που πρέπει. Ότι όλη αυτή η συλλογιστική εδράζεται στην ενιαία ανώτατη εκπαίδευση στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, όπου το καθένα έχει το ρόλο του, το καθένα έχει τη λειτουργία του, το καθένα έχει την ισχυρή προοπτική του. Πρέπει όλοι να συνηθίσουμε την ιδέα ότι αυτό το δίπολο είναι το μέλλον που όσο καλύτερες συνθήκες του εξασφαλίζουμε, τόσο καλύτερα αποτελέσματα θα έχουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Πέτρο Ευθυμίου, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ.

Καλώ στο Βήμα τον τελευταίο αγορητή για σήμερα, στην πρωινή συνεδρίαση τον κ. Μαργαρίτη Τζίμα Βουλευτή Δράμας της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε αρκετά θα συμφωνήσω με τον μόλις κατελθόντα εκ του Βήματος, τον κ. Ευθυμίου, αλλά θα ήθελα να τονίσω πως για να είναι η ανωτάτη εκπαίδευση αγαθό δημόσιο, θα πρέπει να έχουν, κυρία Υπουργέ, πρόσβαση όλοι οι πολίτες. Υπάρχει κάποιος σήμερα στην Αίθουσα αυτήν που να πιστεύει πώς στην ανωτάτη εκπαίδευση έχουν άμεση πρόσβαση και πλούσιοι και φτωχοί;

Με ένα εκατομμύριο σχεδόν ανέργους, που σε λίγο καιρό θα βγουν τα αποτελέσματα των πανεπιστημίων, κυρία Υπουργέ, πιστεύετε ότι ο άνεργος θα μπορέσει να στείλει το παιδί του να κάνει εγγραφή στην Αθήνα ή στη Θεσσαλονίκη όταν κατάγεται από άλλη πόλη;

Άρα δεν μπορεί να υποστηρίζουμε με τόση θέρμη πως η ανωτάτη εκπαίδευση εξακολουθεί και στις μέρες μας ή και στα επόμενα χρόνια να είναι δημόσιο αγαθό. Σε πολύ λίγα χρόνια, πρόσβαση θα έχουν μόνο αυτοί που έχουν χρήματα, δυστυχώς. Γι' αυτό θεωρώ πως το νομοσχέδιο αυτήν την πλευρά της σημερινής οικονομικής κρίσης και τη σχέση της με τα πανεπιστήμια δεν την αγγίζει καθόλου.

Συμπεριέλαβε αυτούσια μία διάταξη που είχε και ο νόμος Γιαννάκου ότι ένας φοιτητής που δεν έχει οικονομική άνεση θα μπορεί να παίρνει ένα δάνειο, το οποίο θα αρχίσει να αποπληρώνει μόλις πιάσει δουλειά. Αυτή είναι μία διάταξη που την είχαμε κι εμείς. Και πέραν αυτού τίποτα.

Πόσες χιλιάδες φοιτητές έχει η Ελλάδα ξέρουμε σήμερα; Σύμφωνα με την Ελληνική Στατιστική Αρχή, κυρία Υπουργέ, οι εγγεγραμμένοι φοιτητές στο τέλος του 2008 στη χώρα μας ήταν πεντακόσιες εβδομήντα έξι χιλιάδες. Εγώ δεν σας λέω ότι παρακολουθούν. Όμως, είναι βέβαιο ότι τουλάχιστον διακόσιες χιλιάδες φοιτητές παρακολουθούν σε όλη την Ελλάδα. Πόσες φοιτητικές εστίες έχουμε ως χώρα; Πόσα κρεβάτια, δηλαδή, μπορούμε να δώσουμε στους διακόσιες χιλιάδες φοιτητές, εκ των οποίων οι μισοί και παραπάνω είναι φτωχοί; Πόσα έχει η Αθήνα; Η Θεσσαλονίκη έχει δύο εστίες. Ενοικιαζόμενα δωμάτια έχει το Δημοκρίτειο. Πώς, λοιπόν, υποστηρίζουμε ότι η ανωτάτη εκπαίδευση είναι δημόσιο αγαθό;

Δεύτερον, πιστεύει κάποιος ότι πηγαίνει ο νέος στα πανεπιστήμια μόνο για να αποκτήσει γνώση και να πάρει ένα πτυχίο; Νομίζω ότι ένας λογικός άνθρωπος δεν το πιστεύει. Πηγαίνει να αποκτήσει γνώση, αλλά να βρει και δουλειά μεθαύριο.

Άρα, εκ των πραγμάτων, το πανεπιστήμιο πρέπει να είναι συνδεμένο με την κοινωνία πρωτίστως και με την αγορά δευτερευόντως, αν και αγορά και κοινωνία σχεδόν είναι ταυτόσημες έννοιες σήμερα. Όμως, δεν είναι δυνατόν να οδηγούμε τους νέους στα πανεπιστήμια μόνο και μόνο για να αποκτήσουν γνώση και μετά να κάνουν μία κορνίζα το πτυχίο τους και να περιμένουν να τους συντηρεί και πάλι ο πατέρας και οι παππούδες.

Εγώ δεν είμαι αντίθετος στην είσοδο ενός επιχειρηματία που θα μπει μέσα στο πανεπιστήμιο, θα συμβληθεί με μία σχολή και θα αναθέσει την εκπόνηση μιας έρευνας για ένα καινοτόμο προϊόν.

Εγώ είμαι υπερήφανος ως Δραμινός, που στη Δράμα, κυρία Υπουργέ, υπάρχει καινοτόμος επιχείρηση, η «REBIKAT», η οποία προχθές βραβεύθηκε από το ελληνικό κράτος, που παράγει προϊόντα υψηλής τεχνολογίας, με εξαγωγές σε όλες τις μεγάλες χώρες του κόσμου και ζει και εργάζεται και κινείται σε μία επαρχιακή πόλη. Οι άνθρωποι αυτοί έρχονται σε επαφή με ερευνητικά προγράμματα των πανεπιστημίων.

Αυτό, όμως, για να γίνει πρέπει να καθιερωθεί η αξιοπιστία των πανεπιστημίων. Λυπούμεθα όλοι όταν δημοσιεύονται οι κατάλογοι των αξιόπιστων και καλυτέρων πανεπιστημίων του κόσμου και ανιχνεύουμε ένα-δύο πανεπιστήμια στα πεντακόσια.

Το νομοσχέδιό σας μπορεί να έχει θετικές διατάξεις –θα τα πούμε στα άρθρα- αλλά δεν αγγίζει το θέμα της αξιολόγησης. Ξέρετε τι είπε η Αρχή για τη Διασφάλιση της Ποιότητας των Ελληνικών Πανεπιστημίων; Είπε ότι αν μέχρι το τέλος του 2012 δεν ολοκληρωθεί η εξωτερική αξιολόγηση των ΑΕΙ, η Ελλάδα θα πρέπει να επιστρέψει 1,15 δισεκατομμύρια ευρώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση για μη υλοποίηση προγραμμάτων του ΕΣΠΑ.

Τέταρτον, ξέρω πάρα πολλούς καθηγητές. Πληροφορούμαι δράσεις καθηγητών πανεπιστημίων, οι οποίοι συντηρούν τα πανεπιστήμια, τα κάνουν ξακουστά σε ολόκληρο τον κόσμο, γιατί αγαπούν τη δουλειά τους και αγαπούν και τους φοιτητές τους. Ξέρω, όμως και καθηγητές που δεν πατάνε σε περιφερειακά πανεπιστήμια για να διδάξουν και περνούν όλους τους φοιτητές, όταν γίνονται οι εξετάσεις. Δεν πρέπει να γίνει κάτι για αυτό; Δεν έχουμε καθηγητές δύο βαθμίδων.

Κυρία Υπουργέ, τα πανεπιστήμια σήμερα –και το ξέρετε καλά- λειτουργούν χάριν στην αυτοθυσία των καθηγητών και όλου του εκπαιδευτικού προσωπικού και χάριν στο ζήλο και στο μεράκι των φοιτητών, που θέλουν να τελειώσουν μια ώρα αρχύτερα, για να μην επιβαρύνουν τις οικογένειές τους με υπέρογκα έξοδα. Έτσι συντηρούνται.

Δεν μπορεί να υποστηρίζουμε ότι το πανεπιστήμιο πρέπει να είναι δημόσιο. Ναι, αλλά γιατί να μην είναι και εθνικό; Πώς έχουμε Εθνικό Σύστημα Υγείας; Για να είναι, όμως, το πανεπιστήμιο εθνικό, θα πρέπει να έχει και εθνική χρηματοδότηση. Άρα πρέπει να υπάρχουν ασφαλιστικές δικλίδες μέσα στο νομοσχέδιο για την εξασφάλιση της απρόσκοπτης λειτουργίας των ελληνικών πανεπιστημίων και να μην τα αφήνουμε έρμαια των όποιων ανόμων ή εννόμων επιχειρηματικών συμφερόντων.

Θεσμοθετημένη πρέπει να είναι και η αξιολόγηση στα πανεπιστήμια. Δεν μπορεί τώρα τελευταία να ανακαλύπτει το σύστημα που κυβερνά με διάφορες μορφές ότι τα πανεπιστήμια κάνουν –λέει- προγράμματα και δεν τα υλοποιούν και κατασπαταλούν τα χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τώρα το ανακαλύψατε, κυρία Υπουργέ; Τώρα ήταν η κατάλληλη ώρα να εκθέσετε το πανεπιστημιακό σύστημα, όταν ξέρετε ότι με την ισχύουσα νομοθεσία τα ελληνικά πανεπιστήμια υλοποιούν προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Αναπτύχθηκαν κριτικές που δεν αρμόζουν σε ένα χώρο που εμπιστευόμαστε τα παιδιά μας στη γνώση και την παιδεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γνωρίζω καθηγητές και πανεπιστήμια ιδιαίτερα, όπου οι φοιτητές σέβονται το εκπαιδευτικό έργο των καθηγητών τους. Συγχρόνως, οι καθηγητές θεωρούν το πανεπιστήμιο δεύτερο σπίτι τους, το εργαστήριο, την ερευνητική ομάδα. Όλα αυτά τα θεωρούν δεύτερο σπίτι. Αυτή είναι η πλειονότητα των καθηγητών.

Δεν είναι, λοιπόν, το ελληνικό πανεπιστήμιο ένας χώρος που θα τον πετάξουμε στην άκρη για να δικαιολογήσουμε ότι αυτή η

νομοθετική ρύθμιση που φέρνουμε, το νομοσχέδιο, είναι η καλύτερη παρέμβαση που μπορεί να κάνει το Υπουργείο, προκειμένου να αλλάξει την κατάσταση. Όλοι οι Υπουργοί Παιδείας έχουν προσφέρει. Όλα τα νομοσχέδια έβαλαν το λιθαράκι τους.

Μακάρι, κυρία Υπουργέ, να πετύχει το νομοσχέδιό σας! Όμως, τα δεδομένα τα οποία περιγράφονται μέσα καταργούν και το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων. Εδώ σεβόμαστε το αυτοδιοίκητο της αυτοδιοίκησης, των ΟΤΑ. Δεν θα σεβαστούμε το αυτοδιοίκητο των ελληνικών πανεπιστημίων που είναι κατοχυρωμένο και από το άρθρο 16 του Συντάγματος;

Εν πάση περιπτώσει, εδώ πρέπει να γίνει και μία μεγάλη κουβέντα. Δεν μπορεί να έχουμε Εθνικό Σύστημα Υγείας και δίπλα ιδιωτικό σύστημα υγείας και να μη δέχεται το ελληνικό κράτος και η ιδιωτική εκπαίδευση, να πορευτούν παράλληλα, να επιβιώσει ο καλύτερος. Ποιος νομίζετε ότι θα πάει στο ιδιωτικό πανεπιστήμιο; Αυτός που πάει και σήμερα στην Αγγλία.

Τέλος –κλείνω, κύριε Πρόεδρε- θα ήμουν απόλυτα ευχαριστημένος ως Έλληνας πολίτης πρώτα και μετά ως πολιτικός, όταν έβλεπα να γίνεται στα ελληνικά πανεπιστήμια αυτό που γίνεται στα αγγλικά και στα γαλλικά, να φεύγουν δηλαδή Έλληνες από την Ελλάδα και να θέλουν να σπουδάσουν στη Γαλλία ή την Αγγλία ή τη Γερμανία. Θα ήθελα να δω κάποτε και ένα Γάλλο και ένα Γερμανό να θέλει να σπουδάσει σε ελληνικό πανεπιστήμιο. Νομίζω πως θα ήταν η καλύτερη αξιολόγηση και η αναγνώριση της δουλειάς που γίνεται εδώ στην Ελλάδα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Επειδή, κύριοι συνάδελφοι, με τις κυρώσεις των συμβάσεων θα πάμε μέχρι τη 1.00’, παρακαλώ όσοι συνάδελφοι είναι εγγεγραμμένοι να παρακολουθήσουν την εξέλιξη των αγορεύσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.20’ λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, ημέρα Τρίτη 23 Αυγούστου 2011 και ώρα 18.00’ με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Δομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και διεθνοποίηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**